

प्रतिष्ठानः

विषयः धर्म शास्त्रम्

क्र.सं.

नाम दाप भाग टीका

प्रत्येकम् म.म. कृष्ण तन्त्रालयः

पृ.सं. १-६६, २-३६
१३३४५

श्लोक सं.

अक्षर सं. (पंक्तौ) ३६ पंक्ति सं. (पृष्ठे) १०

आकारः १०.२.४४.५.

लिपि: दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् अपुः

पी० एम० यू० पो०--७५ एम० सी० ई०--१६५१--५०.०००

का.
२३६

५१ पृष्ठे ५२ संख्यापद्धतिः /

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

र. न. २१-६

दृ. २०५

दाय भागटी का पत्रे
६९
३७
१०६

दायभागः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ नृसिंहभजे ॥ पादाब्जद्वये जगदविकायाः श्रीकृष्णविप्रो हृदये निधाया केश-
 ११॥ तिटीकामहदाय भागं यथावद्विधाया सद्वक्तव्यम् ॥ यथाभं विद्वन्विधाताय देवतानामोच्चर-
 णरूपं मंगलमन्त्रिनः ॥ शिष्यप्रवृत्त्यर्थं मभिधेयप्रयोजनसंबन्धोऽश्वप्रदर्शयन्दाय भागमुदिश-
 ति ॥ मन्त्रादिति ॥ तथा चोक्ते ॥ ज्ञातार्थं ज्ञातसंबन्धं श्रोतुं श्रोताप्रवृत्तौ ॥ शास्त्रादोक्तेन कृत्यः स-
 बन्धप्रयोजनः ॥ अत्राभिधेयो दायभागः प्रयोजनं दायभागनिर्णयः ॥ सच संशयापनो दत्त-
 रादुःखनिवृत्तिहेतुतया गीताः ॥ संबन्धश्च यथस्य दायभागेन सद्विज्ञापकभावः ॥ तन्निश्च-
 येन सद्विज्ञानेन कर्माववृत्तिः ॥ श्लोकार्थस्तु ॥ हि सुधियः यस्मिन् दायभागे येषां बुधानां बहुधा
 विवादः संबन्धिस्त्वापगमान्तरं समुत्पन्नस्य सानुदायिकस्त्वस्य विनाशेन प्रादेशिकस्त्वं
 त्वाकुलव्यापारो विभागः ॥ किं वानदानीमुत्पन्नस्य प्रादेशिकस्त्वस्य ज्ञापनविभागः ॥ तथा न-
 धनं प्रथमं पुत्रस्यैव पितुरेव पत्न्या एवेति बहुप्रकारो विवादः तेषां बुधानां प्रवाधाय विशेषः

पण दायभागस्य संबन्धिना मध्ये व्यक्तिविशेषनिष्ठत्वेन प्राथकाधीकारस्य चावधारणाय स-
 दायभागो निरूपणियः निरूपणार्हः न च नायमुद्देशः किंतु प्रतिज्ञेति वाच्यं ॥ तथात्वे प्रतिज्ञात-
 नुपपत्तिः ॥ अतएव निरूपणिय इत्यस्य प्रतिज्ञेति सांप्रदायिक व्याख्या नमसदित्यवधेयात्
 स्मात् ॥ शृणुध्वं अत्र निरूपणलक्षणादिप्रकारेण ज्ञानानुकूलवचनं तदेव च निरूपणीयविशे-
 षणतयोपस्थितं श्रवणक्रियायाः कर्म तथा ॥ अन्वेतियोग्यत्वात् ॥ न च श्रुधातोः श्रवणवाचि-
 त्ववत् ॥ शब्दबोधवाचितापीति निरूपणियस्यापि तद्योग्यत्वमस्ति कथमन्यथा ॥ आत्मावारे-
 श्रांतव्यौ मन्त्रय इत्यादि श्रुतावात्मनः श्रांतव्येति वाच्यं ॥ सर्वत्र श्रवणबोधेनैव श्रुधातुना शा-
 ब्दबोधप्रतिपादनात् ॥ तत्र तस्य लक्षणकत्वात् ॥ ननु सर्वेषामेव विरुद्धवचनानां बुधवचने न
 ने प्रमाणत्वात् ॥ बहुधैव दायभागेत्यत आह ॥ मन्वाहीति ॥ अविमृश्य अवुद्धा ॥ तथा च तद्वचनानां
 शास्त्राबोधमूलकत्वेन न प्रमाण्यमिति भावः ॥ श्रीकण्ठाचार्यो दिग्गजादरपरहृतविवेकां नोपणित

दायभाग
॥२॥

नास्ववक्तव्येनैयायिकात्तत्तत्सम्भार्यमाहकतमासीति। तेषां व्यावृत्तयेऽपि धियश्चित्तसंवाधने॥ अ
त्रमनोर्देवरूपत्वात्तन्नामोत्कीर्तनरूपमगलवोध्यं॥ तथा चोक्तं एतमेकैवदत्तमिदमुक्तं प्रजा
पति॥ आदुरेकेपरधमेमपरब्रह्मशाश्वतमिति॥ स्वशब्दनिर्देशेनचमनोरादिशब्दनिर्देशतस्स
तिकरिभ्यः प्राधान्यमावेदितेऽप्यकारेण॥ तेन स्मृत्यतश्चिरोधमनुस्मृतिरेवग्राह्या॥ अतए
वोक्तमन्वर्थविपरीतायासास्मृतिनेप्रशस्यते। विद्वदर्थोपनिबन्धत्वात्प्राधान्यदिमनोः स्मृतमि
ति॥ निरूपणोपि व्यावधानायप्रतिजानीते॥ अथेति॥ उद्देशानेतन्मित्यर्थः निरूप्यतेलक्षणप्र
करणे ज्ञाप्यते॥ तत्रदायभागलक्षणप्रसंगेनारदइत्येकवचनात्तादृशाहर्नव्यताया
आहेतिक्रिययान्वयः॥ विभागेऽर्थस्येति॥ विभागः स्वत्वेनिर्णयान्कूलोव्यापारइत्यनेवक्ष्य
ते॥ तथाचपिच्यस्यार्थस्यपुत्रैर्विभागः पुत्रकृतेकोविभागेदायमागस्यत्रधनेप्रकषणक
त्यते॥ तद्दीवादपदइतिबुद्धेः प्रोक्तमित्यन्वयः॥ नचाष्टादशविवादपदगणनायास्त्रिपुधमे

भागश्चैत्यनेनविभागस्यैवमनुनाविवादपदत्वेनगणितत्वात्॥ दायस्यचागणितत्वात्कथंदाय
स्यविवादपदत्वमित्वाच्यं॥ इदं हि विवादपदं न पारिभाषिकैकैतुयोगिकं दायभागविषयनवि
वादविषयत्वस्य दायप्यवश्येभावात्। दायमविषयीकृत्य दायभागविषयकविवादसंभवादिना। न
रदवचनानुरोधेनमनुक्तगणनायाविभागपदस्यकृदभिहितभावतयाविभजनीयदायपरत्वे
त्वनुपपत्तिलेशाभावाच्च॥ केचिनुयत्रेतिनिमित्तसंप्रमीयदर्थंश्चविवादपदं तथाचयद्विवादमितिने
पिच्यस्यार्थस्यपुत्रैर्विभागोऽक्षपातः कल्प्यतेतद्विवादपदं दायभागइत्याहुः॥ यइत्यर्थेयत्रेतिमुपा
मुपासाधुरित्यन्ये॥ परंतुयत्नितिपाठः॥ यइदर्थंश्चविभागक्रियाविशेषणमित्युचुः॥ केचनपिच्य
स्यार्थस्येतिनिर्द्धारणेषुषष्ठीवर्णयतिदंडसाक्षमासिकस्यतिवत्॥ तथाचपिच्यस्यार्थस्यमध्यय
स्मिन्नर्थेपुत्रैर्विभागः क्रियतेसदायभागइतिनेषामेतवचनार्थः। तत्रापिमतेधनस्यैवविवादपदत्वेप्र
वोक्तरीत्यावोध्यंइति॥ यस्मइत्येवपाठइत्यपरे॥ ननुविभागोऽगवपितुर्निधनादिनातदर्थंषुतत्स्वत्वा

दायभागः वगमात्रं॥पितृपदस्यपितुरिदमित्यर्थकल्पनायामयोग्यत्वमत्रोच्यते॥पितृहृति॥ननुपितृ
 ॥३॥ तस्यस्यपितृस्वत्वेनाशनेतरमपरस्वत्ववदित्यर्थः॥कृत्वेपितृदत्तादोएवंपितृत्वोपत्त्यादाय
 त्वापत्तिः॥पितृधनविभागस्यैवदायभागत्वेनपितृधनस्यापिदायत्वस्यावश्याभ्युपेयत्वाद
 तआह॥तच्चैति॥पितृमरणेति॥पितृमरणादुपजातस्वत्वेयत्रपितृमरणाधीनस्वत्वकमित्य
 र्थः॥वस्तुतःपितृस्वत्वनाशकालेपिपितृस्वत्वोपलक्षितबोधकतयापितृपदयोग्यमेवपा
 करक्तेघटेश्यामइत्यादिप्रयोगवत्॥अतएवविभज्ययुर्नपितुरित्यादिवचनान्यपिसंग
 ष्टेते॥मरणपदवाचशतरस्वत्वाभिसंधानापूर्वकस्वत्वापगमहेतुभूतव्यापारस्वरूपेणपा
 तित्याश्रमांतरप्रवेशादीनामप्युपलक्षणं॥पितृदत्ताहेतुस्वत्वेनपितृमरणाधीनैकितुसंप्र
 दानसत्त्वाभिसंधानपूर्वकत्यागादेवपितुरितिनातिप्रसंगः॥केचित्तुपितृतआगतंदिनत्वं
 वन्धात्तद्धंपितापुत्रभावसंबन्धाधीनस्वत्वदिवेत्यर्थः॥तच्चैत्यादि॥तत्तत्परिचायकमित्याहुः॥ ॥३॥

पोत्रादिभिः क्रियमाणस्यापितामहादिधनविभागस्य दायभागत्वोपपादनाय आह पितृस्यतीति॥
 संबंधिमात्रेति॥तथाचपितृपदस्यचसंबन्धिलाक्षणिकतयापितामहधनस्यापितृपदस्य
 रमजातस्वत्ववत्वात्॥तद्विभागस्यसंबन्धिकृतत्वात्॥दायभागत्वमक्षरमितिभावः॥पुत्रैरेति
 बहुलं कर्तृत्वं चाविवक्षितं॥तिनद्वयोर्विभागो मध्यस्थक्रियमाणगमस्थविभागेचनाय्या
 त्तिः॥ननुपितामहादिधनविभागेनदायविभागःप्रमाणभावात्॥तदोक्तंयत्तत्संगदाय
 लक्षणेत्यतस्तत्रप्रमाणमाह॥संबन्धिमात्रेति॥प्रयोगस्यमुनिविशेषात्॥लक्षणयाप्युपप
 त्तेरह॥अतएवेति॥मात्रादिधनविभागस्यापिदायभागत्वादेवेत्यर्थः॥अन्यथापितृधनविभागस्य
 वदायभागत्वेदायभागविवादोपपन्नमेमात्रादिधनविभागकथस्यानेप्रस्तुताभिसंधानत्वापत्ति
 रितिभावः॥ननुनारदेनदायभागोपक्रमेपितृधनविभागएवोक्तः॥मात्रादिधनविभागस्यप्राप्ते
 गिकमेवाभिसंधानं॥अन्यथास्वाक्तविशेषःस्यादितिकथंमात्रादिधनविभागस्यदायभागत्वमित्यत

दायभागः आह॥तथामनुरपीति॥पित्रादिपदमदत्तेवेति॥तथाचनारदेनपितृधनेभागस्यपृथगुक्तत्वात्॥
 ॥४॥मात्रादिधनविभागकथनस्यतत्रप्रासंगिकत्वंसंभवेपिमनुनादायभागोपक्रमेपित्रादिपदान्तर्भा
 वेनेवयावता॥संवैधधनविभागस्याक्तेःसंवैधधनविभागस्यैवदायभागत्वमिति॥नचनारदापुनरे
 धान्मनुस्मृत्यैःसंकोचादितिवाच्या॥मनावैलवत्वात्॥रतिसंगितोऽन्यान्यानुगम्युक्तः॥आपद्यपस्य
 प्राप्तिक्षेत्रादिपुत्रकरणं॥ननुसंवैधधनविभागोदायभागइत्युक्तेतच्चनसंभवतिभावकृदंतदय
 १६६स्यत्यागमात्रबोधकतयासंवैधधनावोधकत्वादित्यतआह॥दयतइति॥तथाचदायशब्द
 स्यदीयतेयत्सदायइतिकर्मव्युत्पन्नतयाकर्मकृतेवधनवोधइतिभावः॥ननुतथाप्यनुपपत्ति
 कर्मकृताधात्वर्थस्यकर्मणएवबोधनात्॥धात्वर्थश्चप्रकृतेत्यागएव॥मृतप्रव्रजितादिनोत
 दानोत्यागाभावेनत्यागकर्मत्वेनतद्वनवोधनासंभवात्॥अतआह॥ददतिप्रयोगश्चेति॥तदधा
 तुश्चेत्यर्थः॥चकारःपुनरर्थः॥गोशादिति॥शक्यस्यसादृशात्मकसंवैधोगुणाः॥तदधीनायालक्षण

अम.
 ॥४॥

संगोशितेद्योगादोणइत्यर्थः॥तथाचपूर्वस्वामिस्त्वनिवृत्तिपरस्वामिस्त्वित्यन्तिफलकत्याग
 नरूपेणत्यागणकस्यदायातोःपूर्वस्वामिस्त्वनिवृत्तिपरस्वत्वानुकुलव्यापारत्वेऽपिनामर
 णप्रवृत्त्यादिसाधारणरूपेणलक्षणा॥संवैधधनेचसंवैधनिधनानंतरंतादृशव्यापारजन्ययत्
 पूर्वस्वामिस्त्वनिवृत्तिपरस्वामिस्त्वित्यन्तिरूपफलद्वयतच्छालित्वरूपकर्मत्वमक्षतमेवा॥इति
 नानुपपत्तिरितिभावः॥एतेनमरणदिदृढात्यर्थत्वेतत्रधातौगोशतातत्रस्वत्वस्यानवच्छेदकतयाच
 धनस्यापिनकर्मत्वंधात्वर्थतावच्छेदकफलभागणएवकर्मत्वादितिधात्वर्थजन्यफलभागित्वमात्रे
 णप्रत्ययस्यापिगोशला॥चकारसप्रव्रजेरत्याचार्यचंडामणिमतप्रयुक्ते॥धातोनिरुक्तरूपेणलक्ष
 णायास्त्वस्यधात्वर्थतावच्छेदकत्वेनतच्छालित्वरूपेणकर्मत्वस्यनिष्प्रयुहत्वादिति॥गुणमाह॥मृत
 प्रव्रजितादिति॥साम्यादिति॥शक्यलक्ष्ययोरुक्तस्वत्यागतथाविधव्यापारिणैर्मृतप्रव्रजितादिस्त्वनि
 वृत्तिपरस्त्वित्यन्तिफलानुकुलव्यापारत्वरूपसादृश्यादित्यर्थः॥लक्षणहेतुमंभ्यांर्थबाधमाह॥ननु

दायभागः मृतादीनामिति॥तत्र॥धने॥समस्यर्थोविषयित्वतस्यस्यगोचर्यः॥त्यागो नममेदमिति॥आरुपः दायश
 ॥५॥ दस्यपर्यवसितार्थमाह॥ततश्चेति॥कीतादावतिव्याप्तिवारणायधीनातेतत्रचपूर्वस्वामीत्यविवक्षितं
 संवेधाधीनत्वस्यैवव्यावर्तकत्वात्॥सेवधश्चशस्त्रप्राप्पुत्रत्वादित्यतः॥ननुकेतुत्वादितः॥विद्यमाना
 नपितृस्वत्वेकाकेदाम्यस्यसेवधाधीनपत्नीस्वलाश्रयेअतिव्याप्तिवारणायतत्रस्वाम्यापरमेइति॥तथा
 चतावदन्यतमसंवेधाधीनसतयत्रएवस्वामिस्वत्वनाशजन्यस्वत्वतद्वतिधनेनिरुद्धोदायशब्दइति॥
 नचस्वत्वनाशनेतरचेतस्वत्वमितिस्तदातत्रक्षणेऽस्वामिस्वत्वानिध्यादिवदुदासीनस्याप्युपादा
 नान्स्वत्वापत्तिः॥तत्रपुत्रादिसत्तायाएवविरोधितस्यपुत्राद्यधिकारबोधकशस्त्रसिद्धत्वात्॥नच
 पित्राविकीर्तिपिपुत्रस्वत्वापत्तीः॥इतरस्वत्वामिसंधानापूर्वकपितृस्वत्वापगमहेतुव्यापारजन्यपितृस्व
 त्वनाशस्यैवसेवधाधीनविजातीयपुत्रस्वत्वप्रतिहेतुत्वात्॥तादृशस्वत्वनाशस्यचस्वत्वेऽस्वामीधीनपि
 तृस्वत्वनाशत्वेनहेतुतानत्वरूपेणगौरवात्॥पित्राएवायदत्तच्युद्धनेतत्रपुत्रस्यस्वत्वेनसंवेधाधीनम्॥ रमः
 ॥५॥

अतो न तत्र तादृशपितृस्वत्वनाशस्यव्याभिचारः॥अतरखतइनेनदायश्रितिवस्तुतस्तुपितृस्वत्वमेवपुत्रस्वत्वे
 त्यनोहेतुः॥नचैवंपितृस्वत्वेविद्यमानेपितृहेतुपुत्रस्वत्वापत्तिः॥तत्रपितृस्वत्वनाशकस्यादिःसहकारि
 त्वात्॥स्वत्वेनाशकचमरणपातित्यादि०तेषांस्वत्वनाशकत्वेनप्रतिपादितानामरणत्वापातित्यत्वादि
 विशेषरूपेणैवाव्यवहितोत्तरत्वाद्यतमीवेनपुत्रस्वत्वात्त्यनोहेतुत्वात्तेननपरस्परव्याभिचारः॥अतए
 वविनष्टेवायशरणोऽस्यादिवचनेऽपितुःपातित्याद्यनतरमेवपुत्रस्यस्वत्वमितिप्रतिपादितं॥तेरेनपितृ
 स्वत्वनाशकानामरणदीनोतेनतेनरूपेणहेतुत्वेस्वत्वनाशकत्वेनवास्वत्वनाशसामग्रीत्ववानाद्यः॥अने
 ककार्यकारणभावकल्पनेगौरवात्॥द्वितीयजीवत्यपिपितरिपुत्रस्यस्वत्वेस्यात्॥स्वत्वादृष्टादीनांस्वत्वाश
 कानांस्वत्वात्॥तरीयेचान्यप्रतिपूर्ववर्तित्वेगदित्वेवयस्ययंप्रतिपूर्ववर्तीत्वगृह्यते॥इत्युक्तान्यथासिद्धिः॥
 सामग्रीभेदेनानाकार्यकारणभावकल्पनेगौरवाच्च॥तदपेक्षयानाशहेतुतायाएवनेघृतयायुक्तत्वादि
 त्यादिकेप्रत्युक्ते॥प्रत्येज्यामरणपातित्यानांत्रयाणांकार्यकारणभावकल्पनापेक्ष्यान्यदियौपादा

दायभागः निरुत्पत्तयेति क्लीनावादी भेदकृद्विशिष्टपुत्रसत्तायास्तथाविधेयोत्रादिसत्तायाश्च प्रतिबंधक
 ॥ ६ ॥ त्वकल्पनायामेगोरवात् ॥ न चावश्यकत्वात् न्मरणादिनामिव हेतुत्वमस्तनपितृत्वस्यापीति वा
 च्यतथासतिसंवेधाधीनस्त्वधारावारणाय तथाविधस्त्वस्य प्रतिबंधकत्वकल्पनामेगोरवाप
 न्ते ॥ मन्मते तु संवेधस्त्वस्य हेतुत्वात्तदभावादेव तद्गुणपादानस्यासम्भव इति सुधिभीविभाव
 नीयः ॥ स्वत्वचयर्थेष्टविनियोगाद्वैतेशास्त्रगम्यत्वमिति प्राच ॥ अतिरिक्तपदार्थ इति शिरोमणिः ॥
 स्वामीत्वं च तन्निरूपकं निरूपकतया तदेवं वा ॥ तच्च द्रव्यगते गुणगते च द्रव्यस्य दानादिश्रुतेः ॥ नीले
 वाद्यमुत्तरजेदित्यादौ लौहित्यादिगुणविशिष्टवृषोत्सर्गश्रुतेः ॥ वस्तुतस्तु आत्मसमवेतं स्वा
 मित्वमेवातिरिक्तपदार्थः ॥ विक्रयदानादीनां च तन्नाशकत्वेन यप्रतिमहादीनां च तद्देतुत्वे संवेध
 लाघवात् तदेव निरूपकतया स्वत्वव्यवहारदेतुः विषयतया ज्ञातत्वात् ॥ अतएव निवेधादौ भाविन्य गमः
 पितृत्व ॥ चूडामणिलिप्तावतिरेदस्य सिद्धः पंथाः समीचीनः ॥ अत्र स्वत्वधारावारणाय स्वजातीय ॥ ६ ॥

स्वत्वविशेषः ॥ सजातीयैतिकरणाच्च पराजितत्वेपतिराज्यांतरवर्त्तमानत्वं तत्पुरुषीयक्रमगतस्था
 वशदे जयादिना जितुं पतेः करग्रहणोपयोगिस्त्वत्पादपिन्यभिचारः ॥ इति स उ-क्षेपः ॥ दाय
 निरूप्यमाणं निरूप्यते तुष्टेति ॥ नन्विति ॥ नारदेन विभागयोरेकत्वप्रतिपादनाद् ॥ विभाग इति ॥
 दायविनाशेति ॥ अतः भक्तसंयोगप्रतिद्विनावयवद्वयविभागो नासमवायिकारणस्यारंभक
 संयोगस्य नाशद्वयनाशपत्तेरित्यर्थः ॥ इदमुपलक्षणां ॥ अविभक्तेः सखंडे पितृत्वात् ॥ अखंडे
 पीतदसत्त्वाच्चेति द्रष्टव्यं ॥ सयुक्तेपीति ॥ सयुक्तेपीवस्तुनि ॥ इदं ॥ वस्तु ॥ विभक्तेभ्यातुः स्वेन मममिति
 प्रयोगादित्यर्थः ॥ यद्यपि इदं विभक्तमिति प्रयोगस्येवापेक्षितत्वेन भ्रातुः स्वेन मममिति केन मनु
 पयोगि ॥ तथापीव विशेषिकव्यवहारस्याविभागाधीनत्वात् ॥ तत्र भक्तत्वस्यावश्यभावप्रतिपादना
 र्थं तत्कथनमिति ॥ संवेधविशेषादिति ॥ स्वत्वदेतोस्तत्पुत्रत्वादिसंवेधस्य सकलपुत्रादिसाधा
 रण्यादित्यर्थः ॥ सर्वधनोत्पन्नस्यिति ॥ संपन्नो ब्रूहि रतिवत् ॥ सामान्याश्रयणादेकवचने ॥ द्रव्यविशि

॥७॥ दायभागः। एकैकस्मिन्नेशे॥ व्यवस्थापने॥ साधुदायिकस्वत्वविनाशतत्तदंशीयस्वत्वेहेतुसूतोव्यापारः॥
 सेवेद्योतरेति॥ तुल्याधिकारसंबंध्येतरैत्यर्थः॥ तिनमृतपितृकपोत्रादिसम्भावस्यसङ्ग्रहः॥ जीव
 त्पितृकपोत्रासम्भावस्यचासंग्रहः॥ संबंध्यतरसम्भावः प्रतिपक्षः सजन्यफलविरोधीयेत्यता
 दशस्यपुत्रादिरूपसंबंधस्य॥ अवयवेष्विव॥ एकैकस्मिन्नेशएवस्वत्वोत्पादकत्वादित्यर्थः॥ क
 स्थकुत्रोशस्वत्वमित्यत्रनिर्णीयकमाह॥ विभागव्यंगेति॥ तथाचयदेशेयस्यस्वत्वेतदंशएवत
 स्यगुटीकापातइतिनियमइत्यभिप्रायः॥ विभागस्यन्वयजकत्वेनतदभावादेवनविभागस्यैव
 विशेषनिष्ठत्वेपिनततत्परुषीयत्वप्रत्ययइतिभावः॥ ननुसंबंध्यन्तरसत्तायाः सामान्यतएवसं
 बंध्यन्तरस्वत्वविरोधित्वेकुत्राप्यशकस्यापिस्वत्वेनोत्पद्यतेविरोधिसत्त्वादितिचेदत्रबुभुः॥ सं
 बंधाधीनस्वत्वप्रागभाववत्त्वप्रत्यसत्यासंबंध्यतरस्यैवसंबंध्यन्तरीयसंबंधाधीनस्वत्वेप्र
 तिविरोधीत्वाविभागानेतरंप्रादेशिकस्वत्वस्यभवतामप्युपेत्यनतस्यागभावस्यसिद्धत्वादिति ॥ ७॥

नानुपपत्तिः॥ संबन्ध्यन्तरसत्तायाः प्रतिबन्धकत्वेप्रमाणमाह॥ क्वेति॥ सकलपित्रादिष्व
 नगतसंबन्धिसमसङ्ख्येयसामुदायिकस्वत्वानिषेषामुत्पादविनाशाश्चएतावदनंतपदार्थक
 ल्पनापेक्षयाप्रतिबन्धकत्वनस्यैवत्वघुत्वादितिभावः॥ प्रमाणसत्वेगौरवमप्यकिंचित्करमतः
 प्रमाणाभावमाह॥ यथेष्टेति॥ यथेष्टविनियोगरूपफलानुगमयमिदस्वत्वेसमुदायेपिसंबन्धि
 बस्तदभावेनकथं तत्कल्पनमितिभावः॥ अविनियुक्तविनष्टेचममेदंविनष्टमितिप्रतिव
 तास्वत्वमुन्नेयमितिइदमुपलक्षणा॥ विभागस्यस्वत्वहेतुत्वेस्वत्वनाशकत्वेप्रमाणभावात्॥
 एकपुत्रस्वत्वव्यभिचारश्चतत्रावश्यकत्पनीयकारणान्तरदेवान्यत्रापिनिर्वाहेणान्यथा
 सिद्धेष्ट॥ विभागस्यस्वत्वनाशकत्वेचैरेवीभज्यगृहीतेधनेनस्वत्वनाशपत्तिरित्यपिबोध्यं॥
 उच्यतेइति॥ महीरण्यादावत्यन्तस्यएकदेशोपातस्यतत्तदंशावच्छिन्नस्याविनिगमनाइदम
 मुकस्यनान्यस्यैवधारणरूपातत्तत्प्रमाणाभावेनवैशेषिकव्यवहारपरस्परनेरपेक्षया

दयभागः
॥८॥

ध स्वामि

दानविक्रयादिजक्षणास्तदनर्हताव्यवस्थितस्यसतोऽप्यसत्कल्पस्यगुटिकमातादिताव्यजनैर्द
मसुकस्यत्यवधारणंविभागइत्यर्थः॥आदिनाउभयसम्मतमध्यस्थवचनपारिप्लवः॥अत्रएकंद
शोपात्तेषात्यादिकंस्वरूपकथनमात्रंनतुविभापदार्थकोटोत्तत्तदुपगतैषानिवेशःविभागपदार्
थस्तत्पूर्वस्वत्वनाशकजन्यतत्संबन्धाधीनसमुत्पन्नस्वत्वावधारणमात्रमिति॥अतएवसंभयव
शोकासमुदायधनविभागोव्याप्तिश्च॥तत्तत्पुत्राणांशगुत्यन्नस्वत्वाभावेननिरुक्तविभागत्वासंभवा
त्॥नचतत्रविभागपदस्वत्वावधारणस्वरूपगुणयोगादौणमितिवाच्यंमुख्यत्वेसंभवतिगोणत्वस्या
न्याय्यत्वादतआहविशेषेणोतिपुरुषविशेषनीरूपीतांशविशेषनिष्ठत्वेनेत्यर्थः॥स्वत्वज्ञापनमि
तिस्वत्वज्ञानानुकूलोव्यापारोपुटिकापातादिरित्यर्थः॥दयभागदंपेतुव्युसंपेगोभावेपिधातनामनेका
र्थत्वाभ्यतिरेकवैक्येलादिप्रतिष्ठार्थमभिधेतेइति॥एवंचभजत्यर्थेकंदशेज्ञानेव्यर्थस्यप्रकारितयान्व
यात्विशेषणस्वत्वज्ञानानुकूलव्यापारलक्षणाविभागःशक्तिलभ्यएवनेरुद्धीकल्पनानेवापिहर्तव्यं॥१॥१॥
नदायभागइति॥अस्मिन्नर्थेचविभागपदस्ययोगाभावादुदीरेवेतिवाच्यं॥नचत्ररुद्धीकल्पनेगारवं॥एवंपित्तकतविभागेऽ॥६॥

॥१॥
॥८॥

भागव्याप्तिरिति॥अस्मिन्नर्थेसंभयवाणिजिकानांधनविभागत्वमस्यैवस्वरूपदिकल्पनाकिंतुसंनदय
भागःतधनस्यस्यत्वाभावादितिबोध्यं॥ननुयत्रएकाएवदासीगवादिव्यक्तिर्वापित्तसंबन्धिनीतस्याप
रस्परविशेषेनकस्यापिस्वत्वेनस्यात्॥तथाचतद्विभागो नदायभागःस्यात्॥अतआहयत्रेतिकालविशे
षतिकालविशेषेव्यवस्थापितद्विदिनादौवहनंदोहनंवापुत्रस्यतादृशेनपृथमंदिनद्वयत्रयादि
वाज्येष्टस्यतदनुचतावद्दिनंतदनुजस्यएवंचापरापरमपरैर्यस्येतिमध्यस्थवचनेनस्वत्वव्यन्यत
त्यर्थः॥तथाचएकस्यामेवव्यक्तौकालिकाव्याप्यवृत्तिनिनानास्वत्वानिस्वामित्वलक्षणाविसर्वेषुपु
त्रेषुशोकोवात्पन्नितेषांचैकस्यानेतरमाविमध्यस्थवचनेनकालविशेषणतत्तद्युक्तिनिष्ठत्वावधा
रणमिति॥तत्रतादृशमध्यस्थावचनेमेवतत्तद्विभागोऽव्यादतइतिभावः॥कालभेदेनस्वत्वंचेतत्पा
गुत्यन्नप्रमितेस्यात्तदतत्प्रतिपादकमध्यस्थवचनमपिविभागःस्यादतःकालभेदेनतादृशस्वत्वप्र
माणमाह॥एकस्त्रीमित्यथोशेनभागीसमसंख्यादिवसाद्येणेन॥अनुसारेणस्वत्वप्रयोजनानुसारे

द्वयभागः
॥ ५॥

एतत्परिमाणं सायेन ननु यथा एकस्मिन् सुवर्णं एकावशमेदेन स्वत्वमभ्युपेयते तैर्वै कं स्यात् मपि दासीग
वादिष्यत्तावशमेदेन स्वत्वमभ्युपेयतामतर्ह्यो॥ युक्त्येति युक्तिश्च प्रयोजनसापेक्षे वैशेषिकस्येष्टवि
नियोगएकविभागप्रयोजने तच्चावयवविभागस्यासंभवि॥ अवयवानां स्वातंत्र्येण यथेष्टविनियोगानर्हं
त्वात्तनिरर्थकत्वे एविभागः स्यात्॥ इत्येतदेवाह॥ अन्यथेति॥ अवयवीनि निधित्वा पत्तिरियेन कस्यापी
ति व्यवहार एपत्तिश्च दृष्टव्या॥ तथा च नान्यस्या कालभेदेनैव स्वत्वमिति॥ सुवर्णं खंडगुटीनो च स्वातंत्र्येण
विनियोगार्हत्वात्॥ तत्र देशभेदेनैव स्वत्वमिति॥ ननु तत्र कालस्वामिनावस्ति निविकीर्ति का लोतर
स्वामिना मनुमतिर्मतेर एापित्वेव केतुः सावकालिकस्वत्वापत्तिरिति चेन्न॥ विकेतुयादृशं स्वतंत्रे तु
स्तादृशमेव स्वत्वकया ज्ञायते॥ एवेव केतुविकेतुः स्थानीयतया अन्ये० सह तद्वस्तुनः पर्यायेण वि
नियोगः इति॥ अत एव एज्यातया धि काशीयाः सकाशात्॥ नृपतिना किंतेपि राज्यात् तदो विकेतुः स्वत्व
स्वजाति यं करग्रहणोपयोगि स्वत्वमेव तत्र तस्य ज्ञायते ननु दायप्रतिगृहीतमस्तस्यादि त्वेति स्वत्वसंज्ञाति ॥ ५॥

यस्वत्वेन तस्याना तत्तत्सम्या हो तथा विधस्वत्वसत्त्वेन तद्विरोधात्तादृशस्वत्वे तस्यैव संभवात्॥ समानस
जातीययोस्तयोर्विरोधादिति॥ एतत्तत्त्वाकाद्वैत्रयस्य संदितायां क्रमेण दर्शनादमूलत्वे सत्त्वामपने
तुमादृष्टमिति॥ यच्चावस्थातेन दुषणमभिहितं॥ अविभक्तभात्रेरेकेन भावासाधारणाभ्योरैकतरमा
द्वयधनमर्जिते तज्जाजितधनेर्जनकस्याशद्वयमपरस्यैको० शः सर्वसमतः॥ तत्र यदि गुटिकापाते दिना
पश्चादर्जकेणैव सोऽश्वो लब्धः तदा प्रादेशिकस्वत्ववादिमते प्रागर्थजनकस्यैव सोऽश्व इति तज्जाजितधने
धने कथं भावत इत्युच्यते॥ यदि चानर्जकेण लब्धस्तदा समभागो युक्तः॥ एकस्याश्वायासेनापरस्य स्वा
यासेना जीतत्वात् इति॥ तदस्तत्त्वादेशिकस्वत्वमिति॥ अविभक्तस्यैव साधारण्यार्थत्वात् साधामा
न्यस्वत्वानभ्युपगमेनान्यविधस्या संभवात्॥ अतस्तदुक्तदोषा संभवादिति शुभीभिर्भाष्यं॥ अत्र हरेनाथ
मिताक्षरा वाचस्पतिमिश्रप्रभृतयः यत्रयस्य स्वत्वेन तत्र तस्या लक्षणात् इत्यत्र प्रमाणाभावात् दुर्विभक्त
त्वेन पुनरक्षपाते विसेवादाच्च किंच एकक्षेत्रोपज्ञेनानो यत्राशं क्रमेण ग्रहणं तत्र विभक्त्येदेन तत्र स्वत्व

दायभागः जायतेनशयावच्छेदेनशस्यानांतदानीमजातत्वात्किंचएकेनगवाकृष्टभूम्यादेयशस्यभागः॥तत्र
 ॥१९॥ किमवच्छेदेनशविस्वत्वशस्यादेस्तदसम्बधाच्च॥ननुत्रसंबंधोऽवच्छेदकःकिंचसंबंधसाम्यात्सर्व
 षासर्वत्रसत्त्वोत्पत्तौ बाधकाभावात्॥प्रागभावादृष्टादीनांविशिष्यहेतुत्वाभावात्॥संबन्धान्तरस
 तायाप्रतिबंधकत्वेगोरत्वात्॥नचसामान्यस्वत्वोत्पत्तिविनाशकत्पनागोरत्वंप्रामाणिकत्वात्॥
 एकस्यादास्यादास्यादृशानोस्वत्वेत्रिदिनात्परस्वत्वनाशतदुत्पत्तिकल्पनायांविपरीतगोरत्वाच्च॥
 विभागस्यसत्त्वनाशकत्वंतद्धेतुत्वंचपितृकृतविभागेकलुप्तमितिप्राहुः॥विभागःप्रागुत्पन्नस्वत्व
 ज्ञापकोःस्वत्वजनकोवेतिमतद्वयोपरिमाध्यमकःशंकते॥नचतिनपुत्राणामिति॥पितुर्द्वनमितिप
 षीवोधितपितृस्वत्वस्यप्रतिबंधकत्वात्॥तथाचप्रागुत्पन्नस्वत्वज्ञापकोविभागइत्यसंभविमिति
 भावः॥द्वितीयमतमाशयेकनिषेधति॥नचेतिस्वत्वकरणेत्युपलक्षणं॥पूर्वस्वत्वनाशकतेत्यपिबो
 ध्यं॥असंधीति॥इदानीन्तरेसंबंधिधनगुटिकापादोक्ततेतत्रस्वामिस्वत्वनाशोदासीनस्वत्वयोः ॥१९॥

संगहित्यर्थः॥नचसंबंधिधनस्वत्वस्यकारणत्वमितिवाच्यसुस्थाप्यजीवतःपितुर्द्वनेपुत्रैर्वत्ता
 द्विभागेतदापत्तेः॥विभागात्पूर्वपुणोत्रोस्वत्वव्यवस्थापनेनैवस्वत्वतसिद्धविभागस्यनिष्पत्त्युहतेति
 तद्व्यवपयतिउच्यतेइति॥पितृनिधनानंतरमित्यत्रनिर्धनपदंइतरस्वत्वाभिसंधानापूर्वकस्वत्वाप
 गमहेतुभूतव्यापारेपलक्षकमेवमुत्तरत्रापिबोध्यं॥ननुविभागसंबंधिनाक्रियमाणःस्वत्वहेतुरत्तेना
 संबंधिधनेऽतिप्रसंगःतस्यचसंबंधिनिधनपातित्याश्रमांतरप्रवेशाद्यन्यतमकालस्यसहका
 रित्वात्॥नवत्ताद्विभागेतदोत्तरतोविभागात्पूर्वं॥अस्मदीयमितिप्रयोगोऽगोणएवेत्युतआह॥एकपुत्रे
 वेति॥तथाचव्यभिचरविभागस्यसामान्यतःकारणत्वविधेनतत्रकृतकारणादेवसंबंधिनिधना
 द्दुहपुत्रादिस्थितेपितृसंभवेतदव्यथासिद्धेश्चसर्वत्रसंबंधिनिधनमेवसत्त्वहेतुरित्युत्पन्नस्वत्वघटित
 विभागलक्षणस्यनानुपपत्तिर्नवाश्रयैर्व्यस्यदीयमितिप्रयोगोऽगोणःकिंतुमुख्यएवेतिपितुर्द्वनमिति
 भूतपूर्वस्वत्वादुपपाद्यमितिभावःअर्जयिष्यव्यापारएवेति॥इदंचनार्जनार्जयिबोलेक्षणपरं॥आत्मा
 श्रयप्रसंगात्किंतुअर्जनस्वामित्वयोःसामानाधिकरण्येनकार्यकारणभावपरं॥अर्जनलक्षणतुस्वा

दायभागः

॥११॥

मितहेतुभूतव्यापारत्वमेव तथा च व्याधिकरणस्य पितृमरणोदरप्रवृत्तत्वात् नो हेतुत्वमिति संकाशः ॥ तिन
 व्याधीकरणास्य हेतुत्वसंभवेन जन्मेवेति ॥ ननु पुत्रोत्पत्त्यनेतरं पित्रवर्जितद्वये स्वत्वानुपपत्तिरवश्यं
 वेधरूपपुत्रजन्मनोऽतीतत्वादिति वाच्यं ॥ जन्मपदेनात्राद्यक्षणासेवेधश्च सस्येवलक्षणयोक्तत्वात् ॥
 ननु स्वत्वयथेष्टविनियोज्यत्वेन शास्त्रेण गम्यत्वलक्षणं तच्च पितृर्भाविद्व्यपुत्रस्याक्षनेपितृद्व्यपुत्रेण यथे
 ष्टविनियोज्यमिति शास्त्रेण पितृद्वयत्वावच्छेदेनैव पुत्रविनियोज्यान्वयबोधनादिति चूडामणिमतमा
 दृश्यामिति चेन्न ॥ तथा सती जन्मप्रागापि स्वत्वजन्मेवाजनमित्यनुपपत्तिः ॥ किंच स्वविनियोजितशक्ति
 वाक्यन्वयबोधे सति यथेष्टविनियोज्यत्वेन शास्त्रेण गम्यत्वस्य पुत्रत्वज्ञानस्वपदादुपस्थितिः ॥ तस्यां सत्यात्
 तस्य तदन्यवोध इत्यन्याश्रयात् ॥ स्वत्वपदार्थोत्तरमेव स्वत्वत्वे चास्वत्वेनापाधिविशेष इति युक्त
 मिति अर्जनस्यामित्ययोः सामानाधिकरण्यानुरोधात् ॥ इति भावः ॥ जिवत्येवेति पानि त्यादिकं विनि
 ति शेषः ॥ जन्मेवेति अर्जनमिति शेषः ॥ ५ दूषयति नेतदिति उर्द्धे स्वत्वापरमानेतरं ॥ भार्यापुत्रश्च दा
 सश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः ॥ यतः समधिगच्छति यत्वेति तस्य तद्वनमित्यत्रयश्चाः ॥ अधमात्रस्य सस्य

यमः
॥११॥

नी

त्वेनादृत्यर्थः ॥ तथा अनिश इत्यास्यापि अस्वत्वेनादृत्यर्थो वाच्यः ॥ इत्याशङ्कते न चेति तदनिपित्ती
 वनकाले भार्यादिष्विति ॥ अर्जयोतीत्यनेन स्वत्वहेतुरूपा अर्जनबोधनात् स्वत्वप्राप्तौ तदन्यथानुप
 पत्त्या युक्तमिस्वातेऽवर्णनमित्यर्थः ॥ नन्वधिगमो नोपाजने कितपादानमेव वाच्यमत आह ॥ किं
 चेति न च पत्यादिभिः दत्तैः कर्मोपपत्तिरिति वाच्यते हि पत्यादिकृतत्यागा भार्यादीनां स्वत्वमुत्पादयेत् ॥
 तथा चान्यतो लक्ष्ये यथा लाभान्नरमेव पत्यादेस्वत्वे तथा पत्यादितोलक्ष्ये पित्यादितिकथनेन कर्मोपप
 त्तिरिति ॥ ननु अंश इत्यस्यास्वत्वेनादृत्ये वाच्यः ॥ अस्वाम्यार्थकत्वे जीवतो रि ति द्विवचनबलत्वात् अपि त
 रि जीवति मातरी जीवत्यामनी शा इत्यस्य पितृपुत्रमानेतरं मातृस्वत्वाविषये वाधापत्तेः दत्तेनी पुत्रा
 गोस्वामित्वे सवेषो मविवादादत आह हेतुवत्त्वेति ॥ तथा चात्र मातुर्भूतत्वात् दत्तास्य पदे मुख्यमे
 व न स्वातेऽयत्नाक्षणाकमिति भावः ॥ नन्वत्र न च योनौ ज्ञेयोऽप्राशस्यमेव अप्राशस्यविशेषश्चेत्यादि
 नात्स्यापि न प्रार्थयोक्तेः स्वाम्यस्याप्राशस्य च पितृनुमतिनैरपेक्ष्येण विदियोगाप्रयोजकत्वे ॥ अभा

दायभागः॥ वार्थकत्वेभवत्यथोपत्यनयानुपपत्तेः अत आह किंचेति॥ अनुपपत्तुमुपत्यादाय भागः जीवति पितरौ च
 ॥१२॥ कृविभागोऽनुमतेरित्यादिवचनात्॥ विभागे प्यास्वात अमविशिष्टमित्यत आह॥ जन्मेनैवेति॥
 तथा चानुपपत्यभावात्॥ अस्वाम्यमित्यत्र न लक्षणा भवति श्वास्ति समानात्वाक्षणा कर्तृभावः॥
 स्मृतिरेव प्रमाणमिति निगच्छेति॥ अर्जनरूपतयेतितत्प्रत्युत्पत्त्येवार्थस्वामित्वात्प्रभेदस्याच-
 र्यामन्येते इति मितक्षर धृतगातमवचने अमले समुल्लेवाय स्मीनामस्थे पित्रादि मृतैः तत्परं अ-
 न्यथा पुत्रवत्पितुः स्वधर्मस्य स्वातः पत्नेरित्याशयः वस्तुतस्तु उत्पत्त्येवेति नृत्तया प्रयोजकता
 या तथा चोक्तं सवधस्य सवधाना एदधिकृतया तस्य युक्तो जनकधनेतस्त्वत्वा पगमानतरे प्रत्रो
 धिकारि त्यत्र तास्य मिति वाध्यं॥ क्वचिदिति ग्रन्थान्तरे॥ जन्मेवेति नो विवेक प्रामाणिक वाक्यमि-
 र्थः॥ जन्मनिवन्धनेति तत्पितृभरणस्य कारणत्वे जन्मनेपितृव्यपयो जकत्वादित्यर्थः॥ ननु फलान्धि-
 करणे प्रत्यासन्नस्यैव फलजनकता तत्र च साक्षात्पत्यासत्ति सवधे परम्परापत्यासत्ति त्रौच्यते गोस्वान

एमः
 १२

शाचपितृभरणेदेव अधिकरणतया जनकत्वाभावात्॥ साक्षात्पत्यासत्तिशालिनो जन्म एव कारणत्वे
 त्यादत आह॥ अन्यथा पारेणेति॥ शास्त्रमर्त्तनिति॥ तथा च शास्त्रवलेनैव व्यधिकरणस्य परंपरया
 कारणत्वमिति भावः॥ ननु शास्त्रमनीशास्ते हीत्यादिके तच्चास्वातेत्यपरं एवेत्युक्तमित्यत आह दृष्ट
 मेचेति त्यागमात्रात्॥ वृषोत्सर्गादिरुपात्तस्वामित्वा जननादाहचेतनोद्देशेति उद्देशः स्वामित्वविषय
 तासाच त्यागात्मिका या इच्छाया एव इत्याह विशिष्टा त्यागादिति॥ त्यागात्केवलं स्वत्वनाशः संप्रदा-
 नस्वत्वं तु मर्ममदमिति॥ भाविस्वत्वावगाहितस्वीकारो देवेति मर्तेनिराकरोति नचेति॥ स्वीकर्तुरे-
 वेत्येव कारणत्यक्तुव्यवच्छेदो देवमुपपादयति परस्वत्वापत्तिफलं न हीति तत्रायमाशयः धात्वर्थ-
 तावच्छेदफलानुक्तेर्या पास्वत्वे एव न जततद्वा तु व्यपदेशत्वयथा धात्वर्थतावच्छेदोक्ततरस्यो-
 गानुक्तेर्या पास्वत्वेति चेन्न गतेति व्यवहारः स्वीकारस्य स्वत्वे हेतुत्वे पधात्वर्थतावच्छेदकपस्वत्वा-
 नुक्तेर्यस्वीकाररूपं व्यापारवतः स्वीर्तुरेव दानपदव्यपदेश्यत्वापत्तिः एवं सत्वध्यो मरूपफलस्य

चुनतद्यपदेशानियामकात्तथात्वेऽपक्षितुरपिदातलव्यपदेशपक्षेति॥ केचितुस्वीकारस्यस्वत्वे
 तुलिपरस्वत्वफलोपहितत्यागात्मकदानेसकौशण्यकत्वेलासंभवात्॥ एकाशमाहयेवदात
 व्यवहारेकत्वेप्रधानीभूतफलोशानुकूलव्यापारवत्येवदातव्यवहारस्यादितिव्याचक्रुः॥ दृष्टेते
 नेदेदृष्टयति॥ यथाहति॥ होमाभिधाननिमीनमिति विनिष्टदेशावच्छिन्नप्रक्षेपदितत्यागस्य होम
 नात्यक्षेपस्यतदभिधाननिमित्तमित्यर्थः॥ इदं त्वर्थं तावच्छेदकप्रक्षेपातुकूलव्यापारवति॥ अत्र
 जिहेतिनित्यपदेशोयथेत्यर्थः॥ त्यागस्यस्वत्वेतुलेस्फुटमेवशास्त्रप्रमाणायति॥ विवेचि॥ आदि
 नाभूमौतोयविनिक्षेपेदित्परप्रतीकपरीग्रहः॥ शास्त्रशास्त्रबोधितत्यागेनपदेदृष्टमिति विद्युतेसा
 गरस्यातो नतत्तदानस्यातो नविद्युतेतत्तद्वचनस्यानगहेनदानपदप्रयुक्तमित्यर्थः॥ तथाचनितरयो
 रेवस्वत्वध्वंसपरस्वत्वोत्पत्तिफलयोर्दद्यातिधात्वर्थं तावच्छेदकत्वादानस्यपरस्वत्वेतुताशास्त्रसिद्धेव
 तिभावः॥ स्वीकारप्रागेवस्वत्वग्रहणस्यस्वीकारपदार्थत्वासेमवमावशोक्तं॥ नन्विति॥ इतिस्वीकारपद

रामः
१३

र्भूति तथा च स्वपत्ययथेष्टविनियोगार्हेत्वविशिष्टलक्षणेतिभावः॥ ननुयाजनाध्यापनप्रतिग्रहे
 वेदोद्धारो धनमर्जयेदित्यत्र एजस्येनयजेतेत्यादिवत्याजनाध्यापनकथनमर्जयेदित्यन्वयात्॥
 प्रतिग्रहस्यार्जनरूपतासिद्धा॥ प्रतिग्रहस्यस्वत्वादेतुलेचनदिरुहस्वत्वेतुत्यापारस्यैवार्जनत्वात्॥
 अत आह त्वर्जनेति॥ अर्जनरूपता अर्जनपदव्यपदेशः॥ अक्षिणधमुपपादयति याजनादाविति॥ त
 था च याजनादीनांस्वत्वादेतुलेनतदन्वयाद्गोघवत्॥ अर्जनेयदित्यत्रार्जनेत्वेनस्वत्वजनकत्वेकिं
 तुस्वत्वप्रयोजकत्वमेवतत्प्रतिग्रहेयक्षतदसंतेतिअयेप्रतिग्रहणातीत्यवधारणायतदुद्देशे
 नदानस्यागानांस्वत्वादयात्॥ प्रतिग्रहेदेवमुख्यज्ञानेनद्व्यतिरेकाच्चेतिभावात्॥ ननुधात्वर्थगमनाद्य
 नुकूलकृतिमित्येवगजादिव्यापदेशोलाघवात्॥ ननुधात्वर्थं तावच्छेदकफलातुकूलव्यापारव
 तिगौरवात्॥ तथाचकथं प्रतिग्रहेतुदातुस्वापत्तिः॥ तस्यदानेनोक्तत्वकृत्यभावात्॥ अतएवकृति
 गेवहेतिन्युच्यतेतस्येवदानानुकूलकृतिभत्वात्॥ नयजमानस्यभवमेतेस्वीकारेस्वपदस्ययथे

द्वयभागा
॥१४॥

वृत्तिनियोगहेतुविशिष्टलक्षणवच्चमन्त्रेपिशास्त्रीयदानपदस्यसत्ताभिसंधानपूर्वत्योक्तलक्षणाकिं
 चयाजनाध्यापनयोः पूर्ववन्नितयाप्रयोजकत्वात्॥ तत्समभिव्यातप्रतियोगहंस्यतथात्वेयुक्तं ननु प्रयोजक-
 ज्ञानविषयतया॥ अपिचत्यागमरणाद्योः स्वत्वहेतुत्वितदानीत्युक्तमसादीनो अजैयित्वप्रतीतिव्यवहार-
 पन्निरतः समाधीनो करणव्यापारएवस्वत्वहेतुत्वाद्यवात्तात्कथं पितृनिधनादपुत्रस्वत्वहेतुत्वमतो
 हपितृनिधनकालीनावेति॥ पुत्रजीवनमेवस्वत्वेतत्रापिपितृनिधनकालसहेकारित्यर्थः॥ एवमेत्य-
 स्वाय्यहीत्यादिकमपिसङ्गच्छते॥ जन्मनोहेतुत्वत्रलक्षणास्यादितिभावः॥ विनिगमकानरमादिकेवे-
 तिमरणस्यहेतुत्वेपूर्वाक्तदोषापत्तीरतस्तन्मरणकालीनजीवनादेतिभकामेनापत्तिरन्यथाभातृणं
 तरहितभातृधनेतस्मिन्निर्दोषजीवत्यपिभावेतरस्याप्युक्तलक्षणसंबन्धं सरूपजन्मस्वत्वापत्तेस्तदनि-
 योपिविभागसंज्ञात्॥ भौतस्वत्वस्यचभावेतरस्वत्वाविशेषात्॥ सामुदायिकस्वत्वितथादर्शनात्॥ ए-
 वेभ्यस्तुदारपरिच्छेदहेतुत्वेनज्ञानेधातुः स्वत्वनाशस्तदामरणोपनः स्वत्वोत्पत्तिरित्यनोमोरा

एम्
॥१४॥

वात्॥ अतोऽवक्तुं कारणदावपिजीवनादन्यत्रापिनिर्वाहेकिं पुत्रस्वत्वेप्रतितज्जन्मनोहेतुत्वकल्पनये-
 तिभावः अत्रमनोः स्वरसेदश्यति अतइति योक्तो जीवतिनस्वत्वमतइत्यर्थः॥ यतश्चकन्यायात्परमएवस्व-
 त्वं अतश्चयाविभोगापितदाप्राप्तयेतिविभागविध्यनुपपत्तेरदतत्कालीनेति॥ पितुरुपरमकालीन-
 मित्यर्थः॥ अनुवदतीति तत्ताचतात्कालिकस्वत्वज्ञापनार्थविभागानुवादयेवतद्विधिरितिभावः॥ विधि-
 त्वमवत्यनुवादत्वमन्याम्यमतोनियमविधिरेवमविद्यतीत्याशङ्क्यनिषेधतितचेतिनियमपितुरुर्हं वि-
 भजेदित्येवैरूपः॥ दृष्टार्थत्वादिति हृष्टमात्तार्थत्वाददृष्टजनकत्वादितियावत्॥ तथाचाहृष्टजनकक-
 मेण्येवकरणकरणयोः शमाश्रमादृष्टमात्रार्थोनियमः॥ यथाजलाशयोत्सर्गदोगोस्वातारणानुमे-
 वणयोयजमानकत्तकमेवपाठनियमः करणेधुमादृष्टार्थपोष्यवर्गादिभरणदिनिमश्चअंकारणाद-
 मादृष्टार्थः इतिकरणाकरणैक्येनज्जनकस्त्वयनिभागोवचनशतेनापिनियतुमशक्यइतिभावः॥ य-
 दविभजेतदपितुरुर्हमेवविभजेदित्येवैरूपः॥ प्रयास्वदृष्टार्थसंबन्धकालिनियमइत्यतआहकिंचेति

दायभागः पितृपरमानंतरमित्यत्रानन्तरमव्यवहितानन्तरे अने त्रमावे अये अनंतरकाल एवेति पितृपरमाव्यवहित
 १९५१॥ नेतरकाल एवेत्यर्थः ॥ विमोषणस्य च इतरव्यावृत्तिफलकत्वाद्दानविति ॥ ननु यथैवे श्वानरं द्वादशक
 पाले चरुं निर्वपेत् ॥ पुत्रे जाते एव व्यवहितो नतरकालस्य प्राप्तौ वाति बाधकवत्तादशोचते कियते तथा च ॥
 समयांतरविभागे भविष्यतीत्यत आह जाते ष्टीति जातप्रायेति तथा हि नाडी - छेदानंतरं अशेषो
 त्यादात् जातकर्मवद्विच्छिन्ननाडी दशयामिवेष्टि वा न्यासि पाले च कृतं नामि मिति युयात् ॥ स्तने च प्र
 तिधत्तिरतिगोभिलेन नाडी छेदादपरमेव भिहितं भवेत् ॥ कले च स्तन्यादाने शुक्लकंठतया बालवियोगा
 पत्तेः ॥ इति तद्विरोधान्नत्र तथा दहतुं न तद्विरोध इत्यर्थः ॥ द्वितीये पितृपुत्रप्रमानतयस्य चेति ॥ स्वेच्छात
 एवेति तथा च पितृपरमात् पुत्रपुत्राणामस्वाम्यात् विभागाप्रसक्तैः विभागे तदनेतरकालस्यावश्यक
 तथा विधिविनापि सिद्धत्वेनाव्यावर्तकतया तथा नियमो व्यर्थ एवेति भावः ॥ अदृष्टार्थकत्वकल्पना
 चादिष्टादिकल्पनागौरवपरहते वेती दूदयं ॥ ननु तथापि परीसद्व्याविधि रक्षा जीवति पितृपुत्रा ॥ १९५१ ॥

नृविमज्जरन्निति ॥ ननु वादता इत्याशये व्यनिराकरोति ॥ अत इति ॥ सत्यपीति मन्त्रे स्तत्त्वस्य जन्यनाश
 गेव जातत्वात् ॥ अन्यथा प्रसक्तत्वभावे निषेधानुरोधानुपपत्तेः ॥ इति भावः ॥ वाच्यं भवेति शेषः ॥ अस्मा
 र्थेति ॥ ऊर्ध्वमज्जरन्नित्यस्य जीवति न भजे रन्नित्यस्वार्थे परत्वापत्तेरित्यर्थः ॥ इदमुपलक्षणे स्वार्थदाने
 पि बोध्या ॥ प्राप्तौ वाधस्त्वनास्ति ॥ जीवति पितरि विभागस्य प्राप्तौ रिति बोध्यः ॥ एतेनावस्था र्थं हनि प्राप्ति वाधा
 यपि बोध्याविति ॥ पुत्रा मण्डनयुक्ते प्रयोजनवन्तया ॥ अनुवादेन दोषायेति ॥ स्वमतमुपसंहरति ॥ अ
 त इति एका जीवति स्वाम्यभावः ॥ अनीशा इति शाब्दबोधितः ॥ अपर उपरमे स्वाम्यरूपाः ॥ र्थो विभागे न्वेयः ॥ उपर
 मपदस्य यथाश्रुतार्थपरत्वे पतितादौ जीवति पितरित इति विभागाभावप्रसंग इत्यत आह ॥ ने चेति ॥ नरीत्यर्थः ॥
 आदिना वानप्रस्थोपरतस्मद्विपरिग्रहः लक्षतावच्छेदकमाह स्वत्वविनाशेति तथा च स्वत्वप्राप्तिसिद्धाना एवैक
 स्वत्वापगमहेतु व्यापारत्वेन लक्षणा इत्यर्थः ॥ तेन पितृदत्तादौ न विभागप्रसंगः दानादेः स्वत्वप्रसंगे धान एवैक
 स्वादिति ॥ पातित्यादि ॥ स्वत्वनाशकत्वे प्रमाणमाह ॥ तद्वा हेति ॥ अत्र पुत्रा विमज्जयुरित्युपक्रमेण स्वत्वविभाग

दायभागः
११॥

नामनरकत्राणकत्तरूपप्रवृत्तस्य हेतुत्वेनोपादानात्तद्रूपस्यैवधनाधिकारः॥ नातद्रूपस्य जीवद्वेष्य
ज्येष्ठस्यतिभावः एतच्चसजातीयस्वीजातेषुविज्ञातीयस्वीजातेषुउत्तरेजातस्येवज्येष्ठत्वे॥ सदृशस्वी
षुनामोपजाणामविशेषतः॥ नमात्ततो ज्येष्ठमस्ति जन्मतो ज्येष्ठमुच्यते इति मनुवननात्॥ धर्मज्ञाः ननु
गजप्रपञ्चः सत्त्वद्वयइति निन्दार्थवादादिति भावः॥ अदृशोऽदृशलोकाश्चादिति मिथ्याः॥ तथाच विभागव
चने मृतज्येष्ठकनिष्ठभ्रात्याः॥ राणविषयमिति पूर्वपक्षयोरुपनिषायाः॥ ज्येष्ठतायातेत्रमिति ज्येष्ठएवस्य
वधारणे ज्येष्ठस्यमतिभरणसमर्थस्येयं॥ पृथद्विवर्द्धते इति यद्यप्यविभक्तानामपेक्षेनैव कर्मणा सर्वेषां च
मोदयात्॥ पृथग्भावे धर्मवृद्धिरुपपन्नतायापि पार्थक्ये स्वसाधारणद्वयेण कृतकर्मणाऽतिशयितधर्मवृद्धेस्त
थोक्तमिति॥ अन्पगतएवेति यद्यपि पितृरिच्छया विभागेऽपेक्षया पितृस्वत्वनाशोऽवस्थाभ्युपेयः॥ अन्यथास्त्रात्
विभागस्यैवानुपपत्तेः॥ तथापि विभागोऽस्वच्छाधीनतदनधीनतदनस्वत्वावगमाभ्यो कालमुक्तं वस्तुतोलाद्यवात्
इतरस्वत्वाभिधानापूर्वकपीतस्वत्वावगमकाल एव दीयस्याविभागे निमित्ते न तु कालद्वयमोखवदिति

रामः
७

ज्येष्ठे च रामाणि सम्मतो येष क्षरति॥ यत्र तु पुत्राणोऽसमाव्यमानभावि कलनिर्गकर्णार्थपितातनदे शान्व
धार्य पुनस्तत्पुत्रस्येयमधिरोजितत्रपि सूर्येऽपि विरहेण तत्सत्त्वस्यैव विद्यमानत्वात् तत्र विभागप्रयोगो भाक्तः॥
इति मितोक्षरकृन्नाते निरस्यति पुनरिति॥ वदेत् उद्धेत् सत्तरउक्तादल्पकालपरिगृहीतदानं॥ तदेति द्वा
विंशच्चतुर्विंशदूर्ध्वमधेरत्यर्थः॥ विंशदूर्ध्वेणोद्वाहितायाद्वादशवर्षीयायाः स्त्रियाः पत्युः पंचाशदूर्ध्वे समये
द्वाविंशदूर्ध्वे वयस्कत्वात्॥ एवं चतुर्विंशतिवर्षेणोद्वायाः स्त्रिया अष्टवर्षीयायाः पत्युः पंचाशदूर्ध्वे चतुस्त्रिं
द्वर्षीयत्वात्॥ अविभागप्रसंगादिति ते॥ इदं तु न स्यात्पक्ष इदानीमविभागस्येष्टत्वात्॥ अन्यथा पुत्रपुत्रागन्नि
क्षिप्य वने गच्छतमहेव वेति गगानि सन्त्यनीच निभ्याप्रकार इयविधानेन रागानि हनौ सदत्तगमनपक्षे वा
नप्रस्थाश्रमोत्पन्नानां पुत्राणां वृत्तिलोपापत्तेः गृहस्थस्तपदाप्येतत्कलीवलीतमात्मनः॥ अपत्यपूर्वं तत्पुत्रो
स्तद्वारण्यसमाविशदित्युक्तकालोत्तरं वनगमने विभागस्य नानुपपत्तिः इदानीमात्तरज्जातिवृत्तेरपि सत्त्वादिति
वाध्ये केचित्तु अविभागसंगादिति न चेष्टापत्तिव्यवहारविशेषात्॥ वानप्रस्थस्य पत्निसहितवनगमनपक्षे

दायभागः
५११-५१

इरे॥तस्मात्॥अपत्यसंभवेनानिवृत्तेः स्वतः सिद्धत्वेन द्वितीयात्परात्मसंभवादहृदयार्थत्वकल्पनागोरबोद्धे
स्याद्॥तदसत्॥नहि वनगमनेभवपुरुषस्याइरेतस्तु जनयति॥तदनेतरमपत्यसंभावनानिवृत्तिः स्यादिति
॥निवृत्तेरजसीत्यस्य विषयः स्वयमेव वक्ष्यते॥कालचतुष्टये विषयद्वयं॥पितुरुपरमइत्यादिना कार्यो
क्षमेरति॥अतिवृद्धत्वादिनेति शेषः॥आद्याने मद्गणविस्मयस्यागः॥आक्षेपो न्यासकरणं॥नस्वान्स्वातेयं
नतदनुमतिविनाधीकारः॥इति निवृद्धत्वादिना दुःस्विते आर्तिगते॥अत्यंतशोकेशो गादिनापि उक्तिः॥एतद्व
चने स्वयं वक्ष्यमाणः कार्यक्षमादौ पितरिविभाग निषेधेन ज्येष्ठस्य गृह्ये गाक्षमाण चरणरूपोऽर्थानव्यक्त
नस्वतंत्रमित्यस्य पितुः स्वस्थदशायामेव संभवात्॥चित्तयेदित्यस्य सम्भवादत्त आह॥संस्थानमिति बुद्धे
सर्वेकमीक्षमेव परीते चेत्तसीउन्मादेन दीर्घशोमिणिचिरतरकाले मद्योमिणिपितृवदिति पितृयासर्व
पापालेनः पुरः सरमर्थं ननु पालयेत्तथैति पाकनिष्ठाना पालनपुरः सरमेतान् पालयेदित्यर्थः तेन तथा
भवेत्पितरि ज्येष्ठस्य कनिष्ठस्य कनिष्ठपुत्रे लनपुरः॥सरमर्थं पालकताप्रतिपादिता अर्थात् पालने हेतुमा

रामः
॥१२॥

दक्ष्यं सत्वे हीति कुटुम्बभरणगार्हस्थ्ये वा॥प्रसूतञ्चाः यथेष्टविनिशो गानधि कारिणः अनेनपितृसरमे
पुत्राणामस्वतंत्र्यविभागादौ स्पूटमेवाभिहितमिति॥एवं अस्वतंत्राः अतउक्तवचनानभिज्ञतात्वात् स
देवेति॥सुपासुपासप्रम्यये प्रथमा एतस्याठस्थले र्वेत्यर्थः कार्योक्षमपितरि ज्येष्ठस्थ विभागरति॥यत्ति
वित्तमित्यर्थः कार्योक्षमत्वे समयरूपविभागकालानेतरं निरस्य स्वोक्तदक्ष्णाय पुनरुपसंहारं इति तस्मा
दिति॥ननु तर्हि मातुं द्विहृत्तरजसीत्यस्य केविषयः इत्यत आह मातुरिति पुत्रोत्तरसमावाभावादिना॥ते
तमात्पदं पितृपत्युपतक्षणे तदानीमपी पितृपत्नीरजनिहृत्तरकाले पिपितुरिच्छयेवेति॥अत्र
प्रमाणे वक्ष्यते॥ननु पुत्रोत्तरसंभावनासत्वेपि तामहधनविभागे काक्ष्यति रित्यत आह॥अनिवृ
त्तेरति॥स्वतंत्रोपपितृतामहधने निरेशकत्वं अयुक्तत्वे हेतुमाह॥येताता इति॥जाताउत्पन्ना अज्ञा
ता भविष्याः प्रभेदसंवेधा दुर्दै स्वलापगमेरजनिवृत्तिस्वतंत्रकालनिशेन पुनरुपसंहरति॥अत इति॥

वशा ॥

अथ स्वतापाम कालः प्रमाणदंशं न पर्यवका लोतरमाह उद्धं मिति ॥ अपरपितृ स्वतापामादभ्यः ॥ पितुरिच्छास
मयः ॥ यच्छेत्तदवशिष्टं यदेनारद्वचने ॥ न विभागकालोतरपुटदंशं नार्थं ॥ कितुं नृणां परिशोधनावश्यं
भावाः ॥ अन्यथा क्वालीनस्या रतिवैयर्थ्यं पक्ते ॥ तथा दत्तास्त्विति ॥ मगिनो दानावश्यं भावार्थः ॥ एतत्सुयो
जनत्वात् ॥ अथ परिशोधनावश्यं भावप्रतिपत्तीमात्रप्रयोजनत्वात् ॥ अतएव क्वालीनपरिशोधनस्यावश्यक
त्वादेव ॥ ताभ्यर्कते दुहितृभ्यो विना ॥ ननु अन्ययो दुहितुर्मातुर्वीतत्राह एतच्चैति वक्ष्यते मातुरन्यदतिव्यव
स्थापयिष्यते ॥ पक्षस्तस्माद् ॥ ब्रूतेति ॥ मातृधनमयोतके योतके दुहितृपर्यंताभाव एव पुत्राधिकारस्य
वक्ष्यमाणत्वात् ॥ तथा च दत्तासमगिनीषु चेति मातुर्योतकधनविषयमिति भावः ॥ अत्र सरेषु कृतस
माज्ञोस्त्रीधनविभागप्रकरणोऽक्तव्यवस्थापितेन्याश्च वचनाभ्यामिति शेषः ॥ पितृधनविभागकालिक
धितेति पितामहधनविभागकालस्याकाङ्क्षितत्वात् ॥ तेष्वतिजानीते संप्रतीतिनिर्विषयत्वे तु माह निवृ
त्तत्वासीति ॥ न च पित्राभाव इति वचने पितृधनविषयं ॥ उद्धं विभागात् प्राप्तीति पितामहधनविषयमि

शमः
१७

तिवैवर्तित्येव कुतो न स्यात् पितामहधने पितृपुत्रेभ्यः स्वच्छाकृतन्यनाधिकदानस्यापि निषेधः
उत्पश्यत्यमानपुत्रनिरंशतायाः सर्वथैव निषिध्यतातत्रैव म्यात् रजोनिवृत्तेः सहकारित्वाच्चि
त् ॥ न च पित्रा स्वयं दत्तं शेषतः दत्तं तस्यैवाधिकारतः ॥ न नीरंशत इति वाच्यं तस्यैव पुत्रो
जापक्षितत्वे निरंशतायामविरोधात् न तस्य सहकारिद्विबोरत्वात् ॥ पितृके तु तस्य स्वच्छास्यमु
पात्तार्थे इति विद्युवचने न रक्षायानियामकत्वाभिधानात् ॥ इच्छास्य निरंशतायामप्यवि
रोधात् ॥ न तत्रास्य सहकारितेति ॥ अतएव वृत्तिलोपाविगर्हितरतिप्राशक्तवचने वृत्तिपक्षे पिताम
हधनपरमिति ॥ इधिमौवाध्यं निर्द्धनित्वापेति ॥ रजोनिवृत्तिमात्रेण तस्याः स्वतन्त्रांशे तद्वचन
भागे इत्यर्थः ॥ उपसद्वृत्तिः ॥ अत इति यतानप्यितृधनगोचरत्वे ॥ नापि मातृधनगोचरत्वमत्र इति अर्थः ॥
ननु निरपेक्षश्रुतिवत्त्वात् ॥ पितुरभिच्छयापि मातृजोनिवृत्तोऽपुत्राणां विभागः स्यात् आह ॥ न चच्छामि त
ति ॥ विभागनिमित्तत्वे ॥ विभागोपधायकत्वं ॥ अनिच्छयेति ॥ स्वार्थिकच्छाविनेत्यर्थः ॥ विभागभावोदिति

द्वयभागः
॥ २ ॥

३

विभागस्य दृष्टार्थकतया स्वारसिकेच्छाधीनत्वनियमादित्यर्थः ॥ सत्यामक्षिताया मिच्छाया स्वारसिकेच्छा
 यो कस्यपि तु पुत्रस्य वा पितुर्निविच्छात इति ॥ जीवति चेच्छतित्यनयोपि स्थावीर्यनयस्योनाधिकर
 ण्यामुद्योधादिति भावः तेन तदानीमपि विभागपितुर्वस्वाम्यात् ॥ स्वातंत्र्येन पुत्रेच्छया विभागस्यैव
 हेतुना स्वतंत्रत्वादित्यभिहितं ॥ यथा श्रुतेन संगच्छते इच्छायाः सामानाधिकरण्याकृतिद्वयविभागप्र
 योजकत्वस्य सिद्धत्वेन तत्र कस्येत्याका उक्तानुदयात् ॥ तत्पुत्रिपादनस्य प्रकृतानुपयोगित्वाच्चेति
 द्रव्यं ॥ अत इति ॥ यतो हृदस्पतिवचनस्यपि तामदधनविषयत्वमत इत्यर्थः ॥ एकः कालः पितृतामद
 धनविभाग इति शेषः ॥ अथ वा यतोऽपत्यसंभावनाभावः पितृच्छासदकृतस्य विभागे निमित्तं न तु स्वा
 तंत्र्येति अर्थः ॥ एकः काल इति पित्रीच्छासदकृतमातृजा निवृत्तिर्कोदिति शेषः काल इत्यर्थः ॥ अथ
 तामरणादावपत्यसंभावनाविरहस्य अविषयत्वेन पित्रोरभावः इति पृथक् कालो नाभिहितः स्यादिति
 भावः अतोऽप्यनोपसंहरार्थं तेन नवश्यमाणतस्मादित्युपसंहरणसदृशो मसक्तमिति द्रव्यं ॥ ए

एतत्

एतत्
॥ २० ॥

तेनप्याद्युपसंहरार्थं तामिति अभिप्रायेण लिखित्यमाणतस्मादित्युपसंहरणसदृशोपसंहरणीति ॥
 बुद्धामहिलिखीनमपरीतोचनविज्रंभितमिति बोध्यं ॥ ननु पित्रोरिति ॥ साहित्यमविवक्षितमेव ॥
 अथवा जीवति पितरौ वीमातुरभावोपि साहित्यावच्छिन्नाभावसत्वात् विभागप्रसंगात् ॥ तथा चेद्वि
 वचस्यावेयर्थो यपितुरभावोमातुरभावश्चेद्विविभागद्वये विभागनिमित्तं स्यात् ॥ ननु पित्रोरममात्रम
 त्रैषापत्तिमाह ॥ पित्रोरिति ॥ विमातुर्मोहमावाततत्त्वत्वे सपत्नीपुण्यौत्रो विभागो वाधाकृमावा
 द्दुस्यर्थवत्त्वान्मयैहसादृशमरणादिति कार्य इति प्रशस्त इत्यर्थः ॥ अतएव वक्ष्यति सापिन्वमा
 तरी जीवत्या नधम्य इति ॥ तथा विमातुरभावो विभागप्राशस्त्यमवनिमित्तं न तु विभागेपि पुत्रमा
 नेतरमेव पुत्राणां धनस्वामित्वेन विभागोवातेत्यात् ॥ अहृष्टार्थत्वकल्पनाय च अन्यायात् आदिति भावः ॥
 मातृधनगोचरत्वात् पुत्रेति विमातुर्मधनत्वात्पत्तेरिति शेषः ॥ अन्यधनगोचरत्वेमातृधनादित्युक्तधन

स्यभागः
॥२१॥

नगोचरत्वात्तत्रैवेति सन्निहिते उद्दिश्येति न्यायात् ॥ उपस्थितविभागस्य स्वतन्त्रत्वाच्च तत्र उप-
पस्थिते विभागे तत्रैव तिभावः ॥ ननु तर्हि मात्रधर्मस्य मागे किं निमित्तमत्राहते चेति ॥ वाच्यमात्रधन-
विभागवसरे इति शेषः ॥ उपसर्ग इति तस्यादिति ॥ विशेषाभिधानाय पुनरुदाहृतं न्वीति ॥ उक्तवचना-
नोपि तत्र धनविभाग प्रकरणनियं चित्वा तत्र तद्विषयकशेकमपनेतुमाह पेतामहेति तत्तथा न प्रकर-
णमपि स्वाधारणमिति भावः पेतामहेति तु रेव स्वामित्वे यास्तवत्त्वविशेषमपनेतुमाह यत्नीति ॥ स-
हस्रस्वाम्यमिति यथाश्रुतार्थमादाय विशेषोवाच्यः ॥ तस्य उक्तवचनस्य निरवधे निरवधौ उल्लेख-
माविश्यास्येव दिवाकरः तस्योद्योतेन यो प्रीतिः प्रकाशितः इत्यर्थः मणस्त्रिधौ त्यागो मिश्रपदार्थस्य म-
थ्यात् यथागुणे ज्वलत्वे योग्यतया दयपदार्थसामर्थ्यात् तद्विद्यायो दिवाकरत्वे योग्यमिति पुत्र एव न-
तु मृतपितृकपोचः तदर्थं मृतपितृकपोचस्य प्रत्यर्थं तथैवेति एतेन मृतपितृकपोचोच्चारणं बहुना मपि ॥ २१ ॥

मिलित्वैको भागः ॥ पितृव्यस्य चापरे भागो नु तृतेषां प्रत्येकस्य पितृव्येण सह तुल्याशितेति त्रिति-
पादिते ॥ अतएव उपकारत्वादिशेषादेव पिउदत्ताविशेषादिति ॥ तेन पुत्रपदे पावणाधिकारि-
तात्रापलक्षणेपि मरुपदे च पावणे द्वे श्यपितृपुर्वपुरुषपरेऽपितृपदं अशिपूर्वपुरुषधन्यपत्यपरमि-
ति वाच्यं वचनस्यांशं केचिन्सामान्यतरेषां पापेण पितामहधनेपि त्रासदृशं तुल्यामिलित्वे वाच्यं कमा-
ह जीवतीति तिस्रामित्वाविशेषादिति भवन्मते इति शेषः तथा च व्यवहारविशेष इति भावः ॥ इदमुप-
सर्ग एवंचेतुत्रेऽपि विभागप्रतिपादनात् ननु ते रजसि जीवति चेच्छ्रुतिरिति पिच्छात् रजसाधीनविभ-
गप्रतिपादकवागुक्तशास्त्रविशेषादिदृश्यः ॥ अतदर्थं त्वेपितृद्वयै मृतपितृकभासत्वेन सह पि-
तृव्यस्य तुल्यामिलविषये त्वे प्रकृत्यादिति ॥ अनेकपितृकाणां तु पितृत्वे भागकल्पना अनेनानेक-
पितृकाणामेव प्रकृतत्वादित्यर्थः ॥ तत्रानेकपितृकाणामेकमिन्नानां विभीन्नपितृकाणामित्यर्थः ॥

निबन्धप्रतिवर्षमासादिवादातयत्वेन प्रतीश्रुतवस्तरूपप्रतिव्यासधेनिबन्धप्रति॥ साहचर्योदिति॥
 स्थानरंद्रपदं चैव यद्यपि स्वयमर्जितं रत्यादि वक्ष्यमाणे मद्रूपदयोरेकत्रियान्वयदित्यर्थः॥ नन्वेवं
 द्रव्यपदस्य द्विपदपरत्वेपेतामहमुक्तादद्रव्यपितृशसौ वक्ष्यान्तथाविधमैत्राणां द्रव्यसामान्यप
 रत्वेचमस्याक्षिणं शयगुपादाने वैयर्थ्यं॥ अथोगालषन्यायात्॥ मद्रूपदयोः प्राशस्त्यार्थमेव एव
 गुपादाने साहचर्येता न्यायपर्यायसायितया शास्त्रेतादुर्वेलत्वात् अकिंचित्करसिद्धापिउपाका
 रित्वाशेषात्प्रतिपौवेपीतवेणमदतुन्योशित्वापनौशिष्टाचारविशेषप्रति॥ विभागादयं
 वेति॥ अयंवक्ष्यमाणः तमवेदरुच्येतिउक्तार्थमुनिस्वरसमादुः यथेतिस्वरसंघकाशयति
 रदमिति अत्रायावः यदिद्वदस्वचनेस्वेवेवविभागप्रयोः क्रिकारुत्थकं रूपमनयास्वाजितेपु
 त्रेखायावर्चतेतदुपेतामहेपुत्रेखायापि विभागाः प्रसज्जेततवेनसंभवतिस्वाजितपुत्रेखाणां स्वा

२२

मितिभावेनतेषामिच्छायाविभागाप्रसक्तेर्वचनेनेयथापादरतीवतीचेष्टातिप्रायुक्तेनविशेषश्चस्यात्
 अतःस्वापातेः अर्थेखिच्छानुनाधिकविभागप्रयोः प्रीकारुत्थः एवेवच्यवच्छेदकबोधकतुल्यत्वात्वेखा
 योपेतामहेयुनाधिकविभागप्रयोः जकत्वयवच्छेदएवतभ्यते॥ इत्येतदहदहदीतेनेततनखिच्छाया
 नाधिकविभागदानेनपुनरितिस्वच्छेदसत्तितान्यनाधिकक्षनाधिकारिता॥ तथाचोक्तार्थेनुत्य
 स्तामिलमिति लाक्षणिकप्रयोगः लाक्षणाचयमुक्तयुक्तिप्रामानद्रूपणवदितिभावः॥ अतइति यतः
 नार्थपरयेवोपपत्तिरुत्तरत्यर्थः मतद्वयमिति मितिक्षमकृतपभरतीनोमिति शेषः हेयमिति समविभागः पश्चा
 निरस्तानयः युक्तिच्छायाविभागस्तनिरस्तएवेतिभावः॥ एवमेवपितामहधनेषोत्राणापितकृतविषमवि
 भागनिबन्धपरतयेवभागद्वयमिति जीवद्विभागपुपितामहस्तोशहयेस्वयमिति आदिबचनेर्भागद्वयस्य
 वक्ष्यमाणत्वात्॥ मद्रुवन्निर्दृशः॥ पिपुतिच्छातेइति॥ जीवतिवेष्टातिप्रायुक्तेरितिभावः नपुत्रेख

अविमक्तविति ॥ तथा च स्थावरेषु तिवचनस्य ॥ अविमक्तस्थवरमात्रविषयकत्वमसंभवतीति भावः । न च विमक्तपदं द्रव्यांतरविमक्तपरं स्थावरपदं चाविक्रयस्थायवरपरमतो नापपत्तिरिति वाच्यं ॥ तथा सति ॥ एकस्या विमक्तदानाद्यनधिकारस्य द्रव्यान्तरेषु विशिष्टत्वात् ॥ स्थावरोपादाने वेयर्थोपेतविमक्तस्थायरेषावविक्रये निषेधानयोक्ता कइति ॥ अविमक्तविति ॥ वाशब्दकार्ये वास्यादिकल्पोपमयोरेकार्यवसमुच्चये इत्यमोक्तेः । अत्र स्थावरे तथा च विमक्तस्याविमक्तस्यापि स्वाभिन्नतदानाद्येव सिध्यति एव ॥ अक्षपातादिना पश्चादंशपरिचयसंभवादि ति भावः ॥ यद्यपि स्वयमर्जितमिति ॥ स्वयर्जिते द्विविधं पैतामहमन्येन हृतं पश्चात्तदुद्धृतं यथा अर्जिते अविशेषात् इयमपीत्यर्थः । निषेधरूपं हेतुमाह तथा होति ॥ अत्रयमिति । निषेधसिद्धिर्निषेधवतीत्येव कृतो नाध्याहृत्यते ॥ तथा तत्कालेन सह समाकर्तृकत्वात् ननु पपत्तिरिति भावः ॥ अत्रयमनविक्रय निषेधानादुपार्थकः किंतु स्वत्वार्थे सार्वत्यतीतपहृष्टयोजकः । उपार्थत्वसंभवे द्दुपार्थत्वकत्वानायासाभ्याम्यत्वात् । इत्थंच विविधा स्थावरादानाद्योपादानुमते रपि सहकारिता कल्प्यते रति मेवैकत्रकारणादे

राम
॥ २४ ॥

मि

वरं चाम्यात् । दानादिवोहे । अतिरिक्तकारणकल्पने गोरवात् । अत्र एवाहृष्टकल्पनमपि न दूषणवहाशामाणिकत्वादिति । अतएवेति यतो न दानाद्यनिष्पत्तिरतएवेत्यर्थः । एकजाता इति । धर्मोऽंशो च दशदशराज्यादिक्रियाया जनपालनादिकर्मतपः शौर्यादिगुणोद्भूतं चंडत्वादि । तथा च विभिन्नजातीयमालका इत्यर्थः । कार्ये पुण्येकैकक्रियमाणदानादिपुनसंभवाः । यदि ददुरिति स इत्तनो चरदानादिविषयायं निषेधस्तदुद्धृतनोचरइति विभाज्यं कुर्युरितितथा चासंभवापि दानादिसिध्यति तिस्रस्तु कइति । इत्थंच स्थावरादानापदिसर्वदानविक्रयनिषेधो मण्याद्यपेक्षया विशेषो बोध्यः । एतस्य स्वाजितविषयत्वे तु वचने वेयर्थोपातादिति । प्रकृतमिति । पितामहधने पित्रा सह तुल्यांशित्वेन वा पोषेच्छया विभागमिति प्रकृतमित्यर्थः । एतदेव विशिष्टव्यवस्थानेनानुराम इत्यर्थः । व्यवस्था पीतवननार्थं उपसंहरति ॥ तदेवमितिसमविभागानुपपत्तेर्यध्यमाणहेतोः पुत्राणां चेत्यादि च उक्तहेतोरुक्तप्र

वेधे जनके छाया नेत्याद्यर्थवचनमित्यर्थः एतदपि तत्कस्येति वाक्येऽनास्थाया अन्यथा भूकेशीव द्वावेव
 पितृव्येण सह तुल्यो शिता स्यात् ॥ मणिमुक्तादिद्वयान्तरं सर्वपितृव्यस्येव स्यादिति तस्मान् नानाधिकनि
 भागनिशेधकरणार्थमिति पूर्वकल्प्य एव साध्याविति । एवं च पुत्राणां विभागस्वातन्त्र्याभावाच्च । पिता
 महधनविभागकालमुपसंहरति तेनेति कालद्वयमिति मरणादिनापितुः स्वत्वावगमः निवृत्ते मातृ
 रजसिपितृस्मिन् कालद्वयमित्यर्थः वस्तुतस्तपेतामहं स्वाजिते वापि तत्स्वत्वान्न वगमकाल
 एव विभागस्य विशेषस्तपितामहं धनविभागे मातरौ निवृत्तिकालस्य सहकारित्वमिति वा
 ध्येपितृकृतविभागेपितृव्येऽप्येतापुत्राणां स्वांशे स्वत्वगमात् अन्यथापि तत्स्वत्वे विद्यमाने
 पुत्राणां प्रागुक्तस्वत्वाभावात्तदनेदायत्वं स्य विभागस्य चाप्युपपत्तेः इति वाच्यं ननु वचनेपिता
 महपदोऽश्वरात्कथं

२५.

अविशेषणोति स्वाजितधनं पितामहधनं वा विशेषतोऽनुपादानादित्यर्थः । तथा च स्वाजितध
 नविषयत्वे विद्युक्च वचनविशेषात्पितामहधनविषयत्वमेवावश्यवचनस्येति भावः । ननु भूर्येत्या
 दिवचनविशेषात्पितामहधनविषयत्वमेव कुतो न स्यात्तथा च सति पितामहधनेपितापुत्रस्येव तुल्या
 धनतेव युक्तित्वेन विदमुवचनविशेषस्य जागृत्वा तद्विवचनविशेषमुक्ता युक्तिमप्याह
 किंचेति । अथवा तस्य स्वच्छास्वयमुपपत्तिरिति विदमुवचनस्य पुत्रेभ्यो न्युनाधिकदानेन
 च्छास्वयवार्थः विभागे तु तस्य स्वीपत्तिर्द्विशितऽक्तवचनाभ्यां पितामहेतुभूर्येत्यादिवचन
 स्यपथापुत्रार्थानुरोधात् । तुल्याशित्वं न्युनाधिकविभागपरत्वे लक्षणापत्तिरतो युक्तिप्रमाण
 यत्किंचिद्भूतत्वादिकं । एवं च ज्येष्ठस्य दशमभागन्यायत्वस्य दाययत्त्वं । इति देवलवचनविशेष
 द्वाण्यक्षया अतिशयपुराणत्वे बोध्यम् । अथ मस्येति मध्यमशब्देन ज्येष्ठानेतरजपरः तदनुजाश्च
 सर्वे यवीयः पदार्था इतरवत्तरवचने । अथ ईततोऽनुजः । त्यमिधानात् । अश्वमश्वयवीसः इति

विभावनाच्चित्तोभ्योऽउदरेऽनुदरेऽतिसोदरमात्रक्रियमाणविभागेऽत्यर्थः सादरासोदरविभागे
 नुविंशोत्तरादिकमेव एतच्च सोदराभिप्रायिके कल्पद्वयविधादिमताज्येष्ठादीनामिति वक्ष्य
 ते। एकाधिकमिति। एकमधिकभागं भागद्वयमित्यर्थः। मीथुनेऽस्त्रीपुंसौ। अग्निं अग्निं अग्निं
 तेनाद्वाधिकमेकभागं अंशमंशमित्यत्राप्यधिकपदार्थान्वयः। तेन पादं पादमधिकं तथा च
 सपादेकभागमित्यर्थः। मिथुनेऽस्त्रीपुंसौ तौ च पशुवस्तावात्। पशुनामेव तत्र गोः पृथगु
 पादानात्। आह अत्रादीनामिति। आदिनामेवादि सङ्ग्रहः। ननु गोहृषप्रत्ययनद्वंद्वसम
 वः समाहारपक्षेऽपुल्लिङ्गानुपपत्तेः। इतरेतरपक्षे एकवचनानुपपत्तेश्चेत्यत आह गोयुक्तइ
 ति। तथा च मध्यमदलेऽपि समासाश्रयणेन तत्पदं साधनाच्चद्वंद्वइति भावः। अनेकाश्चेदित्य
 नेन तेषामल्पत्वे ज्येष्ठप्राप्त्योद्धारानुरूपमेव कल्प्यं तत्र ज्येष्ठस्यापि मन्त्रविंशोदरतैव॥ २६

गते मेनमनुवचनादधिकमुक्तं। तदस्य तदुणा वत्ते वोभ्यो। एकैकमितरेषामीत्युचितेषां निगुणत्वे
 वाच्यं। यद्वैमिति पिव वस्थानातिरिक्तपदमित्यर्थः। गृह्यवीयसौन्यवपितुरवस्थानादिति शंखवचनात्।
 पूर्वजस्य दंशित्वाभिधानेन ज्येष्ठताप्रयुक्तेऽपि न च किल प्रयुक्तमित्याशङ्कते। न चेति। उदरस्यासंभाव
 दिति। अत्राप्यभावः। उद्धारानुदरेत्यनेन यच्च विषये उद्धारप्रसक्तिस्तत्रैव विषये भागद्वयविधाने उद्धारश्च
 ज्येष्ठत्वपुरस्कारेणैव चकृतो न त्वर्जकतयेति। यद्यपि उद्धारः सोदरासोदरविषयः दंशादिकं तु सोदरमात्रविषय
 इत्यस्ति विषयभेदः तथापि ज्येष्ठपुत्रपुरस्कारेणैवोद्धारविधानात्। सोदरमात्रविभागे तु अपि ज्येष्ठस्य त
 त्समस्मिन् स्त्रीत्याशयः। ननु उद्धारः अनुदरेत्यनेनोद्धारद्वंद्वविषये दंशित्वेन विधीयते उद्धारदंशित्वयो
 रसोदरासोदरविषयत्वेन भिन्नविषयत्वेनाकिं तु भक्त्युत्तिनेयाभावेन समभागो वा धकेशस्त्रान्तरसंभ
 वादितया समभागमर्थतः स्त्रयित्वा अर्जकत्वेनैव दंशित्वमभिधीयते। तथा विधिविषये दंशित्वसासे

तासंभवयुक्तिः कत्वात्तत्राह मध्यमकनिषेधसोरिति अर्थद्वैदीति॥ अधिकार्द्धाधिक्यपदविधानेत्यर्थः। तयोरेव
 द्विभागस्य वाचनिकत्वे त्वदृष्टकल्पनागोस्वमिति भावः। ननु सर्ववार्जकत्वे वक्ष्यशित्वे मध्यमकनीयसो
 रध्यहोदिविधानंतु। अर्जनस्यात्यात्यतरत्वादिनाप्युपपन्नं न बाधकं। अत आह ज्येष्ठादिपदंति। अर्जकत्वे
 नैवक्ष्यशित्वे मध्यमादीनामपितदविशिष्टतायाः सर्वसिद्धत्वात्। ज्येष्ठपदस्यानर्थक्यादिति भावः। ननु श्रु
 तौ एते एवेति यत एव ज्येष्ठत्वे नैवक्ष्यशित्वमत्र एवेत्यर्थः। भागद्वयमिति। ननु ज्येष्ठस्य विषयभागमेव श्रु
 पयति मनुः वैषम्यं च साद्वारभागेऽपि संभवात् कथं भागद्वयस्यापनमिति चेन्न उद्धारस्य भागवेष्यस्य स्या
 प्रयोजकत्वात्। एवं समुद्भूतोद्धारसमानोऽन्यत्र कल्पयेदित्यादिवचनात्। नचैवं स्थित्या अपि विंशोद्धारं
 न स्यात्तावता वैदिसमाभागसंबन्धादिति वाच्यं। उद्धारस्य ज्येष्ठत्वपुनस्कारं शेषश्रुतेः। स्थित्या च तदभावात्। ततोदि
 यमुक्ते। ज्येष्ठतानाश्रित्येति। युक्तेऽपि। होला कप्रसतोक्तवविशेषः प्राच्येति यत्ने प्राच्यादायादीयदात्। दा

२७

क्षिणात्यक्रियमाणं करं जार्कं पूजा रूपोत्सवाचारोपपत्तये कल्पनीयश्रुतौ दाक्षिणात्यपदपरिग्रहः॥ ना
 पिवादीति तथाचपितुरपि अर्जकत्वे नैव भागद्वयनान्यथातेन तस्यापि स्वाजितं धनं एव क्षित्वेनान्य
 त्रेति मतं तस्य। सामान्यश्रुत्येवेति प्राच्यादिपदघटितश्रुतौ दाक्षिणात्येत्यर्थः। श्रुतिकल्पनानिमित्त
 त्वेति। आचारस्यैव साधनमित्यनेनाचारस्यैव वेदमूलकत्वाभिधानान्न त्वनाचारस्येति भावः। ननु श्रु
 तौ प्राच्यपदाप्रवेशः। प्राच्यानामपितत्प्राप्तिरित्येतदकरणस्यैव साधनापत्तिः। आचारस्यमित्येवे
 प्राणाभावात्। तदुपपत्तये ज्येष्ठपदसार्थक्याय ज्येष्ठपदवत्या इति श्रुतेः। स्वसमानार्थकश्रुतिमूलकत्वा
 दिति भावः। तथाचाचारपदविरहात्पदवैयर्थ्यापत्तिरूपवाधकविरहेण सामान्यश्रुतिरिव तत्र कल्प्य
 तौ। श्रुतौ तु ज्येष्ठपदवैयर्थ्यापत्तिर्वाधकसत्त्वान्न सामान्यश्रुतेः कल्पनमपि तु ज्येष्ठपदवत्या एवेति भावः।
 अवश्येति। यथा ज्येष्ठपदवत्या। अवश्यकल्पनान्न तथा अर्जकपदवत्या अवश्यकल्पनाद्यंशीवा सर्वजः

स्यादित्यादौ अर्जकपदाश्रवणात् । अर्जकोद्देशमर्हति तस्य तु निरपेक्षा अर्जकपुरस्कारेणैव श्रुतिकत्वं त
 च ज्येष्ठपदश्रवणादिति भावः । ननु ज्येष्ठा अर्जकपदवती भ्यां स्मृतिभ्यामेकमूलकत्वं कल्पनात्वाद्येन
 ज्येष्ठार्जकोद्देशं गृह्णीयादित्येकैव श्रुतिः कल्प्यते । तावता ज्येष्ठस्या अर्जकत्वं पुरस्कारेणैव दृष्टं शिवमि
 तिसिद्धमेवेत्यत आह ज्येष्ठपदवत्यादिति । प्रमाणाभावादिति । नीरपेक्षप्रवृत्त्यामेकैकस्मृतौ पदद्वया
 श्रवणादिति श्रुतेर्वैपरीभावः । तथा त्वेकनिष्ठा अर्जकाणामुद्देशित्वे सर्वतन्वविशेषोऽपि दुष्टव्यः । अन्य
 एकनिष्ठा र्जितधने श्रुतेः । अर्जकोद्देशं गृह्णीयादिति श्रुतेः वैपीत्यवित्प्रेतानि अत्रैवेति । विनिगमे
 नेलक्षणस्याश्रयभयत्राप्यविशिष्टतया तस्यावश्यं कल्पनमस्यैवेत्येकतरग्राहकप्रमाणाभावादित्यर्थः
 अथपि त्रयादीनामपि साधारणेनां कत्वेऽपि शिवमुभयवादिमिदमित्येतदेव विनिगमकमस्तीत्यत आह
 किंचेति । लाघवादिनेत्यादिना एकवचनविप्रतिपत्तिरन्यत्रोभयवादिमिदमूलरूपविनिगमनासम्भवं स्मृतिनिपु २८

शतेति तस्मान्मुख्यार्थस्य प्रथमोपस्थितत्वात् । लक्षणायां गौरवान् तत्कल्पकाभावाच्च । शब्दाभ्यामु
 ख्यार्थबोधकत्वादिशेतौ कथं ज्येष्ठादिपदानामर्जकलक्षणिकत्वसम्भव इति भावः । तर्हि कास्यन्या
 यस्य विषय इत्यत आह तस्मादिति । अवश्यं कल्पनीयेति प्राच्यादिपदवती कल्पनेऽपि लोकार्कसंभवेति
 भागस्यावश्यकत्वादिति भावः । आचारांशस्य आचारविषयस्य स्मृतिपदस्य स्मृतिविषयस्य अतस्त्वेति । य
 त एव ज्येष्ठत्वमर्जकत्वं च परस्परनिरपेक्षेण उद्देशित्वमप्रयोजकत्वमन्येवेत्यर्थः । एथगमिदितमितितया
 सिद्धितमिदं चैकमुनिवचनयोरैकवचनवैयर्थ्यापत्त्या एकवाक्यत्वासेभवानतथात्वमिति भावः । एथगमिथा
 यकतद्वचनमाह । तथेति । येनेति । एषाभागेनां मध्ये येनां जीते सोऽर्जितधनाद्गुणं हरेदित्यर्थः । ज्येष्ठता आ
 दिगर्भप्रभृता । जन्मादिघेतित आचैतदनुरोधाज्ज्येष्ठपदस्य जन्मविघादिज्येष्ठत्वे परवश्यकत्वं कथमर्जकपरत्वं
 सम्भव इति भावः । अतुपयोगीति । तत्रार्जनस्यैवोपयोगीत्यादिति भावः । सोऽदरासिरेदिति । उल्लक्षणमेतत् । अथसहोद
 रमात्रविषयोपीति भावः । उदार इति श्रुत्यस्य ले । अधिकं शोभोऽहः । अविभक्तद्वयात् सद्यगक्रियमाणत्वादिति भावः ।

सर्वराजसिद्धिः। विषमवर्णास्तृणां जातानां च। अत्राणां द्विपुत्राणां क्रमशः ते चेत्स्विद्धेकां शिल्पिभित्तवक्ष्यते। द्विजन्मना इत्यनेन अद्वि
स्यविशोद्धारनिवृत्तिः। तन्निवृत्त्या च दंडारपण्याद्यं शस्यपि निवृत्तिः। अतएव मनुपि अद्विपुत्राणां वर्णावनायाभा
र्यपदिश्यते। तस्यां जाताः समांशाः स्युर्येदिपुत्रशते भवेदित्यनेन शद्विषयसमाशमेव विदधाति। न च द्विजन्मना
त्सर्वराजसिद्धिः। न च बहुवचनोपादानाच्च। सो दरा सो दराणां द्विजन्मना मेवोद्धारविधिः। द्विशविधिस्तदव्येषां सो
दरमात्राणां द्विजन्मनां सामान्यतः श्रुद्धान्तराणां चेत्येव किं न स्यादिति वाच्यं। परं वा तन्मनुवचने रुद्धार
द्विशयोः सामान्यविषयत्वात्। उद्धारविषये। शद्विषये शद्विषयशद्विषयशिल्पाप्रसक्तेः। वस्तुतस्तु ज्येष्ठशद्विषय
पुद्धारोक्तः। तस्यापि पुत्रानामनरकनिवर्त्तकत्वेन अधिकोपकारकात्। अधिकधने संवेषस्याधिकोपकारनिवे
धनत्वात्। हहस्यतिवचने समवर्णास्तिति विषमवर्णा जातानां विषमविभागसूचनार्थः। अतएव शद्विषयवि
षमवर्णा जातानां मेव न सूचनीयस्य विषयभागस्य तत्रांशमवान्नाहृत्यैव द्विजन्मना कृते मिति कृतं। ननु शद्विषय
उद्धारनिवृत्त्यर्थः। युक्तविरोधान्न च मनुना समांशाभिधानाज्जिहोषः। उद्धारस्य नागवेषम्याप्रयो जकृतात्। २१

पथोक्तमुद्धारं ज्याये सदत्ताभजे रत्नीतरे सममिति भाव्यं। उतरे सममिति ज्येष्ठस्य सपुत्रात्वे उतरेषां निरुणोद्धारं। तेन नाथ
द्विदिविधिविरोधः। न च द्विशविधिर्जन्मविधादित्येष्टविषयोक्त उद्धारविधिस्तदतिरविषय इति। निर्गुणस्यापि उद्धार
इति तेन सो दरा सो दराणां व्यवस्थास्तु। इति वाच्यं। समवर्णास्तिति बहुवचनानुपपत्तेः। भवन्मते एकास्यां जा
तानामपि तेषां तस्य सिद्धिः। दशास्वितितत्यर्थे। इत्यर्थः। सकर्मसुप्तपञ्चानामित्यनेन सर्वेषां तुल्यगुणत्वे एव त
दधिकगुणत्वे तु ज्येष्ठस्य तत्रापि विशोद्धारः। इति च दामणिः। हहस्यतिवचनमपि पितुर्द्विशिल्पिमाशयति। जन्मे
स्थदिः। अतिदेशाशान्तिरिति तेषां पितृसमस्तः सः इत्यतिदेशेन यथापि त्रादिभिः सह स्वपितृधनविभागे क्रियमा
णपितुर्द्विशिल्पितथा ज्येष्ठस्यापि भ्रातृविभागे स्वपितृधने द्विशिल्पित्वमित्येव गमादिति भावः। सामान्येन स्वाजितपितृ
धनाद्यनुत्तिरेव नाशद्वयविधमिधानरूप उपदेशः। पितृधनविषयतया हहस्यतिनातिदर्शितं। इति देशेनेति शेषः
नाशद्वयवचनादात्मधनवपितुर्गद्वयमिति शंकापनेतुं स्वमतसाधकतया तदवतारयति। तथेति शर्वोक्तेति तस्य
स्वेच्छा स्वयमुपपत्तेः। यैश्च शर्वोक्तेविदमुवचनस्य स्वत्येन विवाभज्यमपिष्टमादाय व्यवसेदिति। हारीतोक्तस्य च

दाय टी० विरोधादित्यर्थः केचित्तु इति पीत्यादिपितामहधनगोचरभागद्वययुक्तविरोधादित्याहः तदसत् पितामह
 ॥ ३० ॥ धनद्वयशित्वयुक्तेः पितृधनस्य द्वाशित्वविरोधाप्रसक्तेः पितामहधनपितृपुत्रयोस्तत्प्राप्तिविरोधाप्रसक्तं
 व्याहृ किंचेति मध्यगत्वापत्तेरिति मध्यगत्वापदं च उभयनिरूपितस्वत्वद्वयवदेकद्वयं अथैवंपित
 रितृते सत्यामातरिविमातरि च पुत्राणां स्वत्वानुदयः स्यात् मात्रादिसत्त्वस्य विरोधिनः सत्त्वान् न च पि
 तृमरणदेवतासां स्वत्वनाशः अन्यमरणस्यान्यस्वत्वनाशकत्वे प्रमाणाभावात् न चोभयनिरूपितस
 त्ववधायकत्वेकमेव स्वत्वपतियोगिनाशादेवनश्यतीति वाच्यं तथा सति पत्न्या मृताया तद्वनपत्न्युः स्वत्वना
 शप्रसंगात् मातृधनात् रद्वनपुत्रकन्यादीनामधिकारः प्रसंगात् किंच पत्न्या जीवत्या स्वधनस्य परस्वत्वे
 न निरणीतस्य विनियोगे प्रतिक्षणं चौर्यापत्तीः पत्युः स्यादिति चेन्मेव पितृमरणानंतरं पुत्राधिकारपतिपादक
 शास्त्रस्यैव पतिमरणान्तरं पत्नी स्वत्वनाशे प्रमाणात्वात् अतएव पुण्यफले समेत्यपि संगच्छते अन्यथा पत्न्याः
 पतिधने स्वत्वाभावे तदनुपपत्तेरित्यादिसुधीभिर्भाव्यं विभावेति यच्चैव पितुः स्वत्वं तत्रैव पुत्रस्यापीत्यु ३०

पगमो विभागात् तत्र मपितदवधारणात् वैशेषिकव्यवहारानर्हं तथा स्मादवस्थादिति भावः स्यात्
 दिति भावः एवं सहे आद्ये च आत् द्वयविभागे तत्पुत्रस्यापि भागइत्येतावन्मात्रमुक्तं इह तु कनिष्ठ
 स्याः त्वप्राप्तिरिति विशेषान्तपुनरुक्तिः यच्चैति जगमो द्वीपदस्य वस्थावरसादचर्यते। समानमि
 तिसमानमेवेत्यर्थः लक्षणफलमाह। नचेति। गत्यंतरसंभवे लक्षणाश्रयसामान्या न्याय्यमित्य
 मिश्रायेणाह। पितृकेति। युष्मकपुत्रेः स्यादिति वक्ष्यमाणशस्त्रवचनानुरोधादिति भावः। बुद्धाम
 गित्। तस्याथेत्यतः भर्षापितामहापाता इत्यनेनेकवाक्यत्वादिति तदनुक्तव्याख्यायनं ननु अशि
 त्वस्याशाननिमित्ततया कथं मे शित्वसाम्यं शब्देभ्यः। तथा चरथावरजगमपदादय सामा
 न्यग्रहणात् कुतो भर्षेत्यादिनेकवाक्यत्वसंभव इत्यत आह। पितृकेतीत्याह तदनु
 क्तं। वक्ष्यमाणसिद्धाते भर्षेत्यादिना तस्य वचनस्य तुल्यविषयतया वक्ष्यमाणत्वात्
 उक्तव्याख्यायेव सामंजस्याच्च पितामहधनेपितृद्वयशित्वे प्रकृतं तदनुच्यते न माह किंचेति

दा.भा. ननु कृत्युक्तानरकनित्तरकर्तुं ज्येष्ठपुत्रस्यपितुः पितामहधनेनैव शित्वतदकर्तुं
 ॥३१॥ अथ केनैव पुत्रस्यपितुस्तदनेपुत्रे सहसमाशितारक्तवचनानां सामंजस्यादित्या
 शक्यते। अथेति। मध्यमादिति मध्यमादिपञ्चाणमिव सादृश्याद्विहारकत्वे यत्र तत्र
 ततो न्यूनस्य काशमात्रस्यपितुः पितृत्वेनाप्येव चित्यात्। भागद्वययुक्तिसमिभावात्। ननु
 पितामहेऽपि ता पुत्रयोरुक्त्याधिकारित्वमेवोच्यते तथापि नृपुत्रस्यपितुः ज्येष्ठेनेव समा
 नाधिकारिता कथं न्यूनत्वमत आह। सामान्येनेति। सामान्यनसमाशित्वमित्यादाव
 विशेषेत्यर्थः। अनुचितत्वादिति। तथाचैकपुत्रस्यपितुर्ह्यशित्वद्विपितृकस्यतुक्ष
 वजादेः पितुः समाशित्वमेवोचितमिति भावः। पितुरंशद्वयविधानस्योपात्तवि
 षयत्वासंभवात्। पितामहधनविषयत्वमेवेत्याह। किंचेति। उपदेश्यते। युक्तस
 र्वधनस्यात्र भागद्वयवचनसयद्येकपुत्रस्यादित्यनेनेकमूलतया एकपुत्रपितृ

३१

विषयमिति मतमपाकर्तुं तद्वचनमन्यथा व्याख्यातुमुत्थापयति तच्चैदेति र्वलत्वादिति
 एकदेशलक्षणापेक्षया समुदायलक्षणागोरवयस्तत्वादितिकेचित्तदसत्समुदाय
 शक्त्यभावेन लक्षणायाश्च प्रसक्तं वस्तुतस्तत्सुरुषे उत्तरपदसुरस्यमेव रूपं पदं
 तु संबंधिनलक्षणाकं बहुव्रीहौ द्वयोरवपदयोर्मुख्यार्थत्यागात् तदपेक्षया दुबलत्व
 मिति श्रौतस्योपपि पितुर्भागाद्वयक्षेत्रजस्यपुत्रेण सह तुल्याशित्वस्थितौ तद्विषय
 तथासदृशसाम्यमिति वचनस्य मुख्यत्वसंवेद्यनाधिकविभागनिषेधेनालक्षणा
 अन्यायेत्यभिधेया हतस्मादिति द्विपितृकमाह क्षेत्रजादीति मृतस्य चैति मृतस्य
 क्षेत्रे अन्येन प्रसुत उत्पादितः क्षेत्रादेः क्षेत्रे तदनुमतोऽन्योन्यादित इत्यर्थः अ
 थैकदेशेन भागद्वयविधानात्तद्विस्मयत्ववत्प्रमेकत्ववच्च उद्दिश्य विशेषणत
 या एकत्वमावेक्षितं किंतु पक्षज्ञानावादाभावात्प्रतः सर्वेषामेव भागद्वयमित्याशयः का

दायभाग इततश्चेति कर्तृविशेषणतपेति एकपुत्रत्वरूपात्मसंबंधिभागद्वयस्य विधेयतया
 ॥ ३२ ॥ एकपुत्रत्वे विधेयविशेषणमेव न तद्देश्यविशेषणं येनाविवक्षितं स्यादिति भावः के
 चिन्नुकर्तृशरव्यातवाच्यात्वेन विधेयतया तद्विशेषणस्यैकपुत्रस्य द्विपितृकव्यावर्त
 कत्वेनैव प्रयोजनतया विवक्षितत्वमित्याहुः स्वधनातिरिक्तधनेपितुर्भागद्वयमुक्ति
 दाहार्थमाह तथेति पुत्रविनाजिनोदतिद्व्यंशहरत्वाद्यन्वयानुरोधतः द्विहिभावाद्वय
 वत्प्रकाशते इति व्युत्पत्तेः पुत्राजितवित्तादित्यर्थः नचेति तथा च पुत्राजितवित्तेनपितु
 र्द्व्यंशित्वयनदृष्टानेव तात्पर्यकृतदाहार्थस्यादिति भावः पितापुत्रयोः पितापुत्रपदयोः न
 नुविभागार्थस्य इत्येव पितापुत्रपदसंबंधिमात्रोपलक्षणं सामान्यकल्पनायां लाघव
 स्यमुल्लासनादत आह किंचेति विप्रतिसिद्धिरुक्तं तथा चार्जनं सत्त्वमापादयेदित्यर्थः अ
 भिधानात्प्राप्तेरिति शेषः दर्शितमिति तत्र पुत्रदाननिषेधस्य स्वत्वाभावेन न्यायमूलत्वादिति

रामः
 ३२

संभवतीति सकृदुच्चरितशब्दः सकृदर्थं गमयानातिन्यायात् युगपद्वृत्तिद्वयविरोधाच्चेति शेषेने
 न न हं द्वगर्भतत्पुरुषः संभवतीति भावः द्व्यंशप्राप्तेरिति अर्जको द्व्यंशमाहरेदिति वचनात्पितुर्भा
 गद्वयं गृह्णीतां शब्दय इति सामान्याभिधानादिति भावः अनर्थकमिति अहंहरत्वाभिधानमन
 र्थकमित्यर्थः इदमुपलक्षणं प्राप्तिद्विष्टं द्व्यंशहरत्वादाय विरुद्धार्थकत्वमपि बोध्यं भागद्वयस्या
 प्राप्तेरिति द्व्यंशहरूपद्विविधभागस्याप्राप्तेरित्यर्थः तथा च भूयोर्जितवत् सर्वत्रैव साम्याभ्युदय
 हाराण्यापि प्राप्तेर्नियमार्थं पक्षद्वयमुक्तमिति शेषः विरुद्धार्थकत्वेनैव योर्विषयभेदस्य वक्ष्यमाण
 तयानिरसनायमिति ननु पुत्रसत्त्वमत्येव अन्यथा विक्रयं चैव दानं च ननेयात्पुनरिति च वः दा
 राः पुत्राश्च सर्वस्वमात्मन्येव नियोजयेत् आपत्काले च कर्त्तव्यं दानं विक्रयमेव च अन्यथा
 न प्रवर्त्तते इति शास्त्रार्थनिश्चयः इति कात्यायनेन विरोधः स्यात् अतएव मानापत्तिरुक्तं वि
 क्रीणोपुत्रोदविमकीकृतो मनुराह स्वधनुपुत्रदरोपक्रमेनारदेनोक्तं आपत्त्वपि च कष्टासुवर्त्त

॥३३॥ रायभाग मन्नेनदेहिना अदेयान्यादुत श्रार्थयच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतमिति तत्पुत्रादीनामनिच्छाविषयमि
 ति न विरोधः न च मन्वादिभिरर्जनगणमध्ये अपत्यासादनस्य गणनात्कुत पुत्रसत्त्वं कात्या
 यनादिवचनस्यैव तस्य सत्त्वं हेतुत्वे प्रमाणत्वात् सर्वस्वदाने तु वचनवत्तादेव पुत्रस्यादा
 नं अत एव स्वकुटुंबादिरोधेन दयदाहरसुतादृते इत्युपपद्यते अन्यथा स्वत्वाभावादेव त
 द्वाप्ते सादनार्थं कस्यात् अत आह किंचित्तिनियमार्थत्वं पक्षद्वयनियमार्थत्वं उक्तं तस्य सि
 क्कतिस्वत्वेन वा विभज्य भूयिष्ठमादाय वसेदित्याभ्यामिति शेषः तथा चानायासापुत्रार्जितविष
 यत्वं वचनस्येति भावः एकदेशत्वेनैव संबन्धिलक्षणस्य ननु तयोः संबन्धिको मोक्षत्वपिरद्वयश
 त्यपुत्रविक्तपसंबन्धिना अर्हस्य तु द्यशरूपसंबन्धिना अन्यथा स्त इत्यत आह पुरुषेति
 तथा च निर्गुणानां च परार्थात्वादसंबन्धः समग्रः स्यादिति जेमिन्पुत्रन्यायेन द्वयोर्विशेषण राम
 योपरस्परान्वयसंभव इति भावः विना र्जनादिति पंचम्येतेन द्यशरूपे कदेशस्यो न्वयः तद ॥३३॥

योपादाने स्यात्तदर्थं द्यशोपादानस्याविवादादाह भवतोपि समनत्वात् अर्हपदेनापितदन्वयोपुक्त
 इत्यर्थः द्यशस्य तु पंचम्यता नुपस्थित्या तदन्वयोनयुक्तः इति शेषः पंचम्यतत्वेनेति पाठे विना र्ज
 नादित्यमरमिति विषयतः तत्परा मर्शनीयस्यापादानेनान्वयः प्रासन्नित्वत्वात् पंचम्यतेन सह प्रथम
 पदस्यैवान्वयोन द्यशस्यासन्नित्विल्लादित्याह विना र्जनेति अत्र चानन्वयिव्यवधानाभावे स्यवास
 ति घटकतया हरपुत्रविक्तपदे ब्यवधाने पिना सस्य तुपपन्निरिति ध्येयं न पुनरिति तस्यान्वयि
 नाहरइत्यनेन व्यवधानात् पंचम्यश्रवणाच्चेति भावः द्यशेनान्वयिताययाभावमाह स्वायत्तेति
 अवाचकपदेति एकाशत्वेनावाचकाहपदत्यर्थः अन्यायात्वादिति तथा च तदन्वयतात्पर्यमि
 ति भावः द्यशाद्वयोर्विषमवाशिष्टतया विषयेकवाक्यविशेषाद्वावस्थितविकल्पमाह तत्रेति न
 मन्त्राप्यहं पर्यवसाने द्यशमिधानमनर्थकमत आह यद्वेति इदं च पितुर्गुणवत्त्वं निर्गुणत्वा
 त्वाभ्यामर्ह इतरत्वाभिधाने अंशिन्यनेकस्मिन्पुत्रे वेदितव्यं एकस्मिन् अत्र पुत्रमात्रे अंशिनरि
 ति च श्रमयान्पुनाधिकविभागकाश्च गुणवन्ति यितरि द्यशित्वं निर्गुणे अर्हमिति वेपरित्यनेथा

॥ टीका ॥
 ॥ ३६४ ॥
 दत्तादत्तवेति ज्येष्ठवाश्रेष्ठभागेन सर्ववास्यः समाश्रित इति वक्ष्यमाणवच
 नादित्याश्रयः पितामहधनेपितुरिच्छया न्यूनाधिकदानेनिरसिपितुः स्वार्जितमात्रपर्यवसायिरव
 हमाणन्यूनाधिकविभागकारणमाह स्वोपार्जितधनादिति धर्मकारिति तथा च उक्तान्यतम
 कारणविना स्वार्जितधनेपुत्राणां विषमविभागेन धर्म्य इति भावः विनयादेऽङ्गापेतामहेत्यर्थ
 त्विति यद्यपि पितामहसर्वधनप्रभुत्वमपि पितुरक्षतमेव तथापि प्रभुत्वमिह न स्तमित्वे किमु यथे
 ह विनियोगयोग्यत्वं सर्वस्मिन्पितामहपितुर्वैतथात्वमिति भावः आश्रितत्वं न्यूनाधिकविभा
 गवचनविभागचेतुः पिताकुयादिति वचने च स्वार्जितोपितामहधनेवासामान्यतर एव सोद्धाररूप
 श्रेष्ठभेगविषयमित्यभिप्रायेण शंकातेन त्विति श्रेष्ठमाश्रयगतेः समभागावगतेः श्वकथमिति तदोक्त
 हचनेनैव तस्य प्राप्तत्वात् विधानानुपपत्तिरिभावः अतएव वैयर्थ्यस्यादत्त-काएव न तदर्थमित्या
 ह उच्यते इति वचनानर्थक्यादिति आह कृतविभागापेक्षया पितृकृतेशेयाविभागेन न्यूनाधि
 के विभक्तानामिति वचनानर्थक्यादित्यर्थः तथा च तद्वचनेन सोद्धारानुद्धाररूपाधिकन्यूनव

राम
 ३६

धकं किंतु पितुरिच्छा कृतस्यान्यस्यैव न्यूनाधिकविभागस्य बोधकमिति भावः प्रयोजनान्तरदर्शनेनैव
 चनस्यार्थवत्तामाशंकेति न्युत्येति धर्म्यत्वार्थमिति तद्वचने धर्म्य इत्यनेन धर्म्यत्वप्रतिपादनादिभिभा
 वः न्यूनत्वमेवेति भूतकृतसोद्धारपेक्षया पितृकृतसमभागास्यैव न्यूनत्वादिति भावः अधिकप
 दत्वादिति सोद्धाररूपाधिकभागास्य प्रातृकृतस्यापि धर्मत्वेन पितृकृतविशेषाधिकपदोपादा
 ने वैयर्थ्यादिति भावः अथ पितृकृतसमभागा एव सोद्धारभागापेक्षया न्यूनकनिष्ठानामर्थादधिको
 भवतीति सर्ववैकोभागेन न्यूनाधिकपदाभ्यामुच्यते न एव गतिनाधिकपदवैयर्थ्यमाह किंचैति इति
 केश्चित् चङ्गमणिस्तु अधिकपदमिति ज्येष्ठस्य विशेषोद्धार इत्यनेन सामान्यतर एव प्राप्तिरनर्थकमित्य
 र्थ इत्याह वस्तुनो ननु समभागाभावाभिधानेन पितृकृतैस्तु निमित्तविशिष्टाभिधानेन सामान्यप्रा
 धिकाशवाचापत्तिरतोऽधिकपदसोद्धारभागाप्रापकतया सार्थकत्वाच्च तथा च सति ज्येष्ठवाश्रेष्ठ
 भागेनेत्युक्त्या ज्ञवत्कवचनान्तरव्यर्थन्यूनाधिकवचनेनैव वहितदुक्तद्विविधभागावगतेरतोऽव

रायभागाखचनमेवतद्विषयान्तराभिधायकतयासार्थकमिति किंचेति अनर्थकमिति भागद्वयवैध्यामात्राभिधा
 ११३५॥ नेनतत्रेच्छायाअप्रयोजकत्वादितिभावः वक्तव्यस्यभागद्वयस्तपस्यकथनार्हवचनस्यार्थवत्त्व
 मतआहअस्मादितिस्वोपातविषयमितिपितामहधनपरत्वेवैयर्थ्यापातादितिभावः नैकमपीति
 न्यूनाधिकवचनस्यस्वोपातविषयाविभागेचेदित्यस्यचपितामहधनगोचरतयावचनयो
 रर्थवत्त्वादितिभावः नन्वेच्छयाविभजेदितिसमाहाराविषयकमेवाच्यस्वत्येनवाविभज्यभ्रयि
 सुमादायवावसेदित्येकमलकत्वात्तत्रकथमनर्थकमतमाहकिंचेतिविशेषोक्तस्यादितिथाचव
 चनवैयर्थ्यतादवस्थान्ततथार्थसंभवइतिभावः यद्यप्ययं दोष उच्यते इत्यादिना प्रागेवोक्तं तथा
 पितस्य दाहप्रतिपादनार्थं पुनरभिधानमिति बोध्यं ननु न्यूनाधिकवचनस्य सोद्धारानुद्धारभागा
 द्वयस्वनियामकत्वेऽपि त्रयेणमितिपुनिकथंयथात्रभ्रष्टविभागेऽपि द्वेविधसत्वात् तथेतन्न्यूनाधि रागः
 कविभागः सोद्धारानुद्धारभ्यामन्यत्रवेत्यत्रप्रमाणान्तरमप्याहृतयेति आहशेति एतस्यसमा ॥३५॥

शमात्राभिधायकत्वेविभजेतयामस्थितइतिरर्धवृत्ती केनेवसमस्यादक्षतत्वात्विशेषस्येति
 न्यायात्समाश्रान्तवैयर्थ्यस्यादितिभावः आकूलचित्तनयाकर्तव्याकर्तव्यविवेचनाग्रन्थत
 यापूर्वोक्तकारणाभक्तत्वबहुपेयत्वादिदेः कारणादितियदुक्तं तत्रप्रमाणमाहयथेति कारणं
 विनाऽप्यन्यस्यसंभवात् नैकपुत्रविशेषयदित्यन्वयः निर्भाजयेदित्यत्रकारणविनापातित्या
 दिकंविनेत्यर्थः ननुकारणविनाइत्यस्यगुणविनेत्येवार्थः तथाचकारणगुणविनानविशेष
 येतन्नोद्धारदिनाविशेषयेदितिवचनार्थः तत्रकथं पूर्वोक्तकारणाद्विशेषपुत्रेष्वत्यतआहउद्
 रादिविशेषोदातिबहुवचनमेवेतिविशतदर्शनतुषीभागरुपाणासुशराणांबहुषेवउद्दिष्टत्वा
 दितिभावः नैकस्येति तथाचरकस्यविशेषोक्तगुणहृत्तोद्धाररूपः उद्धारस्यसर्वपुत्रमाधारण
 तयाएकपुत्रस्यविशेषत्वासंभवात्किंतुकारणान्तरकृतेननैकगुणात्कारणविनाबहुना
 विशेषः स्यादित्याहएकस्यापीतिन्यायादप्यवद्वाहर्नव्याइतिभावः इच्छाकृतएवेतिस्वाजितमात्रे

पापभागा
 १॥३६॥

पूर्वोक्तकारणसहकारेण इच्छाकृत एवेत्यर्थः अन्यत्र एवेति भावः यद्यपि ज्येष्ठसमुत्पत्ते इतरे
 वाचनिर्युक्तत्वेन कस्याप्युद्धारकृत विशेषः सम्भवत्येव तथापि सविशेषो न वचनार्थः पितृपादा
 नवेयर्थान् आत्तविभागेपि तथाविधा विधिविशेषा सम्प्रदादिति बोध्यं उत्थानविभागेऽप्यम
 उत्थानमर्जितं सत्तु युगपत्तथा च सर्वेषामर्जितेन विषमविभाग इति कुलतुल्यकमद्वयस्थायी
 नतदसत्तत्तत्र विषमविभागाभावस्य समविभागस्य च न्यायत्वरूपप्राप्तेर्वचनानर्थक्यात्
 विभागरूपत्वाभावादिति एवममुद्गारे समानां शान्त्युक्त्यपेक्षित्यादिना अविभक्तद्वयत्वरूप
 कृतस्यैवोद्धारतया तस्य भागभावादिति भावः पितृकृतविभागं निरूप्य आत्तकृतं निरूप
 णार्थं सौध्यावधाना यप्रतिज्ञानी ते इदानीमिति पितृकृतविशेषनिरूपणानंतरमित्यर्थः सोऽपि
 भात्तविभागोऽपि धर्म्यानेति तथा च विभागसिद्धये वक्तुं सधर्म्यानेति भावः अतएवोक्तं सत्य
 पात्यादि विभागाधिकारज्ञापनार्थं नन्वेवंपितृसत्वे इव भात्तसत्वेऽपि विभागासिद्धेरपि वचनार्थसः

रामः
 ३६

भवेधर्म्यत्वेनाकिमीत्यदृष्टकल्पनागौरवमंगीकरोषिनतवापितदानां तेषां धनस्वामित्वात् मा
 त्सत्वे विभागाभावस्य वाचनिकत्वेनादृष्टकल्पनाया कल्पत्वाद्दिगमना न तेषां पितृसत्वे अस्वा
 मित्वायुक्तविभागासिद्धिः मात्तस्त्वेतु तेषां स्वस्वधनस्वामित्वात् विभागे वाधकाभाव एवेति विभा
 व्यज्ञापनान्मतुनेति शेषः ननु मामातुरुर्ध्वमित्यस्य पितृधनविषयत्वेऽदृष्टकल्पनायामानमत
 आह किंचेति पुनरुक्तमिति द्वयोरपि मतवचनत्वादिति भावः उक्तार्थे याश्च वक्तव्यवचनेऽप्युद्देशमा
 ण्यति पुनरुक्तं तैरेषां पूर्वादेऽपि चोक्तित्यत्रैकशेषकल्पनयामात्तविभागे मातुरुर्ध्वमिति प्राप्तेऽपुन
 मातुर्ह्यनमित्यस्य पुनरुक्तत्वापत्तेरित्यर्थः इदमुपलक्षणं उत्तरादेऽदुहि त्रिभावेऽनुसत्याधिकारप्रतिपा
 दनानुविरोधोऽपि दृष्टव्यः अथ पूर्वादेऽमातुरयोः तु कधनविषय उत्तरादेऽयोः तु कधनविषयः अत्र प्र
 थमदुहि त्रिधिकारस्यैव वक्ष्यमाणत्वात् अतो न पो नरुक्तं न का विरोध इति चेन्न अयोः तु के स्त्रीधनेऽपु
 त्रकुमार्योऽप्युद्देशाधिकारस्यैव वक्ष्यमाणत्वेन केवलपुत्राधिकारप्रतिपादने विरोधता वेदं स्यात्

समयमाग
॥३७॥

नचसुताइत्येकशेषकल्पनयाकन्यापुत्रयोर्गुणपदधिकारस्येववक्ष्यमाणत्वेनके
वलङ्घनाधिकारप्रतिपादनविरोधतादवस्थात्नचसुताइत्येकशेषकल्पनयाक
न्यापुत्रयोर्गुणपदधिकारप्राप्तिरितिवाच्यपितृधनसमयव्याहारात्कवलस्यैधिकारस्येवावग
तेअन्यथापितृधनेनयोयुगपदधिकारापत्तेःसाहित्यमितिपितृमावुपरमयोःसाहित्यमित्यर्थः
विवक्षितमिति तद्वचनस्थचकारेणद्वंद्वसामानार्थकेनसाहित्यावगमादिनिभावःअत्रचसाहि
त्यंविभागक्रियामेक्षयासाहित्यंतुत्यरूपाणांपरस्परसापेक्षाणामेकक्रियान्वयित्वंतत्रतु
त्यरूपाणांविशेष्यविशेषणभावनोपनानांतेनसत्त्विकोर्धर्ममाचरेदित्यत्रसाहित्यस्य
दासःपत्युर्विशेषणत्वेनैवपत्याआचारक्रियान्वयात्परस्परसापेक्षाणंपरस्परनैरपेक्षण
तर्कक्रियान्वयिनोयुगपत्तत्क्रियान्वयिनामितिफलितार्थःतेनधवरवदिरोचिर्ननीत्यत्र
च्छिदाक्रियाव्यक्तौक्रमेणान्वितयोर्द्ववरवदिरायोःसाहित्यव्युदासःयुगपदन्वितयोरेवसा

रामः
३०

हित्यवतीतेरितिअत्रसंवाददर्शयतितथाचेतिअवेथसिद्धिर्हेतौयत्रअवस्थसत्त्वगार्हस्थ्यंअतोअस्मा
तेचाव्ययानधिकारिणःइतरथासर्वैरवस्वेच्छयाधनव्ययैकतेधनवित्तयापन्याकुटुंबवरक्षान
स्यादितिभावःअत्रैवशब्देनमातुरवस्थानेनअस्मात्तत्रस्यस्युत्पत्तेर्वाभिधानमितिभावःनचास्य
वचनस्यभार्यापुत्रश्चेत्यनेनएकमूलत्वात्स्वाङ्गीकृतधनेअस्मात्तत्रपरमस्त्वितिदायप्रकरणमज्ञाना
त्तत्रतरवद्वदमस्यष्टमेवअतःस्यष्टमाहव्यासइतिविधानमुर्विनप्रतिपादनमुर्विनसहवासस्य
जन्यप्रतिप्राप्तनयातद्विधानासंभवात्पृथग्भावेतिपृथग्भावनिषेधस्यैवसहवासस्यैवनिनियमे
नपरिसंख्ययावावचनार्थत्वादितिभावःअत्रजीवनोक्तिरितिद्विवचनावगतेसाहित्यस्यविवक्षितलेख
कमात्रजीवनेसहवास्योत्प्रेषणमातरिजीवंत्याविभागःस्यात्मातरिमृतायापितरिसत्त्वपिविभा
गआपद्यतेअतस्तद्विवक्षामाहपित्रित्यादिनाजीवनतइत्येनाविवक्षितलेखद्वेयविशेषणत्वेसाहित्य
प्रतीपादनंजीवनप्रतिपत्तकमुद्दिश्यविभागभावस्यविधेयत्वात्यद्यपिपितृसत्त्वेनैवविभागप्राप्त्येऽपिपु

३२ रायभागी पादानवेध्यं तथा पितृदंशार्थं तदुपादानं अतएव प्राशुक्तमातुरप्येवमवस्थिताया इत्यत्र एव शब्दः यथा
 पितरि जीवति विभागस्तान् व्यतथा मातरि जीवत्या मपीति दृष्टार्थकः प्रयुक्त इति उभयोरभावे अ
 न्यतराभावे एव जीवतोः साहित्या विवक्षया सुपरमसाहित्यं स्फुटमुक्तमिति भावः मातृधनं गोचर
 त्वानुपपन्नैरित्यस्य मातुर्निधनत्वापत्तिरिति शेषः उभयाभावेति पितामहधनस्यापि पितुः सत्त्वत्वा
 त्वात् केति उपस्थितविभागानुसंगेनैव शस्त्वान्यसंभवे विभागांतरायाः शारकत्पनायां गौरवा
 दिभिर्भावप्रपितृधनं गोचर एवेति पितामहधनस्यापि पितुः सत्त्वत्वात् पितृधनत्वेन संग्रहः पितृधन
 विभागप्रकरणे एव कारेण मातृमात्रधनव्यवच्छेदः तनास्य वचनस्य प्राशुक्त्यपि तामहधनस्य विभाग
 गोचरत्वविरोधः मातृप्रधानं कं मातृधनं कं मातृसंवधित्वेन निर्देश एव कं अत्रापि पितृधने स्वत्वत्वात्
 दभ्रतेह पात्यर्थः उक्तप्रागिति पितृधने विभागप्रकरणे एव कस्यापि स्वधने स्वाभ्यादिनेत्यर्थः अत्रानव्यवहा
 राधनीकाः पंचदश वर्षानधिकवयस्काः प्रोषितानामिति अत्र तदनुमतिविना विभागस्फुट एवेति भा

रामः
 ३२

वः यतएव प्रपौत्रपर्यंतानां तुल्यापकारता अतएव प्रपौत्रपर्यंतानां तुल्यापासनेत्याह अतएवेति त
 त्तिदास्यति जनयिष्यति प्रपौत्रपर्यंतपुरमिति पार्षणाकर्त्तृसंप्रति उत्तेन लक्षण्येत्यर्थः अतएव धनापि
 कारस्यापकारनिधनत्वादेव पितृभागस्यैवोत्तरा कालतश्चामित्वान्निरंतरातेति बोध्यं पिउडात्त्वादिति
 अत्र पिउदानयोग्यतयेव विवक्षिताननुतदुपादानं तथात्वेदेवादकृतपार्षणस्य पुत्रादेरनधिकाप्यतेः स्व
 रूपयोग्यतापौत्रादिर्भनपितृकपौत्रादिर्भवेति तथोक्तं स्त्रिणागमादिति ध्येय उपकाराविशेषाद्
 हनोऽतपितृकपौत्राणां प्रत्येकपितृसुल्यभागमाशंक्याह यदेति तावत्येवेति तथा चरत्वाकरेत्या
 येनः अविभागस्य ते पुत्रे तत्सु तत्रैव भागिनं कुर्वित् जीवने येन लब्धं नैव पितामहात् लभेतां सपि
 व्यंतु पितृव्याजस्यावासुतात् यत्र वांशस्तु सर्वेषां धातृणां न्यायतो भवेत् लभेन तत्सु तोकापि निर
 तिः परतो भवेदिति अत्र न्यायत इत्यस्य स्वपित्रधिनं जन्ममूलत्वादित्यर्थः अतएव पार्षणपिउडात्त्वे
 पिउदेहि त्रस्य नाधिकारः मातृत्वादिसत्त्वेन मातुरेवाधिकारात् प्रपौत्रपुत्रस्य तु पार्षणपिउडात्त्वाभावात्

धिकारः अत्रैव विषयेयत्वेन चेदिदं वचनं साधकतया उपन्यस्तं दूषयितुं एतद्वचनमाहयस्येति अ
 ये पितृव्यभ्रातृपुत्रविभागे पितृतोभागकल्पनेत्यस्य किं पित्रं शरवपुत्रस्य भाग इत्यर्थः पिता पुत्रव
 द्भागो वार्थः तत्र नाद्युदत्तादपितृव्यपितुरेवेति द्वितीयमाशंक्य निषेधयति पितृत्वं इति स्वमतमाह
 अस्य पुनरिति यत्रेति तथा च जीभिन्नपितृ कारणैवात्राणां पितामहधनविभागे स्वपित्रनुसारेण
 भागकल्पनेति वचनार्थः इति भावः पुत्रा इत्युपलक्षणं योत्रा अपि बोध्य इदानीं कालविशेषतः धातुवि
 विभागनिरूपणानंतरं विकल्पो द्विषकारः निरूप्यते इति शेषः अत्र सोऽहः श्रेष्ठस्य विशेषः इह इत्यादि
 नाशगेवर्कः सम्पत्तिं समसाधयति उद्धारमन्तरेणापीति सामान्यतः समत्वेन तत्ताया विशेषणो आनु
 लोम्यानां अनुलोमजातानां ब्राह्मणादेः क्षत्रियादिपुत्राणामित्यर्थः एकजातीयानामेकजातीय
 मातृजातीयानामित्यर्थः दयादस्येदं दापाद्यतस्मिन्दायाद्ये विभागोऽः सम इति अर्थः विभागो विभा
 ज्यो मानदायः समान इति बार्थः अथ विभागद्वे विधयः द्विषादस्य लो व्यावस्थितः न त्वेच्छिकः दिस ३९

रामः

शिष्टत्वात् व्यवस्थितत्वे व्यवस्थापयितुमाशंकते न चेति नित्यवदिति समभागस्यापि शास्त्रीयत्वे
 सोऽहरेवलवदेवादिनिभावः ननु अविद्यागुणज्येष्ठस्य नेन गुणस्यैवाधिक्याश्रयो जकसंकेततु
 मन्तानि शयस्यापि प्रमाणभावात् अत आह उद्धारहं इति वैदविद्यैवेदिके कर्मानुष्ठानकनिष्ठव
 चनादिगुणवत एव उद्धारहं नया कलो नादृशज्येष्ठस्य प्रायणासत्तादिति भावः विकल्पोपि गु
 णतदभावाभावावस्थित इति दृष्टव्यं किंचिदिति किंचिदग्रहीत्वानि तन्निस्त्वान्यत्रापेक्षया व्यजिका
 इत्यतस्तदुपादानं एव मेव मेवमिताक्षरकृतं शुलपाणिहलायुधप्रभृतयः प्रकाशकारादयस्तन्नागे
 पुत्राद्विषयमारोपु आलस्यादिना योनव्यापियते समिर्भाज्यमलाधानां देशमावदत्वा अर्जितधनभाग
 शुन्यः कार्य इति वचने व्याचक्रुः तदसह एतस्यापघाताजितं विषयत्वे साधारणधनोपघाते निर्वोपस्या
 पिसाधारणसमर्थितेत्यादिना भीमावति विरोधादिनिभावः अनुपघाताजितं विषयत्वेतु अनुपघनपितृ
 इत्यमिति तदायपरवचने वैयर्थ्यापात्तादिति सोऽदरभात्तमिति सोऽदरमादरविभागैतु नैवं तत्रैकस्याः

१

दायभागः सपुत्रमात्रत्वाभावात्मातुरेव चांशितायावचनेन बोधितत्वात् सकृत्कृतस्येति युगपद्विद्वयवि
 ॥४०॥ रोधादिति भावः इदं च प्राचीनं यमाश्रित्याभिहितं न तु नव्यानां किंतु नव्यैरपितास्यार्थान्यथानुपप
 त्येव गंगाया घोषमत्येव सद्रूपादिह नित्यया गा कारात्प्रकृतेन तथा विद्येधोमयतास्यं ग्राहकप्रमाण
 भावेन मुख्यपरतेति तन्मताश्रयश्च रोपिनहतिद्वयसंभवइति भावः अतएव पितृपत्नीत्वेनोभय
 साधारणरूपेण लक्षणायेवोभयवोधसंभवइत्यपि परास्तः लक्षणा हेतुत्वाभावादिति सर्वपत्नी
 नामिति पुत्रहीनानामितिवक्ष्यते पुत्रेभ्यस्तत्पुत्रे पुनरुद्भित्यत्र चक्रमेण वचनद्वयमाह तदाहेति
 अधिविद्वेति पुत्रिदं ह्यमानास्त्रियमपेक्षयाधिकारित्वापुर्वोदाहितस्येति त्रियेद्वयार्थः अधिवेदनि क
 अधिवेदनामीभिर्न संसृष्टा ह्यमानास्त्रियेदेयसममित्यर्थः यद्यपि दमधि विनास्त्रीसंप्रदानकदानविष
 यं न दत्तं स्त्रीधनेनासामिति तु पितृकृतविभागविषयः तथाप्येकत्र निरीतः शास्त्रार्थो वाधकविना अ
 न्यत्रापि तथेति न्यायात् अत्रापि तथा कल्यातेइति तथोक्तमिति पुत्रहीनाश्चेति अत्र कश्चिद्विदं पितुः प

रामः

॥४०॥

H

लुप्यति स्वरसात्पुत्रकृतविभागविषयपितृकृतविभागे पितुः सपुत्रपत्नीनामेकांशित्वमित्याह तदसत्मा
 तृपदस्य सपत्नीमातृपरत्वमिति व्याख्या न विरोधात् मरु कृतविभागे पुत्रवतीनामप्यशित्वे समीपहारिणीमा
 तापुत्राणां स्यान्नरतेपतावित्यत्र मातापितृष्वेते पुत्रतुल्यं शहारिणीत्यत्र च मरुतेपताविति पितरि श्वेतेश्च
 निवेशकावैयर्थ्यप्रसंगाच्च न च पतिसत्वे तस्मात् शहारिणीतेदं भावैपुत्रस्वमाश्रितान्यर्थो वाच्य इति
 वाच्येयदिकृती तस्मात् सद्रूपादिह नित्यया गा कारात्प्रकृतेन तथा विद्येधोमयतास्यं ग्राहकप्रमाण
 भावेन मुख्यपरतेति तन्मताश्रयश्च रोपिनहतिद्वयसंभवइति भावः अतएव पितृपत्नीत्वेनोभय
 साधारणरूपेण लक्षणायेवोभयवोधसंभवइत्यपि परास्तः लक्षणा हेतुत्वाभावादिति सर्वपत्नी
 नामिति पुत्रहीनानामितिवक्ष्यते पुत्रेभ्यस्तत्पुत्रे पुनरुद्भित्यत्र चक्रमेण वचनद्वयमाह तदाहेति
 अधिविद्वेति पुत्रिदं ह्यमानास्त्रियमपेक्षयाधिकारित्वापुर्वोदाहितस्येति त्रियेद्वयार्थः अधिवेदनि क
 अधिवेदनामीभिर्न संसृष्टा ह्यमानास्त्रियेदेयसममित्यर्थः यद्यपि दमधि विनास्त्रीसंप्रदानकदानविष
 यं न दत्तं स्त्रीधनेनासामिति तु पितृकृतविभागविषयः तथाप्येकत्र निरीतः शास्त्रार्थो वाधकविना अ
 न्यत्रापि तथेति न्यायात् अत्रापि तथा कल्यातेइति तथोक्तमिति पुत्रहीनाश्चेति अत्र कश्चिद्विदं पितुः प

रायभागा विज्ञानुसारेण संस्कारं कुर्यादिति॥ विषयेति पुत्रादिचतुरादिसंख्यत्वे कन्यायाश्चैकत्वे कन्यायावदु
 ॥४१॥ तरधनं च तत्सपुत्रकन्यासु सतीषु पुत्रस्यैकस्य निर्द्वन्द्वेति तर्थात् भ्रातृणामिति पादे एकशेषाद्विगिनीसंस्कार
 रस्यावश्यकता स्यात् अतस्तस्मिन् स्थिति भ्रातृणामिति ननु भ्रातृसंस्कारार्थं वदन् गिनीसंस्कारार्थं मापि
 वचनस्य कुतो न स्यात् विशेषाश्च वशादत आह भ्रातृसंस्कारस्येति पुल्लिङ्गनिर्देशेनेति न च येषाम
 पत्यानामिति न पुंसकनिर्देश एव कुतो न स्यादिति वाच्यं अथ साधुत्वे संभवति साधुत्वाधुत्वमात्रं स्यान्त्याय
 तादित्यभिप्रायादिति वस्तुतस्तु पितृपितामहभ्येव भगिनीदानाधिकारिनया भ्रातृत्वावश्यक एव भगिनि सं
 स्कारः अथ अतुमतीभवति दानाप्रतिग्रहानां च न रक्ते मां प्रतीतिश्चेति अतएव याज्ञवल्क्येनापि भागिन्यश्चेति जादेयादि
 त्यनेन भगिनीनामपि भ्रातृवत् संस्कारार्थं मुक्तमित्यतीव उक्तं गीतासंस्कारात् तत्राह निर्द्वन्द्वेना
 वत् गीनीसंस्कार एव पि निर्द्वन्द्वेना निर्द्वन्द्वेति सुधिभिर्भाव्यं प्रकरणेतरमाह अथेति अध्याप्यादि
 क मयेव स्थिते विवाहात्परं न इति एतेन पितृमातृभ्रातृबंधुदत्तमिति कालांतरं दत्तमात्रपरिग्रहार्थं राम
 तिसुव्यक्तं बंधुदत्तपदेनेति लब्ध्यां लब्धं पुत्राजयत्रशेषः मातापितृद्वयेनेति मातुः पितुर्बोयस्य सं ॥४१॥

बंधुस्य घटकत्वं तत्संबंधवतामातुल्यपितृव्यादिनामर्थः एवंचसति मातृपितृभर्तृदत्तस्य अ
 नाधेयकज्ञानेन स्यात् अत ऊर्ध्वं लब्धमित्यभिहितं तत्त्वार्थमाह पित्रोश्च काशदिति भर्तृ
 शकाशदिति वचनलब्धं भर्तृकुलाद्युक्तार्थमाह भर्तृकुलादिति इत्थंच विबुधवचनोपात्तस्य सुत
 दत्तस्य साक्षादेव संबधत्वेन निरुक्तं बंधुभर्तृकुलत्वा संभवादि तिसुधिभिर्भाव्यं स्वपदेनेति ॥
 पितृमातृसुतभ्रातृदत्तमित्यत्र पित्रादिपदेनेत्यर्थः ननु विवाहात्परं न इति ऊर्ध्वसंस्कारादिति
 च विहाय सामान्येनैव भर्तृदत्तकुलात् पितृमातृतत्तत्कुलाच्च लब्धस्यान्वयेयं संज्ञा किमिति
 न कृता इत्याशंकायामाह परिजनयनसमय लब्धस्येति अर्थभावः अनाधेयत्वं संज्ञायास्तावत्
 दुपे अग्रजास्त्रीधनेवश्यमण्णाभ्रात्राधिकारे एव फलं परिजनयनसमय लब्धेति च न भ्रात्राधिका
 ए-ब्रह्मादिपंचसमर्तु आसुरादि त्रिषु पित्रोरेव तेषामभावे देवदेवदेवाधिकारतः अतः संज्ञा
 यास्तत्ताधारण्यप्रयोजनाभावः प्रत्युतस्तत्ताधारण्यतत्र भ्रात्राद्याधिकारबोधक विशेषवच
 नेन भ्रात्राधिकारवचनस्य विशेषप्रशङ्गात् तस्य संकोचो वाच्यः तथाच प्रक्षालनादिपंचस्य दूर
 दस्पर्शनं वरमितीत्यायेन तद्वाचनं न मेव संज्ञायाः समुचितमिति न च तथापि विवाहसमया

दृश्यभागः १२-न्यत्रेत्येवोच्यतां किं परत इत्यादि पर्याप्तत्वेनातिवाच्यं तथा सति विवाहात् पूर्ववादानोत्तरं पति
 १४२॥ १॥ दत्तव्याधिकारापत्तिरिति-एतदध्ययनादिकं दायमदस्य संक्रांतसंबन्धिधनपरत्वं कामपनय
 ति भर्तृदाय इति मन्वादिमिति-आदिताकासायनब्रह्मपरिग्रहः प्रक्रममुकासायनाभ्यां दत्तं
 संवृत्तीति-स्त्रीये इत्यनेन विद्यमुना चान्वाधेयमित्यनेनेति भावः तथा चने-सहैकश्रुतिमस्यत्वात्
 बोधादायपदं दत्तपरमिति भावः न चैवेषरीत्यं बहुबुलक्षणाप्रसंगान्मनुस्मृतौ बलवत्त्वाच्च भा-
 र्त्तदायं इति अत्रयते विद्यमाने इत्यभिधानात् न संक्रांतसंबन्धिधनपरता विन्यसेदिति युंजी
 तक्षप्येस्थापयेत् अन्यथा स्वयंरक्षणासामर्थ्ये अन्यथा तद्नेवर्त्तमानासंभवे तत्कुलक्षपयेत् तत्
 कुलमाश्रित्य कालंगमयेत् इत्यर्थः इति केचित् केनेत्याकाशांयां अश्रुतकल्पनेति अनंतराणि
 कारिणभ्रात्रादिना स्वयं सर्वगृह्णता इति हस्यपरापर्यंतं स्त्रियेदायोदय इत्यश्रुतभ्रात्रादीनां
 कर्तृत्वकल्पनेत्यर्थः एतच्चेति-मृतस्यापुत्रस्य पत्न्याः सर्वधनाधिकारित्वेत्यर्थः वक्ष्यते इति-
 अपुत्रधनाधिकारनिरूपणे इति शेषः आहति स्त्रीधनमिति प्रायुक्तेनान्वयः पित्रादिदत्तं विवाहादयः
 तत्पूर्वपक्षो वा विवाहकालदत्तस्य अर्थमधिपदेनेव प्राप्तिः त्वतिग्रीप्साच्छादनावशिष्टं शुक्लं वक्ष्यमा ॥ ४२ ॥

एताभ्यं कण्ठद्विद्विद्वदपदानेवरहस्ते समर्पणं प्रदर्शनार्थं उपलक्षणेनित्यर्थः ॥ उपलक्षणेन हेतुमा
 हदात्रमिति तथा च अभिसंधेरावश्यकतया विवाहकालविवक्षायामदृष्टकल्पनागौरवेत्यादिति भा-
 वः अन्यवस्थितसंख्येति अनीयतसंख्येत्यर्थः मन्वाद्युक्तपडिवधादधिकस्यापि शुक्ललाभोदे
 देवत्वादिभिरभितता इति भावः पितृमातृभर्तृकुलेति पितृमातृभर्तृरायस्मिन्कुले इति व
 हुञ्जीहि अन्यथा लब्धं भर्तृकुलार्जितं येत्यत्रैव भर्तृकुलादिपदानां तत्रादिपरिग्रहो न स्यात् नः नापरीति
 तथा चोक्तद्विषधस्त्रीधने भर्तृकुले वसत्वज निकापत्नी स्वत्नाशिका च तदन्यधने तु तत्रापत्तकुलो
 पक्षित इति भावः स्त्रिया अपि धनं स्त्रीसत्तास्यद्भर्तृमपि धनं न स्त्रीधनं नेतरेत्येवैव स्त्रिया यथेति
 नियोज्यं अस्वातंत्र्यादिनि एतत्त्वभार्यापुत्रश्चेत्यादिना प्रतिपादितमेव प्राक् स्त्रिया एवेति स्त्रीणां स्वातंत्र्ये
 ण विनियोज्यं यद्नेतत् स्त्रीधनमित्यर्थः तथा च कात्यायनैकवाक्यतया भार्यापुत्रश्चेत्यादिवचनमप्युक्तं हि
 विधस्त्रीधनविषयमेव स्त्रीधनांतरितु स्त्रीणां स्वातंत्र्येण यथेष्टं विनियोगो न सिद्ध्यति इति भावः अत्र संवा
 दमाह तदाहेति न चैवं शुक्ललाभकोर्योदायिकत्वात् तत्रास्वातंत्र्यस्यादिति वाच्यं पूर्वोक्तकात्यायन
 वचनेनान्यतो लब्धस्य शिल्पलब्धस्य च द्वयोरेवास्वातंत्र्यं प्रतिपादनेनैतयो रपि स्त्रीधनमप्यपडितयोः

दायभागटी स्वातंत्र्यावगमात् स्वावरेषपीनियदुक्ततस्यापवादमाह स्वावरेपीति अन्यथेति स्वावरेष
 ॥४३॥ निषेधेद्वयर्थः संप्रतिबोधकेन एतत्तुमर्णेन कृते स्त्रानभोजनाद्यवरोधिः विसर्गेदाने या
 सेति वासो गृहं तत्र स्वमिति क्रम्यतीनां संबधीनां सकाशात् स्वविभागं यासां कदादाहिकृपुं आह
 तद्वयर्थः इदानीं स्त्रीधननिरूपणानंतरमित्यर्थः सममिति विशेषोद्धारनिषेधाय भगिन्योदज्ञाः सनाभ
 यः सहोदराः अतएव वचने द्वंद्वश्रुतिर्नास्ति येनावगतसाहित्यवत्तेन भगिनीभ्रात्रो युगपदधिकारः स्या
 त किंतु क्रमेणैव तयोराधिकारः । क्रमश्च न पादिकः किंतु प्रथमं भगिन्याः ततो भ्रातुरित्येवं रूपः मनुर्दुहि
 तुमावतदन्वयादस्याद्वयवचने पुत्रवचनः शब्दक्रमस्य प्राप्तेरिति केचो विनमततदपाकतुमाह द्वंद्व
 श्रवणेपीति ननु त्वयर्थेति चार्थद्वंद्वस्युक्ते द्वंद्वसमानार्थता चकारस्य पुत्रपरमिति दुहितुः एतद्युपादाना
 मुसकस्य चाधिकारभावादिति भावः सर्ववच्छेति संस्कृतस्य चेत्यर्थः अत्र सहोदरपदापुपादानस्य कस्या
 सत्वेदजकादीनां नाधिकारः दुहितृपेक्षया पंचमांशभागीतापुं धनवदीति केचित् एतावतापि उक्तक्रमे
 ग एयोगपद्यायुद्धे मेपितु हेमन्तस्यैव वादस्य चकारश्रुतिस्तान्न तयोर्विभागो सीदस्यावगमः श्री एमः
 हियवपात्रे वा चेत्यादाविवभिन्नकालीनयोरापि एकजातीयक्रियसंबंधमात्रेण तस्याश्चरितार्थात् ॥४३॥

अत्रापि तदुहितुः स्वत्यादौ चकारश्रुतिवत्तेन पत्नीदुहितोरापि युगपदधिकारपत्तेरित्येवं रूपः
 तत्र मन्त्रस्य सनर्थस्वगतलहस्तत्रिणैक इत्यर्थः तद्वचनमाह यथेति अत्र जायामिति प्रजासंतति
 पुत्रदुहितो यो जदौ हितर इत्यामि त्यर्थः । सुशक्तमिति सामान्यपदादिति शेषः केवलकृमायोदति
 भ्रातृसत्वे पीत्यादविशेषवचनं न वक्ष्यमाणं । ननु भ्रातृभगिन्योराधिकारे भगिन्यपेक्षया भ्रातु
 रन्यथीतत्वेन विशेषोद्धारप्रशक्तौ तन्निवर्तकतयैव समत्वविधाने सार्थं कमिति यदितदा केवल
 भ्रात्रधिकारपक्षेपितु रवसार्थं कमिति कथमनर्थकतयाह किंचेति वचनन्यायेति वचनसा
 मान्यपुत्रकन्यानामिति न्यायः किंचेत्यादि नोक्तयुक्तिः अन्यतरेति भ्रात्रोरिव तुत्याधिकारादिति
 भावः ऊढाया इति न पुनर्वक्ष्यमाणयोक्तकथनवत् कन्याया अभाववाग्दत्तायास्तदभावक
 ङाया इति कमः प्रमाणाभावादिति भावः अतएव पार्वणपिंडदानादिव उपकारांतरमपि हे
 तुमाह दौहित्रोपीति स्वसत्त्वया साक्षात्स्वजन्यसत्त्वया स्वपुत्रद्वारेण चेहेतो पक्षेपि पुत्रवती
 नामपि स्वसत्त्वया पिंडदानाभावस्तथापि दुष्टानां न तदुक्तिः यतः स्वपुत्रद्वारेण तस्योपकारकत
 यादुहितृणां धनाधिकारोऽतएव नारदेन संतामदर्शनं दुहितृधिकारे हेतुतया निर्दिष्टमत्याह अत

रायभागदी. एवेति प्रोक्तं. एतेन योतक धने दोहित्रस्य द्वाधिकारं सूचितः. एतस्य द्वाधाध्यादिनिर्वाहः.
 ११४४११ दोहित्रपर्यंतानामिति. प्रयोश्री पर्यंतोपलक्षणं. दोहित्रानंतरं महापकारकत्वेन तस्य नाधिकारः
 तयोपपत्तिः. तैरेन पूर्वजयोरनधिकारकथनं न तु कथं तस्य द्वावेतेयं योगपञ्चधिकारे केवलक
 न्याधिकारबोधकवचनविरोधपरिहरं तु तद्वचनान्यत्वपञ्चइति न नत्रविनिगमनाभावदेवला
 दिवचनानां योतकविषयकं अन्तराक्तं गीतमादिवचनानां. अयोतुकविषयत्वमित्यस्यापि संभ
 वादतोमनुवचनैकमनुकित्वे विनिगमकमाह. अत एवेति. यत एव योतक एव प्रथमं कुमायी
 धिकारः. अत एव मनुना कुमायीधिकारे योतकपदमभिहितमिति भावः. अस्थिति रिति. कन्या
 स्थिति वा स्थिन्येकतामाप्नुवतीत्यर्थः. एवमन्यत्रापि यतो विवाहस्मयलक्षपरमेव योतुकं अतो
 त्रवशिष्टेनापि परिणयसुक्तं अन्यथा मूलान्तरकल्पनापत्तेरित्याह. अत एवेति. अत एव पारिणा
 यपदमपि विवाहलक्षपरमेव न तु कथं यतरु प्रमृतिभिरुक्तं यत्परिच्छदादर्शकं कति कतिरूपं पारि
 णय्यतत्परितोषात्वेति. निषेधकल्पनापातात् परिणयनशब्दस्य विनाहंरुत्वाच्च विवाहसमयादय
 त्रापिति. तथाच पित्रादन्ते योतुकमयोतुकवान्त्सर्वकन्याया एतदो धनार्थं मेतद्वचनं. मातुश्च यो

तुकं यत्स्यादिति पूर्ववचनेन योतुकसामान्यकन्यामात्राधिकारो भित्तान्यतरवैयर्थ्यमिति बो
 धं कन्याया एवेति एवकारेण निरासः. ब्राह्मणीपदस्यानुवादत्वे वैयर्थ्यमाशङ्काह. यद्वेति. न च ब्रा
 ह्मणीकन्याया अधिकारवगमात्. स्त्रीपदं ब्राह्मणीपरमस्तस्त्रियादिपरत्वे कन्यापदस्यामुह
 तापत्तेरिति वाच्यं. प्रनुदात्तेन कन्यापदस्य सपत्न्याधिकारस्यापत्तेः. बोधकतया अमुख्यत्वात् प्रसंगिकैः
 एण परमस्तु क्षत्रियादिपरत्वे कन्यापदस्यामुख्यतापत्तेः. बोधकतया अमुख्यत्वात् प्रसंगिकैः
 तदुपलक्षणेन कन्यापदस्य शक्तेः आनर्थक्यमायादिति. न चानर्थक्यमायात्. परिस्संख्ये वास्तु तथा च
 ब्राह्मण्ये वदरेत नान्येति परिसेष्यया क्षयो विदे. पितृदत्तयोतके सत्यामपि कन्याया पुत्राणा
 मधिकारस्यादधिकार इति वाच्यं. स्वार्थहान्यादिदोषत्रयोपत्तेः. एतपेक्षया कन्यापदस्याजह
 त्वात्थालक्षणा सपत्नीकन्यापरं याज्ञवल्क्यवचने पञ्चातविधिपरिणामेना न्ययकल्पनं न दुहितु
 रेवान्वयो युक्तन्याय्य इत्यत्र आह किंचेति तथा च वैधायनस्य संकोचकल्पनं याज्ञवल्क्योक्तेः पञ्चातवि
 धिपरिणामेना न्ययकल्पनं चापेक्ष्यतत्पदस्यानुषंगप्रयास निरासार्थं मनुवाद एव न्याय इति भावः. यो
 तुकं सर्ववस्तुत्वदुहितृणामेव तदभावे पुत्रस्य तु पसंहरति ततश्चेति दुहितृसत्यामिति शेषः. न

त्रेवदुहित्तधिकारविशेष एव क्रमार्थं कुमारीणां वाधितानामुद्धानोचक्रमेणाधिकारार्थं प्रथममिति। अत्र ता अवा
 यत्ता अप्रस्ता वागता चकारार्थः लभ्यमाह समूहनामिति। ननु दुहिते गेवाप्रतादीनामधिकारस्य वचनार्थं तस
 म्भावात् कथं क्रमकल्पने संततमाह। दुहित्त्वा मिति। क्रमार्थत्वेन क्रमिका विकारत्वेन यः सामान्यप्राप्ता
 धिकारस्योपसंहारो बोधस्तदुपार्थत्वादित्यर्थः उपसंहारो यस्य निवृद्धादिएता उक्तार्थत्वाभावात् उपकार
 परत्वस्येव न्यायपत्नादिति। ब्राह्मणोपदेमुत्तमजातीयं तेनैव श्याया अपितथा निधायः पितृदत्तधनं क्षत्रि
 योगदृष्टीयादिति मित्ताक्षरा यो व्यातेतं स्वमाणा भाववैयर्थ्यायमिति। सकलवचनानामिति पितृदत्तसाधा
 रण्योक्तुधनस्यामान्यिकन्यापुत्रयोक्तव्यवदधिकारबोधकवचनानामित्यर्थः नारदादिवाक्ये अन्यपदस
 त्तिहेतत्वात् दुहित्वन्येदोहितपरं तथा च सत्यपि पुत्रे दुहित्वाभेदोहितस्येवाधिकार इति। केषां चिन्मतमपा
 कर्तुमाह न च बाध्यामिति अन्यविरोधेति। विशेषः स्त्रीरूपः जनकोक्षितत्वात् जनक्रमात्त्राकोक्षितत्वात्
 जन्यतयोपस्थितनिराकोक्षितत्वात् अन्योत्तराजून्यतयोपस्थितेन अन्यपदोपानेनेति पूर्वसत्त्वात्
 सत्त्वविशिष्टसत्त्वहृत्पयोः साध्यत्वसाधनत्वयोर्विशेषेनेकस्थि-धर्मिण एकपदोभयसंभवात् प्रकाशित
 भावः अन्यपदस्यापि दुहित्वन्येति निराकोक्षतमाह समत्वादिति। इत्योरेव जनक्रमाकोक्षतया तु सत्त्वादित्य

र्थः अधिष्ठानेति तन्व्यत्वात् रामहायदुहितपदस्य स्त्रीत्वेन रूपेण तत्क्षणयेत्यर्थः अन्ययोवाच्य इति अन्यत्वे
 नाचुपस्थित्या परस्परनिराकोक्षत्वविरुद्धादिति भावः सर्वेषामिति दुहितपदान्वयपदकात्यायनोक्तं
 त्रपदानामित्यर्थः मुख्यत्वस्विकारादिति। तथा च मातृत्वव्यार्थं मुख्यस्य दुहितपदस्यान्वयपरान्वयार्थं नपु
 नर्लक्षणं पदं नित्यविरोधादिति भावः तत्त्वोपपत्त्यादिति तदुद्दिष्टत्वेनेव उपस्थापिता इत्यर्थः
 दुहितस्वरूपेणेति तथा निराकोक्षत्वतदवस्थमिति भावः न्तु अन्यपदार्थस्य मातु रित्यनेन न्वयेतत्तद्वैयर्थ्यं
 न च तत्पदापस्थिताया एव मातृत्वव्योवाच्यः मातृविशेषणत्वेनाप्रधानतया तदा परा मर्यासंभवात् तदानी
 विशेषपदमर्थस्यात्कर्णितत्वात् तथा च प्रधानीभूतदुहितरेव परामृश्या अन्येतान्नयोवाच्यः न च ज
 न्यत्वेनापस्थिताया दुहितुर्जनकत्वान्नान्वये विरोधः एकनिरूप्यजन्यजन्यकत्वयोरेकैकस्मिन्धर्मिण विरो
 धेन भानानभ्युपगमात् इह तु मात्रपेक्षया जन्यत्वं अन्यपदार्थापेक्षया जन्यकत्वं दुहितु रिति निरूपक
 भेदात् अत एव दुहित्वेव येषु पुत्रादोहितोपेक्षया प्रकीर्तिताः इत्यादिवचनेषु दुहितुः पुत्रादिति संग्रहे तदर्थं चात्र
 दुहित्वन्येति निर्णयिते एतदेककृतिमूलकतया यत्र तद्वैयर्थ्यास्तीति प्रापि वचने दुहित्वन्य एव वाच्यः इत्यत आह किं
 ति किं निति। पृष्ठतमेपेक्षापद्युतपरिणामेनान्वये गौरवादिनिभावः अविरोधात् एककृतिमूलत्वेन विरोधादि

हायभागरीः स्वर्थं ननु तथापि नारदवचने मातुरन्वयेतत् पदव्येयार्थापातात् समर्थादिदित्याहेसम्यगर्थः प्रयोजने
 ॥५६॥ मस्येति पूर्वोक्त एवार्थः तथान्वयप्रथमं कुमारीस्तदभावे वापदतायाः सगोत्रतेन उदापेक्षया कृतमतात् तद
 भावे समुदायास्तत्रापि पुत्रवती संभावितपुत्रयोस्तदभावेऽन्यथा स्यात्तिक्रमः न च नकारकतेरतादीनां पुत्रपदधि
 कारोऽस्माकं यस्मिन्मते युक्त इति वाच्यं मातुश्च्योतुकं यस्यात्कुमारीभाग स्वसद्विमतुवचनेनेरपेक्षकुमारी
 पदश्च वणत् एवकारश्च वणत्कुमारीमात्राधिकरणत्वं तत्तुल्योपकाराभावेन्यायविवेधाच्च सामान्येन प्राप्ति
 र्थास्तवत्कावचनानादित्याह तथेति आह्यादिपुत्रतुर्पुत्रिवारेषु आहोरासहपुत्रसुभर्तुः शेषेषु आसुरादिषु
 पितृगामिप्रसूतचित्तदुहितराणां अर्थात्सर्वेत्यर्थः प्रथमं कन्यायादिति पूर्वोक्तवचने कस्य कतादिति भावः न चात्र
 दुहितपदं हेतुः अत्रापि मातुर्दुहितः शेषमित्यनेन न पौनरुक्त्यापत्तेः इति मितशरीरं कं मिति वाच्यं मातुर्दुहित
 इत्यस्याप्यपि विषयत्वेनोपसंहरतया तदतिरिक्तपदविषयतया च तस्यापुनरुक्तत्वात् तस्यैव
 एवमपि स्वविशेषानंतरमन्वाधिकाः ययन्वसार्थकत्वात् तदुचनं कन्याधिकारात्थं इदं तु स
 समुदाधिकारात्थं मितिकृत्वा उभयत्रैव दुहितपदमात्रकतेरवशिष्टदुभयाधिकारस्यो
 वसिद्धेः परवचनवेयथ्यस्य दुहितपदस्यैव इत्येवमिति न तयोर्नृकथनवत्पुनरुहि

त्रोरित्यस्यैवार्थः ननु वचनवलात् दुहितृभावेऽप्युच्यते अधिकारप्रसंगः कथमनरापुत्रस्या
 धिकारः इत्यत आह अप्रजास्त्री धन इति ननु गौतमवचनात् योतुकं धने समुदापेक्षया तानादुहि
 तानामधिकाः कृतं अयोतुकं तु स्त्रीधनं तदपत्यानदुहितानां तदंशमी अप्रजावेत्समूदा
 ननु तत्र सातकं पुनरिति दुहितृस्य युक्तं न समुदायानां भावादि सन्निधिकारः स्यादित्याशंका यो न
 च इव न स्येयार्थवैभेदेन तत्र सङ्काधिकारः प्रणममाह ब्रह्मस्यतिनेति अप्रजापदेनेति अत्रा
 यभावः अप्रजापददुहितपदं समुदापदेनेन दुहितृप्रतात्त्विकत्वाभावात् किंतु अप्रजापदेऽर्थोऽसि
 तरासमूहेऽनलमेदित्यर्थः तथानाप्रताभावे समुदाधिकारोऽप्यदुहितनाप्रतिपादित इति
 अप्रजायादुहितः पुत्रसमत्वात् अप्रजाभावे प्रतिपादिते अर्थात् पुत्राभावापि प्रतिपादित इत्यत
 कं अप्रजायभावे तिष्ठाद्वा विवाहेन भार्यात्वं प्रजायायावन्नगोचरमेव वचनमिति मित
 शरीरं कस्य कतं तु माशंकते न च इति नेदवचनमिति प्रप्रजास्त्री धनं भन्तु इति वाच्यं वचनमि
 त्यर्थः वेदुदलमिति वचनस्यातिवैपुल्यं यथा श्रुत्वा अन्नापेयकमेव च अप्रजायामितीतायां
 पवास्तदवाप्नुयुतिरिव स्वमाणा बोधकपदे पात्राभावाधिकारबोधकस्य निर्विषयतया तत्रा

एयभागीयनेनवचनेनमवन्मतेभावाधिकारसिद्धिरित्याशयः अथतद्विरोधादस्यतत्सर्गवचनस्यबंध
 ॥५७॥ इत्युक्तेनरविवाहपूर्वसमयव्युत्पिनाहोत्तरपुत्रादिस्तविषयत्वमस्त्वित्यतआहमनुविरो
 धाच्चितिअनुसद्धानेइतिननुभार्यात्वप्राप्तायाइत्यस्यतिभावः इधाहारोऽनुपगापेक्षयातस्यगु
 रूत्वादितिभावः एवमेवेदेतकसकृतयायाज्ञकत्वमवचनेपिइत्यमित्यस्येवाधाहारोयुक्तोऽनु
 भार्यात्वप्राप्तायाइत्यस्यतिभावः यन्मद्वनविषयत्वमिति योतुकधनेभर्तृत्वमपिपित्राग्रधिरकार
 स्येवक्ष्यमाणत्वादितिभावः योतुकायोतुकमप्रजास्त्रीधनाधिकारिणानिरुप्याप्रजास्त्रीध
 नाधिकारिणोबिरुद्धः घनिजानीतिस्मृतीतिब्रह्मेशास्मिनेअतदुणसखिज्ञानबद्वीहिणा
 देवादयश्चात्तरोधिकारसमुद्धीतेनब्राह्मणसहपंचेत्यर्थः उक्तार्थकस्यनेहेतमाहब्राह्म्येति
 तथाचमन्वेकमूलतानुरोधादनुणसविज्ञानाबद्वीह्याश्रयणमितिभावः नपुनरित्यादि
 उक्तस्यापिपुस्त्येनरामिधानायुधनः कीर्त्तनतवेवाहकालार्थत्वादितिनिर्देशस्यब्राह्म्यादि
 पदस्यकालार्थत्वात्विनाहस्यदानाधिकारत्वबोधनब्राह्म्यादिकालबोधकत्वात् गोपुत्रद्व
 मानासुआगतइत्यादिसतिसप्तमीस्थानेइत्युक्तमानोमागमनक्रियान्वयाद्येधेनक्रियाकाल

वक्ष्यमाणानिरुद्धत्वादिति भावः ननु ब्राह्म्यादिपदानां स्त्रीष्वेव कुनो न लक्षणा स्यादत्राह ब्र
ह्म्यादिपदानामिति एकत्वेनेति ब्राह्म्यादिपदयद्विस्त्रीपरतदस्यादिति उक्तं वचनस्थेन
सामाधिक्यकरण्यानुरोधोत्तर एकत्वेन वक्ष्यानिर्देशः स्यादिति भावः दृष्टान्तरमाह विवाहक
लक्षणाया मिति वर्तमानसंवेधेनेति वर्तमानकाले स्तत्र विवाहस्य संवेधोऽधिकरण
त्वे तद्वैषण्यलक्षणा स्यादित्यर्थः अतिकातेति अतिकांताया विवाहक्रियात्वं वेधेन तज्जन्यसं
स्कारत्वरूपेण जघन्येति विवाहाधिकरणकालत्वापेक्षया तज्जन्यसंस्कारत्वस्य लक्षणवत्त्वे
दकस्य गुरुत्वादिति भावः उपलक्षणं चैतत् कालपरत्वे लक्षणानिरुद्धा स्त्रीपरत्वेन एव निमी
लक्षणात्सु तद्वनस्य तद्वनस्य चाधारत्वाधोपातिद्वयं ब्राह्म्यादिपदानां स्त्रीषु लक्षणमात्र
हमनामाह नन्वेति स्त्रीनाचत्वमिति द्वादिपदवन्नियतलिगत्वमपामित्याशयः मानागच्छी
यादिति एवं च शेषेषु पितृगामितदिति याज्ञवल्क्यवचनेन पितृपदेशकशेषोपादृश्यः यद्यपि धन
संवेधस्य प्रत्येकमपि समाप्तत्वेन साहिवा संभवे पिपातिभ्यां पसड एह्यश्वादाभेदवद्वद्वत्वात्सहल
प्रतीतौ युगपद्वत्ताधिकार एव प्रतीयते तथापि त्रोटिस्मिन्नापितार्थसिद्धेर्मातापित्रोऽपि त्रिति क

४ दायभाण्टीमाभिधानं तन्मातुरभावे पितुरिति क्रमिकार्थमेवेत्याह युगपदीति पितुरिति सङ्गच्छते
 ॥ ४८ ॥ पितृपदस्य जनकत्वेन लक्षणया युगपदपि स्थितिसंभवादिति भावः ननु लक्षणया प्रमाणं
 भावात् अत्रापि प्रातिपदिकपितृपदात्प्रथमं जनकपुंस्त्वेनोपस्थितोपश्चाद्वचनोपनीतद्विज्ञा
 न्ययानुपपत्तौ वैकशेषकल्पनयामातुरूपस्थितिरिति क्रमाभिधानमस्यैव अतएव पितरौ भ्रा
 तरस्तथेति याज्ञवल्क्यवचने अन्ये वरीत्या पितृक्रमावगमवश्यक्यतीति चेन्नैवं पितरौ भ्रातरस्त
 थेति अत्र तदभावे मातुरितिसफुटक्रमधिकार उद्भूततथाविधविशेषवचनाभावात् इद्व्यलल
 म्यार्थपरित्यागे हेत्वभावात् युगपदपि स्थित्यर्थे लक्षणया युक्तत्वाद् इति हन्ते वं मातापित्रोरित्यु
 क्तवधिक्रमीकाधिकारबोधकतथानिधप्रमाणभावात् वाक्यवगतयुगपदधिकारस्य न कु
 तोन स्यात् अतएव शेषेषु पितृगमिति द्विसेकशेषेण युगपदधिकारस्य याज्ञवल्क्य
 वचने नोक्त इत्यन्ताह कन्याधने इति अत्रायीतितथा च द्वादशकशेषाद्वासादित्या
 वगमो न धनं संवधापेक्षया तस्य प्रत्येकपरिसमाप्तत्वात् किंत्वभिधानापेक्षया यु
 गपद्भूतान्श्राद्धनिषोडशरूतिर्यात् क्रमीकयोरपि संभवतीति किमधिकारः क्र

मेण युगपदाह स्वाकांक्षायामेकत्र दृष्ट्या यातुकन्याधमं नवतृतीयाविप्रोढाधाने
 पिक्रमेण अधिकारकल्पते इति भावः तदनेनेति न त्वेति रूपेण प्रकरणे तरे
 पुनः करणीयमिति भावः वाग्दत्तामरणे तु वरदत्तावशिष्टवरेण करणीयात्
 तथा याज्ञवल्क्यः दत्ताकन्याहरणं ददोव्ययं दद्याच्च सोदयं मृतायोः सर्वमाद
 द्यात्परितोष्योभयव्ययात् इति तथा चार्हतीत्यनुवृत्तौ शङ्खः स्वयं शुक्लं
 वाटेति वाग्दानकाले यद्येन तदंततत्वेनैव ग्राह्यमिति संप्रदायः अत्रापि यो
 तत्कधनेपि ननु वचनाभावेपि एकत्र दृष्टान्यापादेव तथा स्यात् अत आ
 ह पितरौरेवेति एवकारेण भ्रातृव्यवच्छेदः तथा च वचने नैव तदधिकार
 एकाङ्क्षा निवृत्तेर्न न्यायावसंसर्ग इति भावः पितृमातृभृतृकुलादिति अ
 न्नाथयपदार्थ उक्तः भ्रातृणामेवेति न पुनर्भृतृः पितरौ वत्स्यर्थः वचनानुरोधात्
 प्रथमं वंधुदत्तमिति व्याचष्टे वंधुदत्तमिति कन्यादश्यामित्यनुपदमेव

अतएव या अत इत्यर्थः किन्तु ते निगृह्यकारे इत्यादिना यदनेन मित्यादिना चाक्ये इत्यर्थः एषु शुक्लपरिभा
 वाय अथेतदेव प्रयोजनं प्रयोजनान्तरस्यादृष्टादित्यपि बोध्यं वाक्यादिति वेंशुदत मित्या वाक्यादित्यर्थः
 विशेषाश्रयणत आसुरादिविशेषाश्रयणत कात्यायनसमानार्थमिति पितृभ्यांचेव परतमि
 त्यादिकात्यायनसमार्थः विष्णोतमवचनमाह भागिनीशुक्लमिति अत्र शुक्लपदेन पात्रिभा
 षकशुक्लस्येव ग्रहणं स्त्रीयपरीभाषाया अंतरंगत्वेन स्त्रीश्रीपश्चित्तत्वात् नत्प्रलरूपस्येति
 भावः परममिति सोदरानेतरं पितुः तदनेतरं मातुरिति मध्यममिति यर्थः स्वमतसु पसंहरति अतः प्र
 थममिति एषोभात् मातृपितृणां बुद्धं मातापितृदत्तं भ्रातृभावे सात भ्रातृभावे एव पित्रोऽपित्रो
 रधिकारः तयोरेकप्रकृत्या भावे भर्त्रपिकारे तदभावस्य दंडापरूपन्यायात् सिद्धत्वादिति
 भावः ओऽरसपदेनेति विशेषणी भर्तृलिङ्गपरित्यागेन कन्यापुत्रयोर्द्वयोरेव प्रकृत्यर्थत्वादिति
 भावः लिङ्गपरित्यागे हेतुमाह तयोरिति तथाच लिङ्गस्य विरक्षणे पुत्रानंतरं कन्याधिकार
 विधिरुच्येऽस्यादिति भावः सपत्तिपुत्रस्येति एतच्च दत्तमादेरप्युपलक्षणात् दृग्निन्या अपीति बोध्यः ~~अपि~~

अस्या अपि सपुत्रदारेण भ्रात्रादिपुरुषत्रयपिंडादाहत्वात् समस्ती पुत्रस्याभावे दोहित्रस्याधिका
 रितेति अनुक्तमेतत् दोहित्रस्योपदिष्टप्रजात्वेन स्वभोग्यभर्तृपिंडदत्तेन च प्रागधिकारस्यैव वि
 तत्वात् वंध्याविधवादुहित्रसत्वे पिप्रागो हित्राधिकारस्याक्तत्वात् अत्र ओरसपुत्रकन्यापोरित्यवि
 शेषात कन्यापदात् तद्वा वेदो हित्राधिकारे स्वाक्तविरोधाच्च तस्मात्सपत्नीपुत्रवंध्याविधवादुहित्र
 णांप्रयुक्तो दोहित्राधिकार इति बोध्यं अत एव तत्सु तदस्यत्रापि पाठे क्रमो न ग्राह्यः पोत्रस्य वंध्यादिदु
 हि त रूप स्त्री पुत्रा होहित्रे न्योऽपी तु कथं चे ज्ञा गच्छिकारस्यो कत्वा तन् च दोहि त्र एव वे
 सत्र वा शब्दो ज्ञेयः नत्वा व गत्र वा च नि कृष्टवसपत्नीपुत्रा न तरे सै हि त्राधिकारं
 ति बोध्यं सु त परस्य स पत्नि पुत्र परत यमि वं स्या त सै व हि त्र प्राण ना वा ते त यै नं स पत्नी पुत्र स
 ले वि जग्निनी पुत्रस्याधिकारः स्यादिति चेदे त न्न न्ध्या वि त्रा युवा घना भा वा त न्ना त्वि ति त हि किं
 न स्यात् न र्पि ते त्रा अधिकारं तरे सहि ता या लिख ना ते वा न भा व ए वै वा न धि कार इति चे
 त हि पुत्रा ये नंतरस्यापि सु तं प्राप्ते न धि कं प्रौरसा पुत्रा घनं तस्मादौरसादि पृष्ट्व पूर्ववत् अधिकारि मात्रे व लक्ष
 णं ते प्रा मधिकारं च तस्य व चनो तरे तै न प्राप्ते स्तां नु च ते जा म नं त रं जग्निनी पुत्रादिना अधिकारं वे

५१
 ५२
 दयभागटी. त्वं के वृहस्पतिवचनभित्तिरम्यं नर्तनाद्यैस्तानामभाव इत्यादि नोक्तमुपसंहरति तहोष्मातिरिति
 होहि ज्ञातस्त्वज्जायां च पुरश्चा वृश्चशुरादेव गणना ततेषु संसृष्टुं वस्तु बलमिति
 पकारकत्वरूपं वस्तु बलमिति यथैतदुपवस्तु बलस्य च न हरेण प्रयोजकत्वे मानमाह
 त्रयाणामिति अधिक्रियते अधिकारी भवति ननु स्वस्वयः पित्रादित्रयपिंड
 दाता भक्तभागिनेयश्च श्वशुरश्चैत्रयपिंडदाता तथा च तुल्यपिंडदातृत्वे कथं
 भागिनेयस्य स्वस्त्रीवाधा तादृशतया ह पुत्रादिति पुत्रत्वातिदेशेन पुत्रदेय
 पिंडत्रयदानत्वेन च स्वस्त्रीयस्य पुत्रस्थानपातिता भक्तदेयपिंडत्रयदानत्वेन
 भागिनेयस्य भक्तस्थानपातितेत्यर्थः तथा च न्यायवलेनैव भर्ता भागिनेयस्य स्व
 स्त्रीवाध्यतेति भावः न च नार्थापत्तिरिति उक्तं भूतयाज्ञवल्क्योस्तात्पर्यायाप
 रित्तानकृतइत्यर्थः व्यवहारः स्वस्त्रीवाधा इति पाठक्रमेण अधिकारव्यवहारः प्रमाणप
 रतंत्रै प्रमाणैक सापेक्षः अतंत्रै अप्रयोजकं स प्रमाणमिति यावत् अत्रायं स्त्रीधनाधि
 कारक्रमेणैव तत्र कन्याधने प्रथमसोदरभ्रातृस्तदभावे मानुः तदभावे पितुरधिका

तदभावे पितुरधिकारः। वरदत्तातिरिक्तवाग्दत्तधनेष्वेवं वरदत्तधने वरस्याधिकार इति। ऊरु
 यायातुकं प्रथमं कुमारितदभावे वाग्दत्ताधिकारिणी। एतयोरभाव उक्त्याः पुत्रवती सं
 भावितपुत्रयोर्युगपदधिकारः। एकस्याभावे चाप्ययाः एतयोरभावव्याविधव्या
 स्तुल्याधिकारः। इति विशेषः ततो ब्राह्मणादिविवाहपचकसमयलभ्योतुकधने भर्ता
 भ्राता माता चेति क्रमः। आसुरादिविवाहत्रयसमयलभ्योतुकं मानापिताभ्राता
 भर्तृति क्रमः तदतो देवरः ततो देवपुत्रभ्रातृश्च श्वशुरपुत्रो ततो भागिनीपुत्रः ततो भर्तृ
 भागिनेयः। ततो भ्रातृपुत्रः ततो जामाता ततश्च श्वशुरः। तत आनंतयक्रमेण सुपिंडाः त
 तो सकल्याः ततः समानादका इति योतुकातिरिक्ते पितृदत्ते प्रथमं कुमारिततः पुत्रवती
 संभाविता पुत्रवतः पोत्रदोहित्रस्य पतिपुत्रपौत्रप्रपौत्राः ततो वध्याविधवायुगपदधिका
 रित्योततो ब्राह्मणादिक्रमेणैव सर्ववतक्रमः पितृदत्तातिरिक्तयोतुकधने तु पुत्रकुमार्या

दयमायी गपदधिकारः तयोरभावे पुत्रवती संभावित पुत्रायाः ततः पौत्रदो हेतु सपत्नी पुत्रपौत्र
 ॥५३॥ पौत्राः क्रमेण अधिकारिणः ततो वंध्याविधवा च युगपधिकारिण्यो ततः पूर्वावृद्धा वंधिका
 रक्रम इति अथ दायभागानिरूपणीय इति प्रतिज्ञायामभाधिकारि निरूपणमप्रस्तुतम्
 त आहतसूर्यदृष्टेनेति तथा च तदभिन्नाधिकारिकतया दायभागानिरूपणे तदपि प्रकृतम्
 वेति भावः । ज्येष्ठपीति प्रतिपादयतीत्यनेनान्वयः वानेन तन्नाम्नानिवधकारणस्यार्थः भिन्नो
 दकीरुत इति पातित्यादिदापण्येन सदेकमुदकनापायातेत्यमरानर्ह इति यावत् उत्तम
 र्णाधम एभ्य इति धर्मपरायेनेदेशः उक्तमानादेव पितृणां अधमाना कीटा इति तांशमव
 श्यतारणीयत्वेन मरणतुल्यतेभ्य इत्यर्थः । बह्वचननुवृत्तीनां असंख्यतां अनुपनीतः ।
 महाफलश्रेष्ठो रित्यनेन महाविष्णुनिष्प्राणश्रुतेरित्यपि बाध्यते नोक्ते पुत्रानमनस्कत्रैशस्य
 पुत्रकलकलाभावेऽपि न हतिः विकर्मस्था ओद्धदे हेतुकस्य कर्मणो विरोधीनियानिकमण्य

तथा

गस्यागमनादनि तत्कारिण इत्यर्थः । जातपदमिति जन्मार्थकं जातिपदमित्यर्थः । तिमज्ज
 भानुजन्मवधिरावित्यर्थः । तत्सत्तदतिर्हतिरित्यनेन तरेऽसादितसु च इत्यर्थः । यद्यपि पतितपुत्रस्य
 पि पतितत्वमेव तथापि तस्य पृथगुपादानं तदितरेषां केषां च पुत्ररणां अशित्वज्ञापनार्थं
 मिति न च पातित्यानंतरेऽपि न पतिपुत्रस्य पतितत्वेन वप्राप्तेस्तत्सु तदिति प्रागुक्त्यनपतित
 पुत्रसंग्रहार्थमित्येव किं न स्यादिति वाच्यं क्लृप्तादिपुत्राणां मितस्यापि निर्देशत्वाद्भिभाट्टेना
 यान्यायत्वात् विशेषस्य वाचनिकत्वेनादृष्टार्थकत्वेनागोरवापत्तेः । अचिकित्सरोगांतं
 ति श्रुतेर्पदविगानंतरमौषधादिनारोगनिवृत्तिसादत्तस्यायं शिवमेवेति प्रतिपत्तव्यं अ
 सवर्णजातोपीति उत्तमर्णेनाधमर्णयस्य सादितोपीत्यर्थः । प्रतिबोमेति हनवर्णेनोत्तमवर्णा
 यामुत्सादितो न चान्यविभागोपीत्यर्थः । स्वपित्रमिति यदा बंधुभिः स्वपित्रमवधनं प्राप्तं न तु
 तत्पितृधनं प्राप्तं तदा तद्वासाच्छादनं राजा बाधवा यदापनीयाः अपित्रमिति पाठे प्रतिको

दायभाणरी मजस्यनपित संवधी तिसरु बार्थः । तथा च प्रातिलोमजायया साच्छादनं बहुभिस्तसी
 ॥५४॥ तद्धनप्राप्तावेव देयेनाप्यथेत्यर्थः क्लीवादेर्दोरपरिग्रहा संभवात्कथं पुत्रसंभारव्यापिका
 मपनयितुमाह अस्तचेति तथा संभवेति मरुकादेरोरसस्यश्चेन्नजस्यत्वात्तस्यैव जमात्रस्य
 संभवइति स्वापिराजुसारेण तिस्रपितु ब्राह्मणो पुत्रश्च त्रियायुत्रतादिनायादशभागस्तदश
 भागहारिण इत्यर्थः यावज्जीवमिति भर्तृव्या इति पूर्वणान्वयः भर्तृत्वात्कृतेति तेन तासां
 विवाहापि अवश्यकारयितव्यमिति प्रतिपन्नं संप्रति क्लीवादिभिन्नत्वाधिकारि निरूप
 णांतरमित्यर्थः पेटाग्रहचेति संबंधधनमात्रोपलक्षणसाधारणधनद्वारेण तिस्ररि
 श्रमसाधारण्यनापि बाध्यतयैव वक्ष्यमाणत्वात् स्वीयस्य धनश्रममात्रादिति असाधार
 णाभ्यां तरेरेरनिभाजनं नुविधा लब्धस्य ~~इति~~ इथ गुणादनव्यर्थं अनाश्रित्येति सामान्या
 भिधानेन तस्यापि प्राप्तेरस्तस्य योजनमाह स्वशक्तिप्राप्तस्यापीति निराकरणार्थं मि

तितथा च विद्यालब्धस्य न्यूनविद्याविधेर्न विभागः तदस्येवातु तथा विधानां केनापि स
 हनविभाग इति भागस्य द्विविधेन एकविधमात्रात् तस्य स्य गुणस्य न्यास इति भावः ॥
 न च साधारण धनसंबधेनापि विद्याद्वितविभाग निवेद्यार्थ एव किं न स्यादिति वाच्य
 वेद्यविद्यायैति वक्ष्यमाणवचनविरुधात् आहृदिकं जामातृतया श्वसुरादितोल
 यततस्य वलेव कारतन्यता विद्याव्यवच्छेदकः माधुपर्किकमूर्तिर्ज्योतुष्यभायी ध
 नस्य स्त्रीधनरत्नादिभागप्रसक्तेरन्यथा ब्यान एभायो लब्धप्राप्तिकाल इति यतः सा
 र्यभायो धने विद्याधने प्रमाणलब्ध धनं च एतान्य विभाज्यानि अतएतानि दिवा अ
 न्यद्विभजेदिति वचनार्थ दर्शयति एतानीति अत्रादिभज इति वचनेनास्तिकता वि
 द्यमत्त उक्तं अनुवर्तते अश्रुतामरवः विभयादिये कति इतर नेरपेक्षणा कत्वं स्य एक
 वचनस्य बलं स्याति भावः इतानेरपेक्षेन साधारणनेरपेक्ष्यं तद्भातुरसाधारणनेरपे

स्यभागटीकाक्ष्यन्तेनाश्रुतभ्यामिदंभ्यामिदंभिरणोमर्वधमेवतेषामंशितेति समाश्रित्येति सत्त्वभोजना
 ॥५५॥ आदनातिरिक्तधनाश्रयणपरतदर्थधनापघातस्य ग्रहस्थितेनायमवश्यकर्तव्यत्वात्साधा
 रणधनपरमिति अन्यथापितामहादिधनापघाते विभागानुपपत्तिरिति भावः । अवधायति
 विशेषणस्वरसलभ्यार्थमाह वेद्यायति एतस्यैव विवरणविदुष इति विद्याधनमात्रेति तद
 तिरिक्तस्वयमर्जितस्य तु विदुष्याऽविदुष्यावा अदयत्नादि निभावः तत्राच्चरितमिति सख
 दुश्चरितमित्यर्थः । उभयभ्यामिति समाधिद्यसत्रविधयेवसास्यावगतिरधिके सत्रापाविधयेका
 धिकमवसायतेन तु धर्मीतरणा अनुपपद्येत्यस्य अथाहारस्य कल्यनगोरवोति भावः ।
 तस्यैव उपघातानुपघाताजितत्वस्यैव प्रयोजकत्वात् विभागोपघाताजितत्वस्याविभागत्वा
 चानुपघाताजितत्वस्य प्रयोजकत्वात् कल्यनीयाश्रुतिमाह उपघाताजितमिति सोऽपि
 दवती उपघातेन सोऽपि जितं विभजेदित्येव रूपाश्रुतिकत्वनेगोरवान्नायमूलत्वमाहायद

दि

तिधनसाधारण्येवापारसाधारण्येवाभास्यंतरस्य विभागे क्लेशकृत्स्नानाथमव्यभिचारमाश
 काहसितीति तथाचायमुत्सर्ग इति भावः विशेषवचनवसमविद्याधिकेत्याद्यायुक्तमेव न्या
 यश्चात्र उपघाताजिते अर्जकस्य द्योशितलभिधानात् अनुपघाते तदधिकस्य सर्वस्यैव ग्रहण
 उक्तमित्येव रूपः यस्य यावत् शतं विभिन्नजातीयश्रौत्साधारणधनापघाताजितं बहुलण
 स्वपुत्रस्यैव तुल्यमंशनाच्च त्रिदोकांशनामुपघातस्तत्र वास्वस्वांशसमं संख्यमेव तेषामंश
 कल्यनमित्यर्थः । कात्यायनवचने एकत्र प्रतिवा सिन इति श्रुतेरेक एव स एव नियामकानसा
 धरणधनार्जितत्वं तथा च कयं न्यायमूलत्वमित्याहंकास्याप न्यायमूलत्वं यवस्थापयति
 किंचेति विभक्ता इति एकत्र प्रतिवा सिनो यदा विभक्त उद्युतदायते । स्मात् एकत्र प्रतिवा सिनो
 प्राप्तादेरस्य धनार्जनं स एव विभागो द्योशालभते इत्यर्थः । द्योशवाजित एव कादोशमर्हतीत्येक
 मूलकत्वात् इतरांमेकैका भागः एकैकस्य विशेषमुनेः कात्यायनस्य तनैकत्र प्रतिवा सिनोक्ता

सयभागटी-
॥५६॥

साधारणधनोपघातेन दोषित्वस्य प्रतिपादितत्वात् अनुपघाताजिते भागानभिधानमन्वाख्या
तः स्वीकारस्य तेन तथैव स्फुटं व्याख्यातत्वात् अमिप्रायप्रकाशयति अनुपघात इति एवं चेदुपघा
ताजितामिप्रायकेन तत्तया त्वद्विशिष्टं अविभक्तविभागप्रागभावः। संसृष्टविभागप्रधेसः ए
कत्र प्रतिवासस्याभिन्नधनसंबधस्य ननु बन्धनवत्तत्संसृष्टप्रतीतिस्तद्विरुधात् कुतोऽवि
भक्तकल्पनमतावन्धनमन्यथापपादयति साधारणेत्यादिनेकबलमित्यत्र हेतुमाह होलाये
तितथा च यथा होलाकानुषंगिणार्थं होलाकाकर्तव्येति श्रुतिः कल्पानेन कर्तव्येति प्राच्यादिपव
तीतथा साधारणधनोपघातेनाजिते अर्जकोद्देशगृहणीयादित्यवश्रुतिः कल्पनेन त्वर्जकवि
शेषणतया संसृष्टपदवतीति भावः तथापि पदवैयर्थ्यसंबधकाभावात् सामान्यश्रुतिक
ल्पनास्तस्मात्तदुक्तत्वात् विशेषणवैयर्थ्यमिति विशेषकारश्च श्रुतिः कल्पने इत्यत आह किंचेति
क्वचिदधिकमिति भागद्वयार्थकमित्यर्थः अधिकस्यैव देविध्यमाह सर्वमेव इति किंचिद्वृणोति

तिशेषः तदभावे भ्रात्रंतरभागनिर्गमहेतुत्वेन साधारणधनोपघातप्राचंतरव्यापारयोरभावेन
नुअर्जकोद्देशमर्हति येन चेपाड्यादितस्यातः सद्यश्चमवहरेदियादौ सामान्यतया व अर्जकत
याद्देश एवार्जकस्यास्ता अत आह दिवर्जयति इति एतस्य एतदर्थकस्य अर्जकोद्देशमर्हती
त्यादेर्न्यायमूलत्वयत्रैकस्य धनदूरेणापरस्य धनशरीरायासाभ्यामित्यक्तयुक्तिमूलत्वं अन्यथा
न्यासमूलत्वेन अर्जकत्वानुप्रवेशोवा इति पितागृहिताश्रदयं स्वयमिति मूलश्रुतावर्जकविशेष
एप्रवेश इत्यर्थः नन्वेव अर्जकः पिताश्रदयगृहणीयात् इति श्रुती कल्पने पीतुरनर्जकस्य द्वाशनु
पपत्तिरर्जकस्य आत्रादेर्द्वानुपपत्तिश्चेत्यत आह एथवेति पितृत्वादिरेपक्षः एथ गर्जक एवाधि
कारी कल्प्यस्यात् तथा चोभयथैव श्रुतिकल्पने गोखातन्वायमूलत्वमेव युक्तमिति भावः उपसं
रतितस्मादिति ननु न्यायमूलत्वे अर्जकस्य व्यापारतात्पर्यतम्येन विभागतारतम्यस्यात् तथा
च सामान्यत एव तस्य भागद्वयाभिधानमयुक्तमताऽविभक्ताजिते अर्जकस्य भागद्वयमिते

रायभाटी। घामेकैकोभागइतिसामान्यश्रुतिमूलत्वमेवोचितं अर्जकदाशस्य अस्यनानुपघाताजितेपि
 ॥५७॥ प्रतिग्रहधनेअविभक्ताजितत्वमात्रेसंबंधाविभागलोकेदृश्यतेइतिशोकरसत्समुत्पद्यमानेति
 किंचविभक्त्यादिसोर्थाधिधनेअनुपघाताजितसोर्थाधिधनेत्यर्थः। संबध्यतेइति विधाधनेतु
 यद्यस्यातिप्राबचनेनक्तपेनेविधायिसंबध्यतेइत्यर्थः। विधाविधायति प्रागुक्तवचनेपेच्यद्वयं
 समाश्रित्यनचेति तेनतदजितमितिप्रतिरत्रापितदेकवाक्यतयाविधाधनेष्वनुपघातानुरे
 इतिभाषः। क्रमादभ्यागतामिति। क्रमादगतामित्यर्थः। एतच्चसाधारणमात्रापलक्षणेन
 नेभ्रातृणांस्वाजितधनेपीययवस्थाउदरेद्विषयवचनेनान्यथायौकोऽप्यारस्याभावा
 उक्तः। यादृशेतिवशेबाह्येणद्वयश्रवणवर्णितएवानेवइकरणादयःसंकीर्णजाता
 रथकारादयःसर्वमेवेतिअनुपघाताजितसर्वमेवेत्यर्थः। निर्विषयोविधिरितिअनुपघाते
 नसोर्थाद्यजिततत्तदनंतरद्विभक्ताजितविभजेदिति विधिर्भवदभिमतः सचनिर्विषयः श

। दृशमप्राप्तविषयंप्राप्यषेधित्वेतादृशविषयशून्यः अत्रहेतुस्तदितराभावादितिस्या
 यत्राप्तेतरस्याभावादित्यर्थः। उपघाताजितविभागस्यतुन्यायमएवप्राप्तबुद्धिमतिभा
 वः ननविकृतमलकाभिपरिकोस्तविषयः कृपयाउदासीनदत्तंआदायद्विकोवर्ततेएत्या
 आसाधारणव्यापाराजितत्वेनतद्विभागस्यान्यायादप्राप्तेरितितत्कथमेविषय
 त्वमित्याशङ्कतेअथोतिस्वपरादिशेषरूपेणस्वबोधकपदान्तसोर्थादिति नत्वनु
 पघातेनसोर्थाद्यजिततराविभक्ताजितधनतयेत्यर्थः। बहुतरपदेति परार्थस्यवान्कार्थ
 तयावाक्यघटकपदार्थानामुपस्थितौ तदन्वितान्वयक्रमेणप्रकृतोपस्थितिमिति वि
 लेबोपास्थितिकत्वादित्यर्थः। इदमुपलक्षणपदार्थोपस्थित्यादिकृत्यनागोरवपिदृष्ट
 यं बालप्रलपितमिति विधाधनेतरद्विभजतसोर्थाधनेतरद्विभजेदित्यादिप्रत्येका
 विधानेकस्मादयमिधानान्नविभज्यतावच्छेदकस्यउक्ततावदनेतराविभक्ताजितध

रायभागटीका

॥५२॥

क धनोपघातः काचित्कइत्युक्तं प्रनुपगमेति अनुपगमउपसर्पणंतेनान्वियतेदीयतेइत्यन्वयः तथा
 चोक्तं कृतं तदुदीयते गत्वा त्रेतायामाहुतायवे द्वापरयावत्मानायकलोत्पुगमाविति स्थिरा
 वस्थितेरिति चिरवस्थितरपि प्रतिगृह्यदर्शनादानंतेर्विभवारन्त्रकारणताइत्यर्थः आनतिहा
 रणआनतिआनतिद्वारेणवननुत्वात्त्रेणेतानानते व्यभिचारइतिभावः चिरश्रयणदीनामि
 त्यादिनाधनहनगुणानुसंधानयोः परिहृतः ननुचिरश्रयणदीनापुस्यरव्यभिचारणक
 थमानतिकारणतस्यताहपुरपाशयेति पुरुपाशयस्यभावस्यानिरूपस्यैवचित्रणस्यर्थः
 तथाचानतिगतवैजाल्यव्यक्तीनांप्रत्येकस्यचिरश्रयणदीनाएकेकस्यकार्यतावच्छेदकत्वा
 न्नव्यभिचारइतिभावः वस्तुतस्तुषामेकशक्तिमत्येनकारणत्वेतानानतिभूतवैजाल्यकल्पनेनक्ष
 तिरिति बोध्यदर्शनादिनिआनतेरिति शेषः ननु तथाचनव्यव्यभिचारः सत्यपिचिरश्रयणदीकस्यवि
 द्मुनत्याददताहसहकार्येति पुरुपाशयविशेषः सहकारणदभावात्तत्रानन्तरितिनव्यभिचारइति

भावः केचित्तनुसयाभ्यानतोक्चित्प्रतिग्रहाप्राप्त्याकथमानमिति प्रतिग्रहकारणत्वमतआह
सहकार्यतीत्याहुः अनियतोपयतिपरस्परनिर्पक्षनानोपायसाध्यत्वादित्यर्थः तेनेकराजि
स्त्वहेतायाङ्कार्यकारणभावेतिभावः श्रीकरणेवप्रतिग्रहेपरकारणान्तरणपिरद्वयापघा
तमावेदिति यत्प्रतिवाधिसमुत्पन्ननिवासिततदपिदृश्येतुमह यदुक्तमितिनिष्पादय
तीत्यंतयदप्युक्तमित्यर्थः तस्यास्थितोप्रतिग्रहस्तुवधिप्रदादसंनिधौस्थितोप्रमाणत्वा
परस्परबाधोक्तमर्थप्रतिबंधिसुवेनस्वीकारेदृश्यतितदेत्यादिहियतेत्यतेनउपकारकत्वे
पिनांतरियदीधयहपक्षकत्वेपित्वर्थत्वादिति तथाचपुरुषार्थत्वपुरुषादृश्यप्रत्यक्ष्यफ
लभाधनत्वकलुर्थत्वकलुदृश्यकत्वमिति नपुर्वभोजनस्यकृतत्वत्वेकतपदृश्यकत्वाभावादि
तिभावः येदमर्थदमर्थत्वेकलुदृश्यकत्वइतियावत्तनुतदुपकारकत्वमेवतदुदृश्यकत्वेप्रमाण
अतआह उपकारकत्वतिव्यभिचारदित्तिअन्यावलोकनार्थः नीदीतदीपादतोअन्यालोकनो

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

द्वयभांटी

॥६॥

यभिचारोदित्यर्थः अतएवेति यत उपकारकत्वेपिन तदर्थत्वं अतएवेत्यर्थः पर्यङ्गयोगस्य दोषो
ज्ञावनेन स्पष्टे तत्र माह यत इति केचित्तु अतएव वक्ष्यमाणो हेतोरिव तमाह यत इत्याहः यत इति विरो
धण्यक्या घतो हेतोरित्यर्थः ननु भक्षणदियादिपदयस्तो नानुगमः आच्छादनमात्रस्यादिपद
श्रद्धात्वेपियत्र बद्धतरव्ययेनौषधस्य त्याघतद्वक्षणेन नदिपर्वततन्धनेन सहिन्ना बद्धतरधनमर्ति
ततस्याविभाज्यता स्यादत आह किंचेति तदर्थमेवेति तथा चोपकारकत्वस्य प्रामाणिकत्वेना
पहनयितुमशुच्युत्वात् तादर्थ्यमेवोपघातस्य विशेषणमिति भावः एतानानुपघातपिरद्वय
मित्याहैरुज्जोद्वेयनधनोपघातविनायदजितमित्येवार्थः इति बोध्यं अत्र ह्यसमातिमाह
एवेति यतस्तादर्थ्यविनश्चित्तोपकारकत्वमतवत्यर्थः दत्तेत्यनेन तादर्थ्यव्यक्तमेवेति नाभिहित
मिति भावः अयमपिलोकारसंवाददर्शयति अतएवेति पुत्रोपनयेति ब्रतमिक्षा ब्रह्मचर्यमिक्षा आ
दिनामावर्जनान्नरराजपसादत्तव्याभक्ष्यापरिग्रहः तथोक्तं आत्वतानाश्रुकुलात् विप्राणां

सप्तकोभवेत्तन्पाणामक्षयेह्येषाधिर्बाहो विधीयते विवाहिकस्य विवाहेश्च शुरादिनोत्प
स्यतत्रापि धनव्ययस्य कथनार्थत्वमत आह धनप्रसूयति उपसहरति स्नादिति असाधारण
शरीरायसाभ्यां युद्धजितं तदविभाज्यत्वेपि प्राकुरत्यमभिहेतोर्द्वयसंवादस्य आह जिज्ञासुणापी
तितद्वक्तमाह तस्येति असाधारणतया योजितं साधारणधनानुपघातेन स्वयं वार्जितं उपव्यसं
विधाधनार्थकमिति शेषः एतेषु प्रायिणसाधारण्यसंभवादिति भावः स्वस्तिमवविधाभ्योर्वादि
लब्धमेव साधारणधनमुपीत्ति साधारणधनसमुत्पत्त्येव विधमपि साधारणमेवेति अथ वशब्दो
वैशिष्ट्यनयोजनाकार्यो अन्यथा क्रमागतस्यापि साधारणत्वेन एव विधमेव साधारण्यमिह
नियथाश्रुतासंगते सुखावबोधार्थविशेषरूपेण शीर्षबोधार्थ अर्थसाधारण्येति यथा साधार
णसमाश्रित्येत्यादिव्यापारसाधारण्यं यथा अविद्यानातु सर्वमीदृते श्रेष्ठनमेव समस्तत्रविभा
गस्यात् अपि च इति धारणा इत्यादि संबन्धसाधारण्यं इति पितृश्रमातुश्च इत्यादि इत्येवामुक्तं पुत्रलपत्र

दृश्यभागटी त्वपुरस्कारेणैकस्मै दत्तं तत्र सर्वेषामेव तत्पुत्राणामधिकार इति प्रतिपन्नं प्रदर्शितं सुनिभिरिति
 ॥ ६१ ॥ शेष उच्यते नेति किं स्यात् युक्तमिति पूर्वणान्वय उक्तार्थसंवादान्तरमाह बालकेनापीति विद्यादिना
 लब्धेसाधारणवृत्तधातेन इतरत्यापारं नेपेक्षेण चार्जिते ननु भ्रातृस्त्वेन योः पृथुद्यावादेनेन
 नाधिकस्य समवात कथं समतया प्रतिनियतो विभाग इत्यत आह यदेति विद्याविशेषेति विद्यार्जि
 तधनस्य यो विशेषः समाधिकारविद्याभ्यां विभाज्यत्वरूपं स्ततः कृतो यं विभाग इत्यज्ञातदंत इत्यर्थः ज्ये
 ष्ठाभिगच्छतीति निरपेक्षश्रुतिबलात् ज्येष्ठ एवासाधारणधनश्रमाभ्यां अर्जयतीत्यर्थः पिता पुत्रवद
 वस्थानादिति पितृपरमानंतरमिति शेषः वचनस्य पितृपरमप्रकरणं यत्वात् ज्येष्ठधनेन तु मध
 भाजितधने ननु सामान्या वचनस्यापि ता पुत्रवदवस्थानविषये किं प्रमाणमन आह एतच्चेति पित
 रि प्रते इति अनेन पितरि जीवति ज्येष्ठस्यासाधारणार्जितेन कनिष्ठानां भाग इति प्रतिपादनात् पितृ
 परमानंतर्यलाभः ज्येष्ठ इति यवीयसा मिल्यताभ्यामुत्तरवचने पिता पुत्रवदवस्थितो ज्येष्ठ यवीयः प

दप्रयोगात् अत्रापि ज्येष्ठ यवीयः पदप्रयोगात् पिता पुत्रवदवस्थानलाभः विद्यानुपालन इति
 तेन विदुषामेवेति सिद्धं आनर्थक्यात् असाधारणार्जितस्यापि विद्याधनस्य समविद्याधिकवि
 द्योर्विभाज्यत्वमुक्तं एतच्च विद्याधने किं इत्याकांक्षायां तन्निरूपणार्थमाह तत्रेति तत्र तेषु विभा
 ज्यमानेषु अत्रेति पाठे अस्तीन्नवरे इति वार्थः उपन्यस्तनेति एतत्सर्वं स्वयमेव व्याख्यास्यति
 मत्यादिपितृसाधारणस्वर्णादिकमादाय कुंडलादिकं निमायि स्वर्णादिमृत्वात् शिल्पगुणे
 न यदधिकमल्लास्यात्तद्विद्याधनमित्यर्थः विद्ययेति विद्यातिशयेन पत्येन इत सर्वं कथं लब्धं
 त्यर्थः वचनार्थात् कामेणान्वयादित्यादि उपन्यासनिस्तार्य भद्रकमुपन्यास्य स्वज्ञानसंशानादित्य
 नेनाभिप्रास्यमान प्रतिग्रहधनेन पो न रुत्थमया कर्तुं माशंकार दक्षिणवितिन प्रतिग्रहत्वेन नार्थ
 धने प्रश्ने निस्तीर्ण प्रश्नस्य सम्युत्तरे दत्त एषां प्रश्नादित्यस्य व्याख्या सदिध प्रश्नेति व्याख्येतथा
 बाह्यास्मिन्निति अत्रैव विक्लयेन व्याख्यांतरमाह वादिनो वेति स्वज्ञातन संशानादिति व्याख्ये

दयभागी तथासास्त्रादधिनिवादादित्यस्यार्थकमाहृत्याहयोरिति निर्णय एक कोटि वक्ष्यायेन न
 वादमपनीयलब्ध वादिपणितरस्तो वा सो प्रदत्तमित्यर्थः अध्यापनादिनिवात्तरेतयैकमि
 निनिमित्तत्वात्पीत्यस्यार्थमाह तथाशित्यादिलब्धं शित्यागुणेनयर्थेदधिकलब्धं सर्वानुक्रममाह
 तदयमिति तर्हि एतदेवमुनेरभिधानमाचितं किंचित्त्वरेणेत्यत आह प्रदर्शनार्थमिति अ
 नुपघातात्तद्विधाधनोदाहरणार्थमित्यर्थः श्रीकरादिति अविभक्तात्तद्विधानमात्रेणैव वि
 भज्यत्वमिति तेषां भूमि विधाधनमेवेति तेनैकस्य परेषां तथा विधाय भूमस्य निरासार्थमित्यर्थः
 अत इति कास्यनेन विधाधनस्य मध्यपठितत्वादित्यर्थः विधाधनमेवेति तेनाभिप्रासमाधि
 कविद्योरेव भागेन तरेषामिति भावः प्रतिधनस्य योगिकत्वमाह विद्ययेवेति प्रमाणमाह तथा
 यमइति धर्मगुरुकः नित्यनेमितीकस्वधर्मत्यागी प्रयान्तः स्वत्यलाभेनापि पीडितोपि समर्थः सत्
 तथापीडापरमुखः दातुं इदियादिदमनशीलः कृतज्ञः प्रत्युपकारे सयत्नः वृत्तिस्थानः शीलैः

आदिहृतिः लहोनागोहितो गोघ्रासाहर्ता शरण्याव्याघ्रादितो दुर्गास्त्रपट्टिनायकः आह
 हित्याहः तच्च तेन उक्तवचनद्वयनेन कात्यायनवचनद्वयनेन विद्वान्नाइति तन्निमित्तत्वात्
 त्वभ्यापिग्रहणमित्युक्तं संकीर्णत्वमिति संकीर्णत्वमेतदुक्त्याहियाजनस्य विधाधनत्वे वि
 विधाधनत्वे वा निमित्तकरणत्वं एमेवेध्यापनप्रतिग्रहयोरपि त्रयाणामेव विधाधनत्वे
 न परस्परमेव भाववदति श्रीजराशयः सुक्तीनामात्रे तथाच यजिनादिना विधाधन
 त्वाविशेषपि याजनादिग्रहणपरमेदसत्त्वात् संकीर्णत्वमिति भावः गाल्वपि यथानालक
 पील गाल्वीकना गाल्वाविशेषपि परस्परसंकीर्णत्वे विशेषरूपेण मेदसत्त्वात् तद्विद्वत्
 र्यः अतएव सामान्यरूपाणामपि विशेषतामेदसत्त्वे देवकयमिति केनापि प्रकारेण वि
 भक्तित्यर्थः पक्षग्रहणोक्तिरप्येव पक्षग्रहणमात्रेणेत्यर्थः तदभिधानसंकीर्णत्वाभिधानहेतु
 मिति यतः पूर्वपक्षवचनं ननु सिद्धतवचनं तत् अतो हेयमित्यर्थः यदापक्षग्रहणमात्रेण

शयभागीक याजनादना अर्जकस्य यक्षग्रहणमात्रेण आपातमुखेन याजनादिधने विधाधने वि
 ॥६३॥ धाधनत्वानिवेगेन तत्र समाधिका विधयो भागनिशस्त तस्य यक्षग्रहणस्य फलत्वात्
 तद्विधाने पक्षाश्रितस्तद्विधाने अतो हेयमित्यर्थः संशयमारुह्य उक्तं संभवेनाविषयम
 रणमप्यंगीकृत्य तत्र लुधतस्मिन्प्राप्ते सति लुधतत्वं ज्ञातमिति यद्यप्येतस्यापि सोम
 धनत्वेनैव अविभाज्यत्वात् सः एतद्विधानं व्यर्थं तथापि धजाहृतपरिभाषाया व्युत्पन्नार्थ
 मेवेतद्वचनं भद्रति बोध्यं भाष्ये प्राप्ति काल इति उपलक्षणमेतत् जप्तात्त्वप्रकारेण त्व
 न्यदापि त्वं बोध्यं अंगयो जितमिति तेन विक्रियवस्त्राभरणं मृदुह्यमन्वपीति च ह
 स्यति वचनमेतद्विस्तिरिक्तं वस्त्रं परं बहुमत्त्वं परमित्यन्वयं प्रचारययुक्तं तेन यावद्वि
 र्पस्य निर्वहस्तेन तावत्संयोगो बहो मन्वन्निनतु तत्र समाश्रयनियम इति भावः एकास्त्रीकारय
 त्कर्म यथाशनं गृहं हे इति वृद्धस्य पिनादासी विभागे बहुदासी व्यतिरेक इति शब्देति

तथाम् सर्वेषामेव व्यावहारिकं वस्तुषु प्रत्येकं नयनं तुल्यमल्पेषु वस्त्रा लकारादि
 पुचसत्सु यद्यस्य तत्र स्ये वनतेषां विभाग इति तात्पर्यार्थः ननु अस्त्विति एतच्च पुस्त
 कं तुल्यमल्पेषु वस्तुषु सत्वे पुस्तकं यदितरेषु मृदुह्ये सुदृढ्यात् तत्र मेव ग्राह्यं ग्राह्यं मतं सर
 अन्यथा क्रमागतस्य पुस्तकं मात्रस्य धनस्य सत्वे तत्र मृदुह्ये दीनामनुधिकारं तेषां त्वति
 लोपापत्तेरिति बोध्यं अनुपयुक्तं स्त्रीवाससामिति अनुपयुक्तं मृदुह्ये दीनां पुस्तकादि
 स्त्रीवाससी प्रागुक्तं न वास्तु विभाग इति व्याचष्टे पितृजीवतीति पाठवनाकाराविति
 अनुवाये तु पाठे अन्येषु निरस्तो धि संध्याहारस्यानवाप्यमिति पाठं तु अन्येषु केषु उश
 रमित्यर्थे लक्षणगयाः प्रसंगादिति भावः तदभावे तु तनय इति अत्र स्मान्नामधीधानं वि
 शोद्धारं निरस्यति अधिक इति तथा च उद्धृते उद्धृतं भूयः श्रुतं यथा मधिकं दत्त्वा तेन समं सर्वस
 र्वसमाश्रमजरा च निवचनार्थं न तु अन्य इति श्रवणात् तस्मात्तुरीयोऽशमात्रं न तथाले अर्ह इ

दृश्यभाटी- नरेकत्वेदित्वेवेद्धेनुरवस्वत्यप्राप्त्याविषमशेषापनेरिति भावः भूमिपदेति भूमेश्चतुर्थे
 ॥६॥ शब्दयुक्तार्थप्रमाणमेतत् संप्रतीति सर्वज्ञानविभागां नंतरमर्थः यथाशास्त्रमित्यने
 नशास्त्राभिज्ञतयायद्विहितस्वत्यगृहत्वाविभक्तज्ञस्यदात्तयोभागम्
 दृष्टं च नित्त अतस्ति यतोविभक्तानंतराहितमंगजस्यतस्यैवविभक्तजत्वमनंतत्यर्थः
 प्राप्त्येदिति एतच्चयदपि तास्वयाह्मिगृहीत्वा अवशिष्टपुत्रेभ्योदत्त्वाविभक्तस्वनिष्ठ
 नित्तदावाच्यपितृभरणतुषित्वातिभागां नैकत्रैकस्यथाशास्त्रसूत्रेविभाज्यमिति
 चोभयोरुक्तपितृभोजनस्यपितृहृत्वात्तद्विशेषशालीयतयासर्वमिश्रणमुपनवि
 भागद्वयार्हः अत्रज्ञानगर्भावास्तयाहोर्मस्यस्यभागः प्राग्वविवक्षितस्तदापि त्र्यभागेवि
 भक्तजाभावसर्वैर्विविभज्युः अथपित्रैर्वेदुर्मस्तिनिश्चित्यापि प्रपुत्रयापुत्रेभ्योभागादन्तस्त
 दापि त्र्यभस्यविभक्त्यन्तर्धामेवतत्रसाग्यात्तत्रतत्रगर्भस्त्वस्याधिकारः किंतुमित्र्येवेति

विभक्तजसत्वेतुनेन सहतुल्योक्तिर्नैवोप्यपित्रासहेति जघन्यजाविभागां नंतरापुत्रोत्पादितो
 क्तेष्वित्भागादृष्टं नतुने भागात्तत्वेज्ञाता अत्रहेतुमाह अनिशस्तिस्वाप्तीनामेवविभागाद्वत्त्वाप्येति
 भावः पूर्वोक्तविवरणमेतद्विहितेकेचित् यथेतिवृहस्पतिरेवेत्यर्थः स्वयमुर्जितमित्यनेनपुत्रो
 तरेणविभक्तससृष्टिनापिपित्राभ्युपाचारणशरीरयासांभ्यामुदुयाजितं तदप्यविभक्तजस्य
 वनससृष्टिनामित्युक्तयथाधनेइति विभागां नंतरलब्धधनहरणवद्विभक्त्यपि तत्पनेत्रणप
 रिशोधनमप्यिविभक्तजेनेवकोर्येवमेतदृशेनपित्रायदत्तुप्रतिश्रुतं पचाहोतंबंधकविभया
 दत्तं वाक्यं कृत्वा मत्स्यनस्त्वं वा तत्सर्वं तस्यैव समो धेयमित्यर्थः निरस्यतिवृहस्पतिरेवभस्यादिक
 मित्यनेनवर्द्धद्विपयोगदृष्टं अनिष्टकृदिस्वाज्ञिनतुल्यतरतः निहतेरजसीनि तथाचतद्विभागस्या
 शास्त्रीयत्वात्तन्निवर्तनीयत्वमिति भावः दृष्ट्यादेति नाशदेवविपाशणार्थः तेनभुक्त्यवच्छेदोक्तं
 केरिनिभनः प्रातुर्निहते रजसीत्युक्तपुक्तेरित्यर्थः तथाचज्ञानेस्त्वानेवमंगमात्तरजानिशतिविना

शयभाः वाक्यपितामहधनविभागस्याशङ्क्यतया निवर्तनियतेन तद्वनविभागविषयत्वमेव न श्वचनको
 ॥ ८ ॥ पारिषदेषां सत्तादिवचनानां प्रितुः स्वाधितित्वविषयत्वमेवेति नैव परीत्यां शङ्क्यते न्यायः ति भावः अ
 येति युक्त्या विभागानन्तरगतस्याधिकारितया विभागः सिद्ध एव तथापि तद्वशात् परं पणजातस्य स
 समर्प्यतस्य विभागज्ञापनार्थं यथा श्वचनानां रभः स्वदेशास्त्वाने चतुर्थपर्यंतस्य न विभागहलादिभि
 बोध्यं कृते दृशांतरस्थिते साहस्य विभागे कृते सामान्यसाधारणं विभागहमिति यावत् लेख्यं
 सामानावरुद्धं यदण्येतामहं पूर्वपरस्य संवन्धनेन पूर्वपुरुषवित्तस्य वतत्कृतस्यापि त्रस्य
 श्रुताया द्वादिकं साधारणद्वयमात्रा पलक्षणं सप्तमावति वा शब्दः सप्तमान्तर्गतानुक्तं सप्तमापकः
 तेन सप्तमपर्यंतानामेव देशान्तरादागतानां भागेतः न त्वष्टमादिरिति अतएव सप्तमादृश्यं विद्धि
 भवतीति वचनमप्येतद्विषयमिति केचित्तु वाक्येऽनावस्थायां तेन वीजिष्यामि मरणोद्देशाय य
 दितुः त्रित्योत्रपर्यंतोऽस्य सर्वजास्तित्वेन तदेतस्य स्वामित्वेन तत्परस्य राजा तस्य सप्तमाद्दृष्ट्या य

धिकारः यथोत्तरधनस्य संकल्पनात् पदितु वीजिष्यामि मरणोद्देशः प्रागेव तत्प्रोत्रपर्यंतस्य सर्व
 जोघ्यत्वं स्तरापेचमस्यापि उवहिर्भावेनानधिकारान्तसु त्रादेरपि नाधिकार इत्याहुः तस्य
 वतयासतिदेशस्थादिदेशस्थयोर्व्यवस्थायां विदेशभावेन वचनवैयर्थ्यापातात् अतएव म
 ठोभतश्च तत्कल्पनापित्राग्राहिकीति सुभिभिर्भावं मोनवशापरस्य राजा क्रमेण तद्देशावस्थ
 यिः सामन्ताः प्रतिवांसिनः इत्यर्थः एकपितृकाणमित्यादिकं कवित्काणां विभिन्नजातिमा
 तृकाणां पुत्राणां मित्यर्थः अनुलोमेति नेन प्रितिलोमपरिणयनं सर्वथैवेनेति सुचितं ननु प्रति
 त्रैयं बालप्रताप एव एतेरेवेगुणैर्युक्तः सबर्णश्रोत्रियो न रदिति याज्ञवल्केन सबर्णादीन् बह
 मात्रस्य प्रतिपादनात् असबर्णा विवहस्याप्रसक्तेः अत आह आक्षेपेति प्रसक्तागाहस्याचित्य
 ज्ञादधर्मापयो गिनिसवर्णा एव सह लेन धर्माधिकारस्य भर्तुः शरीरशुश्रूषाधर्मकार्येनेमिति
 केससेवकुर्वात्येवेषानान्यजातिः कथं वन इति मनुना प्रतिपदितत्वात् कामतः विषयो आहति

दृश्यमाना
॥१६॥

एतत्तत्तुष्टिर्धर्मलिप्सुयानेनेतासांविवाहेभवत्येव किंतुकेवलंरगाधीनएवसरति प्रति
फले अतएवचतस्त्रोत्राहिरास्यविवाहितास्तिस्नेहेचैकचितरेषामानि शब्दाः आह स्वअतए
वात्रापि वैदिककर्मतया पूर्ववद्विवाहकर्मव्यमेव गोभिलेन संस्कारप्रत्ययमभिधाय सर्वाण्य
वान्नाहयवन्तोत्तुः दोषसत्त्वे हेतुमाह तदहेतुस्मिन् अत्रानुकल्पत्वकथनेन मुख्यकल्पासम
वएवकर्तव्यतया सप्रणपरिणयनेसम्भवेतयाचनवनस्याविधत्वेन तदधिगमे प्रत्यवायः
प्रतिपदित इति बोध्यं निन्वेयमुत्क्रमोढाविषये नीतिप्राप्तीनमतन्निष्कर्षणदत्तेनेति काम
सुप्रवृत्तानामिमाः सुक्रमेशोबर शुद्धवभायीश्रुत्यसाचस्वाचरित्वेस्मत्तदतिक्रमिकोढाश्रु
मुपक्रम्य निदावचनेनेत्यर्थः युत्क्रमोढाविषयत्वेन शत्रियादीनामपि व्युत्क्रमोढात्वेदेष्व
वणात्कूढाविषयत्वेन तदकवाक्यतया मन्वादिवनमप्याश्रुदाविषयकं विधिनियेधोतुभ्य
नवदुपपन्नाविति भावः अतएवेति यतः प्रसूपरिणयनेतस्यामप्येतोत्पादनादौ च दोषोऽतएवेत्यर्थः

स्यमन्त्राया मिति अन्येनाद्यायामित्यर्थः तनदत्तदपरिणीताश्रुदाकृताभिप्रायमिति वक्ष्य
माणेननाविरोधः किंचिद्गुणवत्त्वेन श्रुदापुत्रस्य किंचिद्गुणतन्निर्गुणत्वाभ्यामित्यर्थः द्विजातिपुत्रा
णां किंचिद्गुणत्वेति केचित् क्रीनाशो गोचरोयानमतकारश्च वेभ्रवविप्रोऽहिरिकंदत्वा एकं
पंचप्रधानकः इत्युद्धारस्य प्रागभिहितत्वात् सर्ववनसोद्धारविषयमितिरत्नाकरः तदसत्तत्त्ववि
यविशोक्तुद्धारानुक्तेः तयोस्तदभावादाधिकविधानानुपपत्तेः क्रीनाशो हवनारकः ब्राह्मस्यलोहि
आदिनापि च त्रयवर्णरूपाविभजेषु ब्राह्मणपुत्रश्चतुरोऽरणादघातश्च शत्रियापुत्रसूत्रोद्धारो
वेभ्यापुत्रः श्रुदापुत्रस्वेकं अत्र श्रुदापुत्रवर्जब्राह्मणस्यायं भवेत्तदनुवधाविभजेषु चतुस्त्रि
भागीकृतानां शानादघुः वेभ्यवर्जं अष्टधाविभज्य चतुरस्त्रिनेकं च समादधुः क्षत्रियवर्जं सप्त
धा कृत्वा चतुरोद्धारवेकं च ब्राह्मणवर्जं षडधा कृत्वा त्रीन्द्धारवेकं च क्षत्रियस्य क्षत्रियवेभ्यश्च श्रुद्वेष
वविभागः अथ ब्राह्मणस्य ब्राह्मणक्षत्रियोपुत्रोऽस्यातो तदा सप्तधा कृत्वा ब्राह्मणश्चतुरोऽरणादघुः

हः॥ तदसत्सपायाज्ञे वशवदिति निंशया वैधा वैधसाधारणत्वेन शंको चेहे त्वाभा
 वात्॥ ननु सकृदभिगमस्य वैधत्वेऽपि न पुत्रोत्पत्तौ वैधत्वमन्याह॥ तत्रैवेति
 ॥ प्राथमिकाभिगमे एवेत्यर्थः॥ गर्भस्थिते गर्भोत्पत्तौ स्तयाच सकृदभिगमस्य
 वैधत्वे नैमिक्तिकस्य पुत्रजननरूपफलस्यापि वैधत्वं तदर्थमेव तदतिपा
 दनात्॥ यथा फलचमसमस्मै भक्ष्यं प्रप- छेदात् तस्य त्रिअखिजे फलचमस
 भक्षणमपि वैधमिति भावः॥ ननु परवैवजे हतौ इति विधौ अत्र भिगमनसामा
 न्यस्य वैधतया सकृदिति कथं तत्रारुनेति उक्तार्थे प्रमाणमाह यथोक्त॥ दृष्टा
 र्थमिति पुत्रजननरूपदृष्टप्रयोजनार्थमित्यर्थः॥ अन्यथा अन्यस्य भिगमन
 स्यपि पुत्रोत्पत्तिरुत्पत्तौ सक्तदभिगमता विधानस्य॥ तथाच पुत्रार्थे प्राथमिक
 गमन एव शास्त्रार्थः॥ द्वितीयाद्यभिगमनं तु दृष्टप्रयोजनमात्रार्थे इति अनु
 क्तसकृदिति भावः॥ अतस्त्वसदेवेवा परवैवजे तासां वरमनुस्मरन्॥ इति स

राम

दभिगमनं॥ वरस्मरणमिति तत्तयानिर्दिष्ट॥ अन्यथा पुत्रमिच्छन्निमेव निर्दे
 श्ये तत्राधान्यादिति॥ मंगले नि॥ अभिप्रेतार्थसिद्धिमंगले तदाचार्ये तस्य
 र्थमित्यर्थः॥ तदपरिणतास्तदपुत्राभिप्रायमित्युक्तं॥ उपसंहरति अत इति
 ॥ इत्यमिति दासस्यापरिणतरक्षितामित्यर्थः॥ सतीति समस्या दशुनत्वात्॥
 विशेषस्य इति न्यायादिति भावः॥ ज्येष्ठता ज्येष्ठतासाच पुत्रा म नरकत्राणनिर्व
 धना तदभावाच्च ज्येष्ठताभाव इत्याह॥ स्व न इति साक्षादित्यर्थः॥ ज्येष्ठ इति ज्येष्ठपुत्र
 कार्यं पुत्रा म नरकत्राणं तदकरणत्वात् तर्हि पुत्रिकाकरणं किमर्थमत आरु
 पुत्रद्वारेणेति स्वधाकारं त्रिविधक्रियाकरं अन्यथा स्वधाकार इत्यत्राव क
 रणार्थत्वेदौ हि त्रोनरसाधारणत्वात्॥ पुत्रिकाकरणवैयर्थ्यापत्तेः॥ एतेन पुत्रिका
 पुत्रसत्त्वेऽपि पुत्रिकाया एव प्रेतकृत्साधिकार इति मतमपि निरस्तमिति वेदितु
 म्॥ तथाच चकारस्योपकार्यमेव पुत्रिकापुत्रकरणमिति भावः॥ ज्येष्ठ इति

निति तस्य साक्षादेव ज्येष्ठपुत्रकार्यकरणदितिभावः पौत्रत्वाहिति॥ आनिदे
 शिकपौत्रादित्यर्थः॥ मनुविरोधादिति न च विनिगमनाविरहः किं मनुविरो
 धादशिक्षोक्तं पुत्रत्वं गौणं किं वा वशिष्ठविरोधान् मनुक्तपौत्रत्वमेव गौण
 मिति वाच्यं॥ मनुस्मृतैः सर्वस्मृतिप्रवलस्यैव विनिगमकत्वात् पुत्रत्वे पु
 त्रव्यपदेशः॥ गौणमिति विददाते त्वस्य मुख्यपुत्रगुणव्ययोगात्॥ गौणतावौ
 ध्यापि दं दानयोगमेव उपादयति॥ तद्वारेणैवेति॥ एकस्य पुत्रिकापुत्रस्य
 अन्यस्य पुत्रिकास्वरूपस्य न द्योगात्॥ न च परस्परस्यापि दं दानावेक्षात्पि
 उदानस्य वलवत्वेन पुत्रिकापुत्रस्यैव वलवत्त्वं न च पुत्रिकाया अग
 जत्वात्॥ तदधीनजननया च तत्पुत्रस्य पिदं दानयोगात्॥ न स्या एवोरकु
 र्वेण पुत्रत्वौचित्यात्॥ एतन्मायादेव अपुत्रिकाया सबद्धिर्त्तभाव एव दौ
 हित्राधिकारवक्ष्यति अन्यथा तत्र साक्षादुपकारतया दौहित्रस्यैव प्राग

राम

२

धिकारापत्तेः॥ अतएव समस्तत्रेत्यनेन पुत्रिकै पारस्योखे समभागितामनुक्ता
 ननु तस्याः॥ पुत्रौ रससमभागिताकेनायक्ता इति॥ इत्थं च पुत्रिकापुत्र एव वेति
 द्वादशविधपुत्रस्यान्यथ्यं कर्मधारयो न तु तत्पुरुष इति विभावनीयं॥ सर्वोक्त
 विभाग इति समभाग इत्यर्थः॥ असवर्णत्वे औ रसस्यासवर्णे तु औ रसशब्देन
 परिणितायां स्वयमुत्पादितपरः ननु सवर्णयोस्वरूपाया स्वयमुत्पादयेतु
 म्॥ औ रसं तविजानीयात्॥ पुत्रं प्रथमकल्पिकं इत्युक्ती रसपरं तस्य नुस
 वर्णत्वासंभवात्॥ असवर्णे रसपुत्रवदिति॥ सवर्णे रसेन महासवर्णे रस
 स्य क्षत्रियादौ शस्त्रियोकांशरूपो भागस्तादृश इत्यर्थः॥ दूहित्रं तं रतु न्यत्वा
 दिति एतावता यथावध्यायामपुत्रिकासां तदनतं गौणं पुत्रस्यापुत्रि
 कायामपीति प्रतिदिता॥ द्वादशपुत्रा निति पुत्रिकया सत्वेत्यर्थः॥ आसजा
 औ रसयो नर्भवपुत्रिकाः॥ परजाः क्षेत्रजादयः त्वत्थः दंतः क्रीतसाहाय

कालो नरुविमाः। यादृच्छिकाः अयलो पस्थिताः। अपविद्ध स्वयमुयासुत
 गुडोत्पन्नः। येयित्त सवर्ण इति ब्राह्मणस्य ब्राह्मण्यो जातः। क्षेत्रजः श्री
 रसवैश्यापुत्रायेक्षयाड नमवर्णः पितुः सवर्णः इत्येवमादय इत्यर्थः। अथ
 मेवेति। औरसेन सह तेष्वां योविभागक्रमः स एव पुत्रिकयापिसहेत्यर्थः।
 एतदर्थमेव स्वयं द्वादशविधपुत्रगणनायां पुत्रिकायाः। प्रथममुद्देश इति
 बोध्यं। गुणवद्गुणतयेति। सगुणत्वनिर्गुणत्वाभ्यामित्यर्थः इति संप्रदायः। वस्तु
 तः पितुर्हीनवर्णस्य विभागानुक्तेः। अनन्यवसायापतेरिति बोध्यं गुणवद्गुण
 पेशयेति पाठे अगुणो निर्गुणः तेन गुणवन्निर्गुणरूपविषयभेदादित्यर्थः।
 तुल्यत्वाभिधानादित्यर्थः। तितुल्योऽश प्रतिपादनादित्यर्थः। आत्रशस्यमनुक
 ल्या तदर्थं तन्निमित्तमित्यर्थः। तेन जीव न दानोपि इच्छामात्रं प्रयोजकं न तु तेषां
 अधिकार इति भावः। जीवने भरणमिति हीनवर्णपरमिति। न तूत्तमवर्णप

राम
 ३

रमपि देवत्वेनेति॥ तेन उत्तमवर्णस्य भागिताया हीनवर्णस्य मासाच्छादन
 मात्रस्य चोक्तत्वादिनिभावः अनियोगोत्यवेति॥ औरसमुत्पाद्यक्षत्रिनिमि
 त्ते तु स्त्रिन्नेव क्षेत्रे अन्ये न शुल्कं दत्वा यत्पाहि तत्सास्य तदौरसेन सहैत्यर्थः। अ
 थ मेवेति। शुल्कदाने तु सक्षेत्रिण एव पुत्रो न योजिनः तेन तत्स्य न वीजिधना
 धिकारिता॥ किंतु क्षेत्रिण एव धने औरस तृतीयोऽंशहारितेति॥ अशुल्को
 पहतायां तु पिउंदावोदुरेव ते इत्युक्त इति बोध्यं॥ अथा उपुत्रधनाधिका
 रिता॥ अर्थं पुत्राधिकार निरूपणनेतरमित्यर्थः॥ आम्नायते अभ्यस्यते इ
 त्या आयो वेदः पुरायति॥ एकैकं कृते ये पुराणा पुराण कर्मणि विहितानि विद्व
 कर्मणि नित्योः फले स्वर्गं नरकरूपेभोक्तृत्वेन स मेत्यर्थः इदं चेदं शरिण इ
 मित्युक्ताभेदे हेतुः। स्वकर्मफलभागस्य स्थानतिरिक्तत्वस्यैवात्सर्गित्वान्न
 देहादंमिति-देहर्हि न प्रत्यक्षतया स जीवतीत्यर्थः॥ सकुल्यैः स्वनाभिभि

रिमि त ती या इयं स सम्यर्थः॥ तेन सकुल्यादिषु सत्सु सनाभयः सहोदराः॥ श्री
 तस्य मत्स्य-पतिव्रतापतिशुभावता॥ न तु मत्ते हि येन या नारी साध्वी ज्ञेया
 पतिव्रते युक्ते पतिव्रतामरणेन वत्तन्निष्पत्तेरत्रासंभवात्॥ साध्वी-अय
 मि-चारिणि तेन तद्विषयेनामधिकारनिवृत्तिः॥ सनातनोऽनादिपम्यराग
 तः कुप्यं स्वर्णरूप्याभ्यामन्यतैजसे लोहादि-अवरं वस्त्रं-आशयस्ती कृत्य
 दायपेदिनि। स्वार्थेणि चामासषणमासिकेत्यनेन पाठेण निषेध-आदिना
 आद्यादिश्राद्धं तदपरिग्रहः पितृभ्येति दितीयां तद्वयं-मर्तुस्त्यत्रान्वेजिक
 अंमृतोद्देशेन त्यक्तं पूर्वर्तमन्नपानादि॥ सतववनेरिति सत्तानामेव वचना
 मैत्रोपपत्तिकारता न्यर्थकत्वादिनिभावः॥ सत्रस्य-चारिणः एकदेवगुरो
 रध्ययननवेदाभ्यासेन समानव्रताचारिणः॥ पूर्वस्येति बोधितं स्वर्गं तस्य
 मृतस्य उपलक्षणमेतत्। पतितादेरपि बोध्यं॥ सकृत्तश्रुतास्य एकस्य ध

रम

४

न पदस्य पत्यन्वयेवर्तनोचितधनबोधकत्वं भ्रात्राद्यन्वये चकृत्। समध
 नबोधकत्वं न संभवतोत्यर्थः॥ भर्तुः शिष्यनेपा-अयंती तदोयशयनेपुरु
 षोतरं वारयंती। अयमि-चारिणि नियावत्। व्रते पात्रौकिकभन्नुपकारस्थि
 ता-तद्युक्ताव्रते एकादश्यादि व्रते स्थिता तन्नाकारिणित्यर्थः॥ इति केचित्
 तदसत्। भर्तुमरणक्षणे तदसंभवात्। पिडे-मर्तुपिडे॥ अनुषज्यते इ
 ति॥ यद्यपि समासस्य विशेषणमात्रस्यानुषंगो व्युत्पत्तिविरुद्धः। अ-न्यथा
 चैत्र्यटमानयघटमानयेत्यादौ चैत्रस्यानुषंगेन घटान्वयापनोतया
 पितृदिनिषिध्यं तमव्ययमित्यभिप्रायः चूडामणिमतमाह॥ आकांक्षेति
 ॥ आकांक्षासत्वे समासस्य स्यादन्तोवाधकभावः॥ भर्तुरित्यस्यानुषंगः
 स्तुत्यवस्थितत्वे दसेमवोति ति चूडामणिः॥ वस्तुतस्तदित्यर्थपरं इह
 त्यनेतरं उपस्थितमिति शेषः तथा च तद्वत्स्वरूपमनुष्यते अ

शशवस्य स्वसं वंधिक तथा व्युत्पन्ननिवशेनोपस्थितत्वात्। सं वंधितयाऽचो
 यते इत्यर्थः॥ ननु तद्वाक्यं कटकते यापदापस्थितायाः॥ यत्प्राग्वाच्यो युक्तः
 । न तु भिन्नवाक्योपस्थितस्य भर्तृत्वाच्च पत्नौ स्वीयं कुरुते वतं नोचितं
 तन्मते इत्येवार्थः॥ किं न स्यादत आह नन्विनि अनुपपत्तौ हेतुमाह स्वाभिमा
 वेति स्वत्वज्ञापनार्थत्वादित्यर्थः॥ अस्य वचनस्य न च नहि स्वाशेषत्वमज्ञा
 यते ज्ञातत्वादितथा च प्राप्तत्वादि धित्वा संभवो वैयर्थ्यनिराकोशत्वं चेति भा
 वः॥ नियमार्थः॥ न च गृहहेति। तथा च गृहणविधिरयं न स्वत्वविधिरिति भा
 वः॥ गृहणं प्रयुज्येति विनियोगलक्षणे॥ वासादेरिति तथापि विधित्वा संभव
 स्तदवस्थ एवेति भावः॥ नियमार्थमिति स्वाशृङ्गहत्तियादेवेति। नियमार्थ
 मित्यर्थः॥ आदूषेति विधिति नियमितस्य नित्यतया तस्मात्। पंडित्या पूर्वक
 ल्पनोपेतं च दूषणार्थत्वं संभविगौरवाद न्याय्यामिति भावः॥ गौरकोत्तरम

राम

५

व्याहृति यमेकोतिनियोज्येति ममेदं कार्यमिति बुद्धयनियोज्यः॥ गुरुमते स्व
 र्गकामो यजेतेत्यादौ स्वर्गकामनियोज्यकतया उभयथापि आच्छाद्य वत्त्वेपि॥
 गविषयकं कार्यमिति बोधस्य सिद्धत्वेन प्रत्युक्तेति नित्यत्वात् परित्तरफलेन
 कामरूपनियोज्यकस्य न आदिपदादकरणे प्रत्यवायकस्य न मयि स्यादित्य
 र्थः॥ नियोज्यकस्य नाया उभयथाप्यावश्यकत्वेपि कामनारूपाधिकारधि
 क्यमत्रेति बोध्यं॥ अनंघीति॥ अधादिभिन्नः॥ लोत्समं शोमिति॥ अवगम्य
 ते इति शेषः॥ ननु अनंघादिमया दृष्टं न तथा नोक्तं॥ किं तु दृष्टं तु स
 नित्यकस्य नास्यानतया तच्च वैदिकस्य बलौकिकस्यापि वाक्यस्यादिशेष
 ॥ तथा च तत्र वचनाभावोऽकिंचित्। कर इत्यत आह भवतु वेति॥ अभ्यु
 पगमादाह भवतु वेति कश्चि पूर्वोक्तहेतुना स्वाशं न भवेति विधानानुपप
 त्तिरूपेणपि व्यंशयेत्यमिति अनंघादेरित्युक्ता वाक्योक्ति शेषः॥ न च पु

त्रोतरस्याप्यंशदेकवचनमनुपपन्नमिति वाच्यं तस्योद्देश्यविशेषणतया अ
 विवक्षितत्वात्। एकपुत्रस्य नाभिप्रायेण वा तदा अतएव सत्त्वविधानासंभवा
 देवः॥ संवेधिशब्देनैति॥ संवेधिशब्दस्येति॥ संवेध्युपस्थापकत्वं स्वा
 र्थस्यायः॥ संवेद्योप्राप्तिर्योगिनिरुपकरूपस्तद्यदिति स्वार्थबोधकत्वं तद्विहा
 यस्वार्थान्वयान्वयबोधकत्वासम्भवात्। तद्यदिति भूतकत्वात्तदुक्तत्वादिरू
 पसंवेधितं यावत्कतापुनरुपस्थितस्यैव संवेधिन इति भावः॥ उक्तमुत्पत्ति
 कस्य न स्यत्तं ह्येतत्तदर्थं तत्तथा मा तेत्युक्ते उपस्थितस्य वक्तुरेव संवेधित
 याऽन्वयित्वं तथा प्रकृतेऽपि अंशशब्दस्य स्वर्गबोधकतया उपस्थितायाः प
 त्यएव तदर्थान्वयित्वमिति तत्कथं भर्तुः कृतं हतं संशतमेति भर्तृत्वयं व्या
 स्पसिति पूर्वपक्षः॥ यद्यपि तत्रोपदस्य संवेधिकृतता तदर्थान्वयित्वेन भर्तृ
 व्युपस्थित एव तदा तथापि विशेषणतया विशेष्यतया च नासंवेध्युत्पत्ति

राम
 ६

स्थले विशेष्यतयोपस्थितस्यैवान्वयितुं ननु विशेषणतयोपस्थितस्येति युक्त
 निःकथमन्यथा यज्ञहरत्तमिच्छति तत्तदंशं प्रविशतीत्यादौ न यज्ञहरत्तस्यपि च न्वयो
 ऽपि तु मित्रस्येति नियम उपपद्यते इति भावः॥ दूषयति। तदप्येति॥ अनुपात्तेति सं
 वेधियता च ययोग्यतायां संवेधिनः शब्दोपात्तत्वेन स्यैव तदंशं न्वयित्वेन सस्वभ्रान्तर
 स्योपस्थितेन पत्यंशान्वयः तस्याः प्रथमतोपस्थितत्वेन यद्यपि तत्साक्षात् संवेधि
 नाऽन्वयाद्योक्तत्वादिति भावः प्रयोज्यस्येति प्रयोजकस्येति च द्वयं प्रमाणं तरेण तत्र
 स्योपस्थिते बोध्यं प्रकृते भर्तृरूपसंवेधिनः शब्दोपात्तत्वं प्रणिपादयति तदुत्पत्तिमि
 ति॥ पत्यपेक्षतापत्तिरूपसंवेधिघटितस्वार्थबोधनयाऽंशपरस्येति शेषा पत्यत्रये वा
 धकमप्याह विधानानुपपत्तेश्चेति॥ उपसंहरति तस्मादिति तदंशग्रहणं॥ तुल्याः
 सबर्णाः प्रियमानः निर्दोषः सन्नजिः वदवस्थः॥ सवर्णान्भान्तरैवेमात्रेयाः सहादराणां
 शान्तात्॥ कुल्यानां सहवासिनः॥ सकुल्याः प्रव्रजेदाश्रमां तरे प्रविशेदित्यर्थः॥ भ

मिनीं अन्तःशं विवाहोचितं॥ विधवापि वत्त नोचितमिति केचित्॥ इदमप्यसं स ए
 विययं कुतौ न स्यात्॥ अत आह उपक्रमेण संहास्योरिति॥ ननु क्व विरोधपरिहारस्य
 आनुपपत्त्या संदेशपत्तिरन्यथानादरणीय इति विभक्तविषयत्वमेव वाच्यं इत्यत आह किं
 चेन्नित्योपाशंकायामिति लोपोऽविभज्यत्वेन अमोघात्वं हस्यनिवचनात्॥ निरुक्तविषय
 विभागे हेतुमपि विकल्पदृश्यमिति चेति॥ विशेषज्ञापनपरत्वेन समानसंबन्धिनां
 ध्ये संसर्गनिबन्धनाधिकारबोधकत्वेन अन्यथापुनस्तत्वेपि संसृष्टात्रधिकारप्रसंगा
 दिति भावः॥ प्रत्युत विरुद्धमेव वचनमस्तीत्याह॥ अनंतरं पुनरुक्तिरिति चेत्त्यादि॥ अनप
 त्यस्य धर्मोपमभार्यपितृकस्य चेत्यभिधानादिति भावः असंसृष्टविषयमेवेति॥ शंखा
 दिवचनामिति पूर्वोक्तमनुष्यते॥ युक्तमिति संसृष्टत्वेप्यभावे आत्राधिकारद
 संसृष्टत्वेप्यतो सत्त्वे आत्रधिकारस्य स्वरसिद्धत्वादिति भावः॥ असंसृष्टविषयत्वमे
 वाह॥ तथाहानि तदपस्याकीर्तिसंबन्धो संसृष्टानो सर्वधन एव सामान्यस्त्वं न प्रादेशिक

राम

प्रतिभावः॥ ननु दुर्प्रलोभं धनमित्यनेन तत्र पत्न्या अपि स्वत्वस्यावेद्यमानतया
 अनंतरं पत्न्या एव युगपदुभयोर्वीतद्वनं कथं कथं न स्यादत आह न चिति भर्तृमर
 णेन तस्मत्त्वापगमे न भर्तृमरणत्वात् तत्त्वतो स्वत्वनाशे प्रमाणमाह ययेति इत्थं वपत्य
 धिकारस्य लेपि भर्तृमरणस्यः प्राचीनस्वत्वं नश्यत्येव सामग्री सत्वात्॥ किंतु पुन
 सत्वांतरमुत्पद्यते॥ अत एवाह न स्यदायत्वमिति भावः॥ किं त्विति अविज्ञातं चेत्ती
 यत्वादिना विशेषरूपेण धर्मिण्यनिश्चितं॥ एकादशमिध्यपदलोपिसमासाश्रयणे
 न एकदेशो देशश्चाश्रयो यस्य तादृशं च तदित्यर्थः॥ न चिति न तु समममेव वयोरी
 त्यन्वयः॥ न तु समुद्दिष्टमेव उभयस्वामिकमित्यर्थः॥ प्रमाणभावादिति वैशेषिकस्य
 वहारानर्हत्वेन प्रमाणाभावादित्यर्थः॥ परिणयोत्यन्ते तदधीनदास्यस्य संस्कारोत्पत्त्या
 अन्यथा परेण यानंतरं भाविभर्तृधनैस्वामित्वानुपपत्तेः॥ परिणयस्य विनष्टत्वादि
 ति॥ तथा वयपत्याः स्वत्वस्य विशेषिनः स्वत्वात्त आर्तस्वत्वसंभव इति भावः॥ तदधिक

रणस्त्रेति तथा च भर्तृमरणसत्त्वनाशे पुत्रसत्त्वकालाः सह करीकृत्य ते न निभावः॥ अ
 सिद्धिरिति तथा च सेसश्चात्रधिकारबोधकशास्त्रमेतत्तत्र च न न भवतीत्यर्थः॥ ननु
 भर्तृमरणसत्त्वनाशः स्वत्वनाशः॥ आतुः स्वत्वनाशो वाधकाभाव इत्यत आह सिद्धे हो
 तिसं सगं विषयत्वं संसृष्टविषयत्वं सेसतोति शेषः॥ सति सितुं द्वे तु पत्नी स्वत्वनाश
 इति सशास्त्रवलेनैव पुत्रसत्त्वकाले स्यापि सहकारित्वकृत्यना इति भावः॥ ननु दस्य
 लो गंधनमित्यनेन यस्य सुः स्वत्वैतत्रैव पत्न्याः॥ स्वत्वप्रत्याप्यते न तु वैपरीत्यं स्त्रिय
 ने अभिचारात्॥ तथा च पाशुः सत्त्वनाशः त्रयः स्वत्वनाशः सिद्ध एवेति॥ शास्त्रसं
 सृष्टविषयत्वे निष्पत्त्यहं मिजिका न्यो न्याश्रयः॥ पत्नी सत्त्वनाशस्य प्रमाणं तत्र सिद्धत्वा
 त्॥ अत आह किं चेति॥ तद्विधो विभक्तसं सृष्टान्यतरः॥ तस्य आतुस्य विधस्य उक्तो
 न्यतरस्य पत्नी दुहितरूत्यादि याज्ञवल्क्यवचनस्य विभक्तो संसृष्टविषयत्वमेव
 कुत इति चेदत्र चूडा मणिः सव बोध्याः पत्न्याः प्रथाः समधिकारि बोधकतया तत्परस्ये

राम
 ८

वनिश्चयादित्याशयादिति व्याचष्टे वस्तुतः शंखादि वचनानां संसृष्टा विभक्त आतुः प
 त्नी तः पूर्वमधिकारबोधकत्वे पित्रोरपि तथा विधयोरेव पत्नी तः पूर्वमधिकारबोध
 कत्वां तु न्यन्यायादितिः परिशेषादेव याज्ञवल्क्यवचनस्य विभक्तो संसृष्टविषयत्वमि
 ति भाव्यः॥ पत्नी तः सर्वमिति॥ शेरकादिवचनादिति शेषः॥ तथा स्मदधाना वहनमत्र
 विवाह रावयाज्ञवल्क्यवचनादिभक्तो संसृष्टत्वस्यपि तुर्भातवाधकत्वे सिद्धे शंखाधुक्त
 आतुवाध्यातायाश्च विभक्तो संसृष्टगोवरत्वस्यैव संभवात्॥ अत आह किं चेति॥ ननु आ
 तदेयपि उत्र ये सपि उत्रे न मोक्तव्यात्॥ आतुर्वि प्रागधिकारो युक्त इत्यत आह जौवनि
 चेति उत्र तत्त्वपि संसृष्टा विभक्त धनेपि॥ यदि चोक्तं हेतुन ये स्यापि संसर्गविभक्तद्वयो
 रुक्तः कर्ष इत्युच्यते तदापि त्वात्रौ द्वयोरेव तद्विशेषाद्युपपत्तिकारः स्यादित्याह॥ अ
 विभागेत्यादि॥ अथ शखादिवचनयाज्ञवल्क्यवचने युक्तमेलनधिकारावगमात्तौ
 गपयासंभवात् तथा च तद्भोग्यपि उदयदात तथापि त्रयैश्च यातद्भोग्यपि उत्र यदात

तथा तदेवमाता महादिपिडेव यदा तत्तया च भ्रातुरुत्कर्षी तत्तत्र क्रमेणैवाधिका
 रेयुक्तः विभक्ता संसृष्टपितुः प्रागधिकारसुवाचनिक एवेत्यत आह ॥ विचेति ॥ अ
 विभागः साधारण्यं अतएव विभागविरहादेव डत्यस्ति तन्मात्त आरतिस्तस्याधन
 संबंधस्य परिणयाधीनत्व इत् ॥ विभागव्यसेनयत्तवेति यावदेकत्रस्थापनमिति
 शेषः ॥ अन्यथा विभक्तापि तन्निताच्चेत्से प्रोक्तो कत्रसे स्थिताः ॥ पुनर्विभागकरणे ते यो
 ज्येष्ठे न विद्यते इत्यादि वचनोपदेशितपुनर्विभागस्य वैयर्थ्यं पपत्ते एतेन संसर्गे
 सत्तिसत्वसर्वेषां संबंधनेषु सामुदायिकस्वत्वायेव न तु विभागात्तद्वैमिषादे
 शिकमिति सिद्धं तत्र चात्ताभिसेधानवलेन साधारणशरीरायासाभ्यां संसृष्टिने के
 नार्जितं च नैविसर्वेषां मेव संसृष्टिनां सामुदायिकस्वत्वे मेव वैयर्थ्यं ॥ अधिकारबोधः ॥
 अनिका रियोर्य विरोधः ॥ सुसिद्धं तमाह संप्रतीति ॥ न च स्वाजिधने प्रथमं भावधिका
 रः पितृसंबंधिधने पितुरधिकार इति रत्नाकरद्युभिहितमिविसमाधानं युक्तमिति

राम
९

वाच्यं ॥ प्रमाणभावादिनिगमनाविरहेणैव परीत्यस्यापि संभवात्तच्च ॥ धीमादिरस
 दभिमता र्यवादिभिर्हन्ता युधादिभिरित्यर्थः ॥ विस्थित्यादिना याज्ञवल्क्यपरिग्रहः
 वचनेभ्यः अपुत्रधने पत्यभिगामीति ॥ पत्नी दुहितरश्च ॥ त्यादि वचनेभ्यः वच
 नस्य पुत्रपदस्य वक्ष्यमाणयुक्त्या प्रयोजनपर्यंतपरत्वादारु ॥ आदीति यौत्र प्रयोज
 परिग्रहार्थं ॥ सपृष्टीति अपुत्रधने पत्यभिगामीत्यभिधानात् ॥ एषामभावे पू
 र्वेयोधनभागेतरोत्तररत्यभिधानाच्चेति भावः ॥ अस्य न्यामूलत्वं माह युक्तमिति
 ॥ नित्यो नरकः नैरप इति नित्यगामीत्यर्थः ॥ इति केचित्सूतदसत् ॥ तत्रत्यनन्व
 यापत्तेः किंतु नरक एवार्थः ॥ तद्विस्तारविस्तारः ॥ तत्र तस्या प्रसृतस्य निभा
 बोक्तेः ॥ तेन जन्मन इत्यर्थः ॥ ब्रह्मस्यादित्यस्य पितृपंतो के श्रुते ॥ न्यायमूलश्रुतिबोधि
 तं ॥ अतएवोपकारकत्वे न धनसंबंधस्य मनोरनुमतेत्वादेवा ॥ अन्यथा न्यायमूल
 नत्वमावे ॥ ननु वाचनिक एव अयमधिकारक्रमः ॥ यौत्रयोरपि वचनोत्तरदेवा

धिकारो भविष्यतीत्यत आह ॥ यौत्रधिकार इति कथंचिदिति ॥ यौत्रिमातामहस्येन
 दद्यात्पिंडं हरेद्धनमित्यनेन पुत्रिकापुत्रस्य यौत्रतया धनाधिकारप्रतिप्रतिपाद
 नात् ॥ यौत्रस्यापि धनाधिकारस्यार्थतः प्राप्तेरित्यर्थः ॥ एवं यौत्रपुत्रे संसारे दौहि
 त्राधनमापुयुः इत्यनेनपि तथैव यौत्रस्यात्राधिकारत्नामिति ॥ दौहित्रादीत्यादि
 नाजीवत्युत्रात्त एदिपरिमहः ॥ प्रतिप्रनस्तुः प्रयौत्रपुत्रात् ॥ सातयोरुषसं पित्र्य
 विधिबोधितबोधमाशंक्याह इदमिति ॥ पुरुषत्रयमात्रविश्रान्ते वैधव्यात्प्रभृती
 ति ॥ अनेन जन्मप्रभृत्युपकारकेभ्यः पुत्रादिभ्यो जघनत्वे मुपपादिते ॥ एवैपावै
 णपि उं दानाभावात् ॥ अपि तत्वात्वं बोध्यं ॥ न च पुत्रादिभ्यः पूर्वपरिणयनात्प्रभृ
 त्याश्चमधर्माचरणेन उपकारकेत्वात्तस्याश्रय्युत्कर्षसंभव इति वाच्यं ॥ अन्ना
 भेचैव कन्यायाः स्नातकव्रतमाचरेदित्यादिना ॥ आश्चमधर्माचरणे तस्या ॥ अ
 नित्यतत्वात् ॥ जन्मप्रभृतिमहोपकारकेपुत्रादितो जघन्यतायादुर्वीरत्वात्

राम

१०

च स्वभावे इति उपलक्षणमिदं ॥ श्वशुराज्यश्वशुराभ्यामपि बोध्यं तर्पणं प्र
 त्यहंकार्यं भर्तुः कुशतिनादकैः तस्य तु सत्यिश्चापि नामगोत्रादि पूर्वकं ॥ इ
 तिकाशीस्वडवचनात् ॥ ज्वबासाश्चेति अत्र प्रत्यहंमिति विधानादेवोत्पत्तौ
 नित्यं अत्रैषोकात्म्यमिति बोध्यं ॥ विदमोरिति अत्राधनेपतिबुद्ध्या विदमोश्च पू
 जनं कार्येपि निबुद्धता न चान्यथा इति काशीस्वडवचनात् ॥ उपवासाश्चेति शा
 स्त्रादितात्पर्यान्तूकाम्यान्नवा ॥ अहोरात्रभोजनरूपा न ॥ भोजनचतुष्ट
 यनित्येति रूपानेव उपवासाश्चेत्यर्थः ॥ काम्योपवासा महाभारतोक्ताः ॥ अथ
 त्रिरात्रेपंचरात्रं पक्षव्रतं तथापि वा ॥ मासोपवासानुकर्याद्वा चोद्गमणम
 थापि वा इति त्रिरात्रोपवासे न वैश्यशूद्रयोः ॥ त्रिरात्रं पंचरात्रं वा तेषां पु
 ष्टिभेविद्यते ॥ वैश्याः शूद्राश्च ये मोहादुपवासे प्रकुर्वते ॥ इति भारतवचना
 जपुष्टिर्व्रतफलमिति ॥ कश्चित्तु उपाहनस्य श्रयभ्यो यस्तु वा सो गृहोः सह ॥

उपवासः स विज्ञेयो न शरीरविशेषणमिति॥ पारिभाषिक उपवासपरमेष्व॥
 अत्रोपवासपदमित्याहुः॥ तन्न तस्य संवादि तस्यैकविधत्वनविधानि सुपप
 तौ॥ न च उपवास सामान्यपरत्वे वा शक्यनुष्ठास्य न दोषः सर्वस्मिन्ने वास्मि
 न्ने वाहिकास्योपवाससंभवात्॥ इति वाच्यं॥ एतस्य संभवपरत्वाज्ञानवत्
 लोकोत्तरस्य दुःस्वरायकदृष्ट्या न त्वं स्वं तास्यति सुखदेतत्कदृष्ट्या न प्रा
 पयति श्रुतेरिति युक्तं पत्न्यः सत्वमिति वक्ष्यमाणहेतुः पुराया पुण्या इति॥
 शरीरादस्मृता जाया पुण्या पुण्यफलैः समेतैर्वचनादिः॥ पातयतीत्यतोपी
 त्यर्थः॥ अत इति॥ पत्न्यधिकारस्य न्यायसिद्धत्वात्॥ यतोऽत इत्यर्थः सत्त्वा
 दिवचनेति अत्र पुत्रस्य स्वर्ग्यो तस्य भ्रातृधनं तद्भावेपि तस्यैव भेतो स
 पत्न्या वा ज्येष्ठा इत्यादि प्रागुक्तं चित्यर्थः॥ अवहित योजना मोवाहसपुत्रस्ये
 ति अविरोधादिति॥ विदसु याज्ञवल्क्यशेखवचनानोपरस्यरविरोधः प

राम
११

रीहारायेत्यर्थः इदं च अवहित योजनायो मध्यपतितस्योभ्रात्रा नपेवाऽभयत्रै
 व हेतुः ननु विदम्यादिवचनेपि अवहित योजनया विरोधपरे हारसंभवे व्यवहितयो
 जनायो विनिगमकाभावे इत्यत आह न्यायस्येति वैध्या न प्रभसुक्तन्यायस्येत्यर्थः
 तथा च न्याय एव विनिगमका इति निराकृतमपिकेचिद्वादिमतं हेतुं तरेणपि पुनर्नि
 राकरोति नन्विति तथा चाश्रुतकल्पनागौरवपराहतमपि तदिनिभावः॥ स्वविशेषेणैव
 विभक्तदिविशेषाणुपादानेनैव विभक्तत्वाद्यनपेक्ष्यमित्यत्राये हेतुः वक्ष्यमाणनार
 दवचनविरोधपरिहाराय सबर्णयास्तद्भावेनानंतरवर्णयाश्रयत्वेन त्वन्यासो
 भायोणमिति व्यवस्थापति पत्नोत्वं चेति प्रथममित्यनेन तद्संभवेऽनंतरवर्णया
 अपितथात्वं सूचितं॥ अत्र प्रमाणज्येष्ठेति अभिधाना ज्येष्ठा बापत्नोत्यादिना शरीरादि
 भिरिति शेषः॥ ननु शस्त्रादिवचने ज्येष्ठायाः पत्नोत्वमवगम्यते तेन तु सबर्णया
 इत्यत्राहवर्णकमेवेति स्यात्सजीतायाः एतच्चा नुलोमजातोयाः प्रतिलोमपरिण

पनविरोधान्ताच्चै नहचनप्रासवर्णस्य त्वस्यसवर्णयामेवपर्यवसनेसवर्णयाःपत्नी
 त्वंसिद्धमितिभावेः॥अतौवर्णक्रमेणज्येष्ठत्वेयतःपरिणयनकनिष्ठापीनिक्षत्रियांयो-
 संत्योप्रथमपरिणितब्राह्मणमरणेयश्चापरिणितब्राह्मणपरिणयनकनिष्ठाश्रेया
 अन्यथायुतःक्रमविरहापनेरितिबोध्यंननुज्येष्ठायाःपत्नीत्वेअन्यासंपत्नीत्वेबाध
 काभावः॥तथाचपत्नीत्वंसर्वोसामेवज्येष्ठपत्न्याःपुनर्द्धनाधिकारइत्यवकिंनस्यात्॥अ-
 त्नाह तस्याएवेति॥यज्ञादिति तथाचपत्न्युनौयज्ञसंयोगइतिव्याकरणास्मृत्यायज्ञसं-
 बधएवपत्नीपदस्यासाधितत्वात्सवर्णयारवज्ञाधिकारात्पत्नीत्वंनात्यासामिति
 भावःसवर्णयाएवयज्ञाधिकारइत्यत्रप्रमाणमारुतथाचेतिस्वजात्यास्थितेयेति
 तेनस्वजात्याअभावेअन्यासामपिपत्नीत्वंप्रतिपादितं॥ननुसवर्णयाअभविइतएसो
 सर्वोसामेवपत्नीत्वेस्यात्॥ननुकथंसवर्णनंतरवर्णयारेवपत्नीत्वममिति॥अतः
 तसवर्णमायुनरितिप्रमाहयथेति॥अनंतरवर्णवेतिएवकारेणव्यवहितवर्णव्य

राम
 १२

बच्छेदः॥वैश्यानंतरवर्णत्वेनशूद्रायाधर्मकार्यप्रशक्तौनिषेधनित्वेनेति॥ए-
 तेनेदमपिसिद्धंयद्ब्राह्मणक्षत्रिययोर्वयोरप्यभावेअत्यंतापदिवैश्यापिब्राह्मणस्य
 धर्मचारिणिद्विजत्वपुरस्करेणैवशूद्रमात्रविधाना॥अन्यथाब्राह्मणक्षत्रिययोः
 शूद्रप्रशक्त्यभविनाइतिविहायेवैश्याइत्येवव्याता॥अतएवानुपदंवश्य
 तिद्विजपदस्यवशूद्रनिर्भेदादिति॥चूडामणिसुपत्नीत्वचंद्रत्यादिगंधमन्य
 थाव्यावष्टेयथापत्नीत्वंचेति॥याज्ञवल्क्यविस्रववनेवनेवपुत्रत्वेनंपत्न्यभिगामी
 युक्तेशखिनतथाएवज्येष्ठत्वमुक्तंज्येष्ठत्वेपदिस्वाश्वेतिवक्ष्यमाणदुत्तमवर्णया
 एवतत्रचमनुःशरीशुशूयामित्यादिमनुवचनात्पतिशुशूयामेवप्रयोजकंविष्णु
 नाचानंतरवर्णमाअप्युक्तंसकलवचनैकवाक्यतयाज्येष्ठायाधनहारित्वावगतेः
 धनहारिण्योचयाज्ञवल्क्यादिभिःपत्नीपदप्रयोगात्॥वक्ष्यमाणवचनेचानुथा
 भूतयोर्वर्तनमात्रंदत्वाभावादीनोपनाधिकारित्वावगमात्सवर्णनंतरवर्णपत्नीत्वं

कथोरेवपत्नीत्वमिति॥अप्रजाइनिपुत्रादिमात्तपर्यंताभाववानित्यर्थःशेष्ठाइतरभा
 तरःतेषामेवप्रकृतत्वात्॥अतःस्त्रीणामरणमात्रविधानान्नस्त्वपिभातृणामधिक
 रःप्रतीयते॥तस्यैव नारदस्यैववचनोतरमिति शेषः॥अपत्नीनामिति व्यवहितवर्ग
 शूद्राणमित्यर्थः॥अतस्त्रीणंपत्नीत्वापत्नीत्वाभ्यादेवपत्नीस्त्रीयोभेदेनपत्न्यपत्नीर्मे
 देनउत्तार्थस्मृतिप्रमाणमाह॥अतएवेतिप्रियमानोधनाधिकारयोऽयत्तेनपतितादि
 व्यावृत्तिःविशेषानुपपत्तेरिति॥अथावर्तकत्वेनवैयर्थ्यादिनिभावः॥विस्वदिविशधा
 दितिअत्रविनिगमनान्यायएवेतिप्रागेवोक्तमितिभावः॥असवर्णविषयंवेति॥एतन्मं
 तेपत्नीवाज्येष्ट्यादिशखवचनेऽकारप्रस्थेयात्वाज्येष्टादित्यर्थः॥वश्यः॥तेननविशेषः
 पुंवस्यभिप्रायस्वेति॥विधवायौवनस्थाचनारीभवतिकर्मणा॥आयुषःश्वसणार्थायदा
 तव्येस्त्रीधनेसदेतिपुंवत्या॥प्राणधारणमात्रोपयोगिधनहनमात्रविषयकहारीतवच
 नेकमूलत्वादितिभावः॥अविभक्तेनिकेचिद्वयुक्तन्यायोत्रहेतुःतेनबालकेनोवस्थित

राम
 १३

शास्त्रार्थकथनेनिर्णयानर्हंशास्त्रार्थकथनेनबालरूपत्वंबालकत्वत्वत्ययोग्यवाग
 दिव्संदेहादिति॥त्रिषूक्तकोटिषविहितत्वाविहितत्वसंदेहादित्यर्थः॥एकगोचरेति
 अनुष्ठानंप्रवृत्तिः॥अत्रपूर्वोक्तपक्षद्वयेहारीतवचनविरोधेपिद्वयः॥यच्चनेनौवा
 परमुक्तंस्त्रीणंत्वत्त्वधनाधिकारवचनानांवेर्तनमात्रविधायकवचनानोचविरोध
 परिहाणयवर्तनवचनमनूयावहुरुहाविषयंक्लृप्तधनाधिकारवचनंनप्रतिग
 ताविषयमिति व्यवस्थापितंनदपिदूषयामीतिव्यवस्थापितंनदपिदूषयमिति यद
 यीति॥अवरुद्धाश्रितःपुरचारिणीभोग्याकर्मकरीधर्मपत्नीनामितिअवरुद्धानामि
 त्यर्थः॥अनुगृह्येवर्तनविरोधादनेनसोपहासाद्यंअवरुद्धासुधर्मपत्नेत्वौक्ति
 क्तसामभार्यत्वावर्तनमपिकुतइत्युपहासः॥यद्वाधर्मपत्नीनामिति॥यथाश्रुतार्थक
 मेवअनुगृह्यार्थमिति॥तासामधिकारबोधनादयमभिप्रायःकिंपत्नीगोचरेतिसे
 सगोचकत्वावश्यकत्वेकिमधिकेनसवर्णत्वासवर्णत्वादीन्प्रयोजककल्पने

नेतिभावः॥ ननु मास्तु विशेषकल्यने किं तु संसर्गसंसर्गाभ्यामेव विशेषः॥ सर्वं व्यापी
 भवत्वित्यत्राह॥ अथ मर्णाति संसर्गसंसर्गकृतमित्यर्थः॥ पूर्वप्रपंचेन केचित्त्वाहिमतु द
 वल्लवसरेतद्दृष्टयतिवचनविरुद्धमित्यादिप्रपंचेनात्रपत्नीतः॥ पूर्वसौंदर्याधिकारः॥
 पश्चादसौंदर्येति केचित्समादधिरेतदपि दूषयति सौंदरेति॥ अत्ररत्नकरदयः ब्र
 ह्मचर्यं ब्रते स्थितेति वचनात्तस्य श्विधवा नो ब्रता तु छत्तीणप्रथमे सर्वधनधिका
 रः किं विनष्टतच्चारिणि नामभ्यभिचारिणि नो तदनंतरमधिकारः ब्रतशून्या नो तथा
 विधानो वन न मा अधिकारः अभिचारिणि नो वनं विनाधिकारः इति व्यवस्थामाहुः अ
 त्नापि किंचेत्यादि दूषणं दृश्यते॥ एनाधानेपि॥ अधमनेवन्धकः संतापरिमिताहरेण
 स्त्रीणाद्यादादुहि त्रादयः दुहि त्राहो नामधिकारे हेत्वेतरमाहपत्नीहोति॥ हियस्मात्
 पत्येव तेषां बाधिकेत्यर्थः॥ तेषां बाधिकेत्यर्थः॥ तेषादुहि त्राहो नो प्रगभावे इति दंदं नरका
 नु सप्तस्यमानस्यापि प्रागभावे स्तिनिम तावत्वं वनेनाभिहितं॥ तन्मतेऽतु त्प न

रम

१४

स्यमानस्यापि दुःखस्य प्रागभावात्थनः प्रायश्चित्तादौ प्रहतेः प्रायश्चित्तप्रादुर्खेममोभूदिति
 कामनाया आनुभाविकत्वादिति प्रागेवास्यप्रतियोगिभ्याप्यत्वेन येन प्रागभावपदमस्य ताभा
 वपरं तेन पतिसत्त्वे एव मरणे पत्न्याः प्राककालोनात्यं ताभावे इत्यर्थः बाधकाभावस्येति स्वत्व
 प्रत्यासत्तये वत्तस्याबाधकत्वेनित्यभिप्रायः वस्तुतोलाघवात्तस्याः स्वत्वस्यैव प्रतिबंधकत्वं
 न तु तस्या इति वौच्यं॥ नाधीति दुहित्वादेहि त्राभावे पतिशयादसत्त्वे इति शेषः स्त्रीधनाधिकारः
 रिणोभायादयः तेषामिति तेषां धनाधिकारप्रतिपादकवचनस्य स्त्रीधनगोचरत्वादित्यर्थः
 ननु प्रात्यक्षित्यैस्तु यद्वरे वत्तं प्रीत्यावेव यदन्यतः॥ भर्तुः स्वाम्यं भवेत्तत्र शेषस्तु स्त्रीधनं
 स्मृतं इति काल्यायनवचनात्तदपि स्त्रीधनं मवत्येव दृष्टां क्पाह काल्यायनेनैवेति न पुन
 रुक्तेति तथा च दायधिकारवचनस्य पुनरुक्तत्वापत्त्या दायो न स्त्रीधनमिति भावः॥ तथा त्वेए
 कस्यैव मुनेः स्त्रीधनेति रुद्राधिकारिह पकथनेन विरोधेपि दृश्यः॥ नच गोहवत्यायात्
 दायतदिति स्त्रीधनानां व्यैवं स्थामेदो वचनाभ्यां भविष्यतीति नोक्तदोष इति वाच्यं दायस्य

स्वाधनवचनानां दायतरत्वेन संकोचो स्यादेषां स्यात्स्वाधनमिति ॥ तस्यैवाधनं वचनं नैव
 तत्रैव वचने शेषपदस्यैव मुनिपरिगणितस्वाधनपरतया संकोचस्य न्याय्यत्वात् ॥ दा
 यस्य केनापि मुनिना स्वाधनमभ्येगयानात् ॥ अतएव विनियोगे सदेश्वर इति नापहरेत्ति
 यः कुर्युरित्यादिना दाये तस्याः स्वाधने आभाव उपपद्यते च उमण्स्त्वादयपदस्य स्वाधना
 धिकारिभ्रात्रादिपरत्वे शेषांतरमाह उनरुक्तं त्वापनेति निरूप्य चेश्वरेऽपसंहरति ॥ अ
 त इति प्रागभाव इति पूर्वोक्तार्थकं युक्तिमाह तद नोमिति इति पक्षी मरतोऽर्थः ॥ ननु
 दानाधानेति यदुक्तं तत्र प्रमाणमाह तथेति क्षान्तेति पूर्ववचनस्वरसात् ॥ चेश्वरेऽप
 मोगोक्तिरिव च भर्तृरूपकारस्यावेक्षणं यत्वे च और्द्धदेहिकक्रियात्वोर्ध्वपारलौकि
 कोपकारार्थविनियोगे शक्तिरिव च तद्वनराधाने प्रतक्षिप्तपरत्वे तदायदिति दातृदा
 स्य स मेव तदनुमत्याकादाचित्पितृपक्षेभ्योपि दानमिति एव चेति दुहितोऽभ्यर्हता
 याः पत्न्या एव भागावशिष्टधने यद्यनेतराधिकारिणामधिकारस्तदा मुनरे दुहित्वेन तरेतद

एम
 १५

भावोक्तानंतराधिकारिणामधिकार इति भावः पितृधनाधिकारिणः स्वपुत्रपितामहाद
 यः ॥ दुहितृधिकारिणस्तदुहितृभावे दैहित्रादयः ॥ वं उ पूपायिनमिति दं उपक र्षतसं वं
 धस्यायकथेः ॥ तथा पुत्रसंक्रोतधनस्य पत्नी गतया पक र्षतसं वं धस्य कन्याधनादाशेष
 विशेषणस्यायक र्ष इति भावः ॥ दुहितृधिकारो निरूप्यते इति शेषः ॥ विंशिनष्टिसंज्ञानं च
 तु यथाधिकारिणित्वेन अन्यसंज्ञानादिति ॥ अन्यस्य संज्ञानो यथानपि उदस्तथाः यमपी
 त्यविशेषः ॥ असंज्ञाना माध्वरादेः ॥ तत्पुत्रो दुहित्वपुत्रो विपर्यस्तपुत्रविपरीतापत्या
 ॥ उ आदादिदोषगस्तावा इति केचित् ॥ तदसदुहितृप्रसूत्यादिनेति हेत्वनुपपत्तौ कथं
 वेति न तु दत्तया सहेत्यर्थः ॥ पूर्वोक्तविशेषोऽपि पर्यस्तपुत्रपरं न निजानागतत्ररतु
 कानास्ति कानागता तं वा इत्यमरकोयात् ॥ परिणीताया अनंतरं विवाहितायाः पुत्रदा
 रेणेति दुष्कारात् तदुपकारविशेषेपि धनाभावे नापरिणीताया अतुमत्तया संभाविने
 स्य भविष्यतीति नरस्य प्रतिकर्तृत्वमेव कुमायीः प्रथमं धनमहणेति मिमंस्ति बोध्यं ॥ स

हशेनोपायाअपि नधनाधिकारित्वमित्युक्तं कृता पुत्रिका अकृता तदस्या अपुत्रस्येति अ
पत्नीकस्येत्यपि वाच्यं ॥ पत्यभावे एव कन्याधनाधिकारावगमात् ॥ निषेधादिति ॥ निषेधस्त
स्मादेव विरोधणात् ॥ कन्यानीयदत्तं कृता कृता वैत्येकवचनोपात्तत्वात् ॥ पुत्रिकाया अपि प
त्नीकुमार्योरनंतराधिकारः स्यादित्याशं कामपने तु माह पुत्रिका पुत्रस्येति ॥ अनेन दाणा
नीतकव्यडक्तः स्वतोप्युक्तकर्म माह पुत्रिकाया इति तुल्यत्वे च पुत्रिकायां कृता योत्विति ॥
अनेन मनुना समविभागोत्तेरिति ॥ पुत्रादिति ॥ आदिना यौत्रप्रयौत्रपरिग्रहः ॥ एवं
नहि मघुपकार एव प्रयोजकस्तदेत्यर्थः ॥ यत इति अतएव विधवा सधवयोः पुत्रव
त्योः विधवाया एव प्राकपुत्रद्वाराणापि उदात्तत्वात् अथ ममाधिकार इति निरस्तः ॥ मर्तृशुश्रूषा परत्वेति पू
यापि पुत्रपकारत्वाभावात् ॥ धनमहणप्रयोजकत्वमाशंकाह ॥ मर्तृशुश्रूषा परत्वेति पू
र्ववचनेति ॥ अंगादगात संभवतीत्यादिवचनोपात्तेत्यर्थः ॥ तस्यैव बहस्यतेरेव सामान्य
प्राप्तेरिति यद्यपि विशेषकत्वेपि सामान्यवचनवैयर्थ्यं तथापि सामान्यवचनभावे कुमा

राम
५६

रीणमनूयात्वेनानधिकारप्रशत्पानवैयर्थ्यं दुपायास्तु दुहितत्वपुरस्कारेण समा
न्यवचनानादधिकारप्राप्त्याविशेषकस्यापुनरुक्तं तैवेति भावः ॥ तस्यापि तत्पनेत्यन्यः क
थमित्यनेनान्यवाधार्थत्वेनावैयर्थ्यमिति केचित् ॥ विपर्यस्तपुत्रायाः पुत्रात्यंताभावव
त्प्राप्तद्वनं माहमिति तदपि पत्यभावे कुमार्यादीनां पत्नीवाध्यत्वादिति वाच्ये अत इ
ति उक्तं भयसत्राभ्यां विषये सपुत्रिकाया मरणे मरणे कुमार्यादिनामधिकारे प्राप्ते भ
र्तुरधिकारस्य व्यावृत्तिरिति सप्तमोपसंहारः ॥ प्राचस्तु यतोः पुत्रिकाया एव विपर्यस्तपुत्रा
या मारणेन तत्संक्रान्ता ये भर्तुरधिकारो न स्यादधिकारः ॥ न्यासादुहित्रादेनामप्याधिका
रे अनेन तरे विपर्यस्तपुत्राणां तासामरणे भर्तुरधिकारस्य व्यावृत्तिरेति व्याचक्षुः ॥ तदपि
यस्तपुत्राया इति एतस्यैव विवरणं तत्पुत्राया इति अत्र पक्षोत्तराभावाच्च का
रः ॥ काचित् कः पाठः न प्राणाधिकः ॥ अथात्र शस्त्रस्त्रिस्तदिवाचनमेव न मेव ड
त्यसं मृतविधयां ॥ मनुवचनं त्वन्यत्र पुत्राविषयमिति वैपरीत्यमिति वचनं कुतः ॥

अनुस्यत्रपुत्रायाइवाविपर्यस्तपुत्रायाअविपिअपकारमावेनाविशेषादितिचेन्नस्व
 विपर्यस्तपुत्रायाःपुत्रोत्पत्तयेवपितुःपुत्रामनरकनिवर्तकत्वेनरुतौपकारकतयात्वा
 मित्वेतिअर्थोपेतुरितरापेक्षयातस्याएवाधिकोपकारत्वादधिकारोयुक्तः॥अतए
 वदौहित्रस्यमुखंहृत्वाकिमर्थमनुशोचसोत्यनेनदौहित्रमुखदर्शनस्यापिनरक
 निस्तारकतेति॥पुत्रानुत्यतौतुपिअपकारमावातःतस्याएवतस्वमित्वंकुतस्तस्य
 युरितिततपित्तधनाधिकारिणोक्त्यादेनामेवतराजोतत्राधिकारस्यन्याय्यत्वा
 तामयपिबध्नात्वेनावधनायांजीवेत्यामयेवमुचितंतथापिप्रेतायाइतिप्रेतपद
 महणाज्जीवेत्येतस्यामन्यदुहित्रादेनामधिकारइतिपरंतुनेदंवचनेपुत्रिका
 पितृदायपरंकिंतुंनदोयसौदायिकादिधनोत्तरादिविषयं॥पुत्रिकायाःपुत्रत्वेन
 तस्यास्तद्वेनेपित्रधिकारेप्रसक्तौतदपवादकमित्याहुः॥दौहित्राधिकारायमाह
 पिउदयनमेवचेतिचकारोयुक्तंतदेरसूचनायएवकारश्चोपकारस्यप्राधान्यार्थः॥

राम

५७

एतेनविपर्यस्तपुत्रोमाःपिउदयनायोग्यायादुहितुःसुतरांनाधिकारःइत्यपिस्त्विति॥य
 येत्यस्यविवरणंयेनेत्यादितथैवेत्यस्यविवरणंतेत्यादि॥नचपुत्रिकापुत्रेत्तथावदौहि
 त्रसामान्याधिकारेनेदंवचनंकिंतुपुत्रिकापुत्राधिकारएवेति॥एतेनोक्तंवचनस्य
 पुत्रिकाविषयतस्याएवाधिकारेपिउदयनोपकारस्यहेतुतयानिर्देशात्॥अपुत्रिका
 णांदुहित्वपुरस्कारेणैवाधिकारात्॥तादृश्याविपर्यस्तपुत्रायाअविधनाधिकार
 स्यनिर्वृत्त्यात्॥तदनंतरंतद्वर्तुंवाधिकारोन्याय्यः॥इतिपूर्वोक्तपूर्ववक्षोपिस्त्विति
 तः॥परमशीदिति॥एतद्वचनंतरमेवैतरमैवचनस्यदृष्टंतिनाअभिहितत्वात्॥इ
 तिभावः॥प्रत्यासत्त्येतिहतापेक्षयाःहतायाःपश्चाज्जिर्दिष्टनामिमसस्याइत्यनेनन
 स्मृएवाव्यवधानानिरेकादित्यर्थः॥अतएवेति॥निर्दिष्टतोत्यनेणान्वयः॥नस्त्विति एतेन
 एतद्वचनंनपुत्रिकापुत्रविषयंकिंतुदौहित्रसामान्यविषयं॥देहसत्त्वस्यहेतुत्वेननि
 र्देशादित्यतोपिसिद्धं॥ननुषोत्रीमातामहस्तेनइत्यभिधानात्॥अहतापदमभिसंधिः

तापरं॥अपुत्रिकापुत्रस्यमातामहपौत्रत्वात्पुत्रपुत्रं॥अभिसंधिमात्रासुत्रिके
 षामिति॥गोतमदर्शनात्॥अभिसंधिमात्रेणपुत्रिकासंभवात्॥तथाचारुतेस
 र्थाच्चैतद्वचनमपुत्रविषयमनआहर्कित्वेति॥अन्यदौहित्रमिति॥एतेनाहर्कित्वेतिव
 वनेपौवीत्यनुवादादस्तुपुत्रिकापुत्रपरं॥दौहित्राद्यखिलेनअकल्पमिति वचनं तु दौहि
 त्रपदश्रवणात्॥अपुत्रिकापुत्रपरवैत्यक्ततापुत्राधिकारसिद्धे एवेति दर्शितः॥अ
 भ्युपगम्यपुत्रिकत्वेनस्वीकृत्यअतएवेति यथापि तदनेस्वाम्यमिति वचनस्य क्तताज
 तदौहित्रविषयत्वादेवैत्यर्थः॥इहस्पतिवाक्येयोआदिपदाभावादक्ततापुत्रिके लोका
 र्थःइत्याशयेनाहसहकृतेनेति॥विरेधादिति॥एतेनपुत्राभावएवदुहितुरधिकारस्यप्र
 तिपादनात्॥सुतंरंमेवदौहित्रतदनंतरत्वादित्यर्थः॥प्रागुक्तरूपायाविपर्यस्तपुत्रयोः
 दुहितुवद्वागविधानात्॥तनुस्याभिधानात्॥अप्यन्यावगतेरित्येकान्वयः॥अत्र
 तुऽपमेयस्यउपमानापेक्षयाहउक्तकथं बोधस्यसार्वलौकिकत्वमिति॥हेत्वंतरमाहा

राम

सुतेपितिचकारोभिन्नक्रमेणार्थनयाप्यर्थान्नित्यार्थबोधकतत्सुतोपीतिशब्दार्थ
 तेयानिर्दृष्टावैत्यर्थः॥अतएवानंतरमिति॥यथापि तदनेस्वाम्यमित्यनंतरमित्यर्थः॥
 तत्तदशब्देनेतिअन्यथापिचोरस्तुवनेदौहित्राभावएवभात्रधिकारेपितरौभ्रातरस्त
 वेत्यादिनायाज्ञवल्क्यादिविरोधःस्यादितिभावः॥सएवदद्यादौपि एडाविति मनुवच
 नं पुत्रिकापुत्रपरमेवपितधनमहणपक्षेऽभयपक्षपिउदानविधायकपितधना
 गृहणेतुकेवलमातामहपक्षस्यैवपिउदानमितिअपुत्रिकापुत्ररूपदौहित्राद्यधि
 कारस्तुपत्तोदुहितरस्येत्यादिनानिर्दृष्टाधिकारिणमनंतरमेवेतिवालोक्तमेतदप
 कर्तुमाह॥यत्नितिइहस्पतिवचनेति॥तथैवतत्सुतोपीत्येमातामातामहधनेइत्यनेन
 ॥यः बालवचनमिति शिरोरिवा नमिसेदिति तात्पर्यस्य वचने नमित्यर्थः॥नचैवं या
 ज्ञवल्क्यायुक्तक्रमविरोधः॥तैर्दुहितेनंतरं दौहित्रस्यानिर्दृष्टादत आह वदुवचने
 ति दुहितुरूपा नूयमेवेन्न द्वैविध्यादुदवव नान्वयानुवापत्या तथैवतात्सुतोपीति

हस्यति नादौ हि त्रस्य दुहित धर्मातिदेशे न च ॥ ह त्स्वार्थलक्षणाया दुहित पदस्य दु
 हित दौ हि त्रोभय परत्वादि निभावः ॥ लक्षता वच्छेदकस्तु अत्रो छेदो दौ हि त्रान्यतमत्वा
 दिकमिति बोध्यं ॥ असंगोत्रत्वे सति साक्षात्सरस्य रासाधारण्यार्थ एव कर्तृत्वमिति कश्चि
 द्वा प्रयोज्य पर्यंत परमिति ॥ अत्र लक्षता वच्छेदक सति पार्वण कर्तृत्ववक्ष्याम इति संसृ
 त्विव च न स्या वसर इत्यर्थः ॥ दुहित पदस्य दौ हि त्र-पर्यंत परत्वाभावे दोषमप्याह किं
 चेति ॥ दौ हि त्राधिकारं निरूप्य कन्याधिकारे विशेषमाह यदेति ॥ केचित्तु पुत्रिकाया विष
 यस्तपत्राया अभावे ते तपित धनं न भवति ॥ किं तु किं तपित धनाधिकारिणमित्युक्तं ॥ अपु
 त्रिकायास्तथा त्वे किं स्यादत आह ॥ यदेति इत्याहुः ॥ भिषे त इति ॥ पुत्रमनुयायेत्यादि तस्येति
 तस्याधिकारार्थवचनस्यैवार्थः ॥ आदिनापि तमा तभा तणं गृहं ॥ उक्तार्थे युक्तिमाह
 भुज्जि तेति ॥ अधिकारे अधिकारसाधारणे अयमर्थ इति जा ताधिका रभावे अन्न ए
 धिकारिणा मूढ दीनामधिकार इत्या वंरूपोऽर्थ इत्यर्थः ॥ ननु यावद्वचनं हि वाचनि

राम
१९

कमिति न्यायात्यत्यधिकार एव तथा त्वं अन्यथा तत्र पत्नी पदोपादानवैयर्थ्यपत्तेः अ
 तः पत्नी पदस्य स्त्रीमात्र परत्वमाह यदेति पत्नीति पत्नीति भुज्जिता मरणक्षाना इत्यत्र
 पदं स्त्रीमात्रोपलक्षकमित्यर्थः ॥ ननु किमत्र स्त्रीमात्रोपलक्षकत्वे जीमिति चेदत्रा
 यंभावः स्त्रीसंज्ञान धनस्य स्त्रीधनत्वाभावादधिकारिविशेषस्यात्र वचनादत्रास्याका
 र्या कल्पने सादृश्यात् स्त्रीसंज्ञान धनमात्रस्य पूर्वस्वामिदायादस्त्योधिकारीक
 ल्यनो यदस्ये तदर्थे पत्नी पदस्य स्त्रीलक्षकत्वमिति ॥ अथैवं पत्नीतोभ्यहितो याः पु
 त्रिकायास्तथा दर्शनात् ॥ पुत्रिकौरययोः साम्यात् पुत्रादिरहितस्यानंतरं तद्वचने त
 त्वत्यानस्यात् ॥ स्याच्च दयादानां दुहितो दौ हि त्रानामिति चेन्नैवं पुत्रस्य जन्मनैव कृतं
 पकारते या तत्र तस्य स्वामित्वे निर्वृते तदनंतरं तदुत्त एधिकारिणो तस्यैव दी
 नो तत्राधिकारस्य न्याय्यत्वात् विषयस्तपत्रायास्तु पुत्रिकाया उपकारलेशाभावात्
 दधिकारस्यैव निर्वृत्तत्वात् तदनंतरं दयाधिकारस्यैव न्याय्यत्वमिति ॥ ॥ दौ हि त्रा

धिकारे निरूप्य तद नन्तरं पितु रधिकारमाह दैहि त्रस्याभाव इति नमातुरिति पितुः
पूर्वमिति दोषः यासि वक्ष्य वचने पितु रणविति द्वे द्विनिर्देशात् योग्यपद्याधिकारमात्रं
क्याह नापि युगपदि नि॥ तदभावे इति एतेन तदभावे मातृगामितदभावे पितृगामिति
रत्नाकरदिमिलिखितपाठे ठस्यमाणविरोधाद्म एवेति ध्वनितं तत्पितृपर्यन्ताभा
वे इति वक्ष्यमाणन्यायोपलब्धविस्तु वचने नमेनु वचने अप्यस्य दस्यपलब्धद्वंद्वं
स्यति वचने च भार्यासु तप दयोः पौत्रादेरुपलक्षकत्वस्यावश्यकत्वात्। पितुरुप
लक्षकत्वयुक्तत्वादिति भावः न्यायमाह न्यायागते सादि दैहि त्रासरतोऽधिका
रो हेतुमाह मतपि उति मातृतः पूर्वं अधिकारे हेतुमाह मात्रादिभ्य इति युगप
दधिकारो मावे हेतुमाह पितृगविसत्रापि पितृक्रम एवेति पितुः प्रातिपादि त
त्वादिति भावः प्राकप्रतिपत्तिं दर्शयति तथा इति तथा च पितृगविति पितृक्रम
मिधानपरमेव तत्प्राप्तं तत्तन्त्यायोपलब्धि तविस्तु वचने नमेवातो चद्विवच

राम
२०

नमेवातो चद्विवचनावः। तसाहित्यमभिधानक्रियावैश्वर्यैव गमोभ्युज्यन्तामिति
वदिति कैमो॥ केचिन्नुपितृगवित्यत्र पुगपदेवपित्रोरन्वयबोधं तथा च क्रमिका
न्वयबोधस्य क्रमिकपदार्थस्मरणव्यापकतया प्रकृते व्यापकस्य क्रमिकान्वयबो
धस्याभावेन व्याप्यस्य क्रमिकपदार्थस्मरणस्याप्यभावात्। युगपदेव द्वयोरुपस्थि
त्या युगपदेवाधिकारः पितृरिति वदंति तन्मतं दूषयति अत इति उक्तमेकैकक्रमि
कोपस्थितेरावश्यकत्वादित्यर्थः क्रमज्ञानं क्रमिकपदार्थस्मरणक्रमिकमिधानं क्र
मिकान्वयबोधस्तस्यासमित्यर्थः॥ तत्तत्क्रमिकमिधानं इत्यनुमानमिति इति व्यास
हेतोरेतदनुमानं व्याप्याभावसाधने व्यापकाभावरूपे लिंगं प्रमाणं अर्थसाधने
र्थसाधने स्वरूपा सिद्धि हेतुमाह व्यापकनिवृत्तेरिति तथा च तयोरावयवोप
मेलेवेति भावः॥ ननु द्वेदस्य लेसाहित्येन युगपदन्वयबोधोपात्तं तत्क्रमिकस्य व्यापक
व्यापकनिवृत्तेरसिद्धित्वमत आह। विस्तु वचनेति तथा चान्यायबोधस्य योग्यपदि

त्वेपि नाधिकारयौगपदिकः। विह मुविरोधात्किं तु क्रमिक एव यथापत्तिरुहितर
 श्वे वेत्यत्र सर्वत्र दुहितरामेकान्वयविरोधकत्वं विषयत्वेपि वचनोत्तरवत्तान्।
 कुमारादिक्रमेणाधिकारइति॥ पितुरनन्तरमातुरधिकारमाह पितुरिति अस्य न्या
 यमूलत्वं माह युक्तं चैतदिति भात्रादिभ्यः पूर्वमिति॥ यद्यपि भात्रापितृद्वोग्यान्
 पितृदस्तापितृदस्तापि गर्भधारणाद्युपकारकत्वेपि न भ्रातृमीतृसंबन्धीनत्वा
 म्प्रेन प्रथमं मातुरेवाधिकारः इति गौरवान्तिरेकेति। सहस्रं तु पितृमीतागौरवेनाति
 रिच्यते इत्यादि नैत्यर्थः। उपसंहरति अत इति पितृतम इति भात्रादिभ्यः पूर्वमित्यदि
 बोध्यम्॥ पितृसेतानाद्वात्रादेः पितृमहसंता नात्येत्त्यादेशः अन्यथेति उक्तं क्रमेणाधि
 कारकात्त्यने इत्यर्थः। क्रमविरोधादिति ननु वाचनिक एव पितरौ धातरस्तथा इति क्र
 मः सच पितृमह्याः कल्पनो विना कथमनुपपन्नः मैवं मातुः पदस्परयापितृद्वयस्य
 धनिभोग्यस्य दानेपि साक्षात् तत्प्रति उक्तं यदा तत्तया श्रेष्ठत्वाभावात् ततः पूर्वमधिकारो

परतः

राम

२२

ते गर्भधारणाद्युपकारदेव इति भिरुक्तः एवं पितृमह्या अधिकारोपि यदि साक्षात् तद्वे
 ग्यपितृद्वयरा तुः पितृत्यादेशेन ह्येतदुक्तं दाययापितृमह्या धनि पितृजने न पितृव्य
 धनसंबन्धमूलनया चाधिकोपकारकत्वे न पितृव्यं वाधित्वा धनाधिकारो न भवेत्तद्वे
 रूपस्याप्रयोजकत्वात्। मातृभात्राः क्रममिधाने मुनी नोन स्याति भावः केवितुतिता
 महोपितृव्ययोः पर्यर्के नापिनोक्तमतः कल्प्यं तथा चान्यथा कल्प्येमातृभातृस्य
 लोक्तस्य उपकाराधीनाधिकारक्रमस्य विरोधादित्याहुः अपिशब्दसमुच्चिता इति न्या
 म्या न वाक्यस्यापिशब्दसमुच्चिता इत्यर्थः एतच्च पितरौ भ्रातरस्तथा इति मातृगामीत्य
 मिधाय तदभावात् भातृगामीत्याद्ये कथं श्रुतिमूलत्वादुक्तं॥ मातुरनन्तरं भ्रातराधिकार
 रं वक्तुं येनिरूपयति मातृभावे इति तथा भातृपुत्रोपेति तथा च भातृतत्पुत्रयोर्गुण
 दधिकारः स्यादिति भावः। तस्यानयादिति धानिका र्यकारित्वेन धनिस्थानयादित्यर्थः
 अनेवं रूपादिमतभोग्यपितृद्वयरा तृभिन्नादित्यर्थः न चैवं मातृवत्त्वत्वाभावात् ततः

प्रागधिकारः स्यात्॥ अत आह मातृमातृसूत्रं चेति॥ अथापकारकत्वेऽपि भातरु
 याते तस्य तदस्य नेत्यथासिद्धं वचनं नवजाद्यगदधिकारोस्तु तस्य त आह किं चेति अन्यत्र
 पि भातृपुत्रयोरधिकारेऽपि॥ एवं चेति हि तिङ्प्रकारकमेतौ बाधिका इत्युक्तं
 रतस्ये नक्रम इति स्थिते चेदित्यर्थः अत एव मात्रेन तत्र भातृपुत्रस्य अधिकारे देवपु
 त्रौ क्तेति तदभावे भातृपुत्रगामीति विदमुवचनेत्यर्थः अन्यथा पुत्रत्वानि देशवले
 नैवाधिकारः स्यादिति अपिकास्ति शेषः॥ आत्राधिकारविशेषमाह ते त्रयीति प्रथ
 मं सोदरस्याधिकारे प्रमाह तदुक्तं॥ किंच एकमात्रापि तजस्य पुरत्वमेव भातृप
 दशक्यता वच्छेदकं तथा च सोदर एव भातृपदवाच्यः वैमात्रेयादौ च पूर्वेषु संतानत्वे
 न रूपाण्ये एव भातृपदप्रयोगः॥ एवं च सति सोदराभावे भातृपदस्याधिकारेऽपि त
 दभावे भातृपुत्रगामीति विदमुवचनान्न तत्कथं सोदरस्य रतः सापत्य भातुरधिकारे व
 बुये इत्यत्राह एकप्रभवत्वेनेति तथा च मात्रापि तत्त्वानि वेदेन एकपरीरजस्य पुंस्त्वमेव

एम
 २२

भातृपदशक्यता वच्छेदकं तत्राद्यवादिनिभावः वैमात्रेयस्य भातृपदवाच्यत्वे मुनेः स्वस
 माह तथा चेदिति संसृष्टि न इति संसृष्टि नो जातस्य संसृष्टि नाउल्लंघनस्य पुत्रस्यापरः संसृष्टि
 घातदर भातृपुत्रयोरनंतरेत्यर्थः सोदर इति संसृष्ट्य संसृष्टि साधारणोक्तिः जघन्यत्व
 मिमिसोदस्य तु सोदरस्य नेन सोदरस्यो बाधिका प्रतिपादनादिनिभावः न वेति एतद्वच
 नस्यासोदरेण संसृष्टि नासोदरस्य तु व्याधिकारकर्तृपक्षे जघन्यत्वकोटिः नान्योदर्यस्य
 स्मार्थमाह न पुनरिति अन्योदर्यमात्र इति संसृष्ट्य संसृष्टि साधारण्यं॥ प्रथमं संसृष्टिवैमात्रे
 यात्॥ सोदरपदमिति सोदरस्य तु सोदर इति पूर्ववचनस्य सोदरपदमित्यर्थः नान्यमातृ
 ज इति तथा च पूर्वापरविरोधमया देवकारोऽप्यह्यर्थ इति भावः॥ अनुषंगकस्य ने गौरवा
 दाह संसृष्टपदमेवेति अभिधत्ते इति गर्भसंसृष्ट्यर्थकत्वादिति भावः॥ अत एव संसृष्टप
 दस्य सोदरार्थकत्वादेव पूर्वाहस्येति तथा चान्यमातृज संसृष्टः कैवल्यो न गृणीयादित्यु
 त्तराह्यर्थः॥ निगलितार्थमाह तेनेति अपि च शब्दमिति तयोः समुच्चयार्थकत्वादिति भावः॥

अथैद चिन्त्यते संसृष्टसोदरसं सृष्टिसादरभ्याविभज्यग्रहणेन युक्तिवचनप्राचीनस्वरसासि-
 द्धं॥ तच्चाहिसंसृष्टित्वं विनिगमकोत्तराभाववविनिगमकं॥ अन्यथापित्तये संसृष्टिनि
 वेमात्रेयस्याधिकारो न स्यात्॥ न वै तद्वचनं भावधिकारमात्रविषये सामान्ये बोधकाभावा
 त्पित्त्यादिसंसर्गविषयवत्त्वस्य वक्ष्यमाणत्वात्॥ वचनस्य योक्तरीत्या व्याख्यानेव
 ॥ दद्यादिति क्रियासु षेराः नान्योदर्थदस्यै वैयर्थ्यमात्रपराध्याहारश्चेति दूष्णान्निप्राचो
 नाश्वश्रोकवादयो युगपद्विभागंतयोर्निषिद्धवत्तद्वदिति तस्माद्वचनस्यायमर्थः संसृष्टी चेते
 दा तस्य धनं अर्थादपरः संसृष्टी अन्यो न हरेत्तद्वदकोटिगणयादिति अत्राद्यं स
 र्हीयोति॥ अपि ना संसृष्ट्यसंसृष्टी वा सोदर एव गृह्णीयात्॥ अन्यो दर्यस्याहरणे हेतु
 माह॥ अन्यमातृ जइति अन्यमातृ जत्वेन षाटपुरुषपि उदात्तसहोदराज्यं धन्यत्वे प्र
 तिपादनात्॥ यतः॥ न्यात्तजो न गृह्णयादित्यर्थः॥ इत्थं च व्याख्याने संसृष्टसोदरसं
 सृष्टिसोदरयोस्तुल्यवद्गम्युक्त एवेति सुधोभिर्भाव्ये॥ श्रोकस्मत्तं दूषयितुमुत्पन्नम

राम
२३

यति यच्चेति असोदरसं सृष्टिमात्रेति असोदरसंसृष्टी केवलं यत्र तद्विषयत्वेन
 स्मिन् विषये तस्याधिकारबोधकत्वे रस्यर्थः॥ कवलेत्यनेन सोदरसत्त्वव्यवच्छेदः॥
 न्यानपेक्षणाद्विद्विध्यन्नरानपेक्षप्रवृत्त्यात् विध्ये नराविषयविषयत्वदिति
 यावत्॥ सोदरमात्रेति सोदरः कवलो यत्र तद्विषयत्वे तस्मिन् विषये तस्याधि
 कारबोधकत्वे इत्यर्थः॥ अत्र केवलं त्यनेनासोदरसंसृष्टिव्यवच्छेदः॥ नितेक्ष
 त्वादिति पूर्वोक्तार्थः कंडभयोस्तथाविषयोः सोदरसोदरयोः प्रसौ प्राप्ति
 मितं॥ द्वयमेवेति संसृष्टिनस्तु संसृष्टीति सोदरस्य तु सोदरः इति विविधिद्वयम
 त्यर्थः॥ अन्योन्येति संसृष्टिनस्तु संसृष्टीत्यतस्मापेक्षं सोदरस्य तु सोदर इत्यस्य विधा
 यकत्वात्॥ सोदरस्य तु सोदर इत्येतस्मापेक्षं सौ सृष्टिनास्तस्य विधायकत्वमित्यर्थः॥
 स्पेक्षत्वं चेति॥ अस्य विषयः प्रागेव दक्षिणः॥ विधिर्वैयर्थ्येति संसृष्टी क्वचिद्व्यतिरेकः
 स्वयमेव गृह्णीयात् सादरेऽसंसृष्टिनसति तु तस्मापेक्षस्तेन सहेत्यर्थः इति संसृष्टी

स्यादधिभेदरूपं वैषम्यं॥ एवं सोदरो संसृष्टी कश्चिदचनिरपेक्षः स्वयमहणीयात्। सति स
 सृष्टी सोदरे तस्मात्पेक्ष्यते न सहेति सोदरस्य तु सोदर इति अस्य विविधभेदरूपं विविध वैषम्यं त
 त्रसंगादित्यर्थः॥ विधि वैषम्ये हृष्टानमाह द्वयोः प्रणयनोति॥ पर्वचतुष्टयेति॥ चातुर्मीस्यया
 गप्रसंगे वैश्वदेववरुणप्रधासशकमेधशुनाशीर्याश्वत्वारोयागाः॥ चातुर्मीससाध्याउक्तो
 तत्र उपाद्वेति न वैश्वदेवे उक्तं एवेदिमुपकिरंति॥ नशुनाशीर्ये उक्तवा एतौ यज्ञस्य वरुणप्रधा
 सः॥ शकमेधश्चेति द्वयोः प्रणयनीतिश्रुतिरस्ते॥ अस्यार्थः अत्र पर्वसंज्ञके यागे चतुष्टे उतरवेदि
 अग्निप्रणयनोपयागिषात्रे विधेयं उपाद्वेति निर्माति संपादयतीत्यर्थः॥ उतरवेदि रग्निप्रणय
 नार्थः॥ अत्रोतरवेदेः पर्वत्वेन यागचतुष्टये सामान्यविधिः॥ अत्र प्रकृतीभूत दर्शयोरुमासीयस्या
 निप्रणयनयनस्याग्निदेवप्रासे सहेति न विधिः॥ किंतु तदर्थं उतरवेदिमात्रं विधीयते इत्यर्थं च
 याः प्रणयनीतिन्यायागममेवोक्तं॥ अग्निप्रणयनार्थकान्तरवेदेयागहोयविधाने अग्निप्रणय
 नस्याधियागद्वयोपलब्धसिद्धत्वादिति॥ न वैश्वदेवेन शुनाशीर्ये उतरवेदिमुपकिरंति॥ अत्र

राम

२४

यागहोयैश्च देवत्वादिनाविशेषविधिद्वयं यागहोयैर्वाग्निप्रणयनस्यावाप्तविकल्पात्। तु
 द्वे तुभूतं यागहोयप्रशस्यमाह॥ उक्तवेति सत्त्वानावित्यर्थः यज्ञस्यायज्ञानो मथ्ये अतो द्वयोः प्र
 णयंति अग्निमिति शेषः॥ अतो विशेषविधिद्वयस्य निषेधरूपत्वे निषेधविधेः सामान्यविध्यप
 ओक्तेरुक्तं यागउपजोयवाध्यागागस्तसामान्यविधिरपि निषिद्धसानयागहोये प्रकृतौ सामान्यविधेरपि नि
 षेधमानयागहोये प्रकृतौ सामान्यविधौ नरपेक्षविधायकत्वं शकमेधादियागहोये विकल्पसा
 पेक्षविधायकत्वं च वैश्वदेवादि यागहोयोः तथा च शकमेधादि द्वयोः सदेव एव वेदिं वपेति वैश्व
 देवादिह यत्विच्छयावयतीति॥ विधिभेदरूपं वैषम्यं स्य ततस्मादत्र पशुनाशसंज्ञक एवादि
 देवशुनाशीर्यभिज्ञेयवोर्यमागं उतरवेदिं वपन्नात्येक एव विधिर्द्वयोः प्रणयनीत्यधिकारोय
 याविधि वैषम्यं तथा प्रकृतेः श्रुतिपूर्वेण च यः॥ यत्रैवेति सोदरासत्त्वस्थले असोदरं संसृष्ट
 सत्त्वस्थले च संसृष्टिने तु संसृष्टीत्येतन्नये विपक्षविधायकत्वं बोध्यं॥ उभयोः संसृष्टिने तु
 संसृष्टीति सोदरस्य तु सोदर इत्येतयोः आपतनीतिविशेषवचनाभावादिति शेषः इत्येति

एषे क्षयापेक्ष्यविधानेन दोषमुपन्यस्य स्वयं विधिद्वयमुत्सर्गपवादभेदेन व्यवस्थापति। त
 स्मादिति असंस्पर्शस्य वेति तत्प्राप्तिसोदरपदार्थत्वेनापवादविषयत्वादिति भावः। इत्यनं
 मिति श्रीकरमिश्रेण कृतमिति पूर्वेण च यः॥ नहीति द्वयोर्विधौ॥ उभयत्र उदाहरणद्वयः॥
 एकैकशः प्रवृत्तयोः परस्परनैरपेक्ष्यणप्रवृत्तयोः विधिवैरूप्यमिति॥ सापेक्ष्यनिरोप्यो
 दासीत्येन संस्पर्शेन स्वितादिना संस्पर्शमात्राधिकारविधाने सोदरस्येत्तादिना सोदरमात्रा
 धिकारविधाने च परस्परपेक्षानास्ति युगपदुपस्थितौ तु उभयोरेव युगपदस्ति रिति नवा
 क्यार्थवदक्तरीत्या प्रत्येकं विधिभेदरूपं विधिव्यवस्थामिति भावः। अत्र प्रतिवधिमाह के
 वलोद्गात्रिति ज्योतिषे स हविर्द्वौ नो सामगहमेकः॥ अपरं वहिस्पवमानास्येतत्र च यथो
 क्तक्रमेण हविर्द्वौ नो गहताः। अत्रिजो वहिस्पवमानास्ये गहं गच्छति गच्छतो च मध्ये
 उद्गाता अत्रिग्यदि रखेति यासर्वस्वदक्षिणविधिः। यदि प्रतिसौता अत्रि कश्चल
 निति तत्रासर्वस्वदक्षिणविधिश्चोतिविधिद्वयमस्ति एतयोश्चैकैकस्य स्वलनस्य लेखनं

रम
 २०

कैकशः प्रवृत्तत्वात् युगपत्स्वलनेनैकस्यापि प्रवृत्तिः स्यात्। भवत्येते विधिवैरू
 प्यात्। तत्प्राचात्र प्रथमतेः प्रतिसौत्रेः सर्वस्वकिंचिदक्षिणं दत्तं उद्गात्रे सर्वस्वदायते
 इति युक्तिः सिद्धः पावस्करोनः सिद्धो तो भवन्मतेत्याह तः स्यादिति भावः। अयच्छेदनं निस्व
 लनेनेत्यर्थः॥ अत्रैव प्रतिवध्यन्तरमाह॥ वेति। अयमर्थः। दर्शयौर्णमासयागेऽयमे
 चानुहोत्रोपाणमासोममिमुषैत्यंच होत्रमावास्यामिति॥ अत्र चानुहोत्रपेदनं सखिबो
 होत्रे त्येकोमंत्रव्यते तस्य यत्र निमो गस्तच्छानुहोत्रोपाणमासोमिति च सम्यर्थे द्वौ
 यानेन यौर्णमास्यामिति। तदर्थः॥ चानुहोत्रामिति च परिभाषा प्राप्तिः पृथिवी होत्रे त्या
 दिमंत्रस्य करणता प्राप्तयेन तत्त्वबोर्णसास्यां पृथिवी होत्रेति मंत्रेणामि मन्त्रे तस्य
 शोदिति विधिप्राप्तौ किमिति स्पर्शकर्मापेक्षाया वाक्यान्तरापेक्ष्यतानि ऐन्द्रे दध्या
 दीनि हवीषि प्रकर्षते याज्यो यते॥ चूडामणिस्तु यौर्णमासोपदेन कर्माधीयतेभि
 कर्मण रतु स्पर्शभावात् तत्कालीने मुखं हविरेवोपासुयागी य एन्द्रे दधिरूपं प्र

त्याय त ते एव मयि म वा क्येपि अमा वा स्याप दे नापि त दानी क ते व्याप्ति सोमी य त्व पयो
 रूपं भुग्म्यं हविः प्रसाय्य ते इति व्यावृत्ते ॥ एष च विधिर्दर्शयौर्णमास्य नृगति यौर्ण
 मासी कर्तव्यस्योपाशुयागस्य केवलदधिरूपहविःस्पर्शनोध्यस्य नृगतिरनिरपेक्षः प्रवृ
 त्तिः उपाशुयागस्य केवलदधिकरण कत्वात् ॥ तथाप्येव होत्रा ममावास्यामित्यत्रप
 च होत्रपदेन अग्नि होत्रे त्यादिको मन्त्र उच्यते तस्य यत्र विनियोगस्तत्तं च होत्रो अ
 मावास्यामिति सप्तम्यर्थे द्वितीयाप्येव होत्रा मिति तन्मन्त्रस्य करणत्वाभावात् ॥ ते
 नामावास्यामिति मध्येदिविधिः अत्रापि कर्माकांक्षायां पूर्वोक्तानि हवो ध्येवान्धीयं
 ते अयं च विधिर्दर्शयौर्णमास्य नृगतिरपेक्षकं तस्य दशकं तस्य मासोमी ययागस्य केवले
 नैन्द्रपयो रूपद्वयस्पर्शनिरपेक्ष प्रवृत्तिः ॥ अग्नी सोमी य केवलपयोद्वयकरण क
 त्वात् ॥ आग्नेये च दर्शयौर्णमास्यो च कर्तव्यो दधियोरूपो भुग्म्यं के हविर्हयस्पर्श
 यं विध्यो युगपत्प्रवृत्तौ भवन्मते विधि वेषे मया तात् ॥ न कोपि प्रवृत्तेत ॥ तथा च न

राम
 २६

द्वयौरेव विषयसत्त्वात् ॥ अस्यामन्त्रेन हविर्हयस्य दधियोरूपस्य स्पर्श इति
 ॥ सिद्धान्तापि भवन्मते व्याहृतेति ॥ इदं च न सम्यग्युगपत्प्रवृत्ता वपि सामान्य
 विध्योर्वाधाभावात् ॥ तद्रूपविधि वैरूपा प्रशक्तेरतः प्रायुक्त प्रतिबन्धि मात्रं सा
 धीय इति धीमद्विभावे नीये ॥ अथेवं विधि वेषम्यलक्षुर्ण किमित्याकाङ्क्षा
 यामाह तस्मादेति उपात्रेति उपात्रेपत्तीति ये वेदिविधि सात्तापेक्ष इत्यर्थः ॥ त
 दाधेवि नेति वेदिविधि दाधेविनेत्यर्थः विधिरवनस्यादिति सामान्यविध्यै वैश्वदे
 वादियागद्वयाविषयकत्वेन तत्र विध्यमावादेवैव्यकरणस्य प्राप्तप्रापकत्वाभावे
 न विधिन स्यादित्यर्थः इतीति हेतो यतो निष्ठिद्वयमानयोगयोरपि सामान्यवि
 धिविषयत्वेन तदाधेनैव वैकल्पिकस्य निषेधस्य प्रवृत्तिरत इत्यर्थः ॥ ननु निषे
 धविधेर्विषयत्वेन बलवत्त्वात् सर्वदवसामान्यविधि सुन्मूलयेत् ॥ तथा च सामा
 न्यविधेस्तत्राप्रवृत्त्या कथं तदाधेन वैकालिकनिषेधविधौ नमित्याशङ्कते

न चेति तस्य सामान्यविधेर्विफल इति नित्यवदेव वाधे सामान्यविधेस्तदितरविषयत्वेमेव वाच्यं अन्यथा तदंशे तद्विधेरनुष्ठानलक्षणप्रामाण्यापत्तेः। तथाच विध्यमावादे वनिषेधस्य सिद्धत्वात्। निषेधविधिविफलः स्यादित्यर्थः एतदेवोक्तं निषेधं विनापीति वेद्यकरणस्येति सामान्यविधेर्निषिद्धमानयागद्वयाविषयकत्वे च इत्यर्थः। निषेधविधिवाधेति॥ विधेयेन निषेधवाधं विना सामान्यस्य प्रवृत्त्यसंभवादिभिर्भावः॥ विधिवेषम्यमिति एकस्यैव वेदिविर्जः पर्वहयेनित्यवद्विधायकत्वे पर्वहये च निषेधबाधसापेक्षमविधायकत्वमिति विधिवेषम्यादित्यर्थः विकल्पश्चेति निषेधादगोकारे निषिद्धमानयागद्वये वेदिकरणकरणयोर्विकल्पश्चेत्यर्थः॥ अयं च विकल्पो न व्यवस्थितः तादृशविकल्पस्थले करणे फलाधिक्यादधिकफलकामयस्तस्याधिका रिणो मेदात्तकित्वे हि कः। तथाचाद्यदोष्यतो वाक्यमदश्चेति गौरवमतो लाघवात्। पर्युहासलक्षणया वैश्वदेवादिभिर्ज्ञेयवोरप्ययागोऽतरेवेदिवर्यलोका एव वि

एम
२७

धिः कल्प्यत इति भावः॥ चिर्वेन कलञ्जं भक्षयेदित्यादौ रागप्राप्तो निषेधो विकल्प स्यात्। रागस्योपजीव्यत्वेन निषेधेन नित्यवनवाधायोगदत्त आहरागप्राप्तत्वेति॥ केचित्तु कलं जेतुरभोजनकलञ्जभोजनेतरयोरागप्राप्तत्वेन कलञ्जानिरिक्तं भोजनकलञ्जभोजनेतरं कलं वेत्तेति पर्युहासासंभवात्॥ निषेधो विकल्प एवेति भ्रमनिरासार्थमाह॥ रागप्राप्तोत्तितीत्याहुः काराचित्। करणस्येति नहि निषिध्यमान मनुजिष्ठत्वायावज्जीवमहनिशेतदनुतिनिषिध्यानुष्ठानस्य रागधीनत्वेन रागस्यानि यत्तत्वात्। सहकयोत्तरविज्ञम्याच्चेति भावः। तथाच निषेधविधिवैयर्थ्यापत्तादिकल्पो न किन्तु नित्यववाध एवेति भावः॥ अतएवेति यत्तदवसामान्यविशेषायागवविधिनिषेधयोक्त्वदेकप्रवृत्तौ सामान्यविधेर्वैयर्थ्यं न तु एकविशेषनिषेधयोरेव एवेत्यर्थः। योऽशीति तथाच श्रुतिः अति एते योऽशीने गृहणाति नानिरात्रे योऽशीने गृहणातीति॥ अतिरात्रास्मागविशेषः। गृहणातीति लिङ्। यत्तदव्यवधिनिषेधयोर्हयोरेवातिरात्रो

ख्य पाग रूप विशेष निषेधत्वेन विधेः क्वचित्प्रत्ययवद्विधायाः कृत्वाभावेन विधि वैरूपाभावा
 तानि विशेषाविषयविषयकत्वाभावेन पूर्वोक्तन्यायेन पर्युदासासंभवाच्च विकल्प इत्यर्थः अ
 त एवोक्तमेवाप्यदोषोपपत्तिरिति यववाक्ययोर्विकल्पः संस्थितस्तत्राग्निरन्यानविद्यते इ
 ति अन्यागन्ति पर्युदासरूपागन्ति विकल्पाः स्यादिति रागाग्निदेशयोरेपि निमित्ताविशेषा
 दिति भावः ननु प्रमाणयोरुक्त्यवलम्बे हि विकल्पः अत एव गोतमोपि तुल्यवत्विरो
 धने विकल्प इत्याह तथा च षोडशमहण्यहण्योर्द्वयोरेव वैदिक प्रमाणत्वाविशेषात् तुल्य
 वलत्तया विनिगमनाविरहे एकैकं नाशरस्यनित्यवद्वाध्यायोगात्पक्षतो वाधेन विकल्पो युक्तः
 इह तुरगस्य शास्त्रात्तदुर्वलत्तया विकल्पा सम्भवात् ॥ निषेधेन नित्यवद्वाधः एव मतिदे
 शस्यापि सामान्यविधितया विषयान्तरे चरितार्थत्वेन पर्युदासासंभवात् तुल्यवलत्वाभावेन
 नित्यवद्वाध एवेति कथं विकल्पापत्तिरत आह किंचेति प्राप्तेरिति प्रापकविधिरित्यर्थः प
 रम तन्निष्पत्ति एकरणमाह यः ॥ निः ॥ यादृच्छिकेति स्वारसिकोच्छ्वायासाहच्छा रागद्विजावत् ॥ राम

२८

नया प्राप्तं यद्ग्रहणं तु द्विष्टं निषेध इत्यर्थः प्राप्तिरित्यस्य क्वद्विहितभावेन प्राप्तार्थमाह ॥
 नचिन्ति तथा च वैधर्म्यमहानित्यमेवेत्याशयः पुगपादिति यौगपद्यैः पसंहारस्यापि ऐश्वर्या
 समवादि इत्यर्थः उतसंहारसंभवादिति पाठे युगपदेकदा उतपसंहारस्यैकत्रावस्थानस्यासम्भ
 वादित्यर्थः विकल्पाभावेति ॥ तथा च विरुद्धयोरेव भावाभावयोर्विकल्पत्वं इह मरुणात्तद्वैध
 यहण्योरुपरोधात् विकल्पाभावप्रशङ्गे रित्यर्थः ननु विकल्पो नाश्रयोतः किं तु कल्पः
 अस्य चादृशेयमस्ततया गत्यन्तराभाव एव कल्पना प्रकृतेरमहानिषेधरूपगत्यन्त
 रसत्वात् कथं तत्कल्पनं अतो विकल्पाभावे इत्यापत्तिरेव इत्यात आह कत्वर्थतया
 चेति कत्वङ्गतायेत्यर्थः न कत्वर्थः स्यादिति ननु कत्वङ्गताया प्राप्तस्य प्रतिशोभिना
 निषेधस्यैव कत्वङ्गत्वमिति नियमे प्रमाणभाव्यागानं गत्यामि शभोजनस्य निषेधे
 यागो गेयमिच्छाश्चेति कथं यादृच्छिकमहण्यनिषेधस्याकत्वर्थोपत्तिरिति वल्लेनना
 कत्वर्थत्वापादनं किं त्वेव वाक्यार्थः कत्वर्थतया दृच्छिकमहण्यप्रशङ्गात् तथैव च नि

बवे विधिना प्रकरणे पस्थितवैधमहणस्य एवं च सति वैधमहणनिषधस्यैव कृत्वगत
 याविरेधि त्वात् अवेधमहणेन कृत्वर्थः स्यादिति न च षोडशमहणत्वेन वैधावैधसाधा
 रण्येन रूपैव प्रकरणद्वयस्थितिर्न तु वैधमहणत्वेन तथा च यादृच्छिकमहणमप्युपा
 स्थितमेवेति वाच्यं तथापि भवदुक्तावैधमहणविशेषाभावस्य कृत्वर्थानुपपत्तेः महण
 सामान्याभावस्यैवाङ्गतायाविधिप्रतिपाद्यत्वात् एवं च सति विरेधादिकल्पेवेति ह दयं
 ॥ केचित्तु कृत्वर्थतयेत्यादिमर्थे अन्यथा योजयन्ति ॥ तथाहि नानिरेवेति वाक्ये नमहणस्या
 उगस्याभावात् महणभावस्याङ्गत्वं पुरुषार्थत्वेव प्रत्याज्यते आद्येषु कृत्वर्थतयेति ॥ नि
 षेधो निषेधविधिर्न तु कृत्वर्थः ॥ न तु कृतविशेषः द्वितोये सन्निहितवैधमहणस्य पहाया
 सन्निहितावैधमहणविषयत्वकल्पने गौरवत्तत्तीये प्रकरणविरेध इति तदुक्तम् ॥ अ
 स्मदुक्तकृत्वर्थे वयथाशुभार्थनिर्वाहे ॥ आशयकल्पनोच्चित्यात् तस्मादिति ॥ यस्मा
 द्भवदुक्तं तस्मादित्यर्थः ॥ इति नयादिति ॥ अस्मादुक्तानि सन्निषेधविधिनिषेधोभयवै

राम
 २९

यथ्यात् नित्यविद्यौ च विधौ वैधव्यं स्यादित्येवं रूपात् एव कारस्य भिन्नयोज
 नया विकल्पनावेत्वे ॥ न च भवदुक्तसमुच्चय इत्यर्थः ॥ तदस्ति मते दूषणान्तर
 मत्तान्तरस्य दूषणमप्यन्यदनिवन्धनमेवेति षडुक्तिर्विस्तरेण मन्यकादु
 ल्पेन तथा वगन्त्यगौरवत्तादौ दूषणभावे मत्तान्तरतद्दूषणचनोयनिव
 न्धमिति भावः ॥ स्वोकरमतदूषणस्यैव प्रकृतसंसृष्टिनिवृत्तिर्न सोदरस्यात्विनिव
 चेन योस्तद्व्याख्या नमन्यदूषयति यच्चैति वर्णनमेवाह असोदर इति इत्यनेन
 वचनेन असोदरस्य संसृष्टिर्नो धनसंबन्धप्राप्तौ धनाधिकारप्राप्तौ तदपवाहार्थं
 तद्वाधार्थं विनिगमनेनेति एकतरपक्षपातिनी युक्तिर्विनिगमनात् दूषकारण
 भावादित्यर्थः ॥ अन्योदयः संसृष्टीयः स अन्योदयः धनं न होत ॥ सोदरे सतीत्युत्तरस्व
 रसात्त्वन्म्यते तर्हि को गस्तीयादित्यनाह असंसृष्टीयानि अपिरेवा योभिन्नक्रमे
 ण योजनीयः तना संसृष्टी सोदरे एव गृहणीयादित्यर्थः ॥ किंपुनः संसृष्टी सोदर इति

कै-आयसिद्धिधिकारोपिसंसंस्थीसोदरश्चकारेणसमुच्चोयनेइतिपूर्वचनेयसोद
 रस्यसंसंस्थीसोदरायवादकत्वमुक्तं॥तदेवदितीयवचनेवित्तमिति।यदक्तंतद
 पिदूषयितुमुपन्यस्यति।यच्चैति-आनर्थक्यापत्तेरिति।विवरणवचनादेवउक्तार्थ
 लाभेविधियमागवचनवैयर्थ्यादितिभावः।वक्ष्यमाणहृषणनरस्यपयितुंतदुक्तं
 वेवरणंदर्शयति।किंचैतितथाऽयंवक्ष्यमाणार्थः।स्त्रीकारोक्तइतिशेषः।नपुनरुक्त
 त्वादिति॥अन्योदयःसंसंस्थीनगस्तीयादित्यनेनैवप्रकृतार्थसिद्धौअन्योदयपदानु
 रस्यव्यर्थत्वादित्यर्थः।तुंनेसर्वमिहंभवदुषणमकिंचित्।करेतथाहिसोदरवचनेस्य
 वापवादकत्वेसोदरस्याधिकोपकारकत्वेन-आयसिद्धंइत्यनेनतुसंसंस्थिवचनस्य-आ
 याभावात्॥अन्योदयइतिना-आयमातजइत्यनयोर्भवदुक्तव्याख्यानेयविशेषातोअ
 पिशब्दस्याव्ययानामनेकार्थत्वेनएवकारण्येपिवर्तमानादरावविवादासदाभूमिः
 -योरुभेकपिभुज्यतेइत्यपिरेवार्थोदृष्टइत्यत आहकिंचैतिअप्रवर्तत्वादितिअ

राम
 ३९

पवादस्यउत्सर्गाविषयेअत्रतत्त्वादितिभावः।तुल्यवदिनिभ्यविशेषकाभावादभा
 नरइतिसामान्यवाक्येनेआतत्त्वाविशेषात्।द्वयोखेयुगपदधिकारस्यादित्यर्थः।न
 वाकस्यचिन्तिदिभात्रधिकारबोधकसामान्यवचनस्यसंसंस्थादिविषयकतायास
 त्तत्त्वादितिभावः।अथेति।सोदरस्यसंसंस्थीसंस्थिसाधारणसोदरपरत्वेनात्रा
 पिसोदरवचनंप्रवृत्ततेइत्यर्थः।एकत्रसंसंस्थीसोदरासेसंसंस्थीसोदरस्यलेअन्य
 असोदरासोदरयोरयोरसंसंस्थिनोरित्युक्तस्यलेसोदरवचनस्यसोदरत्वपुरस्का
 रेणसोदरमात्रवाधसापेक्षत्वेनसंसंस्थिनोपसादरस्यवाधसापेक्षत्वावश्यकत्वा
 दित्यस्यतिभावः।यथेतिअत्राऽयमर्थः।पौर्णमासयागेप्रकृतौवेदिविहितसाचा
 निदेशानुविकृतौभूदोक्षणीयेहोप्राप्तावाक्यानन्तरंचसामान्यतःसोमद्रव्यकथा
 नेवेदिविहितातत्रदोक्षणीयइदरेपिसोमद्रव्यकतयदिहोसामान्यवचनेतत्रव
 र्त्ततेतदितिदेशविधिवाधेनैवप्रवर्ततेअन्यथाप्राप्तत्वाविधित्वानुपपत्तेः॥यार्

दा.भा.
॥३१॥

ननु कृत्युक्तानरकनिस्तारकर्तुं ज्येष्ठपुत्रस्यपितुः पितामहधनेनैव शित्वतदकर्तुं
 शक्यते। अथेति। मध्यमादिनिमध्यमादिपञ्चाणामेव सादृशादिद्वारकत्वे यत्र तत्र
 ततो न्यूनस्य काशमात्रस्यपितुः पितृत्वेनावेचित्यात्। भागद्वययुक्तिमिति भावः। ननु
 पितामहेऽपि पुत्रयोरुक्त्याधिकारित्वमेवोच्यते तथापि नृप्राथम्यात् ज्येष्ठेनेव समा
 नाधिकारिता कथं न्यूनतममत्र आह। सामान्येनेति। सामान्यनसमाशित्वमित्यादाव
 विशेषोत्तर्यः। अनुचितत्वादिति। तथाचैकपुत्रस्यपितुर्ह्यशित्वद्विपितृकस्यतुक्ष
 वजाहः पितुः समाशित्वमेवोचितमिति भावः। पितुरंशद्वयविधानस्य स्वापानवि
 षयत्वासंभवात् पितामहधनविषयत्वमेवेत्याह। किंचेति। उपदश्यत। भुक्तस ३१
 र्वधनस्यात्र भागद्वयवचनसम्यक्केपुत्रस्यादित्यनेनेकमूलतयाएकेपुत्रपितृ

विषयमिति मतमपाकर्तुं तद्वचनमन्यथा व्याख्यातुमुत्थापयति तच्चैदृतेर्वलत्वादिति
 एकदेशलक्षणापेक्षया समुदायलक्षणागौरवयस्तत्वादितिकेचित् तदसत्समुदाय
 शक्त्यभावेन लक्षणायाश्च प्रसक्तैः वस्तुतस्तत्सुरुषे उत्तरपदं मुख्यमेव एवं पदं
 तु संबंधिनिलक्षणाकं बहुव्रीहौ द्वयोरेव पदयोर्मुख्यार्थत्यागात् तदपेक्षया दुर्बलत्व
 मिति ग्रन्थस्योपेक्षितपितुर्भागद्वयेक्षेत्रजस्यपुत्रेण स ह तुल्याशित्वस्थितौ तद्विषय
 तया सहशसाम्यमिति वचनस्य मुख्यत्वसमवेत्युनाधिकविभागाविधेनालक्षणा
 अन्यायेत्यभिधेया हनत्वादिति द्विपितृकमाह क्षेत्रजाहिति मृतस्य चेति मृतस्य
 क्षेत्रे अन्येन प्रसुत उत्पादितः क्वादेः क्षेत्रे तदनुमतोऽन्योन्यादित इत्यर्थः अ
 र्थेकदेशेन भागद्वयविधानात् तद्विरुद्धत्ववत् ग्रहेकत्ववच्च उद्दिश्य विशेषणत
 याएकत्वमविवक्षितं किंतु पक्षज्ञानानुवादमात्रं प्रतः सर्वेषामेव भागद्वयमित्याशयः क्वा

दायभाग इततश्चेति कर्तृविशेषणतयेति एकपुत्रत्वरूपात्मसंबंधिभागद्वयस्य विधेयतया
 ॥३२॥ एकपुत्रत्वे विधेयविशेषणमेव न तद्देश्यविशेषणयेनाविवक्षितं स्यादिति भावः के
 चिन्नुकर्तृराख्यातवाच्यात्वेन विधेयतया तद्विशेषणस्यैकपुत्रस्य द्विपितृकव्यावर्त
 कत्वेनैव प्रयोजनतया विवक्षितत्वमित्याहुः स्वधनातिरिक्तधनेऽपि तु भागद्वययुक्ति
 दाहार्थमाह तथेति पुत्रविताजिनोदतिद्व्यंशहरत्वाद्यन्वयानुरोधतः कृद्विहितावोदय
 वक्ष्यकाशते इति व्युत्पत्तेः पुत्राजितवितादित्यर्थः न चेति तथा च पुत्राजितवित्तेन पितु
 ह्यंशित्वं न दृष्टानेव तात्पर्यरूपतदाह्यस्यादिति भावः पितापुत्रयोः पितापुत्रपदयोः न
 नुविभागार्थस्य इत्येव पितापुत्रपदसंबंधिमात्रोपलक्षणं सामान्यकल्पनाया लाघवं
 त्यमुलत्वादत आह किंचेति विप्रतिसिद्धविरुद्धं तथा चार्जनं सत्त्वमापादयेदित्यर्थः अ
 भिधानात्प्राप्तेरिति शेषः दर्शितमिति तत्र पुत्रदाननिषेधस्य स्वत्वाभावेन न्यायमूलत्वादिति

रामः
 ३२

संभवतीति सकृदुच्चरितं शब्दः सकृदर्थगमयानातिन्यायात् युगपदहनिद्वयविरोधाच्चेति शेषते
 न न ह्यङ्गर्भतस्तुरुषः संभवतीति भावः द्व्यंशप्राप्तेरिति अर्जको द्व्यंशमाहरेदिति वचनात् पितुर्भा
 गद्वयं गृह्णीतां शब्दय इति सामान्याभिधानादिति भावः अनर्थकमिति अहंहरत्वाभिधानमन
 र्थकमित्यर्थः इदमुपलक्षणे प्राद्विद्विद्व्यंशहरत्वमादाय विरुद्धार्थकत्वमपि बोध्यं भागद्वयस्य
 प्राप्तेरिति द्व्यंशहरूपद्विविधभागस्याप्राप्तेरित्यर्थः तथा च भूयोर्जितवत्सर्वत्रैव समाभ्युदय
 हणस्यापि प्राप्तेर्नियमार्थं पक्षद्वयमुक्तमिति शेषः विरुद्धार्थकत्वं चेत्तयोर्विषयभेदस्य वक्ष्यमाण
 तयानिरसनीयमिति ननु पुत्रे सत्त्वमस्त्येव अन्यथा विक्रयं चेत्तदाने च ननेयास्त्युनिच्छवः दा
 रापुत्राश्च सर्वस्वमात्मन्येव नियोजयेत् आपत्काले च कर्मव्यं दानं विक्रयमेव च अन्यथा
 न प्रवर्तेत इति शास्त्रार्थः निश्चयः इति कात्यायनेन विरोधः स्यात् अतएव मातापितृदत्तवि
 क्रीतेषु पुत्रोदविमर्का कृतौ मनुष्यादस्वयन्तु पुत्रदारेपक्रमेणारदेनोक्तं आपत्त्वपि चकष्टा सुवर्त

॥३३॥ इयमाग मानेन देहिना अदेयान्यादुत आर्या यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतमितितत्पुत्रादीनामनिष्ठाविषयमि
 तिनविरोधः नचमन्वादिभिरर्जनगणमथे अपत्यासादनस्यगणनात्कुत पुत्रैस्त्वे कात्या
 यनादिवचनस्यैव तस्य सत्त्वे तुल्ये प्रमाणत्वात् सर्वस्वदाने तु वचनबलादेव पुत्रस्यादा
 नं अतएव स्वकुटुंबादिरोधेन दयदाकरसुतादते इत्युपपद्यते अन्यथा स्वत्वाभावादेव त
 द्वाप्तिसादनार्थं कस्यात् अत आह किंचित्ति नियमार्थं त्वपक्ष इयमियमार्थत्वं उक्तं तस्य सि
 क्तेति स्वल्पेन वा विभज्य भूयिष्ठमादाय वसेदित्याभ्यामिति शेषः तथा चानायासापुत्रार्जितविष
 यत्वं वचनस्येति भावः एकदेशत्वेनैव संबन्धिलक्षणस्य ननु तयोः संबन्धिको मोक्षत्वपि सद्दृश
 स्य पुत्रविष्णुपसंबन्धिना अर्हस्य तु द्युशरूपसंबन्धिना अन्यथा सत् इत्यत आह पुरुषेति
 तथा च गुणानां च परार्थत्वादसंबन्धः समग्रः स्यादिति ज्ञेयमित्युक्तं न्यायेन द्वयोर्विशेषणं राम
 योपरस्परानान्वयसंभव इति भावः विना र्जनादिति पंचम्यते न द्युशरूपे कदेशस्यो न्वयः तद ॥३३॥

योपादानेन स्यात्तदर्थं द्युशोपादानस्याविवादादाह भवतोपि समसत्वात् अहंपदेनापितदन्वयोपुक्त
 इत्यर्थः द्युशस्य तु पंचम्यता तु पश्यित्यातदन्वयोनयुक्तः इति शेषः पंचम्यतत्वेनेति पाठे विना र्ज
 नादित्यमरमितिषष्ट्यतः तत्परामर्शनीयस्योपादानेनान्वयः प्राप्तिवलात्पंचम्यतेन सह प्रथमे
 अहंस्येवान्वयोन द्युशस्यासन्निविलं वादित्याह विना र्जनेति अवचानन्वयव्यवधानाभावेत्येवास
 ति घटकतया हरपुत्रविक्रपदेव्यवधानेपि नासन्त्यनुपपत्तिरिति ध्येयं न पुनरिति तस्यान्वयि
 नाहरइत्यनेन व्यवधानात्पंचम्यश्रवणाच्चिति भावः द्युशेनान्वयेतास्योभावमाह सायने इति
 अवाचकपदेति एकशतेनावाचकाहपदव्यर्थः अन्याथात्वादिति तथा च तदन्वयतात्पर्यमि
 ति भावः द्युशाह्वयोर्विषयमवशिष्टतया विषयेकवाक्यविरोधाद्यवस्थितविकल्पमाह तत्रेति न
 मन्त्रत्राप्यहंपर्यवसाने द्युशमिधानमनर्थकमत आह यदेति इदं च पितुर्गुणवत्त्वं निर्गुणता
 भ्यामिदं हरत्वाभिधानं अंशिन्यनेकस्मिन्पुत्रेवेदितव्यं एकस्मिन् अत्र पुत्रमात्रे अंशिन इ
 ति च अभाषणान्नानाधिकविभागकारं गुरावतिथितरिद्विशित्वं निर्गुणो अहंमिति विपरित्येनेया

दयभागाधिकसुधिभिर्भाज्यं दत्तादत्तवेति ज्येष्ठवाग्निभागेन सर्वेवास्यः समाशिन इति वक्ष्यमाणवच
 नादित्याशयः पितामहधने पितुरिच्छाया न्यूनाधिकदानेनिरस्येति तु स्वाजितमात्रपर्यवसायिख
 हमाणान्यूनाधिकविभागकारणमाह स्वोपाजितधनादिति धर्मकारिति तथा च उक्तान्यतम
 कारणविना स्वाजितधने पुत्राणां विषमविभागानधर्म्य इति भावः विनयादङ्गाः येनामहोर्थ
 त्विति यद्यपि पितामहसर्वधनप्रभुत्वमपि पितुरक्षतमेव तथापि प्रभुत्वमिह न स्तामिते किंतु यथे
 ष्टविनियोगयोग्यत्वे सर्वस्मिन्पितामहपितुर्न तथात्वमिति भावः शास्त्रिवत्कथं न्यूनाधिकविभा
 गवचनं विभागं चेत्पिताकुयादिति वचने च स्वाजितोपि पितामहधने वा सामान्यतएव सोऽहाररूप
 श्रेष्ठभागविषयमित्यभिप्रायेण संकेतेन त्विति श्रेष्ठमात्रवगतेः समभागावगतेः श्वकथमिति तद्विद्योत
 द्वचनेनैव तस्य प्राप्तत्वात् विधानानुपपत्तिरिभावः अतएव वैयर्थ्यस्यादत्त-कारणवत्तदर्थमित्या
 ह उच्यते इति वचनानर्थक्यादिति भावः कृतविभागापेक्षया पितृकृतेशेष्ठा विभागेन न्यूनाधि
 के विभक्तानामिति वचनानर्थक्यादित्यर्थः तथा च तद्वचनेन सोऽहारानुहाररूपाधिकन्यूनवो

राम
 ३६

धकं किंतु पितुरिच्छाकृतस्यान्यस्यैव न्यूनाधिकविभागस्य बोधकमिति भावः प्रयोजनान्तरदर्शनेन व
 चनस्यार्थवृत्तामाशङ्केति न्यथेति धर्म्यत्वाथमिति तद्वचने धर्म्य इत्यनेन धर्म्यत्वप्रतिपादनादिति भा
 वः न्यूनत्वमेवेति भूतकृतसोऽहारापेक्षया पितृकृतसमभागस्यैव न्यूनत्वादिति भावः अधिकप
 दत्वादिनिसोऽहाररूपाधिकभागस्य ग्राहकृतस्यापि धर्मत्वेन पितृकृतविशेषः अधिकपदोपादा
 ने वैयर्थ्यादिति भावः अथपि तृकृतसमभागएव सोऽहाराभागेपेक्षया न्यूनकृतिष्ठानामर्थोदधिको
 भवतीति सर्वेको भागेन्यूनाधिकपदाभ्यामुच्यते न एव गतिनाधिकपदं वैयर्थ्यमाह किंचेति इति
 केचित् च द्रष्टव्यमिति अधिकपदमिति ज्येष्ठस्य विशेषद्वारइत्यनेन सामान्यतएव प्राप्तैरनर्थकमित्य
 र्थ इत्याह वक्तुं ननु समभागमात्राभिधानेन पितृकृतैस्तु निमित्तविशिष्टाभिधानेन सामान्यप्राप्ता
 धिकशब्दावापत्तिरतोऽधिकपदं सोऽहाराभागापकतया सार्थकं वाच्यं तथा च सति ज्येष्ठवाग्नि
 भागेनेत्युक्त्या ह वत्कथं वचनांतरं व्यर्थं न्यूनाधिकवचनेनैव हितदुक्तद्विविधभागवगतेरतो व

रायभागात्स्वचनमेवतद्विषयान्तराभिधायकतयासार्थकमिति किंचेति धनर्थकमिति भागद्वये विध्यामात्राभिधा
 नेन तत्रेच्छाया अवयवोऽनकत्वादिति भावः वक्तव्यस्य भागद्वयस्तपस्य कथं तर्हि वचनस्यार्थवत्
 मन आह अस्मादिति स्वोपात्तविषयमिति पितामह धनपरत्वे वेद्यार्थापातादिति भावः न किमपीति
 न्यूनाधिकवचनस्य स्वोपात्तविषया विभागचेदित्यस्य च पितामह धनगोचरतया वचनयो
 रार्थवत्त्वादिति भावः तन्मोक्षया विभजेदिति स पाद्माश विषयकमेवाच्छस्वत्येन वा विभज्याभ्य
 सुमादाय वावसेदित्येकमूलकत्वात् तत्कथमनर्थकमत आह किंचेति विशेषेण स्यादिति था च व
 चनवेद्यार्थतादवस्थान्ततार्थसंभव इति भावः यद्यप्ययं दोष उच्यते इत्यादिना प्रागेवोक्तं तथा
 पितस्य दाह्यावतिपादनार्थं पुनरभिधानमिति बोध्यं न नून्यनाधिकवचनस्य सोद्धारानुद्धारभाग
 द्वयस्य नियामकत्वे पित्रायेषामिति पुनिकं व्यर्थं स्यात् अत्र तन्निभागे पिद्वे विध्यमत्वात् यतो न्यनाधि
 कविभागः सोद्धारानुद्धारभ्यामन्यत्र वस्यत्र प्रमाराणामप्यप्याहृतयेति आह शेषेति एतस्य सम्म ॥३५॥

शमात्राभिधायकत्वे विभजेतया संस्थित इति सर्ववती केनेव समस्यादश्रुतत्वात् विशेषयेति
 न्यायात्समाश्रयानवेयर्थस्यादिति भावः आकूलचित्तनया कर्त्तव्या कर्त्तव्या विवेचनाशून्यत
 या एवोक्तकारणादश्रुतत्वं ह्यप्युक्तत्वादि कारणादिति युक्तं तत्र प्रमाणमाह यथेति कारणं
 विना अन्यस्य संभवात् नैकपुत्रविशेषयदित्यन्वयः निर्भाजयेदित्यत्र कारणविनापानित्या
 दिकं विनेत्यर्थः ननु कारणविना इत्यस्य गुणविनेत्येवार्थः तथाच कारणगुणविना विशेष
 येत तोद्धारदिना विशेषयेदिति वचनार्थः तत्कथं पूर्वोक्तकारणाद्विशेषवृत्त्यत आह उद्धार
 गद्विशेषोद्धारतिबद्धवचनमेवेति विशतदहंतुप्रीभारुपारणमुद्धारणावद्वेषवउद्दिष्टत्वा
 दिति भावः नैकस्यैतितथाच एकस्य विशेषेण तु गुणक तोद्धाररूपः उद्धारस्य सर्वपुत्रसाधारण
 तया एकपुत्रस्य विशेषत्वात् संभवात् किंतु कारणं तत्कथं न नैकपुत्रात् कारणविना बहुनो
 विशेषः स्यादित्याह एकस्यापीति न्यायादप्यवर्द्धनं व्याप्तिभावः इच्छाकृत एवेति स्वाजितमात्रे

दापभाग
॥३६॥

पूर्वोक्तकारणसहकारेण इच्छा कृत एवेत्यर्थः अन्यत्र एवेति भावः यद्यपि ज्येष्ठसमुत्पत्तेरितरे
 वाचनिर्युगत्वेन कस्याप्युद्धारकतविशेषः सम्भवत्येव तथापि सविशेषी नैव च नार्थः पितृपाद
 नवैयर्थ्यात् आत्विभागेपि तथाविधाविधिविशेषासम्पदादिति बोध्यं उत्थाने विभागेऽपि
 उत्थानमर्जितं सहयुगपत् तथा च सर्वेषामर्जितेन विषमविभाग इति कुतस्तु कम्बु व्याख्या
 नेतदसत्तत्र विषमविभागाभावस्य समविभागस्य च न्यायत एव प्राप्तेर्वचनानर्थक्यात्
 विभागरूपत्वाभावादि निरवसमुद्गरे समानां शान्त्युक्त्येदित्यादिना अभिमत इत्यात् एव
 कृतस्यैवोद्धारतया तस्य भागाभावादिदिति भावः पितृकृतविभागेनिरूप्य आत्कृतनिरूप
 णार्थसंबन्धावधाना यच्च तिजानी ते इदानीमिति पितृकृतविशेषनिरूपणानंतरमित्यर्थः सोपि
 आत्विभागेपि धर्म्येनेति तथा च विभागसिद्धये वक्तुं मध्यम्येनेति भावः अतएवोक्तं सत्य
 पात्यादिविभागाधिकारज्ञापनार्थेन नैवेपितृसत्वे इवमात्सत्वेपि विभागासिद्धेरपि वचनार्थसं

रामः
३६

भवेधर्म्यत्वेनाकिमीत्यदृष्टकल्पनागौरवमंगीकरो विनतवापितदानां तेषां धनस्वामित्वात् मा
 तृसत्वे विभागाभावस्य वाचनिकत्वेनादृष्टकल्पनायास्तत्पत्वाद्दिगमनान्तेषां पितृसत्वे अस्वा
 मित्वाद्युक्तविभागासिद्धिः आत्सत्वे तु तेषां स्वधनस्वामित्वात् विभागे वा धकामावएवेति विभा
 व्यज्ञापनात्मनो नेति शेषः ननु मामातुरुर्ध्वमित्यस्य पितृधनविषयत्वेऽदृष्टकल्पनायामनमत
 आह किंचेति पुनरुक्तमिति द्वयोरपि मतवचनत्वादिति भावः उक्तार्थे यावत्कावचने स्फुटं प्रमा
 ण्यति पुनर्नैवेति पूर्वाहं पित्रो रित्यत्रैव कल्पनया मात्विभागे मातुरुर्ध्वमिति प्राप्ते पुन
 मातुर्नमस्य पुनरुक्ततापत्तेरित्यर्थः इदमुपलक्षणं उत्तरार्द्धे हि त्रभावे सुनस्याधिकारप्रतिपा
 दनात् विरोधोपि दृष्टव्यः अथ पूर्वाहं मातुर्येतु क धनविषयं उत्तरार्द्धे यो न क धनविषयं अत्र प्र
 थमं दुहित्राधिकारस्यैव वक्ष्यमाणत्वात् अतो न पो नरुक्तं न का विरोध इति चेन्न अथैतुके स्त्री धने पु
 त्रकुमार्योर्गुणदधिकारस्यैव वक्ष्यमाणत्वेन केवलपुत्राधिकारप्रतिपादने विरोधता वेदं स्थ्यात्

रूपमाग
॥३७॥

नचसुताइत्येकशेषकल्पनयाकन्यापुत्रयोर्युगपदधिकारस्येववक्ष्यमाणत्वेनके
वलपुत्राधिकारप्रतिपादनविरोधतादवस्थात्नचसुताइत्येकशेषकल्पनयाक
न्यापुत्रयोर्युगपदधिकारप्रतिरितिवाच्यपितृधनसमयव्याहारात्कवलस्याधिकारस्येवावग
तेअन्यथापितृधनेतयोयुगपदधिकारापत्तेःसाहित्यमितिपितृमात्रपरमयोःसाहित्यमित्यर्थः
विवक्षितमिति तद्वचनस्थचकारेणद्वंद्वसामानार्थकेनसाहित्यावगमादिनिभावःअत्रचसाहि
त्यविभागाक्रियापेक्षयासाहित्यंतुतुल्यरूपाणांपरस्परसापेक्षाणामेकक्रियान्वयित्वंतत्रतु
ल्यरूपाणांविशेष्यविशेषणभावनोपपन्नानांतेनसिद्धिकोर्धर्ममाचरेदित्यत्रसाहित्यव्यु
दासःपत्युर्विशेषणत्वेनेवपत्याआचारक्रियान्वयात्परस्परसापेक्षाणंपरस्परनैरपेक्षण
तत्क्रियान्वयिनायुगपतत्क्रियान्वयिनामितिफलितार्थःतेनधववदिरौचिनन्तीत्यत्र
चिदाक्रियाव्यक्तौक्रमेणान्वितयोर्द्ववरवदिरायोःसाहित्यव्युदासःयुगपदन्वितयोरैवसा

रामः
३०

हित्यवतीतेरितिअत्रसंवाददर्शयतितथाचेतिअथेतिरिद्धेनोयत्रअवधमूलगार्हस्थ्यंतोऽंवा
नेवाव्ययानधिकारिणःइतरथासर्वैरेवस्वेच्छयाधनव्ययैकतेधनविलयापन्याकुटुंबवरक्षान
स्यादितिभावःअत्रेवशब्देनमातुरवस्थानेनअस्मात्तत्रस्यसुखमेवाभिधानमितिभावःनचरस्य
वचनस्यभार्यापुत्रश्चेत्यनेनएकमूलत्वात्साक्षिजीतधनेअस्मात्तत्रपरमस्तिवतिदायप्रवरणज्ञाना
त्तत्रतरवदुदमस्यष्टमेवअतःस्पष्टमाहव्यासइतिविधानमुरवेनप्रतिपादनमुत्वेनसहवासस्य
जन्मप्रभृतिप्राप्तयानद्विधानांसेभवात्पृथग्भावितिपृथग्भावनिषेधस्यैवसहवासस्येतिनियमे
नपरिसंख्यायांवावचनार्थत्वादितिभावःअत्रजीवनेरितिद्विवचनावगतेसाहित्यस्यविवक्षितत्वेर
कमात्रजीवनेसहवास्योपेक्षामातरीजीवंत्याविभागःस्यात्मातरिमृतायापितरिसत्त्वेपिविभा
गापेक्षतेअतस्तदविवक्षामाहपित्रित्यादिताजीवनतद्वयेनाविवक्षितत्वेउद्देश्यविशेषणत्वेसाहित्य
प्रतापादनंजिवनप्रमितकमुदिरयविभागाभावस्यविधेयत्वात्तद्यद्यपिपितृसत्त्वेनैवविभागाप्राप्तेःपुत्र

३८ रायभागी पादानवेत्येतथापि दृष्टांतार्थं तदुपादानं अतएव प्रायुक्तमातुरेय्यवमवस्थिताया इत्यत्र एव शब्द यथा
 पितरि जीवति विभागात्वात् अतथा मातरि जीवत्या मपीति दृष्टांतार्थकः प्रयुक्त इति उभयोरभावे अ
 न्यतराभावे एव च जीवतोः साहित्याविवक्षाया सुपरमसाहित्यस्य दमुक्तमिति भावः मातृधनगोचर
 त्वानुपपत्तेरित्यस्य मातुर्निधनत्वापत्तिरिति शेषः उभयाभावेति विना महधनस्यापि पितुः सत्वत्वात्
 त्विच्छेदेति उपस्थितविभागानुसंगेनैव शस्त्वान्वयसंभवे विभागांतराया शारकत्पनया गौरवा
 दिति भावः अपि त्वधनगोचर एवेति विना महधनस्यापि पितुः सत्वत्वात् पितृधनत्वेन संग्रहः पितृधन
 विभागप्रकरणे एव कारेण मातृमात्रधनव्यवच्छेदः तनास्य वचनस्य प्रायुक्तमिति महधनस्य विभाग
 गोचरत्वविरोधः मातृप्रधानकं मातृधनकं मातृसंवधित्वेन निर्देश एव कं अत्रापि पितृधने स्वत्वत्वात्
 दभ्रतेऽपीत्यर्थः उक्तप्रागिति पितृधने विभागप्रकरणे एव कस्यापि स्वधने स्वाभ्यादिनेत्यर्थः अत्रानव्यवहार
 राधनीकाः पंचदश वर्षानधिकवयस्काः प्रोषितानामिति अत्र तदनुमतिविना विभागस्युत्पत्तेरिति भा

रामः
 ३८

वः यतएव प्रपौत्रपर्यंताना तुल्यापकारता अतएव प्रपौत्रपर्यंताना तुल्यापासनेत्याह अतएवेति त
 निदास्यति जनयिष्यति प्रपौत्रपर्यंतपुरमिति पार्ष्णिकं कर्त्तव्यं इत्येतेन लक्षणेत्यर्थः अतएव धनाधि
 कारस्यापकारनिधनत्वादेव पितृभागस्थेर्वाचन कालेन श्रमिन्वाचनान्तरात्तेति कोऽपि उदात्तत्वादिनि
 अत्रपि उदानयोग्यतयेव विवक्षिताननुत्पदानेन धानेदेवादेवात्कृतपार्ष्णिकस्य पुत्रादेरनधिकार्यतेः स्व
 रूपयोग्यतापौत्रादेर्मतपितृकपौत्रादिनैवेति तथोचशास्त्रेणागमादिति चेय उपकाराविशेषाद्
 हनोऽनपितृकपौत्राणां प्रत्येकपितृसुख्यभागमाशङ्क्याह यदेति तावत्येवेति तथा चरत्वाकरेत्या
 येनः अविभागमते पुत्रेन त्सुतं कथं भागिनं कुर्वित जीवन् येन लब्धं नेवपि तामहात्त्वमेतां सपि
 त्रं तु पितृव्याजस्यावासुतात् यत्र वागस्तु सर्ववाधाः तृणान्यायतो भवेत् लभेत तत्सुतोऽपि निह
 निः परतो भवेदिति अत्र न्यायत इत्यस्य स्वपित्रधिनजन्मभूत्वादित्यर्थः अतएव पार्ष्णिकपि उदात्तत्वे
 विद्वेहि त्रय्यनाधिकारः मातुल्यादिसत्त्वेन मातुरेवाधिकारात् प्रपौत्रपुत्रस्य तु धार्वणपि उदात्तत्वाभावात्

द्वयभागः
३१४

धिकारः अत्रैव विषयेयत्वेन विदितं वचनसाधकतया उपन्यस्तं दूषयितुं एतद्वचनमाहयस्येति अ
यं पितृव्यभ्रातृपुत्रविभागे पितृतोभागकल्पनेत्यस्य किमिच्छा एव पुत्रस्य भाग इत्यर्थः पितृपुत्रव
द्भागो वार्थः तत्र नाद्युत्पादपितृव्यपितुरेवेति द्वितीयमाशङ्कानिषेधयति पितृतद्वत्स्वमतमाह
अस्य पुनरिति यत्रेति तथा च बीभन्तपितृ कारणोपात्राणां पितृमहचनविभागे स्वपित्ररनुसारेण
भागकल्पनेति वचनार्थः इति भावः पुत्रादत्युपलक्षणां पोत्रा अपि बोध्या इदानीं कालविशेषतः भ्रातृवि
विभागनिरूपणानंतरं विकल्पो द्विषकारः निरूप्यते इति शेषः अत्र सोऽहं श्रेष्ठस्य विशेषादुत्पादि
नाशगेवर्कः सम्पत्ति समेता धयति उद्धारमंतरेणापत्ति सामान्यतः समवेन तत्प्राप्त्या विशेषणो आनु
लोम्यानां अनुलोमजाता नो बाह्याणां दिः क्षत्रियादिपुत्राणामित्यर्थः एकजातीयानामेकजातीय
मात्रजातीयानामित्यर्थः दायादस्येदं दायाद्यंतस्मिन् दायाद्ये विभागोऽशः सम इति अर्थः विभागो विभा
ज्यमानदायः समान इति वार्थः अथ विभागद्वे विध्यतः द्विषादस्वतो व्यवस्थितः न त्वेच्छिकः दिक्ष ३१५

शिष्टत्वात् व्यवस्थितत्वे व्यवस्थापयितुमाशङ्कते न चेति नित्यवदिति समभागस्यापि शास्त्रीयत्वे
सोऽहो वलवद्वेदादिनिभावः ननु जविद्यागुणज्येष्ठस्य नेन गुणस्यैवाधिक्याश्रयो जकत्वं उक्तं न तु
मन्त्रातिशयस्यापि प्रमाणभावात् अत आह उद्धारहं इति वेदविद्यावेदिकं कर्मानुष्ठानं कनिष्ठव
चनादिगुणवत् एव उद्धारहं न याकलोनाहं ज्येष्ठस्य प्राप्यतां सत्तादिति भावः विकल्पोऽपि गु
णतदभावाभ्यां व्यवस्थित इति दृष्टव्यं किं विदिति किं विदग्धोऽहं त्वानिह निरूप्यमान्यत्रोपेक्षया व्यजिका
इत्यतस्तदुपादानं एव मेव मेव मिताक्षरं कृतं शुलपाणिहलायुधघटभृतयः प्रकाशकारादयस्तन्नागे
पुत्रादिभिर्यमारोषु आलस्यादिना योनव्याप्रियते सति भाज्यमलाधर्मादेशमावदत्वा अर्जितधनभाग
शून्यः कार्य इति वचनेन व्याचक्रुः तदसत् एतस्यापघातार्जितविषयत्वे साधारणधनोपघाते निर्वापस्या
पिसाधारणे समश्चित्येत्यादिना भीगावते विरोधादिति भावः अनुपघातार्जितविषयत्वे तु अनुपघातपितृ
द्वयमिति तदायपरवचने वैयर्थ्यापात्तादिति सोऽदरभावात् निरिति सोऽदरसोऽदरविभागो नुनवतत्रैकस्याः

दयभागः सपुत्रमात्रत्वाभावात्मातुरेव चांशितायावचनेन बोधितत्वात् सकृत्कृतस्येति युगपदिति ह्ययं वि
 १४०११ रोधादिति भावः इदं च प्राचीनं यमाश्रित्याभिहितं न तु नव्यानां किंतु नव्ये रपितादयान्यथानुपप
 त्येकागगाया घोषमत्तये स्तइत्यादि ह्येति ह्ययागा कारात्प्रकृतेन तथा विवेधो भयतास्यं शाद्वपमाणा
 भावेन मुख्यपरतेति तन्मात्राश्रयं भवेति न ह्येति ह्ययं स भवति भावः अतएव पितृपत्नीत्वेनोभय
 साधारणरूपेण लक्षणयेवोभयवोपसंभव इत्यपि परास्तः लक्षणा हेतुत्वाभावादिति सर्वपत्नी
 नामिति पुत्रहीनानामिति वक्ष्यते पुत्रेभ्य इत्यत्र पुत्रे पुनरुक्तमित्यत्र चक्रमेणावचनं ह्यमाह तदाहेति
 अधिविन्नेति अधि उदाहृमा नस्त्रियमपेक्ष्याधिकारित्वा पुत्रोदाहृतस्येति स्त्रिये इत्यर्थः अधिवेदनि क
 अधिवेदनामीमिनंसममुदाहृमानास्त्रियेदेयसममित्यर्थः यद्यपीदमधि विन्नस्त्रीसंप्रदानकदानविष
 यं न दत्तं स्त्रीधनं यासामिति तु पितृकृतविभागविषयः तथाप्येकत्र निर्णीतः शास्त्रार्थो वा धकं विना ज
 न्यत्रापि नयेति न्यायात् आवापितथा कल्याणतश्च नित्योक्तमिति पुत्रहीनाश्चेति अत्र कश्चिद्विदं पितुः प

रामः
 १४०१

५

न्यायः स्वसमात्पुत्रकृतविभागविषयपितृकृतविभागे पितुः सपुत्रपत्नीनामेकांशित्वमित्याह तदसमा
 तृपदस्य सपत्नीमात्रपरत्वमिति व्याख्यानाविरोधात् मत्कृतविभागे पुत्रवतीनामप्यशित्वसमाश्रित्यामा
 तापुत्राणां स्यान्नस्ते पता वित्यत्र मातापितृष्वेते पुत्रतुल्यशहारीण्यत्र च स्मृते पताविति पितरि श्वेतेश्च
 निवेशकणा वैयर्थ्यप्रसंगाच्च न च पतिस्त्वेतत्समाश्रितारिणी तदभावपुत्रत्वमाश्रित्यार्थावाच्य इति
 वाच्यं यद्विकृत्य तसमाश्रान इत्यत्र उपस्थितपुत्रसमाश्रान एव पत्नीनां प्राप्तिः न त्वनुपस्थितपतिसमाश्रि
 ताया इति तस्यात् पतिरुक्तपुत्रहीनपत्नीनामेवाशित्वनपुत्रवतीनां पुत्रकृतविभागे तु मातृणां मेव
 शित्वं न विमातृणां मिति व्यवस्थिति पितुः पुत्ररिति कर्तारवशापि तामदा इति पितामहपत्नीनां धनविष
 यं अत्र पितामहोपद्रोपत्यजननीमात्रपरं प्रागुक्तपुत्रे रितिकोचत् अपरे तु बहुवचनात् सर्व इत्युपा
 दानात् सर्वासामेव पितामहपत्नीनामशित्वमिति प्राहुः स्वत्यधने यद्नस्यैकपुत्रलभ्यतुरीया
 नकन्यासंस्कारो न भवति तदेव स्वत्यधने तद्वात्तभिरैव विभजनाय पञ्चातैरेव स्वद्वयादाकृष्य
 मग्निनी संस्कारकार्य इति भावः न च चतुर्थांश नियम इति अतएव रत्नाकरे विष्णु अन्वहनाकन्यानां

॥४१॥ विनानुसारेण संस्कारं कुर्यादिति॥ विषयेति पुत्रादि चतुरादि सत्यत्वे कन्यायाश्चेकत्वे कन्यायावह
 तर्धनं च तस्मिन् कन्यासु मतीषु पुत्रस्येकस्य निर्द्वन्द्वेनेत्यर्थः॥ आहृणामिति पादे एकशेषाद्भिनी संस्कार
 रस्यावश्यकता स्यात् अतस्तस्मिन् स्थितिः आहृणामिति ननु आहृतसंस्कारार्थं वदन्भिनी संस्कारार्थं मपि
 वचनस्य कुतो न स्यात् विशेषाश्च वशादत आह आहृतसंस्कारस्येति पुलिगानिर्देशेनेति न च येषाम
 पत्यानामिति न पुंसकनिर्देशो वक्तुं न स्यादिति वाच्यं अथ साधुत्वे संभवति आहृतसाधुत्वमात्रं स्यान्न्याय
 त्वादित्यभिप्रायादिति वस्तुतस्तपित्पितामहेभ्येव भगिनीदनाधिकारिनयाभ्यान् तथावश्यक एव भगिनि सं
 स्कारः॥ अथ कतुमती भवति याता प्रतिश्रुता च नरकमाप्नोतीति श्रुतेः॥ अतएव याज्ञवल्क्येनापि भागिन्यश्च निजादंशादि
 त्यनेन भगिनीनामपि आहृतवत् संस्कारार्थं मुक्तमित्यतो बह्वर्थात् संस्कारात् ~~संस्कारात्~~ तत्रानुनिर्द्वन्द्वता
 वत् गङ्गीनी संस्कारद्वयमिर्द्वन्द्वता निर्देशायेति सुधिभिर्भाव्यं॥ एकरणात्तरमाह अथेति अध्याग्यादि
 कर्मप्रवक्ष्यते विवाहात्परजडति एतेन पितृमातृप्रातृबंधुदत्तमिति कालात्तरदत्तमात्रपरिग्रहार्थं रामः
 तिसुव्यक्तं बंधुदत्तपदेनेति लब्धं त्वंधुकुलाज्जन्मवशेषः॥ मातापितृद्वयेनेति मातुः पितुर्वीर्यस्य सं ॥४१॥

बंधव्यघटकत्वं तत्संबंधवतामातुल्यपितृव्यादिनामस्यार्थः॥ एवं च सति मातृपितृभर्तृदत्तस्य अ
 नाधेयकज्ञानेन स्यात् अत ऊर्ध्वं लब्धमित्यभिहितं तत्त्वार्थमाह पित्रोश्च काशादिति भर्तुः
 सकाशादिति वचनलब्धं भर्तृकुलाद्युक्तार्थमाह भर्तृकुलत्वेति इत्थं च विदुर्वचनोपात्तस्य सुत
 दत्तस्य साक्षादेव संबधत्वेन निरुक्तबंधुभर्तृकुलत्वा संभवादिति सुधिभिर्भाव्यं स्वपदेनेति॥
 पितृमातृसुतप्रातृदत्तमित्यत्र पित्रादिपदेनेत्यर्थः॥ ननु विवाहात्परजडति ऊर्ध्वसंस्कारादिति
 च विहाय सामान्येनैव भर्तृदत्तकुलात् पितृमातृतत्तकुलाच्च लब्धस्यान्वधेयसंज्ञा किमिति
 न कृता इत्याशंकायामाह परिजनसमयलब्धस्येति अयं भावः अनाधेयत्वं संज्ञायास्तावत्
 दुपेऽप्यज्ञास्त्रीधने वक्ष्यमाणे प्रात्रधिकारे एव फलं परिजनसमयलब्धेति च न भ्रात्राधिका
 र-वाक्षादिपंचसमर्तुः आसुगृहि त्रिषु पित्रोरेव तेषामभावे देवरादेवाधिकारः अतः संज्ञा
 यास्तत्त्वाधारण्यप्रयोजनाभावः प्रत्युत साक्षाधारण्येन तत्र भ्रात्राधिकारबोधक विशेषवच
 नेन भ्रात्राधिकारवचनस्य विशेषप्रशङ्गात् तस्य संकोचो वाच्यः तथान्व प्रक्षालनद्विषयस्य दूर
 दृश्यत्वं नैव रमिति न्यायिनस्तद्व्याचर्जनमेव संज्ञायाः समुच्चितमिति न च तथापि विवाहसमया

११४२११ दत्तभात्राधिकारापत्तेरिति एतदध्यानादिकं दायमदस्य संक्रांतसंबंधिधनपरत्वं कांमयनय
 ति भर्तृदाय इति मन्वादिभिः पितृ-आदिनाकासायनविधुपरिग्रहः प्रक्रमनुकासायनाभ्यां न
 नैव प्रीतीतः स्त्रीये इत्यनेन विदुः सान्नायनापेयमित्यनेनेति भावः तथा च ते सहेकश्रुतिमलत्वात्
 बोधादयमपदेन परमिति भावः न च वैषरीसंबन्धुलक्षणाप्रसंगान्मनुस्मृतौ बलवत्ताच्च भा
 र्तृदाय इति अत्र मते विद्यमाने इत्यभिधानात् न संक्रांतसंबंधिधनपरता विन्यसेद्विनिर्गुं
 तक्षप्येस्थापयेत् अन्यथा स्वयं श्रुता सामर्थ्यं अन्यथा तदनेव न मानासंभवे तत्कुलेशपयेत्तत्
 कुलमाश्रित्य कालं गमयेत् इत्यर्थः इति केचित् केनेत्याकोक्षायां अश्रुतकल्पनेति अनेतराणि
 कारिणभात्रादिना स्वयं सर्वगृहीतादिसहस्रपण्यर्थं तस्मिन्निद्रादय इत्यश्रुतभ्रात्रादीनां
 कर्तृत्वकल्पनेत्यर्थः एतच्चेति मृतस्यापुत्रस्य पत्न्याः सर्वधनाधिकारित्वेनेत्यर्थः वक्ष्यत इति
 अपुत्रधनाधिकारनिर्मुक्त इति शेषः आदेति स्त्रीधनमिति प्रायश्चिन्नान्वयः पित्रादिदत्तविवाहा दमः
 तत्पूर्वपक्षो वा विवाहकालदत्तस्य अर्धं धिपदेनेव प्राप्तेः स्वतिर्यासाच्छादनावशिष्टं शुद्धं वक्ष्यमा ४२११

एताभ्यमण्णादिदृष्टिः वक्ष्यदानेवरहस्ये समर्पणं प्रदर्शनार्थं उपलक्षणेनेत्यर्थः उपलक्षणेनेरेतुमा
 ह दत्तमिति तथा च अभिसंधेरावश्यकतया विवाहकालविषया मद्रष्टव्यत्वात् गोरेवस्यादिति भा
 वः अन्यवस्थितसंख्येति अतीयातसंख्येत्यर्थः मन्वाद्युक्तषड्विधादधिकस्यापिशुक्ललाभोदे
 देवलादिभिरभितवादिनिभावः पितृमातृभर्तृकुलेति पितृमातृभर्तृगोयस्मिन्कुले इति व
 इतीदि अन्यथा लक्ष्यं भर्तृकुलान्तं येत्यत्रेव भर्तृकुलादिपदानां तत्रादिपरिग्रहो न स्यात् नापदीति
 तथा चोक्तद्विविधस्त्रीधने भर्तृरिच्छेव स्वत्वजनि कापत्नी स्वत्वनाशिका च तदन्यधने तु तत्रापत्तकला
 पेक्षित इति भावः स्त्रिया अपि धनं स्त्रीसत्त्वात् स्यादिति भर्तृमपि धनं न स्त्रीधनं नेति तत्रैव येषेण स्त्रिया यथेष्टे वि
 नियोज्यं अस्मात्तत्रादिनि एतत्त्वमार्थपुत्रश्रेत्यादिना प्रतिपादितमेव प्राक् स्त्रिया एवेति स्त्रीणां स्मांतत्रे
 ण विनियोज्यं यदनेन तत्स्त्रीधनमित्यर्थः तथा च कात्यायनैकवाक्यतया भार्यापुत्रश्रेत्यादिवचनमप्युक्तदि
 विधस्त्रीधनविषयमेव स्त्रीधनांतरे तु स्त्रीणां स्मांतत्रेण यथेष्ट विनियोगो निरूप्यते इति भावः अत्र संवा
 दमाह तदा हेति नैवेवं युक्ललाभयोस्सोदायिकत्वात् तत्रास्मांतत्रेण स्यादिति वाच्यं पूर्वोक्तकात्यायन
 वचनेनान्यतो लक्ष्यस्य शिल्पलक्ष्यस्य च द्वयोरेवास्मांतत्रे प्रतिपादनेनेतयोरेव स्त्रीधनमप्यपदितयोः

दायभागटी स्वातंत्र्यावगमात् स्वावरेषपीनियदुक्तसस्यापवादमाह स्वावरेपीनि अन्यथेति स्वावरेषमि
 ॥४३॥ निषेधेदुत्यर्थः संप्रतिबोधकेअण्णथमृतुमर्णेनक्षनेस्त्रानभोजनाद्यवरोधिः विसर्गदाने या
 सेतिवस्मोएहं तत्रस्वमितिअकर्मणोसंबंधीनोसकाशात्स्वविभागयासाक्षादनादिरूपंआदौ
 तदुत्यर्थः इदानींस्त्रीपननिक्षुपणानंतरमित्यर्थः सममितिविशोद्वारनिषेधायभगिन्यादत्ताः सनाभ
 यःसहेदराः अतएववचनेद्वंद्वश्रुतिर्नास्ति येनावगतसाहित्यवलेनभगानीभ्रात्रोद्युगपदधिकारस्या
 तर्कितुक्रमेणैवतयोरधिकारः। क्रमश्रनपाठिकः किंतुप्रथमभगिन्याः ततोभ्रातुरित्येवंरूपः मानुर्दुहि
 तुरभावतदन्वयादित्यादिबचनेषुवलवन्तः अथक्रमस्यप्राप्तेरिति केषांविन्मतंतदपाकतुमार दद्व
 श्रवणेपीतिननुत्पार्येति कार्येद्वंद्वत्युक्तेः इद्वसमानार्थतावकारस्यपुत्रप्राप्तिरित्युक्तं पृथगुपादाना
 मुसकस्यवाधिकाभावादितिभावः सर्वोवच्छेति सस्कृतस्येत्यर्थः अत्रसहेदरपदापुपादानाद्यकन्या
 सन्तिदत्तकादीनोनाधिकारदुहितृपेक्षयापंचमाधंशभागीतापुंथनवदीतिकेचित् एतावतापिउक्तक्रमे
 णयोगपक्षायुद्धमेवितद्वहमन्त्यस्यैववादस्यचकारश्रुतितान्नतयोर्विभागेसाहेत्याचगमः श्री रामः
 हयवपात्रैर्वाचेत्यादाविवभिन्नकालीनयोरपिएकजातीयक्रियसंबंधमात्रेणतस्याश्रितार्थत्वात् ॥४३॥

अत्रथापिदुहितरश्चेत्यादौचकारश्रुतिवलेनपत्नीदुहितोरपियुगपदधिकारपक्षेरेत्येवंरूपः
 तत्रमन्त्यस्यसमर्थस्वगलहस्तसन्निगच्छत्यर्थः तद्वचनमाहपथेति। अप्रजायामिति प्रजासंतोति
 पुत्रदुहितृयोत्रदोहितरद्वितायामित्यर्थः। सुयक्तमिति सामान्यपदादितिशेषः केवलमुपायोइति
 भ्रातृसत्वेपीत्योदविशेषवचनेनवक्ष्यमाणं ननुभ्रातृभगिन्योराधिकारेभगिन्यपेक्षयाभ्रातृ
 रन्यर्थीतत्वेनविशोद्वारप्रश्नोत्तराद्विवर्तकतयैवसमत्वविधानेसार्थकमिति यदितराकेवल
 भ्रात्रधिकारपक्षेपितुरेवसार्थकमिति कथमनर्थकतयाह किंचेति वचनन्यायेति वचनेसा
 मान्यपुत्रकन्यानामितिन्यायः किंचेत्यादिनोक्तयुक्तिः अन्यतरिति भ्रात्रेतिवतुषाधिकारादिति
 भावः ऊढायाइति नपुनर्वक्ष्यमाणयोत्तकधनवत् कन्यायाअभावेवागृहतायास्तदभावेऊ
 ढायाइतिक्रमः प्रमाणाभावादिनिभावः अतएवपार्कणपिंडदानादेवउपकारांतरमपिहे
 तुमाहदोहित्रोपीति स्वसत्त्वयासाक्षात्स्वन्यसत्त्वयास्वपुत्रद्वारेण चेहेतो यद्यपिपुत्रवती
 नापिस्वसत्त्वयापिंडदानाभावास्तथापिदुष्टान्तार्थेनदुक्तिः यतःस्वपुत्रद्वारेणतस्योपकारकत
 यादुहितरणधनाधिकारोऽतएवनारदेनसंतानदर्शनेदुहितृधिकारेहेतुतयानिर्दिष्टमप्याह अत

रायभगदी ॥
११४४११

एवेति कृत्वा गतिः एतेन योतक धने दोहिवस्य दावधिकारं सूचितः एतस्य दावाध्यात्वादिनिबोधः
 दोहिवस्य पर्यंतानामिति प्रयोक्तृ पर्यंतोपलक्षणं दोहिवानंतरं महापकारकत्वेन तस्य नाधिकारः
 तयोपपत्तिः नैत एन पूर्वतया एन अधिकार कथनं न दुक्त पर्यंत सद्वा वेत्तेयं योगपत्र अधिकारे कवलक
 न्याधिकारबोधकवचनविरोधं परिहरतुं तद्वचनान्यत्वपञ्च इति नन्वत्र विनिगमनाभावः देवला
 दिवचनानां योतकविषयकं अन्तरोक्तं गीतमादि वचनानां अयोतकविषयत्वमित्यस्यापि सभ
 वादतो मनुवदने कमलु कित्वे विनिगमकमाह अत एवेति यत एव योतक एव प्रथमं कुमार्यो
 धिकारः अत एव मनुना कुमार्यधिकारे योतकपदमभिहितमिति भावः अस्थितिरिति कन्या
 स्थिति वा स्थिन्येकतामाप्नुवतीत्यर्थः एवमन्यत्रापि यतो विवाहस्य मयलक्ष्यपरमेव योतकं अतो
 त्रवशिष्टेनापि परिणय्युक्तं अस्त्यथा मलांतरं कल्पनापत्तेरित्याह अत एवेति अत एव पारिणा
 यपदमपि विवाहलक्ष्यपरमेव न तु कल्पनरूपमिति भिरुक्ते यत्परिच्छदादर्शकं कृतिकादिरूपं पारि
 णय्यंत्यदित्तत्वेति निवेदकत्वात्तात्पर्यात् परिणयनशब्दस्य विवाहस्य दत्ताज्ञविवाहसमयादय
 त्रापिति तथाच पित्रादन्तयोतकमयोतकं चान्तं सर्वकन्याया एतद्विधानार्थं मेतद्वचनं मातुश्च यो

तुकं कन्याद्वितर्य वचनेन तु योतकसामान्यकन्यामात्राधिकाराधोमिति नान्यतरं वैयर्थ्यमिति बो
 ध्यं कन्याया एवेति एवकारेण निरासः ब्राह्मणीपदस्यानुवादत्वे वैयर्थ्यमाशङ्क्याह यद्वेति न च ब्रा
 ह्मणकन्याया अधिकारावगमात् स्त्रीपदं ब्राह्मणीपरमस्तु क्षत्रियादिपरत्वे कन्यापदस्यासुख
 तापत्तेरिति वाच्यं प्रनुकालेन कन्यापदस्य सपत्नीकधन्या अधिकार एव गमात् स्त्रीपदं ब्राह्म
 णपरमस्तु क्षत्रियादिपरत्वे कन्यापदस्यामुख्यतापत्तेः १) बोधकतया अमुख्यत्वात् प्रसंगोक्तेः
 तदुपेयवैकन्यापदस्य शक्तेः आनर्थक्यभयादिनि न चानर्थक्यभयात् परिसंख्येवास्तु तथाच
 ब्राह्मण्येव हरेत् नान्येति परिसंख्यया क्षयोत्रिदेः पितृदत्तयोतके सत्यामपि कन्यायापुत्राणां
 सेवाधिकारस्यादधिकार इति वाच्यं स्वार्थहान्यादिदोषत्रयोपत्तेः एतपेक्षया कन्यापदस्याजह
 त्वावर्था लक्षणा सपत्नीकन्यापरं वा जवल्न्य वचने वद्वात विधिपरिणामेन न्ययकल्पनं च दुहितु
 रेवान्वयोक्तृन्याय्य इत्यत्र आह किंचेति तथाच वैधायनस्य संकोचकल्पनं याज्ञवल्क्योक्तेः पश्चात्तपि
 पारिणामेनान्य कल्पनं चापेक्ष्यतत्पदस्यानुषंगप्रकाशनिरासार्थं मनुवाद एव न्याय इति भावः यो
 तुकं सर्ववस्तुत्वदुहितु एवमेव तदभावे पुत्रस्य तु पसंहरति ततश्चेति दुहितरित्यामिति शेषः न

रायभागी? स्वर्थं ननु तथापि नारदवचने मातुरन्वयेतत् पदव्येयार्थापातात् समर्थादिहितियादेः सम्यगर्थः प्रयोजने
 ॥५६॥ यस्येति पूर्वैक एवार्थः तथाच प्रथमं कुमारीस्तदभावे वापदतायाः सगोत्रत्वेन उदापेक्षया वक्तव्यतात् तद
 भावे समुदायास्तत्रापि पुत्रवती संभावित पुत्रयोस्तदभावेऽन्यथा स्यात् किमः नन्वकारकत्वे रतादीनां गुणपदधि
 कारे रता कथं समेतो युक्त इति वाच्यं मातुश्च योतुकं यस्यात्कुमारी भाग एव सति मनुवचने नैव रपेक्षुमारी
 पदश्च वरणात् एवकारश्च वरणात्कुमारी मातृपिकारश्च तत्तुल्योपकाराभावेन्यापविरोधाच्च सामान्येन प्राप्ति
 योस्तवत्त्वावचनादपि साह तथेति आह्यादिपुत्रतुष्टुविवाहे पुत्राद्ये एव सह पुत्रसुभर्तुः शेषेषु आसुरादिपु
 पितृगामिप्रसूतचित्तुहेत्राणां अर्थीत्यर्थः प्रथमं कन्याया इति पूर्वोक्तवचने कस्य कत्वादिति भावः नचात्र
 दुहितृपदं हेतुत्वं अन्यथा मातुर्दुहितृः शेषमित्यनेन पो न कृत्वापत्तेः इति मित्याशरोक्तं मिति वाच्यं मातुर्दुहित
 रइत्यस्याप्यभिधायित्वेनोपसंहारतया तदतिरिक्तपरिणयनकथं विषयतया च तस्यापुनस्तत्कालात् तस्य च क
 लावस्थिररूपविशेषा नंतरमन्वाधिका एव स्वसाधकित्वत्वात् तद्वचनं कन्याधिकारात्थं इदं तु स
 समुदाधिकारात्थं मिलिकृत्वा उभयत्रैव दुहितृपदमात्रकृते विशेषादुभयाधिकारस्यै
 व सिद्धेरपरवचनवैयर्थ्यस्य दुष्टस्य रिह रत्वात् दुहितृणमिवेति नवयोक्तुं कथनवत्पुनरुहि

जोरित्तरित्तरर्थः ननु वचनवत्तात्तुदुहितृभाव एव भर्तुरधिकारप्रतिषेधः कथमंतरापुत्रस्या
 धिकारः इत्यत आह अप्रजास्त्री धन इति नवगोत्रमवचनात् योतुकं धने समुदाप्यतां तादुहि
 तृणामधिकारिणः अयोतुकैस्तु स्त्रीधनं तदपत्यान दुहितृत्वं तदंशनी अप्रजाचित्समूदात्त
 नलभेत् सात्तत्कृत्वा पुनरिति दुष्टस्य युक्ते न समुदायानां भावादिसत्तेधिकारः स्यादित्याशंकाया न
 च इव नस्यैवार्थविबोधेन तत्रासमूदाधिकारे प्रणममाह दुष्टस्यतिनेति अप्रजापदेनेति अत्रा
 यभावः अप्रदत्तापदं दुहितृपदं ससमूदापदेनैव दुहितृप्रतात्त्वकाभावात् किंतु अप्रजावेदार्थासि
 तरासमूदेषु नलभेदित्थः तथाचाप्रताभावे समुदाधिकारे दुष्टस्यतिमाप्रतिपादित इति
 अप्रजायादुहितृपुत्रसमत्वात् अप्रजाभावे प्रतिपादिते अर्थात्पुत्राभावे पि प्रतिपादित इत्यतः
 कं अप्रजायभावे तिवाह्याविवादेन भार्यात्वं प्रजायायावद्वनगोचरमेव वचनमिति मित्या
 शरोक्तमपाकतुमापेक्षतेन चेति नेदवचनमिति प्रजास्त्री धनं भक्तु रितियात्तवत्त्वं वचनमि
 त्यर्थः वंधुरस्य मिति वचनस्योतिवंधुदत्तयथाशक्त्यं अन्वाधेयकमेव च अप्रजायामितीत्यायो
 पवास्तदवाप्नुयुतिरिवस्यमाण बोधकपदे पात्राभावाधिकारबोधकैवर्धं निर्विषयतयेति तत्रा

एयभागी. यनेनवचनेनभवन्मते. आधिकारसिद्धिरित्याशयः. अथतद्विरोधादस्यतत्सर्गवचनस्यबु
 ॥५७॥ हतमुक्तेतरविवाहपूर्वसमयउपविवाहोत्तरपुत्रादिसर्वविषयत्वमस्त्वित्यतआहमनुविरो
 धाच्चेति. अनुसङ्गतेइति. ननुभार्यात्वप्राप्तायाः इत्यस्येतिभावः. इथाहोः नुपगापेक्षयातस्यपु
 रुषत्वादितिभावः. एवंनेदेतेकसकृतयायाज्ञकत्वमवचनेपिह्यमित्यस्येवाधाहोयुक्तोक्त
 भार्यात्वप्राप्तायाइत्यस्येतिभावः. यन्नइतविधयत्वमितिकोतुकधनेभर्तृसत्वेपिपित्राग्रधिरकार
 सैनस्यमाणत्वादितिभावः. योतुकायोतुकमप्रजास्त्रीपनाधिकारिणोतिरुप्याप्रजास्त्रीप
 नाधिकारिणोविरुद्धः. प्रतिजानीतिस्मृप्रतीति. ब्रह्मेशस्सिने. अतदुपसखिज्ञानबहुव्रीहिणा
 देवादयश्चत्वारोधिकारसमुद्धीतेनब्राह्मणसहपंचेत्यर्थः. उक्तार्थकस्यनेहेतुमाहब्राह्मेति
 तथाचमन्वेकमूलतानुरोधादमुदणसविज्ञानाबहुव्रीह्याश्रयणमितिभावः. नपुनरित्यादि
 उक्तस्याप्युक्त्येतराभिधानायपुनः कीर्त्तनतदेवाह कालार्थत्वादिति निर्देशस्यब्राह्म्यादि
 पदस्यकालार्थत्वात्विवाहस्यदानाधिकारत्वमाधेनब्राह्म्यादिकालबोधकत्वात्. गोपुदुह
 मनामुभागतइत्यादिसतिसप्तमीस्थानेइदममानोमागमनक्रियान्वयाद्येधेनक्रियाकाल

१२७

लक्षणयातिरुद्धत्वादितिभावः. ननुब्राह्म्यादिपदानांस्त्रीधेवक्तुतोतलक्षणस्यादवाह
 ह्यादिपदानामिति. एकत्वेनेतिब्राह्म्यादिपदयद्विस्तीर्णतदाअस्यादिति. उत्तरवचनस्थेन
 सामाधिकारण्यातुरोधात्. एकत्वेनषष्ठ्यानिर्देशः. स्यादितिभावः. दूषणांतरमाह विवाहक
 तलक्षणयामिति. वर्तमानसंबंधेनेति. वर्तमानकालस्तत्रविवाहस्ययः संबंधोऽधिकरण
 त्वं तदपेक्षालक्षणास्यादित्यर्थः. अतिक्रोतेतिअतिक्रोतायाविवाहाकृपांतत्संबंधेनतज्जन्यसं
 स्कारत्वरूपेणजनघन्येतिविवाहाधिकरणकालत्वापेक्षयातज्जन्यसंस्कारत्वस्यलक्षणवच्छे
 दकस्ययुक्तत्वादितिभावः. उपलक्षणंचैतत्. कालपरत्वेलक्षणनिरुद्धास्त्रीपरत्वेपुनरपुनिकी
 लक्षणातासुतद्वनस्यतदनस्यचाधारत्ववाधोपीतिइत्यस्यब्राह्म्यादिपदानांस्त्रीपुलक्षणमस
 रमानमाह. नन्वेतिस्त्रीनाचत्वमिति. दारादिपदवन्नियतलिङ्गत्वमवाप्तिसाशयः. माताग्रहणी
 यादिति. एवंचशेषेषुपितृगामितद्वितीयाज्ञवल्क्यवचनेपितृपदेशकशेषोदुष्यः. यद्यपिधने
 संबंधस्यप्रत्येकपदिसमाप्तत्वेनसाहिसासंबंधेपिपाणिभ्यामपुसउग्रसुइत्यादिबद्धत्वात्सह
 प्रतीतोमुगमदनाधिकारएवप्रतीयते. तथापिप्रोशिसनेनापितथार्थसिद्धेर्मतापित्रोरिति के

४ दायभागटीमाभिधानं तन्मातुरभावेपितुरिति क्रमिकार्थमेवेत्याह युगपदीति पित्रिरितिसकृद्विरन
 ॥ ४८ ॥ पितृपदस्य जनकत्वेन लक्षणाया युगपदस्थितिसंभवादिति भावः ननु लक्षणायां प्रमाणा
 भावात् अत्रापि प्रातिपदिकपितृपदात्प्रथमं जनकपुंस्त्वेनोपस्थितोपश्चाद्वचनोपनीतद्विना
 न्वयानुपपत्तये वैकशेषकल्पनयामातुरूपस्थितिरीति क्रमाभिधानमस्यैव अतएव पितरौ भ्रा
 तरस्तथेति याज्ञवल्क्यवचने अतयेवरीत्यापितृक्रमावगमं बध्यतीति चेन्नेवं पितरौ भ्रातरस्त
 थेति अत्र तदभावे मातुरिति स्फुटक्रमधिकार उद्भूतथाविपक्षे षवचनाभावात् इद्वल्ल
 भ्यार्थपरित्यागे हेत्वभावात् युगपदुपस्थित्यर्थं लक्षणाया युक्तत्वाद् इति हन्ते वं मातापित्रोरित्यु
 क्तावपि क्रमीकाधिकारबोधकतथाविधप्रमाणाभावात् वाक्यवगतयुगपदधिकार एव कु
 तो न स्यात् अतएव शेषेषु पितृगमितद्विषेकशेषेण युगपदधिकार एव याज्ञवल्क्य
 वचनेनोक्त इत्यन आह कन्याधने इति अत्रापीति तथा च दंडादिके शास्त्रादिसाहित्या
 वगमोत्तधनं सर्वधापेक्षया तस्य प्रत्येकपरिसमाप्तत्वात् किं त्वभिधानापेक्षया यु
 गपद्ज्ञानेन शास्त्रादिनिषेधोऽशङ्क्यतया क्रमीकयोरपि संभवतीति किमधिकारः

मेण युगपद्वत्त्वाकांक्षायामेकत्र दृष्ट्या यातुकन्याधनं न वत्तथाविधोऽभाधाने
 पिक्रमेण अधिकारकल्पने इति भावः तदनेनेति न त्वेति रूपेण प्रकरणेतर
 पुनः करणीयमिति भावः वाग्दत्तामरणे तु वरदत्तावशिष्टवरेण दृष्टीयात्
 तथा याज्ञवल्क्यः दत्ताकन्याहरणं दंडोऽप्ययं दंडाच्च संदेयं मृतायां सर्वमाह
 यात्परिशोध्योभयव्ययात्तदिति तथान्नाहतीत्यनुवृत्तौ शङ्खः स्वयं शुक्लं
 वोढेति वाग्दानकाले यद्येनं तदंततनैवेव ग्राह्यमिति संप्रदायः अत्रापियो
 तकधनेपि ननु वचनाभावेपि एकत्र दृष्टान्यायादेव तथा स्यात् अत आ
 ह पित्रोरिवेति एवकारेण भ्रातृव्यवच्छेदः तथा च वचनेनेव तदधिकार
 एकादृशानि वृत्तेर्न न्यायावसर्षरः इति भावः पितृमातृभक्तकुलादिति अ
 न्नाधयेपदार्थोक्तः भ्रातृणामेवेति न पुनर्भुर्तः पित्रोर्वैत्यर्थः वचनामुपेक्षात्
 प्रथमा वं भुदत्तमिति व्याचष्टे वं भुदत्तमिति कन्यादणायामित्यनुपदमेव

दायभागी वक्ष्यति अतएव वक्ष्यमाणवचने कवचनवाक्यतया पित्रोर्वधुपदार्थत्वात्
 १५ ए॥ भावाधवा वाधवा इति वाधवस्यानीतियोगादिति भावः वधुपदवाधवपदयो
 र्यक्तार्थत्वे प्रमाणमाह तदा हेति अप्रजात्वमात्रमिति त्वेनेति अनः कन्याया अपि अ
 प्रजात्वा विशेषात् तद्विषयत्वमक्षतमिति वधुदत्तपदेनेति वक्ष्यमाणार्थसंगतिरिति
 अतो राक्षसादौ शुक्लाभावादिष्यदिवक्ष्यमाणपनि राक्षोस्पृष्टात्कमाह सर्वेदि
 ति प्रागुक्तमप्यन्वायेयकमिति व्यवस्थितत्वाद्युपास्थितिसौकर्यत्वमुपगृह्यन्वा
 येयमिहेति भगुराहेति शेषः गृहोपस्कारेति उपस्करः कनककुंडलहाणदि
 सपीडादिकेचित् बाहुवलीवर्द्धादि गृहादिकर्मभिरिति श्रुत्यपि गृहादिश्रु
 त्यकरणं तन्निमित्तं श्रुत्यिरूपमंत्रावरणार्थमिति तथः न च स्वयमेवास्त्रिधा गृहा
 दिश्रुत्यार्थं न यन्मूल्यं तद्यतं त्वं त्वं माकथं न व्याख्यातमिति वाच्यं तस्य प्राप्ताश्रित्य
 क्तयन्निर्णयप्रदस्यैव द्रव्येन्यतः भर्तुः स्वाम्यभवेन तत्र शेषस्तस्मिन् धनसंज्ञा मित्यनेनैव

धनत्वनिर्णयसात् वधुदत्तमिति त्ववचनस्य प्रकरणात् स्त्रीधनविषयत्वादिति अ
 न्यथा व्याख्यामंत्रादिप्रकरणार्थमिति तत्संकोचः कथं शुक्लः श्रत्येयेव शुक्लत्वात् अत आह तदे
 वेति व्यासोक्तमेति वासमुज्ज्वयेतन्वेति एतेन वक्ष्यमाणसुरादिनिवाहप्राप्त्यश्वत्थपरत्वाभावमस्य
 सखिते च उश्चरादिपुरुषे तत्राचीनमनं द्रव्यमिति न पुनरिति आसुरादिमात्रेति तथा च सुरादिसादि
 नाराक्षसपेशेण च गृहणसंभंगतमिति भावः आसुरमात्रे शुक्लत्वेन तदयो रित्युक्तार्थत्वे प्रमाणमा
 ह यथोक्तमिति शुक्लसाहचर्यादां सुरादेरात्रिपुवद्वधुधनं तदेव भ्रातृगामीति मन्त्रे केश्विदुक्तं
 दपि दृश्यति अत इति राक्षसादावित्यादिनापेशात् परिग्रहः तथा च तयोः शुक्लाभावात् साहचर्येण
 तदुभयसंवाधिधनस्य भ्रातृगामित्वाभिधानं असंगतमिवादेयमित्यर्थः अथादिपदमपहाय आ
 सुरादेवेति वक्तव्यमित्यत आह तथेति उपलक्षणमिति कन्याचंद्रात्प्रसन्नोपलक्षणमित्यर्थः
 शुक्लसाहचर्यादिति षडुक्तं न स्य राक्षसादावादिपदयोः शुक्लाभावादेवेति राक्षसोक्तार्थं भ्रातृपुनरासुरा
 इति भ्रातृपुनरासुरादि धनं शुक्लसाहचर्यात् भ्रातृगामीति मन्त्रे निरस्यति अत इति धनः शुक्लकन्यादारेव न कन्या

यत्तदर्थः किंतु के तिगहोस्कारे इत्यादिनायनेतुमित्यादिनायकेस्य एषमुक्तपरिभा
 वापअथतदेवप्रयोजनं प्रयोजनांतस्स्याद् एतादिसपिबोध्यं वाक्यादिति बंधुदतमित्यानाक्यादिसर्थः
 विशेषाश्रयणात् आसुरादिविशेषाश्रयणात् कात्यायनसमानार्थमिति पितृभ्यांचेवयदत्तमि
 त्यादिकात्यायनसमार्थः विष्णे गोतमवचनेमाह भागिनीशुल्कमिति अत्रशुल्कपदेनपरिभा
 षकशुल्कस्येवग्रहणं शास्त्रीयपरीभाषाया अंतर्गतत्वेन शीघ्रोपस्थिति तत्वात् ननुमूलरूपस्येति
 भावः परममिति सोदरा नेतरं पितुः गदनेतरमातुरिति यावत्तमित्यर्थः स्वमतसुपसंहरति अतः प्र
 थममिति एषांभातमातृपितृणां बंधुदत्तं मातापितृदत्तं भ्रातृभावेज्ञातभ्रातृभावेवपित्रोऽपित्रो
 रधिकारतः तयोरेकप्रकृत्या भावेभर्त्रापिकारेतदभावस्य दंडाप्रकृत्यायावत्सिद्धत्वादिति
 भावः ओङ्कारसपदेनेति विशेषणीभूतलिंगपरित्यागेन कन्यापुत्रयोर्द्वयोरेव प्रकृत्यर्थत्वादिति
 भावः लिंगपरित्यागे हेतुमाह तयोरेति तथाचलिंगस्य विरक्षणे पुत्रानंतरकन्याधिकार
 विधिराधेः स्यादिति भावः संपत्तिपुत्रस्येति एतच्चद्विजगदेरप्युपलक्ष्यतद्वगिन्या अपीति बोध्यः

अस्याअपिस्वपुत्रद्वारेण भ्रात्रादिपुरुषत्रयपिंडाक्षतत्वात् समतीपुत्रस्याभावेदोहित्रस्याधिकार
 रितेति अयुक्तमंतरं दोहित्रस्योपदिष्टप्रजात्वेन स्वभोग्यभर्तृपिंडत्वेन च प्रागधिकारस्येकोवि
 तत्वात् वेध्याविधवाद्युद्विषसत्वेपि प्राग्दोहित्राधिकारस्योक्तत्वात् अत्र ओरसपुत्रकन्यापारित्यवि
 शेषातकन्यापदात्तत्वाद्दोहित्राधिकारे स्वाक्तविरोधाच्च तस्मात्सपत्नीपुत्रवध्याविधवाद्याहत्
 एांप्रयुक्तो दोहित्राधिकार इति बोध्यं अतएव तत्सुतदस्य पुत्रपिपाठकमो नयाद्यः पौत्रस्य वेध्यादिदु
 ष्टि ररूपस्ती पुत्रा होहित्रे न्योऽपी तु बंधने प्रागधिकारस्योक्तत्वात् न च दोहित्रस्य वधे
 सत्रवाशश्च न्यो जे च न्यत्वा वेगनात्वा च निवृत्तवसपत्नीपुत्रा ततरं सौहित्राधिकारं
 ति बोध्यं सुतपदस्य सपत्नीपुत्रपरतयनिबन्धत्वात् सैव हि दूषमाणभावात् न चैनं सपत्नीपुत्रस
 त्वेपि जगिनीपुत्रस्याधिकारः स्यादिति चेदेतन्न न्यो विज्ञा युजा च नाभावात् न न्यो विधि तद्विधि
 न स्यात् न हीवित्त्राधिकारांतरं सौहित्रायातिशयनात् तेषां प्रभा वश्चैषामधिकार इति चे
 तर्हि पुत्राद्येनेतरस्यापि सुतं प्राप्तेन वीर्यस्योत्साधुपशनेन तस्मादौरसादिपदं पूर्वव्याधिकारिमात्रेण लक्ष
 णं तेषां अधिकारवत्त्वस्य च न्यो तरेतौ न प्राप्ते स्तोश्चानु च तेषां नंतरं जगिनीपुत्रादिना अधिकारवे

५१
५२

द्वयभागः। त्वे के वृहस्पतिवचनप्रतिरम्यं नर्तनार्थीतानामभावः। व्यादिनोक्तमुपसंहरति तद्वेष्यामिति
 होहि त्रितमं स्वत्वायां च भुरभ्राव्यभ्रुरादिव गणना तते पुंससु। तं वस्तु बलमिति
 प्रकारकत्वरूपं वस्तु बलमित्यर्थः। तदुपवस्तु बलस्य च न हरेण प्रयोजकत्वे मानमाह
 त्रयाणामिति अधिक्रियते अधिकारी भवति ननु स्वस्वयः पित्रादित्रयपिंड
 दाता भर्ता भागिनेयश्च श्वशुरादियत्रयपिंडदाता तथा च तुल्यपिंडदातृत्वे कथं
 भागिनेयस्य स्वस्वीवाधा तादृस्य न आह पुत्रादिनि पुत्रत्वादिदेशेन पुत्रदेय
 पिंडत्रयदातृत्वेन च स्वस्त्रीयस्य पुत्रस्थानपानिना भर्तृदेयपिंडत्रयदातृत्वेन
 भागिनेयस्य भर्तृस्थानपानितेत्यर्थः। तथा च न्यायबलेनैव भर्ता भागिनेयस्य स्व
 स्त्रीयवाध्यतेति भाषः। न च नार्थात्तरिज्ञानेति उक्तं भृत्या ज्ञवत्क्या योस्तात्पर्यायाप
 रिज्ञानकतइत्यर्थः व्यवहारः स्वस्त्रीयाधाइति पाठक्रमेणाधिकारव्यवहारः प्रमाणप
 रतंत्रै प्रमाणैकसापेक्षः। अतंत्रै अप्रयोजकं प्रमाणमिति यावत् अत्राये स्त्रीधनाध
 कारक्रममिति एतंत्रै कदाचिधने प्रथमसोदरभ्रातृस्तदभावे मातुः तदभावे पितुरधिका

तदभावे पितुरधिकारः। वरदत्तातिरिक्तवाग्दत्तधनेष्वेवं वरदत्तधने वरस्याधिकारइति। उग्र
 यायानुकप्रथमं कुमारितदभावे वाग्दत्ताधिकारिणी। एतयोर्भावे कदायाः पुत्रवती सं
 भावितपुत्रयोर्गुणपदधिकारः। एकस्याभावे चापरायाः एतयोर्भावे च व्याविधवयो
 र्क्तत्वाधिकारः। इति विशेषः। ततो ब्राह्म्यादिविवाहपंचकसमयलक्ष्योत्तुकधने भर्ता
 भ्राता माता चेति क्रमः। आसुरादिविवाहत्रयसमयलक्ष्योत्तुके मातापिताभ्राता
 भर्तृति क्रमः। तदतो देवः। ततो देवपुत्रभ्रातृ श्वशुरपुत्रो ततो भागिनी पुत्रः। ततो भर्ता
 भागिनेयः। ततो भ्रातृ पुत्रः। ततो जामाता ततः श्वशुरः। तत आनंत र्यक्रमेण सुपिंडाः। त
 तो सकुल्याः। ततः समानोदका इति योत्तुकातिरिक्ते पितृदत्तप्रथमं कुमारिततः पुत्रवती
 संभाभावितपुत्रततः पुत्रदोहित्रस्य पतिपुत्रपोत्रप्रपोत्राः। ततो वध्याविधवायुगपदधिका
 रिण्यो ततो ब्राह्मणादिक्रमेणैव सर्ववतक्रमः। पितृदत्तातिरिक्तयोत्तुकधने तु पुत्रकुमारयो

दयमादी गपदधिकारः तयोरभवे पुत्रवती संभावित पुत्रयाः ततः पौत्रदो हेतु सपत्नी पुत्रयोश्च
 ॥५३॥ पौत्राः क्रमेण अधिकारिणः ततो वध्या विधवा च युगपधिकारिण्यो ततः पूर्वा वध्या अधिकार
 क्रम इति अथ दायभाग निरूपणे यदतिप्रतिज्ञायाममाधिकारि निरूपणमप्रस्तुतम्
 त आहत सूर्य हस्तेनेति तथा च तदभेन्नाधिकारिकतया दायभाग निरूपणे तदपि प्रकृतम्
 वेति भावः । ज्येष्ठपतिप्रतिपादयतीत्यनेना न्वयः वानेन तन्नाम्नानिवधकारणस्यर्थः भिन्नो
 दकोरुत इति पातित्यादि ह्यपि एतेन संदेहमुदकेनापायातेत्यमरानहं इति यावत् उत्तम
 एण धर्म एभ्य इति धर्मपरोपेयनिर्देश उक्तमानादिवपिदणं प्रधमाना कीटाईनां च एव
 श्यतारणीयत्वेन मणतुल्यतेभ्य इत्यर्थः । बहुवचनं तु यस्मिन् असे स्तुतां स्नुषणीतः ।
 महापदश्रुतोरित्यनेन महाविष्टनिवारणश्रुतेरित्यपि बाध्यते नोक्तं पुनर्नाम नरकत्रयास्य
 पुत्रकर्तृकत्वाभावेऽपि न क्षतिः विकर्मस्था ओर्द्धदेहिकस्य कर्मणो विरोधीन्या निकर्माण्य

तथा

गम्यागमनादीनितत्कारिण इत्यर्थः । ज्ञातपदमिति जन्मार्थकं ज्ञातिपदमित्यर्थः । तिमज्ज
 नानुजन्मवधिरावित्यर्थः तत्कृत इति तिमज्जानन्तरं उदाहितसुत्त इत्यर्थः यद्यपि पतितपुत्रस्य
 पि पतितत्वमेव तथापि तस्य दयमुत्पादानं तदितरेषां केवादि पुत्र एण अश्लिष्टायापनार्थ
 मिति तत्र पातित्यान्तरोत्पन्नपतिपुत्रस्य पतितत्वेन वप्राप्तेस्तत्सु तदिति प्रागुत्पन्नपतित
 पुत्रसंग्रहार्थमित्येव किं न स्यादिति वाच्यं केवादि पुत्राणामितरस्यापि निर्दोषत्वाद्भिर्भाहूता
 यान्याय्यत्वात् विशेषस्य वाचनिकत्वेन दृष्टार्थकत्वेनागोरवापत्तेः । अचिकित्सरोगात्तद
 ति श्रुतेर्यदि विगानन्तरं मेघपादिनारोगनिवृत्तिसादत्तस्याप्यश्लिष्टमेवेति प्रतिपत्तव्यं अ
 सवर्णजातोपीति उत्तम एण धर्मण्यमुत्पादितोपीत्यर्थः प्रतिलोमेति हनवर्णेनोक्तं भवर्णा
 यामुत्पादितो न च यस्मिन् विभागोपीत्यर्थः स्वपित्रमिति यदा बहुभिः स्वपित्रमन्यथानं प्राप्तं न तु
 तत्पितृधनं प्राप्तं तदा तद्वासाच्छादनं राजा बोधवा यदापनीयाः अपित्र्यामिति पाठे प्रतिलो

॥५४॥ दय्यमाणः मज्जस्यनापित् संबंधी तिसरं बार्थः । तथा च प्रातिलोमजप्यासाच्छादनं यधुभिस्तसी
 तधनप्राप्तवेवदेयं नाम्यथेत्यर्थः क्लीवादिद्वारपरिग्रहः संभवात्कथं पुत्रसंभवेत्याशङ्क
 मपनयितुमाह अस्तचेति तथा संभवेति मृकादेरोरसस्यस्येव जडस्य क्लीवस्य शेवजमात्रस्य
 संभवइति स्वपिगनुसारेण तिस्रपितृव्राह्मणीपुत्रश्च त्रियायुज्जलादिनायादृशभागास्तादृश
 भागहारिण इत्यर्थः यावज्जीवमिति भर्तव्या इति पूर्वणान्वयः भर्तृसात्कृतेति तेन तासा
 विवाहाण्यवश्यं कारयितव्यामिति प्रतिपन्नं संप्रातिक्लीवादिभिन्नत्वेनाधिकारिनिरूप
 णंतरमित्यर्थः पेतामहं चेति संबंधधनमात्रोपलक्षणसाधारणधनद्वारेण तिसरी
 श्रमसाधारण्यनापि बोध्यं तथैव वक्ष्यमाणत्वात् स्वीयस्वधनश्रममात्रादितं असाधार
 णाभ्रात्रंतरेरविभाज्यननुविधात्वर्थस्य चैवं यथा गुपादनं व्यर्थं अनाश्रित्य तिसामान्या
 विधानेन तस्यापि प्राप्तं रत्नं योजनमाह स्वशक्तिप्राप्तस्य स्पीति निगमकरणार्थं नि

तितथा च विधालब्धस्य न्यूनविधाविधेर्न विभागः तद्वेष्टांतु तथा विधानां केनापि स
 हनविभागादतिभागस्य द्वे विध्यन एकविध्यभावात् तस्य पृथगुक्तं न्यासइति भावः ॥
 ननु साधारणधनसंबधेनापि विधादिति विभागो नियेयार्थे एव किं न स्यादिति वाच्य
 वेद्यविधायित्वं वक्ष्यमाणवचनविरोधात् औद्दार्ढ्यं जामातृतया श्वशुरादिताल
 धततस्य वेत्येवकारत्वं न्यूनविधायवच्छेदकः साधुपुर्णिकर्मोति ज्यलब्धभाष्यां
 नस्य स्त्रीधनरत्नादिभागाप्रसक्तेरन्यथा व्यानृभाष्यालब्धप्राप्तिकाले इति यतः सा
 यं भार्याधने विधाधने प्रमाणलब्धधनं च एतान्यविभाज्यानि अतएतानि हित्वा अ
 न्यद्विभजेदिति वचनात्तदर्थं दर्शयति एतानीति अन्यद्विभजेदिति वचनेनास्तिकतां वि
 दत्तमेतत्तुक्तं अनुवर्तते अश्रुतामृतवः विभयादित्येकेति इतरनेरपेक्षेण कर्तृत्वस्य एक
 वचनस्य बलं लभ्यते भावः इतरनेरपेक्षेयं साधारणेनेरपेक्ष्यं तद्वातुरसाधारणेनेरपे

स्य भागटी का श्यं च तेना
॥५५॥

अतः भ्यां द्विभ्यां भिरणोर्मुर्वेषामेव तेषामंशितेति समाश्रित्येति एतच्च भोजना
कादनातिरिक्तधनाश्रयणपरतदर्थधनोपघातस्य ग्रहस्थितेनाप्यवश्यकतया त्वात्साधो
रणधनपरमिति अन्यथा पितृभरणं धनोपघाते विभागानुपपत्तिरिति भावः । अवधायति
विशेषणस्वरसलभ्यार्थमाह वेधायति एतस्यैव विवरणं विदुष इति विधाधनमात्रेति तद
तिरिक्तस्वयमर्जितस्य तु विदुष्याऽविदुष्यावाभ्युदयत्वादि निभावः तत्राच्चरितमिति सख
दुच्चरितमित्यर्थः । उभाभ्यामिति समविधेस्तत्र विधयेव साम्यावगतिरधिके सत्रापि विधयेवा
धिक्यमवसायितेन तु धर्मेति तरेण अनुषंगोपपत्त्युपपादनादस्य कल्पने गौरवान्तिभावः ।
तस्यैव उपघातऽनुपघाताजितित्वस्यैव प्रयोजकत्वात् विभागोपघाताजितित्वस्याविभागत्वा
चानुपघाताजितित्वस्य प्रयोजकत्वात् कल्पनीयां प्रतिमाह उपघाताजितमिति सोऽर्थादिप
दवती उपघातेन सोऽर्थाजिते विभज्जितित्वं रूपाः अतिकल्पने गौरवान्नायमूलत्वमाहायद

दि

ति धनसाधारेण्येवापारसाधारण्येवाभास्यं तस्य विभागोक्तेरुक्तान्नायमेव्यभिचारमाश
काहसितीति तथाचायमुत्सर्ग इति भावः विशेषवचनवसमविधाधिकेत्याद्याद्युक्तमेव न्या
यश्चात्र उपघाताजिते अर्जकस्य द्योशितमभिधानात् अनुपघाते तदधिकस्य सर्वस्यैव ग्रहणं
युक्तमित्येवं रूपः यस्यैवावतृशतविभिन्नजातीयभ्रातृसाधारणधनोपघाताजिते ब्रह्मण
स्युत्तस्यैव तृणमंशनाच्च त्रिदोकांशनामुपघातस्तत्र वास्वलांशसमसं स्वामेव तेषामंश
कल्पनमित्यर्थः । कात्यायनवचने एकत्र प्रतिवा सिन इति अतरेक एव स एव नियामकानसा
धरणधनाजितित्वे तथा च कथं न्यायमूलत्वमित्याशंकस्याप न्यायमूलत्वं यवस्थापयति
किंचेति विभक्ता इति एकत्र प्रतिवा सिनो यदा विभक्तजेषु तदा यतोऽस्मात् एकत्र प्रतिवा सिनो
भावादेरुस्य धनार्जनं स एव विभागेऽशक्तमते इत्यर्थः दोशवाजिते एव कादंशमर्हतीत्येक
मूलकत्वात् तदपि तेषामेकैका भागः एकैकस्य विशेषमुनेः कात्यायनस्य तनेकत्र प्रतिवा सिनोक्त

सयभागी-
॥५६॥

साधारणधनोपधातिनाशित्वस्य प्रतिपादितत्वात् अनुपधातार्जिते भागानभिधानमन्वयाख्या
तः स्वीकारस्य तेन तथैव स्फुटं व्याख्यातत्वात् अग्निप्रायश्चित्कारयति अनुपधातारति एवं चेदुपधा
तार्जिताभिप्रायकचेतत्तया त्वद्विशिष्टविभक्तविभागप्रागभावः। संसृष्टत्वे विभागप्रधानः ए
केन प्रतिपादयित्वा अभिधानसंबंधस्य ननु बन्धनकालात् संसृष्टप्रतीतिस्तद्विरेषात् कुतोऽवि
भक्तकल्पनमतो बन्धनमन्यथापपादयति साधारणत्वादिन केवलमित्यत्र हेतुमाह होलये
तितथा च यथा होलकानुष्ठानार्थं होलकाकर्तव्येति श्रुतिः कल्पते न कर्तव्यो धनक प्राच्यादिपव
तीतथा साधारणधनोपधातेनार्जिते अर्जकोद्देशगृहणीयादित्यत्र श्रुतिः कल्पते न त्वर्जकवि
शेषणतया संसृष्टपदवती। तन्मात्रं तथापि पदवैयर्थ्यसंवाधकाभावात् सामान्यश्रुतिक
ल्पनात्संसारतो वृत्तया त्वे विशेषणवैयर्थ्यमिति विशेषकारश्च श्रुतिः कल्पते इत्यत आह किंचेति
क्लिष्टिका मिति भागद्वयादधिकमित्यर्थः अधिकस्य बद्धविध्यमाह सर्वमेव वेति किंचिद्व्यापि

तिशेषः तदभावे भ्रात्रंतरभागनिर्गमहेतुत्वेन साधारणधनोपधातप्राचंतरव्यापारयोरभावेन
नुअर्जकोद्देशमर्हति यन्नेव पाउत्पादितस्यात् सद्यश्च मवहरेदित्यादि सामान्यतया न अर्जकत
याद्देश एवार्जकस्यास्ता अत आह द्विर्वर्ज्यतेरिति एतस्य एतदर्थकस्य अर्जकोद्देशमर्हती
त्यादेरन्यायमूलत्वयत्रैकस्य धनद्वारेण परस्य धनशरीरायासाभ्यामित्यक्तस्य मूलत्व अन्यथा
न्यासमूलत्वेन अर्जकत्वानुप्रवेशवा इति पितागृहितोद्देशद्वयस्य मिति मूलश्रुतावर्जकविशेष
णप्रवेश इत्यर्थः नन्वेव अर्जकः पितागृहगृहणीयात् इति श्रुती कल्पने पीतुरनर्जकस्य द्वांशानु
पपत्तिरर्जकस्य धात्रादेर्द्वांशानुपपत्तिश्चेत्यत आह एथ न्वेति पितृत्वादिरपेक्षः एथ गर्जक एवाधि
कारी कल्प्यस्यात् तथा चोभयथैव श्रुतिकल्पने गोरवात् न्वायमूलत्वमेव युक्तमिति भावः उपसंहर
तितस्मादिति ननु न्यायमूलत्वे अर्जकस्य व्यापारतात्पर्यतम्येन विभागात् तत्तम्यस्यात् तथा
च सामान्यत एव तस्य भागद्वयाभिधानमयुक्तमतोऽविभक्तार्जिते अर्जकस्य भागद्वयमितरे

शयभाटी

॥५७॥

प्राप्ते के को भाग इति सामान्य श्रुति मूलत्वमेवोचितं अर्जकदाशय्य अतएवानुपघाताजितेपे
प्रतिग्रहधने अविभक्ताजितत्वमात्रे संबंधाविभागलोके दध्यत इति श्राकर मृतमुत्पद्यति
किंच विभक्त्यादि स्मर्यादि धने अनुघाताजितसोयादि धनेत्यर्थः। संबंध्यते इति विधाधनंतु
यद्यस्यति प्राबन्धने क्त धने विधायि संबंध्यते इत्यर्थः विधायि विधायेति प्रायुक्तवचनेपे च इव
समाश्रित्य न चेति तेन तद्वर्जितमिति प्रतिरवापितदेकवाक्यतया विधाधनेषु अनुपघातान्ये
इति भावः। क्रमादभ्यागतामिति। क्रमादभ्यागतामित्यर्थः। एतच्च साधारणमन्त्रापद्यशरणे
न भ्रातराणां स्वाजितधनेपीयव्यवस्था उद्धरेदित्येकवचनेनान्येषां योकाभ्यापारस्याभावे
उक्तः। यादृशेति धवर्णावाप्तिरादयश्च त्वरावर्णातएवानावहकरादयः संकीर्णजाता
रथकारादयः सर्वमेवेति अनुपघाताजितसर्वमेवेत्यर्थः निर्विषयो विधिरिति अनुपघाते
न सोयाद्यजिततद्वन्तरद्विभक्ताजितविभजेति विधिर्भवदभिमतः सच निर्विषयः श

। दशमप्राप्तावष्ये प्राप्ये धित्वतादशविषयशून्यः अत्र हेतुस्तदितराभावादिति वा
यत्राप्तेतरस्याभावादित्यर्थः उपघाताजित विभागस्य नून्याय स एव प्राप्तावमिति भा
वः नन्विक्रमलक्षणापिरकोस्ति विषयः कृपया उदासीनदत्ते आदायिको वर्तते एत्या
श्चासाधारणव्यापाराजितत्वेन तद्विभागस्यान्यायादप्राप्तेरिति तत्कथने विषय
त्वमित्याशङ्कते अथोति स्वयदादिशेषरूपेण स्वबोधकपदान्तस्तु सोयादिति नत्व
पघाते न सोयाद्यजिततराविभक्ताजितधनतयेत्यर्थः। बहुतरपेदेति परार्थस्य वाक्यार्थ
तया वाक्यघटकपदार्थानामुपस्थितौ तदन्वीतान्वयक्रमेण प्रकृतापस्थिति रिति वि
लेबोपस्थिति क्त्वादित्यर्थः। इदमुपलक्षणपदार्थोपस्थित्यादिकस्य नागोरवपिदृष्ट
व्यवालप्रलपितमिति विधाधनेतरद्विभजतसोयाधनेतरद्विभजेदित्यादि प्रत्येका
भिधाने कस्मादप्यभिधानान्नविमज्यतावच्छेदकस्य उक्ततावद्धनेतराविभक्ताजिततथ

शयभागटी.
५५८॥

नत्वस्याप्रिचायः। तथाचतादृशधनविभागस्य प्रकृतस्या प्रतिपादकस्यानिरर्थक
त्वेनवानप्रत्तापतुल्यत्वात् बाह्यप्रसपितमित्यर्थः। मन्यते आनुपघाताज्जनयत्रयत्र
धनसंभवति तत्तदुदाहरणार्थत्वेनानुपयुक्तमिति। अहप्रदर्शनार्थत्वमिति अथात्राने
। अथएवमप्युदासः। इत्येकानोसर्वकान्तेने पितृश्रुतिरित्यत आह किंचेतीति च उच्यते। त
न्वाक्यभेदः। कल्पनादिगोवापत्तेः। पश्यदासस्येव न्याय्यत्वात् किंतु पघाताभावे विभागभा
वश्चिप्रागुक्तेः। युक्तमनरमाह किंचेति अविभक्तानामपीति। अविशेषणवचनस्य विभक्तावि
भक्तविषयत्वादिशयः। अर्धत्वेन पर्वलेशसंबधलेशश्च न्यत्वेन पितृव्यविनाशसंभवे
दर्शयति द्रव्यमिति आनमनसतोषः। एकहायस्यादिकमिति अरुणया एकहायन्यादिगा
व्यासोमंकीरणातिदृश्यत्र विक्रेतुवशीकरणद्वारायथे कहानी। मल्यत उक्त क्रमोपयोगिनीत
त्वादित्यर्थः। आदिना वाससाक्रोणातीत्युक्ते वाससाहपरिग्रहः। शरीरधारणमंतर प्रकृतक

ल्य

र्मणइति शेषः। अतएवदृष्टमिति प्रतिग्रहस्येति नचवाससोगोर्विकल्पकत्वे विषमशिशला
तत्तथाचवासो विषमशिशया एकस्याएव गौ क्रमणसाधनत्वात्। एथकुंकयासाध
नस्यवाससः। कथमादिपदग्राह्यत्वासासोमंकीरणातीति एथग्राह्यत्वेनवासोविशि
ष्टगवात्रेयप्राशस्यावगमेन प्रशस्तक्रयेवासोविशिष्टया। गौरादिपदग्राह्यत्वसंभवात्
पर्यातरक्रमेणेतयोक्तसुवर्गादिपदग्राह्यत्वसो लभ्याच्च यथात्रादिकमनेति दीर्घकाली
नञ्चातिशमादोपयः। पानं ब्राह्मणस्यत्यननाभिहितं शीरभोजनादिकं यथाशरिरणद्वारे
युज्यते तत्तादित्यर्थः। इयं क्रमणदृष्टयति तत्वेसादि प्रतिग्रहस्येति। दीर्घकालीनइति।
तिशोमस्यानेकाहायनसाध्यत्वात्। शरीरधारणार्थयोगकर्तयथा भोजनमप्येक्षितं। शाने प्रह
तेनेति व्यक्तिरेकदृष्टान्तः। उपहारपुदानादिना पारितोषिकद्वयदानादिना उपदानानिति। पर
उत्काचदानादिनेत्यर्थः। कतो चेति तनसेवया बहुतरकालसाध्यत्वात्। शरीरधारणार्थमपि

रायभागीकी धनोपघातकाचित्तइत्युक्तं प्रनुपगमेति अनुपगम उपसर्पणतेनान्वियतेदीयतेइत्यन्वयः तथा
 ॥५१॥ चोक्तं कृतेतुदीयतेगतात्रेतयामादुतायवेद्वपरयाचमानायकलोत्पुगमान्तिइतिस्थिर
 वस्थितेतिचिरवस्थितेपिप्रतिगृहदृशनादनतेवाभिचारनकारणताइत्यर्थः आनतिहा
 रणाभानेतिआनतिहारेणवनतुस्वातेत्र्यणतेनानतेव्यभिचारइतिभावः चिराश्रयणदीनामि
 त्यादिनाधनहनगुणानुसंबधानयोःपरिचयः ननुचिराश्रयणदीनामस्परव्यभिचारणक
 थमानतिकारणन्यतआह पुरुषाशयेतिपुरुषाशयस्यभावस्यानतिरूपस्यव्यभिचारणेत्यर्थः
 तथाचानतिगतवेजात्यव्यक्तीनांप्रत्येकस्यविराश्रयणदीनाएकैकस्यकार्यतावकेदकला
 न्नव्यभिचारइतिभावः वस्तुतस्तुपामेकशक्तिमत्त्वेनकारणत्वेतानानतिगतवेजात्यकल्पनेनक्ष
 तिरितिबोध्यदर्शनादितिआनतेरितिशेषः ननुतथाप्यन्यव्यभिचारः सत्यपिचिराश्रयणदोक्तस्यचि
 हनुत्याददताहसहकार्येतिपुरुषाशयविशेषः सहकारितदभावात्तत्रनानतेरितिनव्यभिचारइति

भावः केचित्तनुसस्यप्रप्यानतोक्तचित्प्रतिगृहप्राप्त्याकथ्यमानतिप्रतिगृहकारणत्वमतआह
 सहकार्येतीत्याहुः अनियतोपयतिपरस्परनिरोपक्षनानोपायसाध्यत्वादित्यर्थः तेनेकशक्ति
 स्त्वाद्देतास्याङ्कार्यकारणभावेतिभावः श्रीकरेणैवप्रतिगृहेप्रकारणतरेणपिरुद्व्यापघा
 तमावेदिति यत्प्रतिबंधमुपन्यस्यनिबसिततदपिदृश्यीतुमाह यदयुक्तमितिनिष्पादय
 तीत्यंतं यदयुक्तमित्यर्थः तस्यास्थितोप्रतिगृहस्त्वंधिस्तदादसंनिधोस्थितोप्रमारागत्वा
 परस्परबाउक्तमर्थप्रतिबंधिमुखेनसीकारोदृश्यतितदस्यादिहियतेइत्येतेनउपकारकत्वे
 पिनातरियदीधयपकप्रकृत्यपितृत्यर्थत्वादिति तथाचपुरुषार्थत्वेपुरुषादृश्यप्रत्यक्षिफ
 लशधनत्वकृत्यर्थत्वेकतदृश्यकत्वमिति नयत्वेभोजनस्यकृत्यर्थत्वेकतदृश्यकत्वाभावादि
 तिभावः यदमर्थदमर्थत्वेकतदृश्यकत्वइतियावत्ननुतदुपकारकत्वमेवातदृश्यकत्वेप्रमाण
 अतआह उपकारकत्वेतिव्यभिचारदितिअन्याबलोकनार्थः नीदीतदीपादतोअन्यालोकनादौ

क

दायभांटी
॥६०॥

यभिचारोदित्यर्थः अतएवेति यत उपकारकत्वेपिन तदर्थत्वं अतएवेत्यर्थः पर्यङ्गयोगस्य दण्डो
ज्ञावने स्पष्टे तत्र माह यत इति केचित्तु अतएव वक्ष्यमाणो हेतोरिवेत माह यत इति। यतेति विशेष
परण्यक्त्वा घटो हेतोरित्यर्थः ननु भक्षणदित्यादिपदपक्षो नानुगमः आच्छादनमात्रस्यादिपद
अद्वित्वेपि यत्र बहुतरव्ययेनोपधस्य घटतद्भक्षणेन नदिपर्वततन्धने सहिष्णुविदुतरधनमर्जि
तंतस्याविभाज्यता स्यादत आह किंचेति तादर्थ्यमेवेति तथा चोपकारकत्वस्य प्रामाणिकत्वेना
पहन्त्यितुमशुक्लत्वात् तादर्थ्यमवोपघातस्य विशेषणमिति भावः एतेनानुपघातपितृद्वय
मित्यादिरुक्तोद्देश्येन धनोपघातविनायदर्जितमित्येवार्थ इति बोध्यं अत्र ह्यसंमतिमाह
एवेति यत सादर्थ्याविनश्चित्तनोपकारकत्वमतेत्यर्थः दत्तेत्यनेन तादर्थ्यव्यक्तमेवेति नाभिहित
मिति भावः अयमपिलोकारसंवाददर्शयति अतएवेति एतेनोपनयेति तत्र तन्मिक्षात्रसुचयमिक्षाआ
दिनामावर्तनान्नरराजप्रसादत्वात् अभिज्ञापयिहः। तथोक्तं भ्रातृत्वतानोपकुलत्वात् विप्राणां

एतको भवेत्तन्पाणामक्षयेष्वेषां विधिर्बालो विधीयते विवाहिकस्य विवाहे श्वशुरादितो लभ
स्यतत्रापि धनव्ययस्य कथं धनार्थं त्वमुत आह धनप्रप्तयेति उपसहरति तत्तस्मादिति असाधारण
शरीरायासाभ्यां यद्वर्जितं तदविभाज्यत्वेपि प्राकृत्यमभिहितोद्देश्यसंवादमप्याह जित्तु दियेणापी
तितदुक्तमाह तस्येति असाधारणपायाजित्तं साधारणधनानुपघातेन सत्यवार्जितं तं उपव्यसं
विधाधनार्हिकमिति शेषः। एतेषु प्रायेण साधारण्यसंभवादिति भावः स्वस्मिन्मेव विद्यमानो यदि
लब्धमेव साधारणधनमपीत्ति साधारणधनसमूल एवेति धनमपि साधारणमेवेति अयं वशब्दो
वैधर्ष्येन योजनाकार्यो अन्यथा क्रमागतस्यापि साधारणत्वेन एवेति धनमेव साधारणमिति अ
तियथाश्रुतासंगते सुरवावबोधार्थं विशेषरूपेण शीर्षबोधार्थं अर्थसाधारण्येति यथासाधार
णं समाश्रित्येत्यादिव्यापारसाधारण्यं यथा अविद्यानां तु सर्वमीहते श्रेष्ठेन भवेत् समस्तत्रविभा
गस्यात् अपि च इति धारणा इत्यादि संबंधसाधारण्यं ऊह्यते पितृश्रमातुश्च इत्यादि इत्येवामुक्तं पुत्रलपुत्र

दयभागदी त्वपुरस्कारेणैकसौदन्तत्र सर्वेषामेव तत्पुत्राणामधिकार इति प्रतिपन्नं प्रदर्शितं मुनिभिरिति
 ॥ ६१ ॥ शेषः इत्येतेनेति किं स्यात् युक्तमिति पूर्वणान्वयः उक्तार्थसिद्धादन्तरमाह बालकेनापीति विद्यादिना
 लब्धेसाधारणानुपघातेन इतरथापारंभे ये स्येण चार्जिते ननु भ्रातृस्तेन यो ह घनुद्यावादनं
 नाधिकस्य संभवात् कथं समतया प्रतिनियता विभाग इत्यत आह यदेति विद्याविशेषेति विद्यार्जि
 तधनस्य यो विशेषः समाधिकारविद्याभ्यां विभाज्यत्वरूपं सतत्कृतोयं विभाग इत्युक्तं तदन्तर्लभ्यं ज्ये
 ष्ठाधिगच्छतीति निरपेक्षश्रुतिबलात् ज्येष्ठएवासाधारणधनप्रमाणा अर्जयतीत्यर्थः पिता पुत्रवद
 वस्थानादिति पितृपरमानंतरमिति शेषः वचनस्य पितृपरमप्रकरणं यत्वात् ज्येष्ठधनेन तु मध्य
 भार्जितधने ननु सामान्या वचनस्यापि ता पुत्रवदवस्थानं विषले किं प्रमाणमत आह एतच्चेति पित
 रिति तेन अनेन पितरि जीवति ज्येष्ठस्यासाधारणार्जितेन कनिष्ठानां भाग इति प्रतिपादनात् पितृ
 परमानंतर्यलाभः ज्येष्ठ इति यवीयसामित्येताभ्यामुत्तरवचने पिता पुत्रवदवस्थितो ज्येष्ठयवोपप

दप्रयोगात् अत्रापि ज्येष्ठयवीयः पदप्रयोगात् पिता पुत्रवदवस्थानलाभः विधानुपालन इति
 तेन विदुषामेवेति सिद्धं आनर्थक्यात् असाधारणार्जितस्यापि विद्याधनस्य समाविद्याधिकवि
 द्याविभाज्यत्वं युक्तं एतच्च विद्याधने किं श्लोकं क्षायात् निरूपणार्थमाह तत्रेति तत्र तेषु विभा
 ज्यमानेषु अत्रेति पाठे अस्तीन्नवर इति वार्थः उपन्यसेनेति एतत्सर्वं स्वयमेव व्याख्यास्यति
 मत्स्यादिति साधारणस्वर्णादिकमादाय कुंडलादिकं निर्माय स्वर्णं हि मत्स्यात् शिल्पगुणे
 न यदधिकं मत्स्यात्तद्विद्याधनमित्यर्थः विद्येति विद्यातिर्ज्ञेयं न पण्येन इत सर्वं कथं ह्यर्थः
 त्यर्थः वचनार्थः कमेणान्वयादित्यादि उपन्यासे निस्तीर्य भद्रकमुपन्यासं स्वज्ञानसंशानादित्य
 धनेनाभेदास्यमानप्रतिपदधनेन पो न रुत्थमपाकर्तुं मांशकारदक्षिणावेति न प्रतिग्रहत्वेन लब्धं
 धनं प्रश्ने निस्तीर्णं प्रश्नस्य सम्यगुत्तरं दत्त एषां प्रश्नादित्यस्य व्याख्या संदिग्धप्रश्नेति व्याचष्टे तथा
 बाह्यास्मिन्निति अत्रैव विकल्पेन व्याख्यातरमाह बाहिनोर्वेति स्वज्ञातन संशनादिति व्याचष्टे

द्वयभागटी

॥६३॥

च्छादितः त्वहोवागोहितो गोप्रासाहर्तो शरण्याव्याघ्रादितो दुर्गच्चपित्रायकः आह
 रित्याहुः त्वेषते उक्तवचनद्वयेनेन कात्यायनवचनदर्शनेन विद्वानेदृतिनश्चित्यघृतादि
 त्वभस्यापि ग्रहणमित्युक्तं, संकीर्णत्वमिति संकीर्णत्वभेदः तथा हि याजनस्य विधाधनत्वे वि
 विधाधनत्वे वा र्त्तिस्य करणात् एवमेव ध्यायनप्रतिग्रहयोः पितृत्राणमेव विधाधनत्वे
 न परस्परभेदाभाव इति श्रौतश्रौतश्रौतः संकीर्णत्वमिति तथा च यजुनादिना विधाधन
 त्वाविशेषपि याजनादियोरपरभेदसत्त्वात् संकीर्णत्वमिति भावः गोत्वपियथानालक
 पीलं गोम्यातेना गोत्वाविशेषपि परस्परसंकीर्णत्वविशेषरूपेण भेदसत्त्वात् तद्वदस्य
 र्यः अत्रैव समागत्य रूपाणामपि विशेषताभेदसत्त्वं देवकयमिति केनापि प्रकारेण वि
 भेदित्यर्थः पक्षग्रहणोक्तं पूर्वपक्षग्रहणमात्रेणेत्यर्थः तदभिधानं संकीर्णत्वाभिधानेय
 मिति यतः पूर्वपक्षवचनं ननु सिद्धातवचनेन तत्प्रतीत्यर्थमित्यर्थः यदाप्यक्षग्रहणमात्रेण

हयभागरा याजनादना अर्जकस्य पक्षग्रहणमात्रेण आपत्तिमुखेन याजनादिधने विधाधने वि
 ॥ ३ ॥ धाधनत्वनिविबो न तत्र समाधिकारविधयो भागनिरासात् तस्य ग्रहणस्य फलत्वात्
 तदभिधानं पक्षाश्रितस्तदभिधाने अतो हेयमित्यर्थः संशयमाह उक्तं संभवेन विषयम
 रणमयं गीकृत्य तत्र लक्ष्यं सिद्धसादृशतिलक्ष्यं तत्र विधाधनमिति यद्यप्येतस्यापि सोम
 धनत्वेनेव अविभाज्यस्य सिद्धेः एतदभिधानं व्यर्थं तथापि धनं हतं परिभाषाया व्युत्पन्नार्थ
 मवेतद्वचनं भवति बोध्यं भाग्यप्राप्तिकाल इति उपलक्षणमेतत् जामातृत्वप्रकारेण तल
 न्यदापि त्वयं बोध्यं अंगयोजितमिति तेन विक्रियवस्त्राभरणं कण्टिकाद्वयमन्वयमिति वद
 स्पतिवचनमेतद्व्यतिरिक्तं वस्त्रं परं बहुमुख्यं परमित्यव्यं प्रचारोपयुक्तं तेन यावद्वि
 र्पस्य निर्वोदस्तेन तावत्संयोगावस्थामन्वयितुं तत्र समाश्रयनियम इति भावः एकास्त्रीकरणे
 तर्कमयथाशेन गृहं गृह इति वदस्यति नादासीति विभागावदुदासीन्यतिरिक्त इति शब्दोक्ति

तथा सर्वेषामेव व्यावहारिकवस्तुषु प्रत्येकं नयनं तुल्यमल्पेषु वस्त्रा लकारादि
 पुचसत्सु यद्यस्य तत्तस्यैव न तेषां विभाग इति तात्पर्यार्थः ननु अस्मिन्निति तत्र पुस्त
 कलुप्त्यमूल्यद्वयोत्तरं सत्पुस्तकं यदितरेषु मूल्यद्वयोत्तरं मेव ग्राह्यं ग्राह्यं मतस्य
 अन्यथा केमागतस्य पुस्तकं मात्रस्य धनस्य सत्त्वं तत्र मूल्यद्वयोत्तरं ग्राह्यं मतस्य
 लोपापत्तेरिति बोध्यं अनुपयुक्तं स्त्रीवाससामिति अनुपयुक्तं मूल्यद्वयोत्तरं ग्राह्यं मतस्य
 स्त्रीवाससीप्राशुक्तेन बास्तुविभाग इति व्याचष्टे पितृजीवतीति पाठवन्ताकाराविति
 अनुवायितुपाठे अन्येषु निरस्तो घृतध्याहारस्यानवस्थामिति पाठे तु अन्येषु केषु
 रमित्यर्थे लक्षणायाः प्रसंगादिति भावः तदभावे तु तनया इति अवस्थानात्तस्मात्तन्निधानं वि
 शास्त्रं निरस्यति अधिक इति तथा च उक्तं त्रैलोक्यं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं
 त्रैलोक्यं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं तत्र भस्मश्रुतं

द्यमाटी- नैरेकत्वदित्वेवार्द्धतुरवख्यपाश्याविषमशेषापनोरतिभावः भूमिपदेति भूनेश्वरुथो
 ॥६॥ शब्दयुक्तार्थप्रमाणमेतत् संप्रतीति सर्वज्ञानविभागानंतरमेतत्तर्थाः यथाशास्त्रमित्यने
 नशास्त्राभिज्ञतयायदिपितृस्वल्पशब्दात्वाविभक्तस्तद्विविभक्तजस्यदात्तयोभागम
 हसं चनित अतस्तयित्तोविभक्तानंतराहित भेगे ज्ञेयत्वविभक्त ज्ञत्वमत्तइत्यर्थः
 भ्रातृस्यरति एतत्त्वयदपिता स्वयाह्मिगृहीता अवशिष्ट पुत्रे योऽत्वा विभक्त स्वतिष्ठ
 नितदावाच्यं पितृमरणतुपितृभातेभागात्तत्त्विकत्वयथाशास्त्रस्यनविभाज्यमेति
 चडाभेगस्तुपितृजीवत्यपितृहृतज्ञांशदेवशास्त्रीयतया सर्वमिश्रणमपुनर्वि
 भागद्वयाह अत्रज्ञानगर्भायास्तयाह गभस्यस्यभागः प्राग्वयविक्षितस्तदापिच्यभागध
 भक्तजाभावेसर्वैर्विविभज्यः अथपत्रेववेदमस्तिनिश्चयापि प्रभुतयापत्रेभ्योभागादत्तस
 दापिच्यभूमिभक्तजनैषामेवतत्रसाग्यात्तत्रतत्रगभस्यस्युपकारः किमुपियेएवेति

विभक्तजसत्वेतुतेन सहतुल्योऽशने बोध्यं विवासदेति जघन्यजाविभागानंतरपुत्रोत्पादितो
 त्तमित्भागदृष्टतुत्रे प्रागातरत्वेजाता अत्रेतेतुमाह अनिष्टा इति स्वाग्नीनामेवविभागाहं लोकादिति
 भावः एतौकविबरस्यमेतदितिकेचित् यथेतिहस्पतिरेवेत्यर्थः सयमूर्जितमित्यनेनपुत्रा
 नैरेणविभक्तसंरक्षिनापिपित्राअसाधारणशरीरयासाभ्यामुदुयाजितं तदपि विभक्तजस्य
 वनसंरक्षिनामित्युक्तं यथाधनेरिति विभागानंतरलब्धधनहरणवद्विभक्तपितृभनेत्रराप
 रिशोधनमपि विभक्तजैनेवकार्य एवमेतादृशेन मित्रायदत्तुप्रतिश्रुतं पञ्चाहृतं तं बंधकविधया
 दत्तं वा कृत्वा मत्पुत्रं हतं वा तत्सर्वं स्वैव समोपेयमित्यर्थः निरस्यतिहस्पतिरेवभस्याहिक
 मित्यनेन वद्वेदियोग्यदृष्टं अनिष्टकारे स्वाजितं तुल्यत्वात् निहतेरजसीनि तथा च तद्विभागस्या
 शास्त्रीयत्वात् निवर्तनीयत्वेमिति भावः दृभ्यादेति नाशब्दा विपाश्यार्थः तेन भुक्त्यवच्छेद उक्तपु
 त्रैरनिभक्तः मातुर्निहते रजसीत्युक्तपुक्तेरित्यर्थः तथा च तानि स्वातेर्भर्गोमातरजा निहन्ति विना

शयभाः वाक्यपितामहधनविभागस्वाशास्त्रीयतया निवर्तनियतेन तद्वनविभागविषयत्वमनशुवननयो
 ॥ ६ ॥ पणित्तैर्वेषां सत्तादिवननानां षिनुः स्वार्जितत्वविषयत्वमेवेति नैव परीत्यांशकर्मन्याइति भावः अ
 येति यद्यपि विभागानेन एतत्स्याधिकारितया विभागः सिद्ध एव तथापि तद्वशपरं एव जातस्य स
 प्रमपर्यंतस्य विभागज्ञापनार्थं एतद्वचनं गुरुभः स्वरेण कस्मान्नैव चतुर्थपर्यंतस्य विभागहेलादिनि
 बोध्यं कृतदृशांतरस्थितेस्तद्विद्वद्व्यविभागकृते सामान्यसाधारणविभागहेमिति यावत् लेह्य
 साधनानरुद्धं यद्वर्णपेतामहं पूर्वस्वसंवाधतेन पूर्वपुरुषवित्तस्येन तद्वत्तत्तत्स्यापि त्रमणस्या
 श्रितायहादिकं साधारणद्वयमात्रापलक्षणां सप्तमावतिवाच्यः सप्तमान्तर्गतानुक्तसप्तमापकः
 तेन सप्तमपर्यंतानामेव देशान्तरादंगत्तमाभागेतानलक्षमादेरिति अतएव सप्तमादक्यविद्धि
 भवतीति वचनमप्येतद्विषयमिति केचिन्नुवाकरोऽनावस्थायातेन वीजिष्यामि मरणदिदेशावाय
 दितुं विज्ञेयोनपर्यंतोऽस्य पूर्वजास्तषेन तदेतस्य स्वामित्वेन तत्परम्परजातस्य सप्तमादृष्ट्याप्य

धिकारः यथेः नरधनस्य संक्रमनत्वात् पदितु वीजिष्यामि मरणदिनः प्रागेव तत्त्वैषोत्रपर्यंतास्य पूर्व
 जोधस्वैस्तरपंचमस्य पिंडवदिर्भावेनानधिकारस्युत्रादिरणनाधिकारइत्याहुः तस्य
 तत्तयासतिदेशस्थविदेशस्थयोर्व्यवस्थायां विदेशभाविनवनवैयर्थ्यापातात् अतएव म
 ठीभूतश्रत्यंतरकृत्यनापित्रामाणिकीति सुधिभिर्भाव्यं मौनवशपरम्परक्रमेण तदेदेशवच्छे
 द्यमः सामन्ताः प्रतिवाचिनः इत्यर्थः एकपितृकाणमित्यादिकं पितृकाणां विभिन्नजातिमा
 तृकाणेषु त्राणमित्यर्थः अनुलोमेति तेन प्रितलोमपरिणयनं सर्वथैवेनेति सुनिर्तननुप्रति
 शेयं बालप्रताप एव एतेरेवेगुणैर्यत्कः सवर्णश्रोत्रियो वरुति याज्ञवल्क्येन सवर्णाक्षिवैह
 मात्रस्य प्रतिपादनात् असवर्णविवाहस्याप्रसक्तेः अत आह आक्षेपेति प्रसस्तागाहस्याचितय
 द्वादधर्मापयोगिनः सवर्णा एव सहलेन धर्माधिकारस्य भर्तुः शरीरशुश्रूषाधर्मकार्येनेमिति
 कंससेवकुर्यात्पर्वेषां नान्यजातिः कथं न इति अनुना प्रतिपदितत्वात् कामतः विषयोऽप्यति

द्वयभागी
॥१॥

एतत्तत्तु गृहिधर्मलिप्सयति नैतां सांविवाहे भवत्येव किंतु केवलं रणाधीन एव स इति प्रति
 फलं अतएव च तस्योत्राह्णस्य विवाहितास्त्रिस्तु द्वैकाचेतरेषामिति श्रुत्वा पारस्व अतए
 वात्रापि वैदिक कर्म तथा पूर्ववद्विश्वाङ्कनैव्यमेव गोभिलेन संस्कार प्रनयमाभिधाय सर्वाण्य
 वाज्नाहार्यवन्तास्तु तः दोषसत्त्वे हेतुमाह तदहेतुरिति अत्रानुक्त्यल्लेखनेन मुख्यकल्पस्य
 वएव कर्तव्यतया समरणपरिणयनसम्भवे तथा च वचनस्याविधत्तनतदधिगमे प्रत्यवायः
 प्रतिपदित इति बोध्यं निचेयं युतक्रमोदाविषयनीति प्राचीनमतं निष्कर्षणं नैति काम
 स्तु प्रवृत्तानामिमाः स्युक्तमेशोवरं शुद्धवभायीश्रुत्य सा च स्थानं विस्मृता इति क्रमिकोदाश्रु
 मुपक्रम्य निदा वचनेनेत्यर्थः युतक्रमोदा विषयत्वे च स विवादीनामपि युतक्रमोदात्वे दोषश्च
 वणात् ऊदा विषयत्वेन तदेकवाक्यतया मन्वादि वचनस्याप्युदा विषयकं विधिनिषेधौ तु भ
 नवदुपपन्नाविधिभावः अतएवेति यतः श्रुत्वा परिणयने तस्यामप्युदात्वाद्नादौ च दोषोऽतएव स

स्यमन्त्राद्यामिति अन्येनाद्यामित्यर्थः तनदत्तदपरिणीताश्चुदाकृताभिप्रायमिति वस्य
 माणेननाविरोधः किंचिदुणवत्त्वेन शुद्धापुत्रस्य किंचिदुणलनिसंलताभ्यामित्यर्थः द्विजातिपुत्रा
 णां किंचिदुणलत्वे इति केचित्तु नाशे गोवृषोयानमत्कारश्च वैश्वविप्रोऽप्योद्भवे कंदला एकं
 पंच प्रधानकः इत्युद्धारस्य प्रागभिहितत्वात् सर्ववचनसोद्धारविषयमिति रत्नाकरः तदसंस्तुति
 यविशेषरुद्धारानुक्तेः तयोस्तदभावादाधिक्यविधानानुपपत्तेः कीनाशे हेतुनाहकः ब्राह्मणस्येत्यादि
 आदिनापि ब्रह्मवर्णदण्डाविमजेषु ब्राह्मणपुत्रश्चतुरोऽरण्यादयात्क्षत्रियापुत्रस्त्रीनुदावरो
 वेभ्यापुत्रः शुद्धापुत्रस्त्वेकं अत्र शुद्धापुत्रवर्जब्राह्मणस्यायं भवेत्तदानवधाविमजेषु चतुस्त्रि
 भागीकृतानां शानादद्युः वेभ्यर्वर्जजएधाविमज्यचतुरस्त्रिनेकं च समादयुः क्षत्रियवर्जसप्त
 धाकृता चतुरोद्धारवेकं च ब्राह्मणवर्जषडधारुत्वा त्रीनुद्धारवेकं च क्षत्रियस्य क्षत्रियवेभ्यश्चुद्ध
 वं विभागः अथ ब्राह्मणस्य ब्राह्मणक्षत्रियोपुत्रोऽस्यातां तदा सप्तधा कृत्वा ब्राह्मणश्चतुरोऽरण्यान्

इयमावादी
॥६७॥

ह्यात्त्रीनाजन्यः ब्राह्मणस्य ब्राह्मणवैश्वेचेतदाषडधा विभज्य चतुरोऽंशान् ब्राह्मण आ
 दद्यात् द्वौ वैश्यासुतः अथ ब्राह्मणस्य शुद्धोऽस्यातां तदा पंचधा विभजेयातां चतुरोऽंशान् ब्राह्म
 ण आदद्यात् एकं शुद्धः अथ ब्राह्मणस्य क्षत्रियवैश्वेचेत्यातां तदने पंचधा विभजेयातां त्रीनं
 शान् क्षत्रियस्तदद्यात् द्वावशेषवैश्यः अथ ब्राह्मणस्य क्षत्रीयस्य वा क्षत्रियशुद्धसुतोऽस्यातां
 तदा तदने चतुर्द्वौ विभजेयातां त्रीनशान् क्षत्रि आदद्यात् एकं शुद्धः अथ ब्राह्मणस्य क्ष
 त्रियवैश्ययोर्वैश्वेचेऽप्युत्रोऽस्यातां तदा तदने त्रिद्वौ विभजेयातां द्वौ वशेषवैश्व आदद्यात् एकं शुद्धः
 यदि ब्राह्मणपुत्रोऽस्यातां शुद्धपुत्र एकः तदा ब्राह्मणपुत्रो अष्टभागानां दद्यात् एकं शु
 द्धासुतः अथ शुद्धपुत्रोऽस्यातां एका ब्राह्मणपुत्रः दत्तं षडधा विभज्य चतुरोऽंशान् ब्राह्मण
 स्तादद्यात् द्वावशेषशुद्धपुत्रोऽति अनन्यक्रमेण शक्यं नो अन्यत्रा विभवेतीति विष्णुस्मृत्ये
 स्मृतं भयादेनेन न लिखितं अन्यत्रेति ब्राह्मणपुत्रमेकः क्षत्रियपुत्रको द्वौ क्षत्रियापुत्रे

क ब्राह्मणपुत्रोऽद्यादिद्विसर्थः जन्यजन्येष्टे ब्राह्मणपुत्रोपेक्षया भवेदिति ब्राह्मणपुत्रेण
 सहसमांशो भवेदित्यर्थः विशेषणवैश्याजातास्तथाजातस्तथा विधिक्षत्रियेण सप्तमांश इत्यर्थः दर्शनी
 तोऽनिसवर्णापुत्रानंतरापुत्र्योक्तिस्त्वामान्याभेदानादिति भावः अविशेषणं तपेतामहा
 भित्तिविशेषमनाभिधायकमागतमिति प्राप्यतामहाहितं बोधिसाधारणसामान्याभिधानादि
 त्यर्थः नृपादीनामनेति क्षत्रियादिपुत्रादीनामित्यर्थः अनुवृत्तानं अधिकारिः अनुमत्यभावः क्षि
 धइति शेषः स्वबंधिनोऽनाधिकं प्रसूते बंधिनोऽनुधिकं प्रसूयदडाप्यन्यायमिदं त्वादिति
 भावः उक्तं ब्रह्मपुत्रना विधानात् विधायुक्तोपमं शालः प्रजातइत्यादिनादानपुत्रस्य कथ
 नादिति भावः अर्जनस्य धानाद् आवृत्तानामिति सुकुलाद्विधामाधेयस्य गृहागतानामि
 त्यर्थः एष विधिरर्जनविधिरुक्तयोऽभिधीयते इत्यन्वयः अर्जनरूपत्वात्क्येति अर्जनं सान्च
 गावितप्रीतिहेतुतया तथा नृजक्रियापि तोषार्थे रनादृष्ट्या अतस्तत्त्वीकारेण प्रतियहः अदृष्टा

यन्मागदीक्यर्थयन्तद्व्यपत्तीकारण्येव प्रातेग्रहस्येन ह्यस्मिन्नातथाचउभयसामर्भ्वहणिएकस्येवेत्यर्थः
 ॥६८॥ हेवद्याधनेयस्यतियोगाद्वाहृष्टवभाभस्यर्थमाशक्नाहनेनितिननुतथापिगृहकमागत
 क्षेत्रातिरिक्तभस्मात्रेक्षात्रादेरनाधिकारः स्यादत अत आह केन बले नतितदशयति यथेति
 सत्राताविति श्रद्धाश्रद्धाज्जातुत्पथ्यसर्वमिति ननुतत्रभूमिकृतविशेषः इतिभावः तथाचै
 तद्वचनश्रद्धाज्जातुत्पथ्यनिषेधेन प्रतिगृहतातिरिक्तमश्रद्धात्रेयदिरधिकारसिद्धिर्न्यागबलेन
 हृदायागतयस्यत्राहणसंबन्धिभूम्यर्थत्वमिति ग्रहत्वात् इतिभावः प्रतिपदभस्मात्रपरत्वे ब्रह्मपदार्थ
 वे ~~अत्रैवैव~~ ब्रह्माशक्नाह अर्थेति इयमर्चनस्य पाएकेनमनुन्या अन्याप्रातः

भावाः इत्थं चैतद्वचनैकवाक्यतथामनुवचनमपिश्रद्धाधिकारतिषेधार्थः॥ पा-
 रिसङ्ख्याविधिधत्वेन तृद्विजातीनामधिकारविधिः॥ तथ्यविध्यं त्रप्राप्तनय
 विधानासम्भवादिति ध्येयः॥ वक्ष्यति अपुत्रधनाधिकारप्रकरणे इति शेषः॥ तथा
 चविस्मरिति॥ अत्रद्विजातिपदं क्षत्रियवश्योभयपरं॥ नतु ब्राह्मणपरमपि
 विप्रस्य तृतीयाभिधायकदेवलनारदविराधात्॥ बहुवचनं तु अन्तिभेदादिति
 भावः॥ सत्युत्रविद्यमानाद्विजातिपुत्रः अपुत्रश्च इति पुत्रस्यैव विवोधमिति
 ज्ञेयमिति॥ यदेवास्यपिता दद्यादित्युक्तेरिति भावः॥ अपरिणिताविधयुत्वेहे
 तुमाह॥ परिणिताया इति॥ तथाचपरिणिताजातस्यविधिवोपेतपुत्रत्वेन प्र-
 शस्तोशमागितायुक्तः॥ अपरिणिताजातस्यप्रतिसिद्धपुत्रत्वेन नभगिताकिं
 तुमासाच्छादनमात्राहंता इति नवैपरीत्यशंकेति भावः॥ केचिन्तुवैधत्वादिति
 तथाचाविरोधितत्वेन निदासास्तहितरविषयत्वेस्यैव युक्तत्वादिसाशयेना

हः॥ तदसत्सपाया नैव शब्द इति निश्चया वैधा वैधसाधारणत्वेन शंको चेहेत्वाभा
वात्॥ ननु सकृदभिगमस्य वैधत्वेऽपि न पुत्रोत्पत्तौ वैधत्वमन्याह॥ तत्रैवेति
॥ प्राथमिकाभिगमे एवेत्यर्थः॥ गर्भस्थिते गर्भोत्पत्तौ सत्त्वाचसकृदभिगमस्य
वैधत्वे नैमिक्तिकस्य पुत्रजननरूपफलस्यापि वैधत्वं तदर्थमेव तत्प्रतिपा
दनात्॥ यथा फलचमसमस्यैभक्ष्यं प्रपञ्चशतायत्र अखिजे फलचमस
भक्षणमपि वैधमिति भावः॥ ननु पूर्ववज्ज्ञेयं तौ इति विधौ अत्वभिगमनसामा
न्यस्य वैधतया सकृदिति। कथं तत्राह नेति उक्तार्थे प्रमाणमाह यथेत॥ दृष्टा
र्थमिति पुत्रजननरूपदृष्टप्रयोजनार्थमित्यर्थः॥ अन्यथा अन्यस्यभिगमन
स्यापि पुत्रोत्पत्तिरेतुल्ये सकृदभिगमना विधानस्य॥ तथाच पुत्रार्थं प्राथमिक
गमन एव शास्त्रार्थः॥ द्वितीयाद्यभिगमनं तु दृष्टप्रयोजनमात्रार्थ इति अनु
क्तसकृदिति भावः॥ अतएव सदेवोपवेव जैतासां वरमनुस्मरन्॥ इति स

रामिगमनं॥ वरस्मरणनिमित्ततया निर्दिष्टः॥ अन्यथा पुत्रमिच्छन्निसेव निर्दे
श्ये तत्राधान्यादिति॥ मंगले नि॥ अभिप्रेतार्थसिद्धिमंगले तदाचार्ये तस्य
र्थमित्यर्थः॥ तदपरिणताश्च पुत्राभिप्रायमित्युक्तं॥ उपसंहरति अत इति
॥ इत्यमिति दासस्यापरिणतारक्षितामित्यर्थः॥ सतीतिसमस्या दशुनत्वात्॥
विशेषस्य इति न्यायादिति भावः॥ ज्येष्ठता श्रेष्ठतासाच पुत्रा म नरकत्राण निव
धना तदभावाच्च ज्येष्ठतामावदत्याह। स्वत इति साक्षादित्यर्थः॥ ज्येष्ठ इति ज्येष्ठपुत्र
कार्यं पुत्रा म नरकत्राणं तदकरणत्वात् तर्हि पुत्रिकाकरणं किमर्थमन्य आह
पुत्रदारेणेति स्वधाकारं त्रिविधक्रियाकरं अन्यथा स्वधाकारशब्दस्य आदेक
रणार्थत्वे दोषो न नरसाधारणत्वात्। पुत्रिकाकरणं वैयर्थ्यापत्तेः॥ एतेन पुत्रिका
पुत्रसत्वेऽपि पुत्रिकाया एव प्रेतकृत्याधिकार इति मतमपि निरस्तमिति वेदितं
यं- तथाच चारुत्पत्तौ कार्यमेव पुत्रिकापुत्रकरणमिति भावः॥ ज्येष्ठोऽपि

निजि तस्य साक्षादेव ज्येष्ठपुत्रकार्यकरणदितिभावः पौत्रत्वाहिति॥ आनिदे
 शिकपौत्रादिसर्थः॥ मनुविरोधादिति न च विनिगमनाविरहः किं मनुविरो
 धादशिक्षोक्तं पुत्रत्वं गौणं किं वा वशिष्ठविरोधान् मनुक्तपौत्रत्वमेव गौण
 मिति वाच्यं॥ मनुस्मृतेः सर्वस्मृतिप्रवलस्यैव विनिगमकत्वानुसृतत्वे पु
 त्रव्यपदेशः॥ गौणमिति पिंडदानत्वेन स्यस्य पुत्रगुणव्ययोगान्॥ गौणताको
 ध्यापिंडदानयोगमेव उपपादयति॥ तद्वारे लैवेति॥ एकस्य पुत्रिका पुत्रस्य
 अन्यस्य पुत्रिका स्वरूपस्य तद्योगान्॥ न च परस्य स्यापि देदानापेक्षात्पि
 उदानस्य वलवत्वेन पुत्रिका पुत्रस्यैव वलवत्त्वात् न च पुत्रिकाया अग
 जत्वात्॥ तदधीनजन्मनया च तत्पुत्रस्य पिंडदानयोगान्॥ न स्याद्वैरुक्
 र्त्वेण पुत्रत्वोचित्यात्॥ एतन्मायादेव अपुत्रिकाया सबहुहितभाव एव दो
 हित्राधिकारवद्व्यति अन्यथा तत्र साक्षादुपकारतया दोहितस्यैव प्राग

राम

२

विकारापत्तेः॥ अतएव समस्तत्रेयनेन पुत्रिकै पारस्योखे समभागितामनुक्त
 न तु तस्याः॥ पुत्रौरससमभागिताकेनापत्ता इति॥ इत्थंच पुत्रिका पुत्र एव वेति
 द्वादशविधपुत्रस्यान्यत्वं कर्मधारयोन तु न तुरुष इति विभावनोयं॥ सर्वोक्त
 विभाग इति समभाग इत्यर्थः॥ असवर्णत्वे औरसस्यासवर्णे तु औरसशब्देन
 परिणितायां स्वयमुत्पादितपरः न तु सवर्णयां संसृतायां स्वयमुत्पादयेतु
 र्यं॥ औरसंतविजानीयात्॥ पुत्रं प्रथमकल्पिकं द्रुत्तौरसपरं न स्य तु स
 वर्णत्वा संभवात्॥ असवर्णैरसपुत्रवदिति॥ सवर्णैरसनमहासवर्णैरस
 स्य क्षत्रियादृशस्त्रियोकांशरूपो भागस्तादृश इत्यर्थः॥ दुहितं तं रतु न्यत्वा
 दिति एतावता यथावध्यायामपुत्रिका सांतदनते णे गणि युक्त्या पुत्रि
 कायामपीति प्रतिदिता॥ द्वादशपुत्रानिति पुत्रिकया सत्वेत्यर्थः॥ आसजा
 औरसयौ न भव पुत्रिकाः॥ परजाः क्षेत्रजादयः त्वयः दतः क्रीतसाहा

कालो नरुत्रिमाः। यादृच्छिकाः अथलो पस्थिताः। अपविद्ध स्वयमुपामृत
 गुडोत्पन्नः। येनित्सवर्ण इति ब्राह्मणस्य ब्राह्मण्यो जातः। क्षेत्रजः श्री
 रसवैश्यापुत्रायेक्षयाडनमवर्णः पितुः सवर्णः इत्येवमादय इत्यर्थः। अथ
 मेवेति। श्रीरसेन सह तेषां योविभागक्रमः स एव पुत्रिकयापिसहैत्यर्थः।
 एतदर्थमेव स्वयं द्वादशविधपुत्रगणनायां पुत्रिकायाः प्रथममुद्देश इति
 बोध्यं। गुणवद्गुणतयेति। स गुणत्वनिर्गुणत्वाभ्यामित्यर्थः इति संप्रदायः। वस्तु
 तः पितुर्हिनवर्णस्य विभागानुक्तैः। अनध्यवसायापतेरिति बोध्यं गुणवद्गुण
 पेक्षयेति। षाठे अगुणो निर्गुणः तेन गुणवन्निर्गुणरूपविषयमेवादित्यर्थः।
 तुल्यत्वाभिधानादित्यर्थः। तितुल्योऽप्रतिपादनादित्यर्थः। आत्रशंस्यमनुक
 ल्या तदर्थं तन्निमित्त्यर्थः। तेन जीव न दानोपि इच्छामात्रं प्रयोजकं न तु तेषां
 अधिकार इति भावः। जीवने भरणमिति हीनवर्णपरमिति। न तूत्तमवलोप

राम

३

रामपि देवत्वेनेति। तेन उत्तमवर्णस्य भागिताया हीनवर्णस्य मासाच्छादन
 मात्रस्य चोक्तत्वादिनिभावः अनियोगोत्यवेति। श्रीरसमुत्पाद्यक्षत्रिणिमि
 त्ते तस्मिन्नेव क्षेत्रे अथैनशुल्कं दत्वा यत्पाहि तत्सस्य तदौ रसेन सहैत्यर्थः। अ
 यमेवेति। शुल्कं दत्वा नेतुं क्षेत्रेण एव पुत्रो नवीजिनः तेन तत्स्य नवीजिधना
 धिकारिता। किंतु क्षेत्रेण एव धने श्रीरसतृतीयोऽंशहारितेति। अशुल्को
 पहतायां तु पिंडं दत्वा वोदुरे वने इत्युक्तेरिति बोध्यं। अथाऽपुत्रधनाधिका
 रिता। अथति पुत्राधिकारिरूपगणनेतरमित्यर्थः। आन्नाय ते अभ्यस्यते
 त्या आयो वेदः पुण्यति। एकैकं कृते ये पुण्या पुण्यकर्मणि विहितानि विद्व
 कर्मणि नृयोः फले स्वर्गं नरकरूपे भोक्तृत्वेन स मेत्यर्थः। इदेव शरिरे
 मित्युक्ता भेदे हेतुः। स्वकर्मफलभागास्पृशानतिरिक्तत्वस्यैवास्मिन्नेत्यर्थः।
 देहादौ मिति-देहर्हि न प्रत्यक्षतया स जीवतीत्यर्थः। सकुल्यैः स्वनाभिभि

क

रिमि त ती या इयं स सम्यर्थः॥ तेन सकुल्यादिषु सत्सु सनाभयः सहोदरः॥ श्री
 तस्य म नस्य-पतिव्रतापतिशुभावता॥ न तु मनेषि येन या नारी साध्वी ज्ञेया
 पतिव्रतेत्युक्तपतिव्रतामरणेनैव तन्निष्पत्तेरत्रासंभवात्॥ साध्वो-अव्य
 भिचारिणि तेन तद्विपरोतामधिकारनिवृत्तिः॥ सनातनोऽनादिपम्यराग
 तः कुप्यं स्वर्णरूप्याभ्यामन्यतैजसेलौहादिश्रेयं वरं वस्त्रं आशयस्तीकृत्य
 दाययेदिति॥ स्वार्थेण चामासषणमासिकेत्यनेन पाठेण निषेधः आदिना
 आद्यादिश्राद्धं तदपरिग्रहः पितृभ्येति द्वितीयां तु द्वयं-मर्तुस्त्यत्रान्वेति क
 यं मृतोद्देशेन त्यक्तं मूर्तमन्नपादादि॥ सतववनेरिति सत्तानामेव वचना
 मेनोपलब्धिकारतात्पर्यं कत्वादिति भावः॥ स ब्रह्मचारिणः एकदैवगुरो
 रध्ययननवेदाभ्यासेन समानव्रताचारिणः॥ पूर्वस्येति बोधितं स्वर्गं तस्य
 मृतस्य उपलक्षणमेतत्॥ पतितादेरपि बोध्यं॥ सकृत्ताश्रुतास्य एकस्य ध

रम

४

न पदस्य पत्यन्तयेवर्तनोचिनधनबोधकत्वं भ्रात्राद्यन्वये च कृतं॥ सध
 नबोधकत्वं न संभवतोत्यर्थः॥ भर्तुः शिष्यनेपालयंती तदोयशयने पुरु
 षो तरेवारयंती॥ अव्यभिचारिणानि यावत्॥ व्रते पालौकिकभनुपकारिणि
 तां तद्युक्ताव्रते एकादश्यादि व्रते स्थिता तन्नाकारिणित्यर्थः॥ इति केचित्
 तदसत्तां॥ भर्तमरणक्षणे तदसंभवात्॥ पिडे-मर्तपिडे॥ अनुषज्यते इ
 ति॥ यद्यपि समासस्य विशेषणमात्रस्य नुषंगो व्युत्पत्तिविरुद्धः॥ अन्यथा
 चैत्रपटमानयघटमानयेत्यादौ चैत्रस्यानुषंगेन घटाचयापनो तथा
 पिनदिति षष्ठ्यं तमयमित्यभिप्रायः चूडामणिमतमाह॥ आकोक्षेति
 ॥ आकोक्षासत्वे समासस्य स्यादन्तौ बाधकभावः॥ भर्तुरित्यस्यानुषंगः
 स्तुत्यवस्थितत्वे दसंभवोति ति चूडामणिः॥ वस्तु तत्तदित्यर्थपरं इदं
 त्यनेतरं उपस्थितमिति शेषः॥ तथा च तद्वत्ते स्वरूपमनुष्यते अ

शश्वस्यस्वसंवेधिकतया व्युत्पत्तिवशेनोपस्थितत्वात्। संवेधितयाऽन्वो
 यते इत्यर्थः। ननु तु द्वाक्यटकनेयापदापस्थितायाः। पत्या एवाऽन्वयो युक्तः
 । ननु भिन्नवाक्योपस्थितस्य भर्तृस्य च पत्नौ स्वोऽं कृदमेव भर्तृनोचिते
 त्वमने इत्येवार्थः। किं न स्यादत आह नन्विनि अनुपपत्तौ हेतुमाह स्वाभिभा
 वेति स्वत्वज्ञापनार्थत्वादित्यर्थः॥ अस्य वचनस्य न च नहि स्वाशेषत्वनज्ञा
 यने ज्ञातत्वादितथा च प्राप्तत्वादि धित्वा संभवो वै यथ्यं निराकोक्षत्वं चेति भा
 वः। नियमार्थः॥ न च गृहणेति। तथा च गृहणविधिरयं न स्वत्वविधिरिति भा
 वः॥ गृहणं यथेष्टविनियोगः न क्षणं॥ वासादेरिति तथापि विधित्वा संभव
 स्तदवस्थ एवेति भावः। नियमार्थमिति स्वाशृगहणियादेवेति। नियमार्थ
 मित्यर्थः॥ अदृष्टेति विधिनियमितस्य नित्यतया तस्मात्। पठेति यापूर्वक
 त्मनोयेतच्च दृष्टत्वे संभविगौरवाद न्याय्यामिति भावः॥ गौरकोत्तरम

राम

व्याहृति यमेकोतिनियोज्येति ममेदं कार्यमिति बुद्धानियोज्यः॥ गुरुमते स्व
 र्गकामो यजेतेत्यादौ स्वर्गकामनियोज्यकतया उभयथापि आच्छेदवत्त्वपि॥
 गविषयकं कार्यमिति बोधस्य सिद्धत्वेन प्रकृतयेति नित्यवाप्यपरिहारफल
 कामरूपनियोज्यकस्य न्यादिपदादकरणे प्रसवायकस्य नमपि स्यादित्य
 र्थः॥ नियोज्यकस्य नाया उभयथाप्यावश्यकत्वेपि कामनारूपाधिकाराधि
 क्यमत्रेति बोध्यं॥ अनंघीति॥ अधादिभिन्नः॥ तत्त्वमेशेति॥ अवागम्य
 तेऽं इति शेषः॥ ननु अनंघादिमया दृष्टं न तथा नोक्तं॥ किं नृहणार्थं बुत्त
 तिकस्य नास्यानतया तच्च वैदिकस्येव नौकि कस्यापि वाक्यस्यादिशेष
 ॥ तथा च तत्र वचनाभावोऽकिंचित्। करइत्यत आह भवतुवेति॥ अभ्यु
 पगमादाह भवतुवेति कश्चिपूर्वोक्तहेतुना स्वांशः न भवेति विधानानुपप
 त्तिरूपेणपि व्यंशयेत्यमिति अनंघादहिरसुतो वाक्यो निशेषः॥ नचपु

त्रान्तरस्या व्यंशदेकवचनमनुययन्नमिति वाच्यं तस्योद्देश्यविशेषणतया च
 विवक्षितत्वात्। एकपुत्रस्य नाभिप्रायेण वा तदा अतएव सत्त्वविधानां संभवा
 देवः॥ संवंधिशब्देनैति॥ संवंधिशब्दस्येत्यादिः॥ संवंध्युपस्थापकत्वं स्वा
 र्थस्याप्यः॥ संवंधो प्रातिपत्तिरूपक रूपस्तद्यदि तत्स्वार्थबोधकत्वं तं विहा
 य स्वार्थान्वर्थान्वयबोधकत्वं सम्भवात्। तद्यदिति धूर्तिकत्वात् पुत्रत्वादिरू
 पसंवंधितं यापयतकतापुनरुपस्थितस्यैव संवंधिन इति भावः। उक्तमुत्पत्ति
 कत्वनस्य त्वं हृष्टा तर्शयति तथा माते सुक्ते उपस्थितस्य वक्तुरेव संवंधित
 याऽन्वयित्वं तथा प्रकृतेऽपि अंशशब्दस्य स्वर्वाद्येकतया उपस्थितायाः प
 ल्यएव तदर्थान्वयित्वमिति तत्कथं भर्तुः कृतं हतं मंशतमेति भर्तृत्वयं व्या
 स्पसिति पूर्वपक्षः॥ यद्यपि पत्नीपदस्य संवंधिकतया तदर्थान्वयित्वेन भर्ता
 व्युपस्थित एव तदा तथापि विशेषणतया विशेष्यतया च नासंवंध्युत्पत्ति

राम
 ६

स्थले विशेष्यतयोपस्थितस्यैवान्वयितुं ननु विशेषणतयोपस्थितस्येति व्युत्प
 न्निःकथमन्यथा यज्ञहरत्तमि वंयितृ गृहं प्रविशतीत्यादौ न यज्ञरतस्यपि च न्वयो
 ऽपि तु मित्रस्येति निजियमउपपद्यते इति भावः॥ दूषयति। तदपेक्षितं॥ अनुपात्ते नि सं
 वंधिपदा न्वययोग्यतया संवंधिनः शब्दे पातत्वे तस्यैव तदन्वयित्वेन स स्वभ्रान्तर
 स्योपस्थिते न पत्न्यंशान्वयः। तस्याः प्रथमानोपस्थितत्वे न यद्यपि तस्मात्कंशेण संवंधि
 नाऽन्वयाद्योत्पत्त्यादि निभावः प्रयोज्यस्येति प्रयोजकस्येति च द्वयं प्रमाणं तरेण तत्र
 स्योपस्थिते बोध्यं प्रकृते भर्तृरूपसंवंधिनः शब्दे पातत्वे प्रतिपादयति तदुत्पत्तिं
 ति॥ पत्न्यपेक्षतापत्तीरूपसंवंधिघटितस्वार्थबोधनयाऽप्यदस्य निशेषा पत्न्यन्वये वा
 धकमप्याह विधानानुप्रपत्तेश्चेति॥ उपसंहरति तस्मादिति तदंशमहत्तं॥ तुल्या
 सबलः॥ प्रियमानः॥ निर्दोषः॥ स न जिह्वा ददवस्थः॥ सवर्णभातरो वै मात्रेयाः सहा दराणां
 प्रागुक्तात्॥ कुल्या नो सहवासिनः॥ सकुल्याः प्रव्रजेदाश्रमो तरे प्रविशेदित्यर्थः॥ भ

मिनीं अन्तः शं विवा होचिन्ते॥ विधवापि वत्त नोचि नमिति केचिन्ते॥ इदमप्यसं सृष्ट
 विषयं कुतोन स्यात्॥ अत आह उच्यते कर्मोपसे हायोरिति॥ नन् कवि रोचपरि हाय
 यानुपपत्त्या सं देशपति नन्ययो नादर एय इति विभक्तविषयत्वमेव वा न्य इत्यत आह किं
 चेति लोपाशंकायामिति लोपो विभज्यत्वं अमोषां त्वहस्यनिवचनात्॥ निरुक्तविषय
 विभागे हेतुमपि विकल्प्य दूषयति किंचेति॥ विशेषज्ञापनपरत्वेन समानसंबंधिनां म
 ध्ये संसर्गिनिबंधनाधिकारबोधकत्वेन अन्यथापुनस्तत्वेपि संसृष्टाधिकारप्रसंगा
 दिति भावः॥ प्रत्युत्तन विरुद्धमेव वचनमस्तीत्याह॥ अनंतरं पुनरुक्तिनेत्यादि॥ अनप
 त्यस्य धर्मोपमभार्यपितृकस्य चेत्यभिधानादिति भावः॥ असंसृष्टविषयमेवेति॥ अंस्त्वा
 दिवचनामिति पूर्वोक्तमनुष्यते॥ युक्तमिति संसृष्टत्वेप्यभावे आधिकारसद
 संसृष्टत्वेप्येतत्वे आधिकारस्य स्वरससिद्धत्वादिति भावः॥ असंसृष्टविषयत्वमे
 वाह॥ तथाहाति तदपस्यापीति सर्वेषां संसृष्टानोसर्वधन एव सामान्यस्त्वं न प्रादेशिक

राम

७

प्रितिभावः॥ ननुदं पत्योर्मध्यगंधनमित्यनेन तत्र पत्या अपि स्वत्वस्या वेद्यमानतया
 अनंतरं पत्या एव युगापटुमयोर्वीतद्वनं कथं कथं यंतस्यादत आह नचिति भर्तृमर
 णेन तत्स्त्वापगमे नभर्तृमरणत्वात् तत्स्त्वोस्त्वनाशे प्रमाणमाह यदेति इत्थंच पत्य
 अधिकारस्थलेपि भर्तृमरणत्वाच्चो न स्वत्वेन स्थितेव सामग्री सत्वात्॥ किंतु पुन
 सत्वांतरमुत्पद्यते॥ अतएवाह नस्यदायत्वमिति भावः॥ किं त्विति अविज्ञातं चेत्त्री
 यत्वादिनाविशेषरूपेण धर्मि स्थितिश्चितं॥ एकादशमिध्यपदलोपिसमासाश्रयणे
 न एकदेशो देशश्चाश्रयो यस्य तादृशंच तदित्यर्थः॥ नचिति न तु समममेव बंधयोरि
 त्यन्वयः॥ न तु समुदितमेव उच्यते स्वामिकमित्यर्थः॥ प्रमाणभावादिति वैशेषिक्य
 वहारानहंत्वेन प्रमाणभावादित्यर्थः॥ परिणयोत्यंते तदधीनं दाम्यस्य संस्कारोत्पत्त्यो
 अन्यथा परिणयानंतरं भावि भर्तृधनैस्त्वमित्यानुपपत्तेः॥ परिणयस्य विनष्टत्वादि
 ति॥ तथा वयत्याः॥ स्वत्वस्य विशेषिनः स्वत्वात्त आर्तस्त्वसे भवइति भावः॥ नदधिकार

रणस्त्रेति तथा च मर्तमरणसत्त्वनाशेषु च सत्त्वकालः सह करीकल्पते नतिभावः॥ अ
 सिद्धिरिति तथा च संसृष्टभात्रधिकारवोधकशास्त्रमेतत्तत्वावचनं न भवतीत्यर्थः॥ ननु
 मर्तमरणसत्त्वनाशः स्वत्वनाशः॥ आतुः स्वत्वनाशो वाधकभावइत्यत आह सिद्धे हे
 तिसंसर्गविषयत्वं संसृष्टविषयत्वं सत्त्वतोति शेषः॥ सति सितुं द्वे तु पलौ स्वत्वनाश
 इति सशास्त्रवलेनैव युत्र स्वत्वकाले स्यापि सहकारित्वकल्पना इति भावः॥ ननु द्रव्य
 योगंधनमित्यनेन मयसुः स्वत्वैतत्रैव पल्याः॥ स्वत्वप्रत्याज्यते न तु वैपरीत्यं स्त्रिध
 ने व्यभिचारः॥ तथा च पाशुः सत्त्वनाशः पल्याः स्वत्वनाशः सिद्ध एवेति॥ शास्त्रस्य सं
 सृष्टविषयत्वे निष्पत्त्यहं मिजिका न्योन्याश्रयः॥ पलौ सत्त्वनाशस्य प्रमाणं तुरसिद्धत्वा
 त्॥ अत आह किंचेति॥ तद्विधो विभक्तसंस्था न्यतरः॥ तस्य भातु सथाविधस्य उक्तो
 न्यतरस्य पलौ दुहितरु स्यादि याज्ञवल्क्यवचनस्य विभक्तौ संसृष्टविषयत्वमेव
 कुत इति चेदत्र चूडामणिः सवोधाः पल्याः प्रथममधिकारिवोधकतया तत्परस्ये

राम

व निश्चयादित्याशयादिति व्याचष्टे वस्तुतः शंखादि वचनानां संसृष्टाविभक्तौ भातुः प
 लौ तः पूर्वमधिकारवोधकत्वेऽपि त्रौरपि तथाविधयोरेव पलौ तः पूर्वमधिकारवोध
 कत्वं तु न्योन्यायादितिः परिशेषादेव याज्ञवल्क्यवचनस्य विभक्तौ संसृष्टविषयत्वमि
 ति भाव्यं॥ पलौ तः सर्वमिति॥ शंखादि वचनादिनिशेषः॥ तथा सदा धानावहनामत्र
 विवाहरवयाज्ञवल्क्यवचनादिभक्तौ संसृष्टत्वस्य पितृभ्रातृवाधकत्वे सिद्धे शंखाद्युक्त
 आतृवाध्यताया अविभक्तसंसृष्टगोवरत्वस्य वसं मवात् अत आह किंचेति॥ ननु भा
 तृदेयपितृत्रये सपितृने न मोक्तव्यत्वात्॥ आतुखे प्रागधिकारो युक्त इत्यत आह औवनि
 चेति इतरत्वापि संसृष्टाविभक्तधनेऽपि॥ यदि चोक्तं हेतुन पेक्ष्यापि संसर्गविभक्तवयो
 रुक्तं कर्षइत्युच्यते तदापि त्भात्रौ द्वयोरेव तदविशेषाद्युक्तधिकारः स्यादित्याह॥ अ
 विभाज्येति॥ अथ शंखादि वचनयाज्ञवल्क्यवचने युक्तमधिकारावगमात्तयो
 गपयासंभवतथा च तद्वैयर्थ्येऽपि तद्वयदा तत्तथापि त्रिपक्षया तद्वैयर्थ्येऽपि तत्र मदात्

तथा तदे यमाता महादिपिडेव यदा तत्तया च भ्रातुरुत्कर्षी तत्तत्र क्रमेणैवाधिका
 रो युक्तः विभक्ता संसृष्टयितुः प्रागधिकार सुवाचनिक एवेत्यत आह ॥ विंचेति ॥ अ
 विभागः साधारण्ये अतएव विभागविरहादेव डत्यस्ति तन्मात्त आरंतिस्तस्याधन
 संवैधस्य परिणयाधीनत्वहत् ॥ विभागध्यसेनय तवेति यावदेकत्रस्थापनमिति
 शेषः ॥ अन्यथा विभक्ताः पितृभिर्नाच्चेत्ते प्रोक्तो कत्रसे स्थिताः ॥ पुनर्विभागकरणे ते यो
 न्ये श्वेन विद्यते इत्यादि वचनोपदेशितेषु पुनर्विभागस्य वैयर्थ्यं पश्यते ॥ एतेन संसर्गे
 सन्निवृत्तसर्वेषां सवैधनेषु सामुदायिकस्वत्वादेव न तु विभागात् पूर्वमिव प्रादे
 शिकमिति सिद्धं तत्र चात्ताभिसेधान्वलेन साधारणशरेण यासांभ्यां संसृष्टि नैके
 नार्जितं यनेपि सर्वेषां मेव संसृष्टि नो सामुदायिकस्वत्वे ववौध्यं ॥ अधिकारबोधः ॥
 अनिकारिणो र्यविरोधः ॥ सुसिद्धं तमाह संप्रतीतिः ॥ न च स्वाजिधने प्रथमं भावधिका
 रः पितृसंवैधधनेपि तुरधिकार इति रत्नाकरद्युमिहितमिदं समाधानं युक्तमिति

राम

९

वाच्यं ॥ प्रमाणभावा द्विनिगमनाविरहेण वैपरीत्यस्यापि संभवात्तच्च ॥ धीमाद्विरस
 दभिमतार्यवादिभिर्हत्ता युधादिभिरित्यर्थः ॥ विस्थित्यादिना याज्ञवल्क्यपरिग्रहः
 वचनेभ्यः अपुत्रधनं पत्यभिगामीति ॥ पत्नी दुहितरश्चैत्यादि वचनेभ्यः वच
 नस्य पुत्रपदस्य वक्ष्यमाणयुक्त्या प्रयोजनपर्यंतं परत्वादारुः ॥ आदीनि यौत्र प्रयोज
 परिग्रहाद्यैः सपत्नीति अपुत्रधनं पत्यभिगामीत्यभिधानात् ॥ एषामभावे पू
 र्वयोधनभागेतरोत्तररत्यभिधानाच्चेति भावः ॥ अस्य न्यामूलत्वं माह युक्तमिति
 ॥ नित्यो नरकः नेरपइति नित्यगामीत्यर्थः ॥ इति केचित् तदसत् ॥ तत्रत्यनन्व
 यापत्तेः किंतु नरक एवार्थः ॥ तद्धितस्मात् ॥ विरक्षणं तत्र तस्याप्रसृतस्येति भा
 वोक्तेः ॥ तेन जन्मन इत्यर्थः ब्रह्मस्यादित्यस्य पितृलोकेऽंशुतं ॥ न्यायमूलश्रुतिबोधि
 तं ॥ अतएवोपकारकत्वेन धनसंवधस्य मनोरनुमतेत्वादेव ॥ अन्यथा न्यायमूल
 लत्वभावे ॥ ननु वाचनिक एव अयमधिकारक्रमः ॥ यौत्रयोरपि वचनोत्तरादेवा

धिकारो भविष्यतीत्यत आह॥ यौत्रधिकार इति कथंचिदिति॥ यौत्रिमाता महत्सेन
 दद्यात्पिंडं हरेद्वनमित्यनेन पुत्रिकापुत्रस्य यौत्रतया धनाधिकारप्रतिप्रतिपाद
 नात्॥ यौत्रस्यापि धनाधिकारस्यार्थतः प्राप्तेरित्यर्थः एवंपुत्रपुत्रे संसारे दौहि
 त्राधनमापुयुः इत्यनेनापितथैव यौत्रस्याधिकारत्ना भइति॥ दौहित्रादीत्यादि
 नाजो वस्युत्रात् एदिपरिमहः॥ प्रतिप्रनतुः प्रयौत्रपुत्रात् सातयोरुषसंधि
 विधिबोधितबोधमाशंक्याह इदमिति॥ पुरुषत्रयमात्रविश्रान्तैर्वैधव्यामृती
 ति॥ अनेन जन्मप्रभृत्युपकारकेभ्यः पुत्रादिभ्यो जघनत्वे मुपपादितं॥ एवंपाव
 णपिंडं दानाभावात्॥ अपितथा त्वेवौभ्यः न च पुत्रादिभ्यः पूर्वपरिणयनात् अम
 त्याश्च मधर्माचरणे न उपकारकत्वात् तस्याश्च्युत्कर्षसंभव इति वाच्यं॥ अत्ना
 भेचैव कन्यायाः स्नातकव्रतमाचरेदित्यादिना॥ आश्रमधर्माचरणे तस्याः॥ अ
 नित्यतत्वात्॥ जन्मप्रवृत्तिमहोपकारकपुत्रादितो जघन्यतायादुर्वीरत्वात्

राम

१०

च स्वभावेति उपलक्षणमिदं॥ श्वशुराज्यश्वशुराभ्यामपि बोध्यं तर्पणं प्र
 त्यहं कार्यं भर्तुः कुशलिनादकैः तस्य तु सत्यिश्वापि नाम गोत्रादि पूर्वकं॥ इ
 तिकाशीस्वउवचनात्॥ ज्वबासांश्चेति श्वप्रत्यहमिति विधानादेशो तर्पणं
 नित्यं अन्येषां काम्यमितिर्बोध्यं॥ विदमोरिति श्राधनेपतिबुज्याविदमोश्च पू
 जनं कार्यं पतिबुदना न चान्यथा इतिकाशीस्वउवचनात्॥ उपवासोश्चेति श्रा
 त्नादिताक्षनित्यानूकाम्यान्नवा॥ अहोरात्रभोजनरूपात्॥ भोजनचतुष्ट
 यनिवृत्तिरूपा नेव उपवासोश्चेत्यर्थः॥ काम्योपवासो महाभारतोक्ताः श्रय
 त्रिरात्रेपंचरात्रं पक्षव्रतं तथापि वा॥ मासोपवासो न कुर्याद्वाचो दायुषाम
 पापिवा इति त्रिरात्रोपवासो न वै श्वश्रुदयोः॥ त्रिरात्रेपंचरात्रं वा तेषां पु
 ष्टिर्नैविद्यते॥ वैश्याः श्वश्रुयो मोहादुपवासे प्रकुर्वते॥ इति भारतवचना
 जपुष्टिर्व्रतफलमिति॥ कश्चित्तु उपवाहे तस्य श्रयेभ्यो यस्तु वासोगुणोः सह।

उपवासः स विज्ञे यो न शरीरविशेषणमिति॥ पारिभाषिक उपवासपरमव॥
 अत्रोपवासपदमित्याहुः॥ तन्न तस्य संवादि तस्यैकविधत्वनविधानित्युपप
 तेः॥ नच उपवास सामान्यपरत्वे वा शक्यनुष्ठास्य न दोषः सर्वास्मिन्नेवास्मि
 न्नेवाहिका म्योपवाससंभवात्॥ इति वाच्यं॥ एतस्य संभवपरत्वाज्ञानवत्
 लोकांतरस्थे दुःखदायकवस्थानत्वे स्थितास्यति सुखदेतत्केवस्थानं प्रा
 पयति श्रुतेरिति युक्तं पत्न्यः सत्वमिति वक्ष्यमाण हेतुः पुराणपुण्य इति॥
 शरीराद्वैद्यज्ञानायापुण्यापुण्यफले समेति वचनादिः॥ पानयतीत्यतोपी
 त्यर्थः॥ अत इति॥ पत्न्यधिकारस्य न्यायसिद्धत्वात्॥ यतोऽत इत्यर्थः संख्या
 दिवचनैश्चिन्ति अपुत्रस्य स्वर्ग्यतस्य भ्रातृधनं तदभावेपितरे जमेतौ स
 पत्न्या वा ज्येष्ठा इत्यादिप्रागुक्तं वित्यर्थः॥ व्यवहित योजनामावाहसपुत्रस्ये
 ति अविरोधाहिति॥ विदसुयाज्ञवल्क्यशेखवचना नोपरस्यरविरोधः प

राम
११

रीहारायेत्यर्थः इदं च व्यवहित योजनायां मध्यपतितस्योभवात् तत्रैवाउभयत्रै
 व हेतुः ननु विदमूदि वचनेपि व्यवहित योजनया विरोधपरे हारसंभवे व्यवहितयो
 जनायां विनिगमकाभाव इत्यन आह न्यायस्येति वैधव्यात् प्रभृत्कन्यायस्येत्यर्थः
 तथा च न्याय एव विनिगमका इति निराकृतमपिकेचिद्वादिमतं हेतुं तरेणपि पुनर्नि
 राकरोति नन्विति तथा चाश्रुनकन्यनामौखपरहृतमपि नदिनिभाक्॥ स्वविशेषेणैव
 विभक्तद्विशेषाणुपादानेनैव विभक्तत्वाद्यनपेक्ष्यमित्यत्राये हेतुः वक्ष्यमाणनार
 दवचनविरोधपरिहाराय सर्ववर्णयास्तदभावेवानंतरवर्णयाश्च पत्नोत्वेन त्वन्यासो
 भायां णामिति व्यवस्थापति पत्नोत्वं चेति प्रथममित्यनेन तदसंभवेऽनंतरवर्णया
 अपि तथात्वं सूचितं॥ अत्र प्रमाणज्येष्ठेति अभिधाना ज्येष्ठावापत्नोत्यादिनाशे रवादि
 भिरिति शेषः॥ ननु शस्त्रादि वचने ज्येष्ठायाः पत्नोत्वमवगम्यते तेन तु सर्ववर्णया
 इत्यत्राह वरुणक्रमेणेति स्वाः सजीनायाः एतच्चा नुलोमजातोयाः प्रतिलोमपरिण

प न वि रो ध न था चै त ह च न प्रा स व र्ण ष त्व स्य स व र्ण या मे व प र्य व स नै स व र्ण याः प ली
 त्वं सिद्धमिति भावः॥ अतो वर्णक्रमेण ज्येष्ठत्वं यतः परिणयनकनिष्ठापीनिक्षत्रियां यो-
 संत्तो प्रथमपरिणिते ब्राह्मणि मरणे पश्चापरिणिता ब्राह्मणि परिणयनकनिष्ठाश्रेया
 अन्यथाप्युत्क्रमविरहापनेरिति बोध्यं ननु ज्येष्ठायाः पत्नी त्वेअन्यासोपत्नी त्वे वाध
 काभावः॥ तथाचपत्नी त्वंसर्वासमेव ज्येष्ठपत्न्याः पुनर्हनाधिकार इत्यवकिंनस्यात्॥ अ-
 त्राह तस्या एवेति॥ यज्ञादिति तथाचपत्युत्तमो यज्ञो यज्ञे संयोग इति व्याकरणात् स्यायज्ञं सं-
 वध एव पत्नी पदस्यासाधितत्वात्॥ सवर्णयासंबन्धाधिकारात्पत्नी त्वं नान्यासामिति
 भावः सवर्णया एव यज्ञाधिकार इत्यत्र प्रमाणमारु तथाचैति स्वजात्यास्थितयेति ए-
 तेन स्वजात्या अभ्यावेअन्यासामपि पत्नी त्वं प्रतिपादितं॥ ननु सवर्णया अभिविज्ञत एको
 सर्वासामेव पत्नी त्वं स्यात्॥ न तत्कथं सवर्णं नंतरवर्णयारेव पत्नी त्वमिति॥ अत आ-
 ह सवर्णमापुनरिति प्रमाहयथेति॥ अनंतरवर्णवेति एवकारेण व्यवहितवर्णव्य-

राम
 १२

ब्रह्मैतदः॥ वैश्यानंतरवर्णत्वेन शूद्रायाधर्मकार्यप्रशक्तौ निषेधनिनत्वनेनेति॥ ए-
 तेनैवमपिसिद्धं यद्ब्राह्मणक्षत्रिययोर्हयोरप्यभावेअत्र तापदि वैश्यापि ब्राह्मणस्य
 धर्मचारिणि द्विजत्वे पुरस्करेणैव शूद्रमात्रविधाना॥ अन्यथा ब्राह्मणक्षत्रिययोः
 शूद्रप्रशक्त्यभिविज्ञे जड इति विहाये वैश्या इत्येव व्रूयात्॥ अत एवानुपदं वक्ष्य-
 ति द्विजपदस्य वशूद्रनिर्बंधादिति॥ चूडामणिलुपत्नी त्वंच इत्यादिगंयमन्य
 थाप्यावष्टेयथापत्नी त्वंचेति॥ याज्ञवल्क्यविसववनेवनेवपुत्रत्वेनपत्न्यभिगामी
 युक्ते शरविनत्था एव ज्येष्ठत्वमुक्तं ज्येष्ठत्वं यदि स्वाश्रितिवक्ष्यमाणदुत्तमवर्णया
 एव तत्रचमनुः शरीशुश्रूयामित्यादिमनुवचनात्पतिशुश्रूषामेवप्रयोजकं विष्णु-
 नाचानरांतरवर्णयाअप्युक्तं सकलवचनैकवाक्यतया ज्येष्ठायाचनहारित्वावगतेः
 धनहारिण्याच याज्ञवल्क्यादिभिः पत्नी पदप्रयोगात्॥ वक्ष्यमाणवचनेचानत्था
 भूतयोर्वर्तनमात्रं दत्वा आदीनो धनाधिकारित्वावगमान् सवर्णनंतरवर्णपत्नी त्वं

लोकोरेवपत्नीत्वमिति॥अप्रजाइतिपुत्रादिमातृपयताभाववानित्यर्थशेषादतरमा
 तरः तेषामेवप्रकृतत्वात्॥अतःस्त्रीणामरणमात्रविधानात्सत्त्वपिभातृणामधिक
 रःप्रतीयते॥तस्यैव नारदस्यैववचनोतरमितिशेषः॥अपत्नीनामिति व्यवहितवर्ग
 मूद्राणमित्यर्थः॥अतस्त्रीणंपत्नीत्वापत्नीत्वाभ्यादेवपत्नीस्त्रीयोभेदेनपत्न्यपत्नीभे
 देनउत्तार्यस्मृतिप्रमाणमाह॥अतएवेतिप्रियमानोधनाधिकारयोऽयस्तेनपत्नितादि
 व्यावृत्तिःविशेषानुपपत्तेरिति॥अव्यावर्तकत्वेनवैयर्थ्यादितिभावः॥विस्वदिविशधा
 दितिअत्रविनिगमनान्यायेवेतिप्रागेवोक्तमितिभावः॥असवर्णविषयंवेति॥एतन्म
 तेपत्नीवाज्येष्ट्यादिशिववचनेऽकारप्रस्तेषांस्वाज्येष्ट्यादित्यर्थः॥बशेयः॥तेननविशेषः
 पुंवत्यभिप्रायमेति॥विधवायोवनस्थाचनारीभवतिकर्मणा॥आयुषःक्षसणार्थायदा
 तव्यंस्त्रीधनंसेदितिपुत्रत्यागः॥प्राणधारणमात्रोपयोगिधनंरानमात्रविषयकहारीतवच
 नेकमूलत्वादितिभावः॥अविभक्तेतिकेचिद्वयुक्तान्यथोत्रहेतुःतेनबालकेनोवस्थित

राम
 १३

शास्त्रार्थकथनेनिर्णयानर्हंशास्त्रार्थकथनेनबालरूपत्वंबालकस्यत्वत्ययोग्यवान्
 दिवंसंदेहाविनि॥त्रिभुक्तकोटिषविहितत्वाविहितत्वसंदेहादित्यर्थः॥एकगोचरेति
 अनुष्ठानंप्रवृत्तिः॥अत्रपूर्वोक्तपक्षद्वयेहारीतवचनविरोधोपिद्रष्टव्यः॥यच्चनेनौवा
 परमुक्तंस्त्रीणंत्वत्सधनाधिकारवचनानांवेर्त्तनमात्रविधायकवचनानांचविरोध
 परिहारायवर्त्तनवचनमनूयावहुरुहाविषयंस्तत्सधनाधिकारवचनंतापरिणी
 ताविषयमिति व्यवस्थापितं तदपिदूषयामीतिव्यवस्थापितं तदपिदूषयमिति यद
 यीति॥अवरुद्धाश्रितःपुरचारिणीभोग्याकर्मकरीधर्मपत्नीनामितिअवरुद्धानामि
 त्यर्थः॥अनुगृह्येवर्त्तनविरोधादेनसोपहासाचर्यंअवरुद्धासुधर्मपत्नीत्वोक्तिर्न
 क्षसामभार्यत्वावर्त्तनमपिकुतंडल्युपहासः॥यद्वाधर्मपत्नीनामिति॥यथाश्रुतार्थक
 मेवअनुमत्तार्थमिति॥तासामधिकारबोधनादयमभिप्रायः॥किंपत्नीगोचरेतिसे
 सगयीजकत्वावस्थकत्वेकिमधिकेनसवर्णत्वासवर्णत्वादीन्प्रयोजककल्पने

नैतिभावः॥ ननु मास्तु विशेषकल्यने किं तु संसर्गसंसर्गाभ्यामेव विशेषः॥ सर्व आधी
 भवत्वित्यत्राह॥ अथ मर्षाति संसर्गसंसर्गकृतमित्यर्थः॥ पूर्वप्रपंचेन केचित्वाहिमतं द
 वलावसरेतद्ब्रह्मस्यतिवचनविरुद्धमित्यादिप्रपंचेनावपत्तीतः॥ पूर्वसोदरस्वाधिकारः॥
 पश्चादसोदरस्येति केचित्समादधरेतदपि दूषयति सोदरेति॥ अत्ररत्नकरदयः ब्र
 ह्मचर्यं ब्रते स्थितेति वचनात्तस्य श्विधवा नो ब्रता तुच्छीणं प्रथमं सर्वधनाधिका
 रः किं विना ब्रतचारिणामभ्यभिचारिणो नो ब्रतं नंतरमधिकारः ब्रतं नृणां न तथा
 विधानो वर्तनमाधिकारः अभ्यभिचारिणो नो वर्तमानाधिकारः इति व्यवस्था माहुः अ
 त्पि किंचेत्यादि दूषणं दृश्यते॥ एताभावेपि॥ अधमनं वधकः संतापमिति ज्ञाहरेण
 स्त्रीणां दयादो दुहि त्रादयः दुहि त्राहो नामधिकारे हेतुं नरमाहपत्नीहेति॥ हि यस्मात्
 पत्येव तेषां बाधिकेत्यर्थः॥ तेषां बाधिकेत्यर्थः॥ तेषां दुहि त्राहो नो प्रगभावे इति दर्शनं रक्त
 नु यज्ञस्य मानस्यापि प्रागभावो स्तीति मतावत्त्वं न नाभिहितं॥ तन्मतं तु त्यज

राम
 १४

स्य मानस्यापि दुःखस्य प्रागभावार्थनः प्रायश्चित्तादौ प्रवृत्तेः प्रायश्चित्तपादुःखमसोभूदिति
 कमानाया आनुभाविकत्वादिति प्रागेवाप्यप्रतियोगिभ्यामप्युक्तं न येन प्रागभावपदमस्य ताभा
 वपरं तेन पतिसत्त्व एव मरणे पत्न्याः प्राक्कालो नास्य ताभावे इत्यर्थः बाधकाभावस्येति स्वत्व
 प्रत्यासत्त्यैव तस्या बाधकत्वमित्यभिप्रायः वस्तुतोलाघवात् तस्याः स्वत्वस्यैव प्रतिबंधकत्वं
 न तु तस्या इति बोध्यं॥ नाधीति दुहितो हि त्राभावे पति शय्यादसत्त्व इति शेषः स्त्रीधनाधिका
 रिणोभ्यां दयः तेषामिति तेषां धनाधिकारप्रतिपादकवचनस्य स्त्रीधनगोचरत्वादित्यर्थः
 ननु प्रात्यक्षिकी स्तुयं वरेत्तं प्रीत्या वैवयदप्यतः॥ मर्तुः स्वार्थं भवेत्तत्र शेषस्तु स्त्रीधनं
 स्मृतं इति कात्यायनवचनात्तदपि स्त्रीधनं भवत्येव इत्यर्थो ह्येतावत्पुनरेवैवेति न पुन
 रुक्तेति तथा च शयाधिकारवचनस्य पुनरुक्तत्वात् शयानो न स्त्रीधनमिति भावः॥ तथा त्वे
 कस्यैव मुनेः स्त्रीधनेति रुद्राधिकारिवचनकथनेन विरोधोपि दृश्यः॥ नच गोहवत्यामात्रं
 दायतदिति स्त्रीधनानां वैवस्था मे दो वचनाभ्यां भविष्यतीति नोक्तं शेष इति बाध्यं दायस्य

स्त्रीधनवचनानां दायतरत्नसंकोचोक्त्या शेषस्तु स्त्रीधनमिमांसां त्वं स्त्रीधनवचनानां दाय
 त्वत्रैववचने शेषपदस्यैव मुनिपरिगणितस्त्रीधनपरतया संकोचस्य न्याय्यत्वात् ॥ दाय
 यस्य केनापि मुनिना स्त्रीधनमध्ये गणनां तां अतएव विनियोगे सदैव रज्जिनापहरं हि
 यः कुर्युरित्यादिना दाये तस्याः स्वातंत्र्याभाव उपपद्यते च आमलित्वा यूपदस्य स्त्रीधना
 धिकारिभ्रात्रादिपरत्वे शेषांतरमाह पुनरुक्तं त्वापत्तेरिति व्याचष्टे उपसंहरति अ
 त इति प्रागभावे इति पूर्वोक्तार्थकं युक्तिमाह तदानीमिति इति पत्नीमरणोत्पत्त्यनंतु
 दानाधानेति युक्तं तत्र प्रमाणमाह तत्वेति क्षातेति पूर्ववचनस्वरसात् तव्याचष्टे उप
 सो गोपोति एवंच भर्तृरूपकारस्यापेक्षायित्वे च श्रीर्देहि कक्रियात्वेन पारलौकि
 कोपकारार्थं विनियोगे दायिनि एवंच तद्गनराधाने प्रतक्षिप्तं परतंत्रतायदित्वा तदा
 स्य एवमेव तदनुमत्याकादाचित्पितृपक्षेभ्योपि दानमिति एवं चेति दुहितोभ्यां हि ता
 याः पत्न्या एव भागावशिष्टधने यधने तदाधिकारिणामधिकारस्तदासु तरे दुहित्वेन तरे तद

उम

१५

भावोक्तानं तदाधिकारिणामधिकार इति भावयित्वा नाधिकारिणः स्वपुत्रपितामहाद
 यः दुहित्राधिकारिणस्तदुहित्रभावे दैहित्रादयः ॥ दंज पूपायितमिति दंजपक र्वतत्संब
 धस्यापकयेः ॥ तथा पुत्रसंक्रोतधनस्य पत्नीगतयापक र्वतत्संबंधस्य कन्याधनावशिष्ट
 विशेषणस्यापक र्व इति भावः दुहित्राधिकारो निरूप्यते इति शेषः ॥ विंशतिस्थितानं च
 तु यथाधिकारिणित्वेन अन्यसंज्ञानादिति ॥ अन्यस्य संज्ञानो यथा नपि उदस्तथाऽयमपी
 त्यविशेषः ॥ असंज्ञानात्स्वरादेः तत्तत्पुत्रीद्वैतत्वे पुत्रीविपर्यस्तपुत्रविपरीतापत्त्या
 ॥ उच्चादादिशेषमस्तावा इति केचित् तदसदुहित्वप्रसूत्यादिनेति हेत्वनुपपत्तेः कथं
 वेति न तु दत्तया सहैत्यर्थः ॥ पूर्वोक्तविशेषोऽविपर्यस्तपुत्रपरं नान्निकानागतत्ररतु
 कानात्तिकानागतात्तं वा इत्यमरकोयात् ॥ परिणीताया अनंतरं विवाहितया याः पुत्रद्वी
 रेणेति दुष्कारा एतदुपकारविशेषेपि धनाभावे नापरिणीताया अतुमन्तया संभावित
 स्य भविष्यतीति नरस्य प्रतिकर्तृत्वमेव कुमायीः प्रथमं धनमहणेति मित्रमिति बोध्यं ॥ स

हशे नो णया अपि न धनाधिकारि त्वमित्युक्तं कृता पुत्रिका अकृता न दद्यात् अपुत्रस्येति अ
पत्नीकस्येति वाध्यं ॥ पत्न्यभाव एव कन्याधनाधिकारावगमात् निषेधादिति निषेधस्त
स्मादेव विशेषणत्वात् कन्यानीयद्विज्ज्ञता कृता वेत्येकवचनोपात्तत्वात् पुत्रिकाया अपि प
त्नीकुमार्योरनंतराधिकारः स्यादित्याशं कामपने तु माह पुत्रिका पुत्रस्येति ॥ अनेन ह्ये
तौ तृक षडङ्गः स्वतोप्युक्तं माह पुत्रिकाया इति तु न्यत्वे च पुत्रिकायां कृता यांति ॥
अनेन मनुना समविभागे तेरिति ॥ पुत्रादिति ॥ आदिना यौत्र प्रयौत्र परिरुहः ॥ एवं
नहि मधुपकार एव प्रयोजकस्तदेत्यर्थः ॥ यत इति अतएव विधवा सधवयोः पुत्रव
त्योः विधवाया एव प्राक् पुत्रद्वारणपि उंरात् त्वा अथ ममधिकार इति निरस्तो ॥ मर्तृशु
यापि सुपकारत्वाभावात् धनमहणप्रयोजकत्वमाशंभ्याह ॥ मर्तृशु अथा परत्वेति पू
र्ववचनेति ॥ अंगादगात संभवतीत्यादि वचनोपात्तेत्यर्थः ॥ तस्यैव बहस्ये तेरे वसामान्य
प्राप्तेरिति यद्यपि विशेषकत्वेपि सामान्यवचनवैयर्थ्यं तथापि सामान्यवचनभावे कुमा

राम
५६

रीणामनूयात्वेनानधिकारप्रशङ्कानवैयर्थ्यं दुःखास्तु दुहितृत्वपुरस्कारेण सामा
न्यवचनादधिकारप्राप्त्या विशेषकस्यापुनरुक्तत्वेति भावः नस्याः पितृधनं त्वन्यः क
थमित्यनेनान्यवाधार्यत्वेनावैयर्थ्यमिति केचित् ॥ विपर्यस्तपुत्रायाः पुत्रात्यंताभावव
त्यास्तद्वर्गमाह्वमिति तदपि पत्न्यभावे कुमार्यादीनां पत्नीवाध्यत्वादिति वाच्यं अत इ
ति उक्तं भयस्तत्राभ्यां विपर्यस्तपुत्रिकाया मरणे मरणे कुमार्यादिनामधिकारे प्राप्तेभ
र्तुरधिकारस्य आहतिरिति समसोपसंहारः ॥ प्राचस्तु यतः पुत्रिकाया एव विपर्यस्तपुत्रा
या मरणे न तस्मात्क्रान्ता ये मर्तुरधिकारे न स्यादधिकारेऽन्यासो दुहितृदेनामप्याधिका
रे अनेन तरे विपर्यस्तपुत्राणां तासां मरणे मर्तुरधिकारस्य आहतिरेति याचकुः तदपि
यस्तपुत्राया इति एतस्यैव विवरणं तत्र मृतपुत्राया इति अत्र पक्षोतराभावाच्च का
रः क्वचित्कः पाठः न प्रामाणिकः अथात्र संस्तिखिस्तितादि वचनमेव वचनमेव उ
च्यते मृतविधये ॥ मनुवचनं त्वन्यत्र पुत्राविषयमिति वैपरीत्यमिति वनकुतः ॥

अनुत्पन्नपुत्राया इवाविपर्यस्तपुत्राया अविपिपुपकारभावेनाविशेषादिति चेन्न स्व
 विपर्यस्तपुत्रायाः पुत्रोत्पत्तये वयितुः पुत्रा म न र क नि वर्त क त्वे न रु ती प कार क त या स्ता
 मित्वे निर्युक्ते पितुरितरापेक्षया तस्या एवाधिकोपकारत्वादधिकारो युक्तः॥ अतए
 व दौहित्रस्य सुखं हृत्वा किमर्थमनुशोचसोत्यनेन दौहित्रमुखदर्शनस्यापि नरक
 निस्तारकतेति॥ पुत्रानुत्पत्तौ तुपिपुपकारभावात् तस्या एव न स्वामित्वं कुतस्तस्य
 सुरितित तपि तत्तनाधिकारिणो कन्यादोनामेवतराजो तत्राधिकारस्यन्याय्यत्वा
 त्। यद्यपि वंध्यात्वेनावधत्तायां जीवेत्यामव्येवमुचितं तथापि त्रेताया इति त्रेतपद
 महणा न जीवस्यो तस्यामन्यदुहित्रादोनामधिकार इति परेतुनेदं वचने पुत्रिका
 पितृदायपरं किंतु न होयसौदायिकादिधनोत्तरादिविषयं। पुत्रिकायाः पुत्रत्वेन
 तस्यास्तद्धनेपित्रधिकारे प्रसक्तौ नदपवादकमित्याहुः॥ दौहित्राधिकारार्थमाह
 पिउंरानमेवचेतिचकारोयुत्तं तदंरसूचनायएवकारश्चोपकारस्यप्राधान्यार्थः॥

राम

५७

एतेन विपर्यस्तपुत्रोत्पत्तौः पिउंरानायो ग्यायादुहितुः सुतरां नाधिकार इत्यपि सच्चितं॥ य
 येत्यस्य विवरणं येनैसादितथे वेत्यस्य विवरणं तैसादि॥ नचपुत्रिकापुत्रे तथावदौहि
 त्रसामान्याधिकारेनेदं वचनं किंतु पुत्रिकापुत्राधिकार एवेति॥ एतेनोक्तवचनस्य
 पुत्रिकाविषयतस्या एवाधिकारे पिउंरानोपकारस्य हेतुतया निर्देशात्॥ अपुत्रिका
 णादुहितत्वरुत्कारेणैवाधिकारत्वात्॥ तादृश्याविपर्यस्तपुत्राया अविधनाधिकार
 स्य निर्युक्तत्वात्॥ तदन्तरं तदुत्तरेवाधिकारो न्याय्यः॥ इति पूर्वोक्तपूर्वपक्षोपसंखि
 तः॥ एतमर्थमिति॥ एतद्वचनंतरमेवैतरमैवचनस्य हहसंतिना अभिहितत्वात् इ
 ति भावः॥ प्रत्यासत्त्येतिरुक्तापेक्षयाः रुक्तायाः पश्चाद्विदिष्टनामिमत्तस्या इत्यनेन
 एवाव्यवधानातिरेकादित्यर्थः॥ अतएवेति॥ निर्दिष्टतोत्यनेनान्वयः॥ नन्निति एतेन
 एतद्वचनं नपुत्रिकापुत्रविषयं किंतु दौहित्रसामान्यविषयं॥ देहसत्त्वत्वस्य हेतुत्वेन नि
 र्देशादित्यतोपि सिद्धं॥ ननु षोडशीमातामहस्ते न इत्यभिधानात्॥ अरुक्तापदमभिसेपिक

तापर॥ अयुत्रिकापुत्रस्य मातामहपौत्रत्वात्पुत्रपुत्रं॥ अभिसंधिमात्रासुत्रिके
 यामिति॥ गतमदर्शनात्॥ अभिसंधिमात्रेणपिपुत्रिकासंभवात्॥ तथा चारुतेस्य
 र्थात्तेतद्वचनमपुत्रविषयमत आहर्केचेति॥ अन्येदौहिअमिति॥ एतेनाहर्केनेतिव
 वनेपौवीत्यनुवादस्तुपुत्रिकापुत्रपरं॥ दौहित्राद्यखिलेनअकर्ममिति वचनं तुदौहि
 त्रपरश्रवणात्॥ अयुत्रिकापुत्रपरवेत्यक्ततापुत्राधिकारसिद्धएवेतिदर्शने॥ अ
 भ्युपगम्यपुत्रिकत्वेनस्वोक्तस्यअतएवेतियथापितधनेस्वाम्यमिति वचनस्य कृताज
 तदौहित्रविषयत्वादेवेत्यर्थः॥ हहस्यनिवाक्येचोत्रादिपराभावादरुतापुत्रिकेत्वेवा
 र्थः॥ इत्याशयेनाहसहस्येनेति॥ विरोधादिति॥ एतेनपुत्राभावएवदुहितुरधिकारस्यप्र
 तिपादनात्॥ सुतगंमेवदौहित्रनरनंतरत्वादित्यर्थः॥ प्रागुक्तरूपायाविपर्यस्तपुत्रयोः
 दुहितवद्भागविधानात्॥ तत्तुल्याभिधानात्॥ जघन्यतावगतैरिस्येणचयः॥ अत्र
 तुऽपमेयस्यउपमानापेक्षयाहउत्कर्षवोधस्यसावैलौकिकत्वमिति॥ हेत्वेतरमाहा

राम

१३

सुतेपितिचकारोभिन्नक्रमे॥ यथैतयाप्यर्थाजित्यर्थोपधकतस्तुतोपीतिशब्दार्थ
 तेयानिर्दृष्टत्वेत्यर्थः॥ अतएवानंतरमिति॥ यथापितधनेस्वाम्यमित्यनंतरमित्यर्थः॥
 तत्तदशब्देनेतिअन्यथापिचोरसूचनेदौहित्राभावएवभात्राधिकारेपित्तैश्चातरस्त
 र्थेत्यादिनायातवल्कादिविरोधः स्यादितिभावः॥ सएवदद्यादौपि एतावितिमनुवच
 नंपुत्रिकापुत्रपरमेवपितधनमहणपक्षेउभयपक्षपित्तानविधायकंपितधन
 महणोतुकेवलमातामहपक्षस्यैवपित्तानमितिअपुत्रिकापुत्ररूपदौहित्राधि
 कारस्तुप्लोदुहितरश्वेत्यादिनानिर्दिष्टाधिकारिणामनंतरमेवेतिवालोकतमेतदपा
 कर्तुमाहा॥ यत्तिलिखहस्यनिवचनेति॥ तथैवतत्सुतोपीत्येमातामातामहधनेइत्यनेन
 ॥ यः बालवचनमिति शिरोरिवाभिसंधिततास्यस्यवचनमित्यर्थः॥ नचैवंया
 तवल्काद्युक्तक्रमविर्तधः॥ तैर्दुहितनेतरं दौहित्रस्यानिर्दृष्टरतआहवदुवचने
 तिदुहितरूपाभेदेनद्वैविध्यादुवचनान्वयानुपायत्वात्तथैवतास्तुतोपीतिव

हस्यति नादौ हि त्रस्य दुहित धर्मातिदेशे न चा॥ ह त्स्वार्थलक्षणा दुहित पदस्य दु
 हित दौ हि त्रोभय परत्वादि निभावः॥ लक्षता वच्छेदकस्तु अत्रोक्तो दौ हि त्रान्यतमत्वा
 दिकमिति बोध्यं॥ असौ त्रत्वे सति साक्षात् सरस्वरासाधारणमावर्णकतत्त्वमिति कश्चि
 वः प्रयोज्यपर्यंतपरमिति॥ अत्र लक्षता वच्छेदकसति पार्वणकतत्त्ववश्यामदिति संस्
 खिवचनस्यावसरैर्यथैः दुहित पदस्य दौ हि त्रपर्यंतपरत्वाभावे दोषमप्याह किं
 चेति॥ दौ हि त्रधिकारे निरूप्य कन्याधिकारे विशेषमाह यदेति॥ केचित्तु पुत्रिकाया विप
 र्यस्तपुत्राया अभिवाते तत्पितृधनं न भर्तुः किं तु किं तु पितृधनाधिकारिणमित्युक्तं॥ अपु
 त्रिकायास्तथा त्वेकस्यादत्त आह॥ यदेति इत्याहुः श्रियेत इति॥ पुत्रमनुसाये सादि तस्येति
 तस्याधिकारार्थवचनस्येत्यर्थः॥ आदिना पितृमातृभ्रातृणां महर्णं॥ उक्तार्थं युक्तिमाह
 भुज्जि तेति॥ अधिकारे अधिकारसाधारणे अयमर्थ इति आ ताधिकारभावे अनन्तर
 धिकारिणामूढदीनामधिकार इत्यो वरूपोऽर्थ इत्यर्थः॥ ननु यावद्वचनं हि वाचने

रम
१९

कमिति न्यायात्यत्यधिकार एव तथा त्वं अन्यथा तत्र पत्नी पदोपादानवैयर्थ्यापत्तेः अ
 तः पत्नी पदस्य स्त्रीमात्रपरत्वेमाह यदेति पत्नीति पत्नीति भुज्जिता मरणक्षाना इत्यत्र
 पदं स्त्रीमात्रोपलक्षकमित्यर्थः॥ ननु किमत्र स्त्रीमात्रोपलक्षकत्वे जीमिति चेदत्रा
 यंभावः स्त्रीसंज्ञानधनस्य स्त्रीधनत्वाभावादधिकारिविशेषस्यात्र वचनादप्राप्त्या का
 श्रया कल्पने सादृश्यात् स्त्रीसंज्ञानधनमात्रस्य पूर्वस्वामिदायादरूपोधिकारी क
 ल्पनो यदस्ये तदर्थे पत्नी पदस्य स्त्रीलक्षकत्वमिति॥ अथैवं पत्नी तौ भ्यहि नो याः पु
 त्रिकायास्तथा दर्शनात् पुत्रिकौरसयोः साम्यासु त्रादिरहितस्यानंतरं तर्ह्यनेन
 त्वन्या नस्यात् सा च दयादानां दुहितो दौ नामिति चेन्नैवं पुत्रस्य जन्मनैव रूढे
 पकारतया तत्र तस्य स्वामित्वे निर्वृते न दननंतरं तदुत्तराधिकारिणो तस्यैव दी
 नोत्तराधिकारस्य न्यायत्वात् विपर्यस्तपुत्रायास्तु पुत्रिकायाऽपकारत्वे भावान्न
 दाधिकारस्यैव निर्वृत्ततया तदनंतरं दायाधिकारस्यैव न्याय्यत्वमिति॥ ॥ दौ हि त्र

धिकारं निरूप्य तद नन्तरं पितुरधिकारमाह दैहित्रस्याभावइति नमातुरिति पितुः
 पूर्वमिति शेषः पातवत्त्ववचनेपि पितराविति द्वे द्वनिर्देशात्तयोपपत्त्याधिकारमाशं
 क्याह नापि युगपदिति॥ तदभावेइति एतेन तदभावेमातृगामितदभावेपितृगामिति
 रत्नाकरदिमिलिखितपाठोऽस्यमाणविरोधाद्म एवेति धनितं न तपि तत्पर्यं नाभा
 वेइति वक्ष्यमाणन्यायोपलब्धविस्मयवचनेन ननु वचने अपत्यपदस्य पत्न्यद्वंद्वं
 स्यति वचने च भार्यासु तपदयोः पौत्रादेरुपलक्षकत्वावश्यकत्वात् तपितुरुप
 लक्षकत्वयुक्तत्वादिति भावः न्यायमाह न्यायागते सादिदैहित्रात्परतोऽधिका
 रो हेतुमाह म तपि डेति मातृतः पूर्वं अधिकारो हेतुमाह मात्रादिभ्य इति युगप
 दधिकारोभावे हेतुमाह पितरावित्यत्रापि पितृक्रम एवेति पितुः प्रातिपादित
 त्वादिति भावः प्राकप्रतिपत्तिर्दर्शयति तथाहति तथा च पितराविति पितृक्रम
 मिधानपरमेव तस्यापकर्तृत्वन्यायोपदेहि तविस्मयवचनेन मेवातो वदिवच

राम

२०

नमेवातो वदिवचनावर्षं तसाहित्यमभिधानक्रियापेक्षयैव गार्गभुज्यनामिति
 वदिति केमो॥ केचिन्नुपितरावित्यत्र युगपदेव पितृरन्वयवोधं तथा च क्रमिका
 च यवोधस्य क्रमिकपदार्थस्मरणव्यापकतया प्रकृते व्यापकस्य क्रमिकाच यवो
 धस्याभावेन व्याप्यस्य क्रमिकपदार्थस्मरणस्याप्यभावात् युगपदेव द्वयोरुपस्थि
 त्या युगपदेव अधिकारः पितृरिति वदंति तन्मतं दूषयति अत इति उक्तमैकेन क्रमि
 कोपस्थितेरावश्यकत्वादित्यर्थः क्रमज्ञाने क्रमिकपदार्थस्मरणक्रमिकाभिधाने क्र
 मिकाच यवोधस्तस्यासमित्यर्थः॥ तत्तत्क्रमिकाभिधानं इत्यनुमानमिति इति व्याख्ये
 हेतो येदनुमानं व्याप्याभावसाधने व्यापकाभावरूपे लिंगं प्रमाणं अर्थसाधनेऽ
 र्थासाधने स्वरूपासिद्धिहेतुमाह व्यापकनिवृत्तेरिति तथा च तयोरेव यवोधः क्र
 मेणेवेति भावः॥ ननु द्वे द्वस्थलेसादित्येन युगपदेव यवोधाच्च तत्क्रमिकस्त्वाच कथ
 व्यापकनिवृत्तेरसिद्धित्वमत आह विस्मयवचनेति तथा चान्यायवोधस्य यो गपदिक

त्वेपि नाधिकारयौगयदिकः विहमुविरोधात् किं तु क्रमिक एव यथापत्तिरिति
 त्वे वेत्स्यन्नसर्वत्र दुहितृणा मेकान्वयविरोधकत्वं विषयत्वेपि वचनोत्तरवत्तात्
 कुमार्थादिक्रमेणाधिकार इति ॥ पितुरनन्तरं मातुरधिकारमाह पितुरिति अस्य न्या
 यमूलत्वं माह पुक्तं चैतदिति भात्रादिभ्यः पूर्वमिति ॥ यद्यपि भात्रापितृद्वेग्या न्य
 पि उदस्तथापि उदस्तथापि गर्भधारणद्युपकारकत्वेपि न भ्रातृमातृसंबन्धीनत्वा
 यो न प्रथमं मातुरेवाधिकारः इति गौरवान्तिरेकेति सहस्रं तु पितृमातागौरवेनाति
 रिच्यते इत्यादिनेत्यर्थः ॥ उपसंहरति अत इति पितृमातृ इति भात्रादिभ्यः पूर्वमित्यदि
 बोध्यं ॥ पितृसेता नाश्रुत्रादेः पितामहसंता नात्येत्यादेः अन्यथेति उक्तं क्रमेणाधि
 कारकाल्यने इत्यर्थः ॥ क्रमविरोधादिति ननु वाचनिक एव पितरौ धातरस्तथा इति क्र
 मः स च पितामह्याः काल्यनो विना कथमनुपपन्नः मैवं मातुः पदस्य रथापि उच्यते
 धनिभोग्यस्य रा नेपि सा भ्रातृ तत्त्वमिदं त्रयदा तत्तया श्रेष्ठात्मा ततः पूर्वमधिकार

परतः

राम

२१

रोगर्मधारणद्युपकारदेवदूतिभिरुक्तः एवं पितामहस्याधिकारोपि यदिसाक्षतात् तद्वे
 ग्यपि उच्यते इत्येतत्पितृव्यादयहा एतादृशपि उच्यते राया पितामाह्या धनिपितृजनेन पितृव्य
 धनसंबन्धमूलतया चाधिकोपकारकत्वेन पितृव्यं वाधित्वा धनाधिकारो न भवेत्तदोक्त
 रूपस्या प्रयोजकत्वात् ॥ मातृभात्रौ क्रमाभिधाने मुनी नोनस्यातिभावः केचित्तु तिता
 म होपितृव्ययोः पर्येकं नापिनोक्तमतः कल्प्य तथा चान्यथा कल्प्यने मातृभातृस्य
 लोक्तस्य उपकाराधीनाधिकारक्रमस्य विरोधादित्याहुः अपि शब्दसमुच्चिता इति व्या
 ख्यानवाक्यस्यापिशब्दसमुच्चिता इत्यर्थः एतच्च पितरौ भ्रातरस्तथा इति मातृगमो
 मिधाय तदभावात् भातृगमो त्याद्येकयुश्रुतिमूलत्वादुक्तं ॥ मातुरनेतरं भ्रातरधिकार
 रं वदुषेति रूपं यनि मातृभावे इति तथा भातृपुत्रोपोति तथा च भातृतत्त्वत्रयोयुगप
 दधिकारः स्यादिति भावः ॥ तस्यानपादिनिधानिका र्यकारित्वेन धनिस्थानपादित्यर्थ
 अनेवं रूपादिमृतभोग्यपि उच्यते तन्मिनादित्यर्थः न चैवं भ्रातृवत्त्वत्वात् ततः

प्रागधिकारः स्यात्॥ अत आह मातृमातृसंज्ञा चेति॥ अपापकारकत्वे पिभातरस्य
 आतृत्वे तदस्य नैव्यासिद्धवचनव्याघ्रगपदधिकारोस्तु इत्यत आह किंचेति अन्यत्रा
 पिभातृपुत्रयोरधिकारोऽपि॥ एवंचेति तदिति उपकारकमेतौ वाधिकारो दुपुकारता
 रतम्येन क्रम इति स्थिते चेदित्यर्थः अत एव मात्रेन नतरभातपुत्रस्यधिकारो देववृ
 द्धौ क्तेति तदभावे भातपुत्रगामीति विदमुवचनेत्यर्थः अन्यथा पुत्रत्वानि देशवले
 नैवाधिकारः स्यादिति अधिकारस्ति शेषः॥ आत्राधिकारविशेषमाह तेन यीति प्रथ
 मसोदरस्याधिकारे प्रमाह तदुक्तमि॥ किंच एकमातापितृजन्यपुत्रत्वमेव भातपु
 दशक्यतावच्छेदकं तथा च सोदर एव भातपदवाच्यः वैमात्रेयादौ च पूर्ववृषसंतानत्वे
 न रूपाण्येव भातपदप्रयोगः॥ एवंच सति सोदराभावे भातस्याधिकारो युक्तः त
 दभावे भातपुत्रगामीति विस्तुवचनान्तत्वं कथं सोदरत्वरतः सापत्यभातुरधिकारो व
 बुवेदस्य आह एकप्रभयत्वेनेति तथा च मातापितृत्वानि वेदेन एकशरीरजन्यपुंस्त्वमेव

एम
 २२

भातपदशक्यतावच्छेदकत्वाद्यदि ति भावः वैमात्रेपस्य भातपदवाच्यत्वे मुनेः स्वस
 माह तेषांच इति संसृष्टि न इति संसृष्टि नो जातस्य संसृष्टि नाउत्पन्नस्य पुत्रस्यापरः संसृष्टि र
 घातदरभातपुत्रयोरनंतरेत्यर्थः सोदर इति संसृष्ट्यसं सृष्टिसाधारणोक्तिः जघन्यत्व
 मि निसोदरस्य तु सोदरस्य नैव सोदरस्य वाधिकारप्रतिपादनादिति भावः न वेति एतद्वच
 नस्यासोदरेण संसृष्टि नासोदरस्य तु व्याधिकारकर्तृपक्षे जघन्यत्वकोटिः नाभ्योदधुं ह्यस्य
 स्याथ माह न पुनरिति अन्योदर्यमात्र इति संसृष्ट्यसं सृष्टिसाधारण्यर्थः॥ प्रथमं संसृष्टिवैमात्रे
 यात्॥ सोदरपदमिति सोदरस्य तु सोदर इति पूर्ववचनस्य सोदरपदमित्यर्थः नाभ्यमातृ
 ज इति तथा च पूर्वापरविरोधमया देवकारोऽप्यह्यर्थ इति भावः॥ अनुषंगकस्य नैगौरवा
 दाहसंस्मरणपदमेवेति अभिधत्ते इति गर्भसंसृष्ट्यर्थकत्वादिति भावः॥ अत एव संसृष्टप
 दस्य सोदरार्थकत्वादेव पूर्वाहं स्येति तथा चान्यमातृजसंसृष्टः कैवल्यो न गृह्णीयादित्यु
 तराहं यः॥ निर्गलितार्थमाह तेनेति अपि च शब्दमिति तयोः समुच्चयार्थकत्वादिति भावः॥

अथेदचिन्यते संसृष्टसोदरसंसृष्टिसोदरभ्यां विभज्यमहलेन युक्तिवचनप्राचीनस्वरसादि-
 द्वं॥ तन्नाहिसंसृष्टिर्विनिगमकोनराभावएवविनिगमकं॥ अन्यथापित्तयेसंसृष्टिनि
 वैमात्रेयस्याधिकारो न स्यात्॥ न वै तद्वचनं भावधिकारमात्रविषयसामान्ये बोधकाभावा
 त्पित्त्यादिसंसर्गविषयवत्त्वस्य वक्ष्यमाणत्वात्॥ वचनस्य यथोक्तरीत्या व्याख्यानेव ।
 ॥ दद्यादिति क्रियासु षेराः नान्योदर्यदस्यै वैयर्थ्यमात्रपराध्याहारश्चेति दूष्करणनिप्राचे
 नाश्वश्लोक रादयो युगपद्विभागंतयोर्निषिद्धवत्तद्विनिगमाद्वचनस्यायमर्थः संसृष्टी चेने
 रा तस्य धनं अर्थादपरः संसृष्टी अन्यो नैहैर्यो न हरे तदा को रणि यादिति अत्राद्यं स
 र्हीयोति॥ अपि ना संसृष्ट्यं संसृष्टी वा सोदर एव गृह्णीयात्॥ अन्योदर्यस्या हरणे हे तु
 माह॥ अन्यमात्तज इति अन्यमात्तजत्वेन पाटपुरुषपि डे रा तु स हो दरा ज्ञ धन्यत्वप्र
 तिपादनात्॥ यतोऽन्यमात्तजो न गृहणयादित्यर्थः॥ इत्येवं व्याख्याने संसृष्टसोदरसं
 सृष्टिसोदरयोस्तु न्यवद्वाग्नेयुक्त एवेति सुधोभिर्माये॥ श्लोकस्मृतं दूषयितुमुत्थम

राम

२३

युति यत्वेति असोदरसंसृष्टिमात्रेति असोदरसंसृष्टी केवलं यत्र तद्विषयत्वेन
 स्मिन् विषये तस्याधिकारबोधकत्वे रत्यर्थः॥ कवलेत्यनेन सोदरत्वव्यवच्छेदः॥
 न्यानपेक्षणाद्विधौ ध्यन्नानपेक्षप्रवृत्तत्वात् विध्यं नराविषयविषयत्वदिति
 यावत् सोदरमात्रेति सोदरः कवलं यत्र तद्विषयत्वेन स्मिन् विषये तस्याधि
 कारबोधकत्वे इत्यर्थः॥ अत्र केवलं तनेना सोदरसंसृष्टि व्यवच्छेदः॥ निषेक्ष
 त्वादिति पूर्वोक्तार्थः॥ कंडभयोस्तथा विषयोः सोदरसोदरयोः प्रसौ प्राप्ति
 मितं॥ द्वयमेवेति संसृष्टि नस्तु संसृष्टीति सोदरस्य तु सोदरः इति विविधद्वयम
 त्यर्थः॥ अन्योन्येति संसृष्टि नस्तु संसृष्टीत्यतस्मापेक्षं सोदरस्य तु सोदर इत्यस्य विधा
 यकत्वात् सोदरस्य तु सोदर इत्येतस्मापेक्षं सोदरस्य विधायकत्वमित्यर्थः॥
 स्पेक्षत्वं चेति॥ अस्य विषयः प्रागेव दक्षिणः॥ विधि वैषम्येति संसृष्टी कचिदस्येति स्पेक्ष
 स्वयमेव गृह्णीयात् सादरेऽसंसृष्टिनिसंति तु तस्मापेक्षते न सहेत्यर्थः इति संसृष्टी

स्वाविधिभेदरूपं वैषम्यं॥ एवं सोदरो संसृष्टी कचिदचनिरपेक्षः स्वयगहलीयात् सति स
 सृष्ट्यसोदरे तेनैषापेक्ष्यते न सहेति सोदरस्य तु सोदर इति अस्य वविधिभेदरूपं विधि वैषम्यं न
 असंगतिः सत्यः॥ विधि वैषम्यं दृष्टानमाह दयोः प्रणयनोति॥ पर्वचतुष्टयेति॥ चातुर्मीसया
 गप्रसंगे वैश्वदेववरुणप्रणयसंशयकमेधशुनाशीर्योऽप्याश्वत्थोरायागाः॥ चातुर्मीसया उक्तोः
 तत्र उपाद्रवेति न वैश्वदेवेऽनरावेदिमुपकिरंति॥ नशुनाशीर्येऽप्यवा एतौ यज्ञस्य वरुणप्रण
 यः॥ शकमेधश्चेति दयोः प्रणयनीतिश्रुतिरासे॥ अस्यार्थः अत्र पर्वसंज्ञकयोः चतुष्टयेऽनरावेदि
 अग्निप्रणयनोपयागिनात्रेविशेषं उपवेति निर्माति सेपादयं नोत्यर्थः॥ अनरावेदि रग्निप्रणय
 नार्थः॥ अत्रोत्तरवेदेऽप्येतेन यागवत्तु॥ एते सामान्यविधिः॥ अत्र प्रकृती भूतदर्शकोऽसौ यस्या
 ग्निप्रणयनयनस्याग्निदेवप्राप्ते सादृशेन विधिः॥ किंतु तदर्थेऽनरावेदिमात्रं विधीयते इत्यत्र च
 याः प्रणयनीतिन्यायागममेवोक्तं॥ अग्निप्रणयनार्थकानरावेदेयागहोयविधाने अग्निप्रणय
 नस्यापियागद्वयोपलब्धसिद्धत्वादिति॥ न वैश्वदेवेन शुनाशीर्येऽनरावेदिमुपकिरंति॥ अत्र

राम

२७

यागहोयवैश्वदेवत्वादित्यविशेषविधिद्वयं यागद्वयोरेवाग्निप्रणयनस्यावाप्तविकृतात् न
 द्वेतुभूतं यागद्वयप्रशस्यमाह॥ उक्तवेति सत्त्वानावित्यर्थः यज्ञस्यायज्ञानो मध्ये अतो द्वयोः प्र
 णयंति अग्निमिति शेषः॥ अतो विशेयविधिद्वयस्य निषेधरूपत्वे निषेधविधेः सामान्यविध्यप
 जोवकतया उपजोयवाध्यागात् सामान्यविधिरपि निषिद्धसानयागद्वये प्रतौ साम्यविधेरपि नि
 षेद्धमानयागद्वये प्रतौ सामान्यविधौ नरपेक्षविधायकत्वं शकमेधादियागद्वये विकल्पसा
 पेक्षविधायकत्वं च वैश्वदेवादि यागद्वयोः तथा च शकमेधादि द्वयोः सद्वैवदेविदपेति वैश्व
 देवादिद्वयत्विच्छयावपंतीति॥ विधिभेदरूपं वैषम्यं स्य तत्तस्मादत्र पुर्युदासत्वं स एवावे
 हे वशुनाशीर्यभिज्ञे पर्वोऽस्य मात्रेऽनरावेदि वपन्नात्येक एव विधिर्दयोः प्रणयनीत्यधिकरणेय
 याविधि वैषम्यं तथा प्रकृतेः श्रुतिपूर्वेण च यः॥ यत्रैवेति सोदरासत्त्वं सत्यत्वे असोदरं संसृष्ट
 सत्त्वं सत्यत्वे च संसृष्टिने तु संसृष्टीत्येनत्रये विपक्षविधायकत्वं बोध्यं॥ उभयोः संसृष्टि ननु
 संसृष्टीति सोदरस्य तु सोदर इत्येतयोः आपत्तं तीति विशेषवचनाभावादिति शेषः॥ इत्यनि

ऐषायापेक्ष्यविधानेन दोषमुप-न्यस्य स्वयंविधिद्वयमुत्तर्गपवादमेहेन व्यवस्थापयति। त
 स्मादिति असं संसृज्यवेति तत्प्रापिसोदरपदार्थत्वेनापवादविषयत्वादिति भावः। इत्यने
 मिति श्रीकरमिश्रेरुक्तमिति पूर्वोक्तं न्वयः॥ नहीति हयोर्विध्यो॥ उभयत्र उदाहरणद्वयः॥
 एकैकशः प्रवृत्तयोः परस्परनेरपस्यणप्रवृत्तयोः विधिर्वैरूप्यमिति॥ सापेक्ष्यनिरोप्यो
 दासीन्येन संसृष्टिनस्त्वित्यादिना संसृष्टिमात्राधिकारविधाने सोदरस्येत्यादिना सोदरमात्रा
 धिकारविधाने च परस्परपिक्षानास्ति युगपदुपस्थितौ तु उभयोरप्युगपयस्तिरिति नवा
 क्यार्थवदत्तरीत्या प्रत्येकं विधिर्दुरुपविधिव्यम्यमिति भावः॥ अत्र प्रतिवधिमाहके
 वलोडाविति ज्योतिषे मे हविर्दानीनामगृहमेकं॥ अयं वहिस्ववमानास्यं तत्र च यथो
 क्तक्रमेण हविर्दानीगृहान् अल्विजो वहिस्ववमानास्यं गृहं गच्छति गच्छतो च मध्ये
 उडाता अल्विग्यदिरखन्ति यासर्वस्वदक्षिणविधिः॥ यदि प्रतिसोता अल्विकश्चलः
 नितत्रासवै स्वदक्षिणविधिश्चोतिविधिद्वयमस्ति एतयोश्चैकैकस्य स्वजनस्थले ए

एवम

कैकशः प्रवृत्तत्वात् युगपत्स्वजननेनैकस्यापि प्रवृत्तिः स्यात्। भवत्येते विधिर्वैरु
 प्यात्। तथाचात्र प्रथममैः प्रतिसोत्रैः सर्वस्वकिंचिदक्षिणं दत्त्वा उडात्रे सर्वस्वदायते
 इति युक्तिः सिद्धः पावस्करोनः सिद्धो तो भवन्नने व्याहृतः स्यादिति भावः अयच्छोदनसिख
 जनेनेत्यर्थः॥ अत्रैव प्रतिवध्यन्तरमाह॥ वेति॥ अयमर्थः दर्शयौर्णमासयागेऽयने
 चातुर्होत्राणां मासोममिदं येषु च होत्रा मावास्यामिति॥ अत्र चातुर्होत्रपेदनसथिबो
 होत्रे त्येकोमेव च्यते तस्य यत्र निधो गस्तच्चातुर्होत्राण्यौर्णमासोमिति च समस्यर्थे द्वि
 यानेन यौर्णमास्यामिति तदर्थः॥ चातुर्होत्रामिति च पुरिभाषा प्राप्तिः पृथिवी होत्रेत्या
 दिमंत्रस्य करणता प्राप्तयेन तत्त्वबौर्णसास्यो पृथिवी होत्रेति मंत्रेणामिदमेतस्य
 श्रुतिविधिप्राप्तौ किमिति स्पर्शकर्मापेक्षया वाक्यान्तरपक्ष्यतानि ऐन्द्रे दध्या
 दीनि हवीषि प्रकर्मनयान्योयते॥ चूडामणिसुयौर्णमासीपदेन कर्माधीयतेभि
 कर्मणोरनुस्पर्शभावात् तत्कालोने मुख्यं हविरेवोपां सुयागीयं ऐन्द्रे दधिरूपे प्र

त्याय्य त ते एवमग्निमवाकोपि अमावास्या पदेनापि तदानी क ते व्याग्निसोमीयत्थपयो
 रूपं मसुर्यं हविः प्रत्याय्य ते इति व्यावहे॥ एष च विधिर्दर्शयोर्यमास्य न गति योर्य
 मासी कर्तव्यस्योपायुयागस्य केवलदधिरूपहविः स्पर्श नो धस्य न रनिरपेक्षः प्रवृ
 त्तिः उपायुभागास्य केवलहचि करण कत्वा तः तथा पंच होत्रा ममावास्यामित्यत्र पं
 च होत्र पदेन अग्नि होत्रे त्यादिको मन्त्र उच्यते तस्य यत्र विनियोगस्तत् पंच होत्रो अ
 मवास्यामिति सप्तम्यर्थे द्वितीया पंच होत्रा मिति तन्मन्त्रस्य करणत्वं ज्ञा मायु॥ ते
 नामावास्यामिति मध्ये दिविधिः अत्रापि कर्मा कोक्षा यो पूर्वोक्तानि हवो व्येवा न्यो यं
 ते अयं च विधिर्दर्शयोर्यमास्य न गतस्य दर्श कर्तव्यस्याग्नौ सोमीययागस्य केवले
 नैव रूपयोरूपद्वय स्पर्शेनिरपेक्ष प्रवृत्तिः॥ अग्नी सोमीय केवलपयोद्वय करण क
 त्वा त्वाग्नि ये च दर्शयोर्यमास्यो च कर्तव्यो दधियोरूपो भयद्वय के हविर्हय स्पर्श
 र्थविध्यो युगपत्प्रवृत्तिः भवन्म ते विधि वेधे स्य पातात्॥ न कोपि प्रवृत्तैत॥ तथा चार्ज

राम
 २६

द्वयोरैव विषयसत्त्वात् अस्या मन्त्रे येन हविर्हयस्य दधियोरूपस्य स्पर्श इति
 ॥ सिद्धा न्नापि भवन्म तेनाह तेति॥ इदं च न सम्यग् युगपत् प्रवृत्ता वपि सामान्य
 विध्योर्वाधाभावात् तद् रूपविधि वैरुत्था प्रशक्तेरतः प्रागुक्त प्रतिवन्धि मात्रं सा
 धीय इति धीमद्वि भावनीये॥ अथैवं विधि वैधम्यत्वं लक्षणं किमित्याकाङ्क्षा
 यामाह तस्मादिति उपात्रेति उपात्रे पत्नीति ये वेदिविधिस्तसापेक्ष इत्यर्थः त
 दाधं विनेति वेदिविधि दाधं विनेत्यर्थः विधिरेव न स्यादिति सामान्यविध्यै वैश्वदे
 वादियागद्वयाविषयकत्वे तत्र विध्यमावादेव वैधकरणस्य प्राप्तप्रायकत्वाभावे
 न विधिन स्यादित्यर्थः इतीति हेतो यतो निष्ठिद्व मानयोगयोरपि सामान्यवि
 धिविषयत्वेन तदाधेनैव वैकल्पिकस्य निषेधस्य प्रवृत्तिरत इत्यर्थः॥ ननु निषे
 धविधेर्विषयत्वेन वलवत्त्वात् सर्वदवसा मान्यविधिमुन्मूलयेत्तथा च सामा
 न्यविधेस्तत्राप्रवृत्त्या कथं न दाधेन वैकालिकनिषेधविधाकै नमित्याशङ्कते

न चेति तस्य सामान्यविधेर्विकल्पादिति तस्य देववापे सामान्यविधेः सति तत्र विषयत्वेमेव वाच्यं अन्यथा तदंशे तद्विधेरनुष्ठानलक्षणप्रामाण्यापत्तेः। तथा च विध्यमावादे वनिषेधस्य सिद्धत्वात्। निषेधविधिर्विकल्पः स्यादित्यर्थः एतदेवोक्तं निषेधं विनापीति वेद्यकरणस्येति सामान्यविधेर्निषिद्धमानया गद्वया विषयकत्वे च इत्यर्थः। निषेधविधिवाधेति॥ विधेन निषेधवाधं विना सामान्यस्य प्रवृत्त्यसंभवादि ति भावः॥ विधिबोधस्य मिति एकस्यैव वेदिविधिः पर्वहयेति सवद्विधायकत्वं पर्वहये च निषेधबाधसापेक्षमविधायकत्वमिति विधिवैषम्यादित्यर्थः विकल्पश्चेति निषेधादगोकारे निषिद्धमानया गद्वये वेदिकलक्षणकरणयोर्विकल्पश्चेत्यर्थः॥ अयं च विकल्पो न व्यवस्थितः नाहं विकल्पस्थले करणो फलाधिक्यादधिकफलकामपरुः स्यादधिकारिणो भेदात् किं त्वेदिकं तथा चाष्टदशोप्यतो वाक्यभेदश्चेति गौरवमतौला धवात्पर्युदासलक्षणाया वैशिष्ट्यादिभिर्नैषां वाक्यया गदतरे दिवस्थलोका एव वि

राम
२७

धिः कल्प्यत इति भावः। ननु चैवं न कलञ्जं भक्षयेदित्यादौ रागप्राप्तौ निषेधो विकल्पः स्यात्। रागस्योपजीव्यत्वेन निषेधेन निषवनवाधायोगदन्त्याह रागप्राप्त इति॥ केचित्तु कलञ्जे तत्र भोजनकलञ्जभोजने तस्यो रागप्राप्तत्वेन कलञ्जातिरित्तं भुञ्जीत कलञ्जभोजने तत्र नक्तर्वीतेति पर्युदासासंभवात्॥ निषेधो विकल्प एवेति भ्रममिति सार्थमाह॥ रागप्राप्त इति तस्योदाहः काराचि त्करणस्येति न हि निषिध्यमानमनु निषेधो यावज्जीवमह निरोदनुतिनिषिध्यानुष्ठानस्य रागाधीनत्वेन रागस्यानिपतत्वात् सहकयोत्तरविलम्बाच्चेति भावः तथा च निषेधविधिवैषम्यापत्तिर्विकल्पो न किन्तु निषवद्वाध एवेति भावः॥ अत एवेति यत एव सामान्यविशेषाया एव विधिनिषेधयोः कचिदेकत्र प्रवृत्तौ सामान्यविधेर्वैरुथ्यं न तु एकविशेषनिषेधयोरेव एवेत्यर्थः योऽशीति तथ्यचश्रुतिः अति एतेषोऽंशेने गृहणानि नान्तिरात्रे षोऽंशेने गृहणतीति॥ अतिरात्रास्यागविशेषः गृहणतीति लिङ्गं न दश्च विधिनिषेधयोरेव निरात्रा

रय पाग रूप वि शेष नि श त्वेन वि धेः क चि न्नित्य व दि धा या कृ त्वा भा वे न वि धि वै रू ष्या भा वा
 ता नि षे धा वि ष य वि ष कृ त्वा भा वे न पूर् वी क न्या ये न प र्यु दा सा सं भ वा च्छ वि क ल्य इ त्यर्थः अ
 त ए वा क्त मे वा ष दो षो पि य द ब्री हि य व वा क्य यो र्वि क ल्यः सं श्रि त स त्र ग नि र न्या न वि ष ये इ
 ति अ न्या ग निः प र्यु दा स रू पा ग निः वि क ल्यः स्या दि ति रा गा नि दे श यो र पि नि मि ता वि शे षा
 दि ति भा वः न नु प्र मा ण यो स्तु ल्य व ल त्वे हि वि क ल्यः अ त ए व गो त मे पि तु ल्य व ल वि रो
 ध ने वि क ल्य इ त्या ह त था च षो ड षि म ह ण म ह ण यो र्व यो रे व वै दि क प्र मा ण त्वा वि शे षा तु ल्य
 व ल त या वि नि ग म ना वि र हे लै के ना य र स्य नि त्य व द्वा धा यो गा त् प क्ष तो वा धे न वि क ल्यो यु क्तः
 इ ह तु रा ग स्य शा स्त्रा त् दु र्व ल त या वि क ल्य स म्भ वा त् ॥ नि षे धे न नि त्य व द्वा धः ए व म ति दे
 श स्या पि सा मा न्य वि धि त या वि ष या न रे च रि ता र्थ त्वे न प र्यु दा सा सं भ वा तु ल्य व ल त्वा भा वे न
 नि त्य व द्वा ध ए वे ति क र्थ वि क ल्या प ति र त आ ह किं चे ति प्रा से रि ति प्रा य क वि धि रि त्यर्थः प
 र म त ति ए क र ण मा ह ये न नि ॥ या ह ङ्गि के ति स्वार सि की ङ्ग या सा ह ङ्ग रा ग द ति या व त् ॥ राम

न या प्रो सं य द्वा ह णं तु वि ष को ये नि षे ध इ त्यर्थः प्रा प्री त्य स्य क्व दि हि त भा व त्वे न प्रा सा र्थ मा ह ॥
 न चि ति त था च वै ध म ह णि स मे वे त्या श यः यु ग पा द ति यो ग प द्ये ड प सं हा र स्या वि रो ध स्या
 सं भ वा दि त्यर्थः उ सं हा र सं भ वा दि ति पा ठे यु ग प दे क द्वा ड प सं हा र स्यै क त्रा व स्था न स्या स म्भ
 वा दि त्यर्थः वि क ल्या भा वे ति ॥ त था च वि रु द्ध यो रे व भा वा भा व यो र्वि क ल्य त्वे इ ह म रु ण वै ध
 म ह ण यो र्व वि रो धा त् ॥ वि क ल्या भा व प्र श न्ते रि त्यर्थः न नु वि क ल्यो ना श्रौ तः किं तु क ल्यः
 अ स्य चा ष दो ष म स त या ग ल्य न रा भा व ए व क ल्य ना प्र कृ ते र म ह ण नि षे ध रू प ग ल्य न
 र स त्वा त् क थं त त् क ल्य नं अ तो वि क ल्या भा वे इ त्या प ति रे व इ त्या त आ ह कृ त्व र्थं न या
 चे ति कृ त्व उ ग त ये त्यर्थः न कृ त्व र्थः स्या दि ति न नु कृ त्व उ ग त या श स स्प्र प्र ति यो गि नो
 नि षे ध स्यै व कृ त्व उ ग त्व मि ति नि य मे प्र सा ण भा वः या गा नं ग स्या मि ष भो ज न स्य नि षे धे
 या गो गे व्य भि चार श्चे ति क थं या ह ङ्गि क म ह ण नि षे ध स्या कृ त्व र्थो प ति रि ति वं ले न ना
 कृ त्व र्थं त्वा पा द ने किं त्व वे वा क्यार्थः कृ त्व र्थं त या ह ङ्गि क म ह ण स्य प्र श न्त भा त् ॥ त थो चे नि

ववे विधिना प्रकरणे पस्थितवैधमहणस्य एवं च सति वैधमहणनिषधस्यैव क्रत्वगत
 याविरेधि त्वात्। अवेधमहणेन क्रत्वर्थस्यादिति। न च षोडशमहणत्वेन वैधावैधसाधा
 रण्येन रूपैव प्रकरणद्वयस्थितिर्न तु वैधमहणत्वेन तथा च यादृच्छिकमहणमप्युपा
 स्थितमेवेति वाच्यं तथापि भवदुक्तावैधमहणविशेषाभावस्य क्रत्वर्थानुपपत्तेः महण
 सामान्याभावस्यैवाङ्गतायाविधिप्रतिपाद्यत्वात्। एवं च सति विरेधादिकल्पेवेति हृदयं
 ॥ केचित्तु क्रत्वर्थतयैसादिगंथे अन्यथा योजयन्ति ॥ तथा हि नाति एवेति वाक्ये नमहणस्या
 उगस्याभावमहणभावस्याङ्गत्वे पुरुषार्थत्वेव प्रत्याज्यते आद्येषु क्रत्वर्थतयेति ॥ नि
 षेधो निषेधविधिर्न तु क्रत्वर्थः। न तु क्रतुविशेषः द्वितीये सन्निहितवैधमहणस्य पहाया
 सन्निहितावैधमहणविषयत्वकल्पने गौरवततीये प्रकरणविरेध इति तदुसत्। अ
 स्मदुक्तक्रमेणैव यथाश्रुतार्थनिर्वाहे ॥ आशयकल्पनां नोचित्यात्। तस्मादिति ॥ यस्मा
 द्भवदुक्तं तस्मादित्यर्थः ॥ अस्मादुक्तान्नित्यनिषेधविधिनिषेधो भव्ये

राम

२९

यथ्यात्। नित्यविधौ च निषेधवैयर्थ्यं स्यादित्येवं रूपात्। एवकारस्य भिन्नयोज
 नयाविकल्पनावेत्वेत्यर्थः। न च भवदुक्तसमुच्चय इत्यर्थः। तदस्त्वमने दूषणान्तर
 मन्तान्तरं तस्य दूषणमप्यन्यदनिवन्धनमेवेति षट्कुर्विस्तरेणान्यथाह
 ल्येन तथा वगमगौरवतया उक्तार्थे दूषणभावे मन्तान्तरतदूषणे च नोयनिव
 न्धमिति भावः ॥ स्वीकरमतदूषणस्यैव प्रकृतसंस्पर्शनस्त्विति सोदरस्यात्विनिव
 चनयोस्तद्व्याख्या नमन्यदूषयन्ति यच्चैति वर्णनमेवाह असौ दूर इति इत्यनेन
 वचनेन असौ दूरस्य संस्पर्शो धनसंबन्धप्राप्तो धनाधिकारप्राप्तौ तदपवाहार्थं
 तद्वाधार्थं विनिगमनेनेति एकतरपक्षयान्तिनी युक्तिर्विनिगमनात् दूषकारण
 भावादित्यर्थः अन्योदयः संस्पर्शयः स अन्योदयः धनं न होत। सोदरे सतीत्युत्तरस्य
 रसात्त्वन्म्यते तर्हि को गस्तिपादित्यत्राह असंसर्ग्योति अपिरेवा र्थोभिन्नक्रमे
 ण योजनीयः तनासंस्पर्शो सोदर एव ग एव गहणयादित्यर्थः किंपुनः संस्पर्शो सोदर इति

कैः न्यायसिद्धाधिकारे पिसंसखीसोदरश्च कारेण समुच्चोयने इति पूर्वचने यसोद
 रस्य संसख्यसोदराय वादकत्वमुक्तं ॥ तदेव द्वितीयवचने विहृतमिति । यदुक्तं तद
 पिदूषयितुमुपन्यस्यति यच्चैति । आनर्थक्यापनेदिति विवरणवचनादेव उक्तार्थ
 नामे विव्रियमागच्छेन्न वैयर्थ्यादिति भावः । वक्ष्यमाणहृषणनरस्येति तु तदुक्तं
 वेवरणोदरीयति किंचेति तथाऽयं वक्ष्यमाणार्थः स्वीकारोक्त इति शेषः । ननु नरुक्त
 त्वादिति ॥ अन्योदयः संसखीनगस्तीयादित्यनेनैव प्रकृतार्थसिद्धौ अन्योदयपदान्त
 रस्य व्यर्थत्वादित्यर्थः । नूनं सर्वमिह भवदुषणमकिंचित् । करे तथा हि सोदरवचनस्यै
 वापवादकत्वं सोदरस्याधिकोपकारकत्वेन न्यायसिद्धं इत्यनेन तु संसखिवचनस्य न्या
 याभावात् ॥ अन्योदय इति नान्यमात्रज इत्यनयोर्भवदुक्तव्याख्याने यविशेषात् ॥ अ
 पिशब्दस्याव्ययानामनेकार्थत्वेन एव कार्ये पिवर्तमानाद एव विवादासदाभूमिः
 कोरुषेणपि मुन्यते इत्यनेन पिरेवार्थो हृष इत्यत आह किंचेति । अप्रवर्तत्वादिति अ

राम
 ३९

पवादस्य उक्तसर्गाविषये प्रवृत्तत्वादिति भावः । तुल्यवदिति भाविशेषकाभावादभा
 नर इति सामान्यवाक्येनैवात्र तत्त्वाविशेषात् । द्वयोरेव युगपदधिकारः स्यादित्यर्थः । न
 वाक्यचिन्तिदिभात्रधिकारबोधकसामान्यवचनस्य संसखीदिविषयकतायास
 तत्त्वादिति भावः । अन्येति सोदरस्य संसखीसंधारणसोदरपरत्वेनात्रा
 विसोदरवचनं प्रवृत्तं तद्व्यर्थः । एकत्र संसखीसोदरा संसखीसोदरस्य ले अन्य
 त्रसोदरा सोदरयोरसंसखीनोरित्युक्तस्य ले सोदरवचनस्य सोदरत्वपुरस्का
 रेण सोदरमात्रवाधसापेक्षत्वेन संसखीनोपसादरस्य वाधसापेक्षत्वावश्यकत्वा
 दित्यस्यति भावः । यथेति अत्राऽयमर्थः । यो एमास यागे प्रकृतौ वेदिविहिता साचा
 निदेशात्तद्विहृतौ भूदोक्षणीये हो प्राप्ता वाक्यान्तरं च सामान्यतः सोमद्रव्यकथा
 ने वेदिविहिता तत्र दोक्षणीय इति चेत्पि सोमद्रव्यकते यदि यो सामान्यवचनं तत्र वृ
 त्तं ते तदिति देशविधिवाधे नैव प्रवर्तते अन्यथा प्रासज्यविधित्वा नुपपत्तेः ॥ पाणि

मासविकृतिभिः सोमद्रव्यकयागान्तरे त्वनिदेशाभावात्तदवाचेनेति विधिवै
 म्यादवेदिमतांवाक्यान्तरासवेदि कामिन्नानायागानोत्सामान्यवेदि विधानं
 द्रव्यमिति तत्रोक्तं विधिवैम्ययथा तथा प्रकृतो योति प्रोक्त्याह सोदर्यमाह अ
 स्य नैति त्विनिश्चारेति वस्तुतस्तु विधिवैरूप्यमेवनभवतीति भावः अन्योदर्य
 ववनस्य तु त्यवदधिकारज्ञापकत्वयथा तथा व्याकरोति तथाहीति नान्योदर्य
 नि एते नैकतरस्यान्योदर्यववनस्य वैयर्थ्यमविकृतं असेस्यपानि तथा चैक
 स्वेवासंस्थित्यदस्य काकाक्षिन्यायादुभयत्राचयइति भावः केवलइति तथा च सं
 स्थान्योदर्यसोदरयोर्व्यवस्थितविकल्पेनाधिकारभ्रामि एसाय तु त्यवदधि
 कारप्रपकेनान्यमाते जवचनमपि सार्थकमिति भावः स्वेक्यास्यानमनुसेवा
 दमाह तथेति तत्तदपुणोसोद एसाद एणोमध्योसोद एव सहिताभजेरनुसं
 स्थासेस्य तु त्यरूपोक्तमध्योसंस्थः सहिताभजेरनुइति वचनार्थमाशङ्का

रम

३११

हसादर्यमात्राणामिति हन्तरेनरावरातेः सोदरमात्राणंसंस्थमात्राणोचपरस्पर
 साहियावरातेः उभयसोहियार्थमिति सोदरसंस्थसादरसाहियार्थः एतच्चा न्यो
 दर्यस्त्वित्यादियाज्ञवल्कैकमूनकत्वादुक्तं ॥ अतइति सहितपदादुभयसाहि
 त्यश्रवणं यतोऽतइत्यर्थः अहदयमाह तमिति हहयेज्ञानेनैनवचनार्थान
 भिज्याह तमित्यर्थः ननु एकस्यदयोवो तद्वनाधिकारानुपपत्त्यादहश्यविशे
 षणत्वेन बहुत्वे यथानवि वक्षिते तथा साहित्यमपीत्येतदर्थं समेत्यसहितोद
 त्युक्तं ननु तेषामितरेतरसाहित्यार्थं तत्कथमिति तरेतरसाहित्यश्रवणमत
 अह। किंचेति चार्थइति चार्थं वदइति सूत्रेति शेषः अतदर्थत्वं इति तरेतरयो
 नभिधायकत्वं आयादयतीति तथा चानन्यथासिद्धचकारवत्त्वेनेवेतरसाहि
 त्यावगमइति भावः नचैवं साहित्यविवक्षितत्वे एकस्यसादरमात्रस्य वा तद्व
 नाधिकारानुपपत्तेरिति वाच्यं ॥ वस्वभातकनिरुक्तपक्षे एव तदभिधानाहि

निउ पसहरति तस्मादिति सोदरश्चासोदरमाश्चेन्निति द्ववमात्रपदेन संसृष्टत्वं
 अवच्छेदः केचित्तु सोदरासोदरयोर्द्वयोरेव मात्रपदयोश्च यमभ्युपेत्य मात्रप
 दं संसृष्टत्वा संसृष्टत्वाभावपरमिति व्याचकुः अतएवेति उक्तमनुवृत्तानुसारे
 षादेव च नानुसारेणादेव तदहं ननुः तुल्यरूपसोदरासोदरयोरेव मध्ये सोदरस्या
 धिकभरणबोधयति न त्वसंसृष्टसोदरसंसृष्टसोदरायोः सत्त्वे संसृष्टसोदरस्य
 अंशेन एकत्वेति इत्यर्थः जातौ हि अधिकारिणोऽसंज्ञस्यः एवमेव मिति स्या
 वारमयि सोदरा एव गृहणीयादित्यर्थः न भवेत्तदिति सापत्न्य इत्यनुसंगे नान्वयाः
 सर्वे व्यामिति तुल्यरूपाणां सोदराणामित्यर्थः पूर्वं च ने तुल्यरूपाणामित्यर्थः मे
 व संक्रान्तत्वात् सोदराणामेवेति यदुक्तं तत्र विशेषमाह सोदराणामध्ये इति स
 पत्न्यमात्रेति तस्याप्येकोऽसंज्ञत्वे न भ्रातृत्वादिति भावः भ्रातर इति बहुवचनस्य
 र्थवन्तो वक्ष्याम इति यदुक्तं तत्राह अतएव संसृष्टिनस्त्विति वचनेन भ्रातृमा

रुम
ति

३३

त्रविषयं किं तुल्यरूपसंबन्धि मात्रविषयं सामान्ये वाधकाभावे सद् कोचस्यान्या
 यत्वादिनिवृत्त्याप्युपपत्तिः संसृष्टिनस्त्विति विशेषाधिकारित्वे तुल्यरूपसंब
 न्धिनो विदूषणोति तेनेति सोदराणामेवेति स्यादित्यस्य नोऽसंबन्धसोदरमा
 त्राणमित्यादिमात्रार्थानर्भावः तथा स्यात्पुत्राणां सोदराणां पुत्राणां सापत्न्यभा
 तपुत्राणांचपि तदानीनामित्यादित्रापि तथा वाक्यादिति संसृष्टिनस्त्विति वच
 नतो भ्रातर इति श्रवणादित्यर्थः न चैव वचनस्य तुल्यरूपसंबन्धि मद्रावभा
 तमात्रे विषयत्वे सोदरासोदरायोरसंस्मृष्टिसंसृष्टिनोऽसंबन्धकथमेतत् वच
 नप्रवृत्तिः स्वयमुक्तसङ्गच्छतामिति चेन्न तुल्यरूपाणामिति वचनप्राप्तिकितु
 न्यायप्राप्तमेव तथा च न्यायाविशेषणत्रापि प्रवृत्तौ वाधकाभावः तुल्यरूपाणा
 मिति नियमपराभावादिति संसृष्टिसोदरवचनयोरेकैकविषयत्वादित्युक्ते ते
 रव्याख्या नपक्षेऽन्योदर्यवचनस्याप्रवृत्तेरित्येतावेति पूर्ववचनेन पत्नीदुहित

रइतिवचनेन सर्वे वैवर्भातभातपुत्रगोत्रजपदोपात्तपितृव्येवैवअप्यस्याभा
 तपुत्रयोःपितृव्ययोर्वीसंसस्यसंसदिनोर्मध्ये कोरहणीयादित्याकाङ्क्षाअतउ
 तपुत्रैः॥भात्रभावेभातपुत्रस्याधिकारमाह तदभावेइति॥प्रमाणमाह भात
 गामित्याभिधायइति तत्रभातपुत्राणामध्येप्रथममिति सोरदेभातव्यस्यासो
 दरभातपुत्रास्यागधिकारबोधकवचनाभावेपिसोदरस्य तु सोदरइतिवच
 नेनसोदरस्यासोराधिकृत्यावगमात्वाधकपुत्रेणवाध्यपुत्रस्यवाधोन्या
 ध्यइत्यभिप्रायः॥अत्रहत्वनरमय्याहासोदरभातपुत्रोहीतिसोदरभातपु
 त्रादिमतस्यधातुरमादायपितामहपिडेदातुरित्यादिसपत्नीकत्वेनेति
 तच्चसपत्नीकत्वेनैवपितृादीनोदेवतात्वमिति मनमाश्रित्याभिहितेवस्तु
 तोऽसावेतत्तेयजमानस्यपितामहेत्यादिनिरपेक्षश्रुतिवत्तात्पत्नीवि
 निरपेक्षीणोमेवपितृादीनोदेवतात्वकिंतुतत्पिडेभोगमात्रेपत्न्याःसत्त्व

राम
 ३३

मेवेतिश्रुत्तपाणिप्रभृतयोव्येवमितिबोध्यं॥मन्नादिशब्दानामितिसेनमर्जस
 हश्राद्धमित्यादिवचनस्यानामित्यर्थः॥आदिनापिपितामहीप्रपितामहीशब्दयो
 र्महणो॥नैरेवेतिमात्रादिवोधकैःसपत्नीकपदैरेवेत्यर्थः॥सपत्नीकत्वेनैवदेय
 तात्वोत्तेर्यथाश्रुतासङ्गतेः॥ननुपुत्रहीनानोसपत्नीमात्रादीनोपार्वाणनिषे
 धेपिसपुत्राणोतासंपार्वाणनुप्रवेशेवाधकाभावइत्यत आह किंचेतिनित्यानि
 सेतिराकस्यैवसपत्नीकामित्यापविधमोत्राद्यंशेनित्यवधायायकत्वंसापत्न्य
 मात्राद्यंशेकादाचित्तत्त्वविधायकत्वइत्यतयोचितेधिनेत्यर्थः नचमात्रेयंश
 कादाचित्तत्वेविधायकत्वमेवजोवन्मात्रादिस्थलेतदसेभवादिनिवाच्येएत
 त्स्यश्राद्धोहमात्रादिविधायकत्वात्॥अन्यत्रसापत्नीकधृत्येकवाक्यात्वात्॥त
 थावत्रयाणामित्यस्यपुनरुक्तापत्न्याःश्राद्धपरत्वमितिभावः॥नवपितृणां
 सश्रद्धासौगुणविधायकत्वेनैवाप्येतिपुनरुक्तिरितिवाच्येतथात्वेनवचनोत

स्मेव एतन्निर्देशापत्तेः। जननक्रमेणेति अनेकजनना व्यवहितापसत्वेनेत्यर्थः तथा वयौत्रादेः पूर्वकन्यायाः पितृदौ ह्यत्रातसर्वे च भागिन्या इत्यादिक्रमेणाधिकारः स्यादिति भावः। पिउं दानाननयस्यापि वचनादेव न तागतैस्तत्र युक्तिमाह किन्त्वेति स्वमतमुपसंहरति तस्मादिति॥ सपिउं इति अधिकारीति शेषः॥ तेनपि दानाननयक्रमस्य विवक्षितत्वे न मातुः ज्ञानोत्पादिमातुः पुत्रपौत्रयोः परिमहः एतत्पर्यं न भावेत्तत्रा पूर्वतत्रैना धस्तनसकुल्ययो मध्यपिउं प्रकारकत्वादिति प्रथमं पितृमन आदयोऽधिकारिणा इति शेषः॥ सकुल्यपदेनैवेति समानकुलो मन्त्ररूपयोगार्थस्य तत्रापि कृत्वादिति भावः। एकपदोपात्तेऽपि उपकारतारतम्यात्। अधिकारक्रमइत्यत्र तात्पर्यं आचार्यः वेदाध्येतासब्रह्मचारीति मनुना॥ आचार्याभावे शिष्यस्या कृत्वात्। याज्ञवल्क्ये न वे शिष्यभावे ब्रह्मचारिणो विधानात्। आचार्यवध्यत्वं सब्रह्मचारिणो दक्षु एता यूपायितमि

न

राम

३४

दायभाज

ति निर्देशादिति॥ शिष्यः सब्रह्मचारिण इति याज्ञवल्क्ये निर्देशादित्यर्थः। पिउं गोलेति सपिउं त्वसमानप्रवरत्वसेवन्धवन्धवतः॥ पाठिकक्रमेण चावश्यं हेयुरित्यर्थः अन्यथेति॥ समोत्रादीनामभावे रीति अधिकारो वाच्यः। न वा पृथिव्यो तस्मिन्नाभावो निर्देशस्तु शक्य इत्याशयः उपकारे धनाधिकारिप्रयोजक इत्यर्थ इत्याह पुनरहं तवेति॥ नियतक्रमेणामिति॥ तदभावे सकुल्यस्यादिति सर्वेषामभावे इति तथा व आहोष्य ब्राह्मणधनमिति वचनामनुनाक्रमेणेवाभेदाय सकुल्योदीनां क्रमेण त्वदर्शितमिति भावः॥ अतएवेति यातएव उपकारेणैव धनाधिकारिता उपकारतारतम्याच्च धनाधिकारक्रमः अतएवैत्यर्थः तुल्यवदिति उपकारतारतम्याभावाच्च क्रमिकाधिकारः। किंतु युगपदेति भावः तयोरेपि स्यादिति। जीवत्येकयोरपि पौत्रपौत्ररपि अधिकारः स्यादित्यर्थः जननक्रमेण चेति यज्जनव्यवहिते तज्जनने तदुत्तरं तदधिकार इति क्रमस्य प्रयोजकत्वे चेत्यर्थः पौत्रप्रपौत्रयोर्मतपितृकपौत्रप्रपौत्रयोः अयमर्थ इति उपकारिक्रमेणैव धनसेवन्धो न्यायश्च

स इत्येवं रूपो यमर्थः सन्नादीनामभिमत इति मन्यते। दूरेण प्रियेण नवयः अत्र हेतु
 नाहदायभागा यकरण इत्यादि उपकरण कलाभिधानस्येति त्रयाणमुदके कार्यमिति पुत्रेण
 लोका नृजयतीत्यादिनेति शेषः धनसंबन्धहेतुत्वेनेति॥ सप्तभिन्ना यस्य प्रशस्त्यभावा
 दिति सोदरपितृस्यस्यपि तुः सोदरस्य अत एवोपकाराधिक्यादेव धातुनयाभातपीत्रपु
 यकाराधिक्यादाह मत्तधनिकस्येति॥ पिंडं दत्तत्वाभावेमानमाह तथा वेति पितृदौहित्रस्य
 निसोदरमात्रेयभातिनीपुत्रस्यापि पितृमादिसत्त्वेपीत्यर्थः यद्यपि दुहितृभावेदौहित्र
 स्यैव भूमि न्यारावप्रागधिकारो युक्तः तथापि पांडत्वाभावाच्चाधिकारः दुहितृस्तु दौहित्रात्
 सर्वत्र्यं गदं गतं स भवतीत्यादिविशेषवचनादेवाधिकार इति भावः धनिदौहित्रस्योवेति
 यथा धनिप्रयोजनं न तरेतदौहित्राद्यधिकारस्तथेत्यर्थः त्रयाणामित्यनंतर इति त्रया
 णामुदके कार्यमित्यनेनपि उदाहरणमभिधाय अनेतरं सपिराज्ञाद्य इत्यनेनानुपदेशो लिखि
 व्यमाले नपि उदाहरणकारबोधकेनेत्यर्थः गोत्रजनपदस्य प्रयोजनानंतरमप्याह॥ सविडेति

राम

३५

रापभागाणे चेति तासां व्युदासेवचनांतरसंबाधंशयति अत एवेति निरिन्द्रियाजास्य धादयः
 स्त्रियाश्च आदयादाया न हंसता इति श्रुतेः इत्यनेन सूत्रे चानुवर्तमाना इतीति क्रिया
 न्ययेन पठिष्येत्यर्थः यन्निश्रुतेरिति श्रुतं तदेकवचनस्य स्त्रीति निरिन्द्रियस्याप्युप
 धानां दर्शयति तथा च पिंडं वहिभावेन यस्मान्निरिन्द्रियः स्त्रियश्च नदायादौ अतः
 स्त्रीनिरिन्द्रियश्च नदायमर्हतीति र्था न चैवं पत्न्यादीनामपि अत्राधिकार्यतेः तासा
 मपि पिंडं वहिभावादिशेषात् अत आह पत्न्यादीनान्विति॥ आदिना दौहितृमातृ
 पितामही गृहलोविशेषवचनात्॥ पलो दुहितृर इति माता कृष्णहारिणीति ज्ञेय
 नि॥ पिनुर्मुत्ताहरेडनमित्यादि विशेषवचनादेवेत्यर्थः भोग्यत्वाभावेन साक्षाद्भोग्य
 त्वाभावेन तद्भोग्यपि उदाहरणभावेन परस्परया भोग्याभावेन च समुत्पन्नासं वन्ति त
 याजाता न तदर्थं मत्तस्वाम्यर्थं॥ मासकारमासिक आदादौ तस्मिन्निमित्तमित्यर्थः अ
 ते वासि। त्यापस्तम्बवचनेभिचक्रमोबोध्यः दुहितुः प्रागधिकारात् दत्तभोक्तृ

लमिति दानभोगफलमित्यर्थः अत एवेति भोग्यदेयपिडं दानानन्तर्यक्रमेण मातुला
 देय्यं नानामपि अधिकारोपेतः अत एवेत्यर्थः ब्रह्मप्रपितामहं वेति तथा च नाना
 प्रस्तुत्यविभक्तदयादानसंकुल्यान आचक्षते इति वौषट्पयनवचनेनेष्टासंकु
 ल्यस्य दर्शितत्वादिसावः उच्यन्तासंक्रमेणेति आदौ संकुल्यानां ततः समानोदकाना
 मिति क्रमेणेत्यर्थः युक्त्यनुरमाराध्यासंक्रमेणेति ॥ पिह न पित्रादिभिरात्र असावेत
 ते पुत्रमा नस्यपि चेदस्यादिवैमात्रेयभा तपुत्रविषये प्रथमं संसृष्टवैमात्रेयभा
 तपुत्रः तदभावे वसंसृष्टवैमात्रेयभा तत्र यदा तु सोदरभा तपुत्रो अस्तस्य
 वैमात्रेयभा तपुत्रश्च संसृष्टः तदा तदभावे वतुल्याधिकारिणो भा तपुत्राभावे भात
 पौत्रः तत्रापि भातुः सोदरसोदरक्रमश्च बोधः तदभावे पितृहोत्रः स च सोदरभागि
 नो पुत्रवैमात्रेयभागिनो पुत्रश्च देतुं भावे पितुः सोदरः तदभावे वैमात्रेयः तदभावे
 पित्रसोदरपुत्रः त्रयः पितृसोदरकः त्रयः पितृवैमात्रेयपुत्राणां क्रमेण अधिकारः ॥ न

राम

३६

शेषभागाः

तदभावे पितृमहद्वैरित्रः तत्रापि पितृसोदरभागिनो पुत्रः पितृवैमात्रेयभागिना
 पुत्रश्च वक्ष्यमाणप्रापितामरुद्वैरित्राधिकारेष्वेवं तदभावे पितृमहः तदभावे पितृ
 तामही तदभावे पितृमरुसोदरभात तद्वैमात्रेयभा ततपुत्रपौत्रप्रपितामहद्वै
 रित्राक्रमेण अधिकारिणः तात्यर्यनानां धनिभोग्यपिडं दाहणमभावे धनिदेयपिडं
 दाहणमातुलानीनामधिकारः तदभावे धनिमातृस्वस्त्रायस्याधिकारः तदभा
 वे मातुलपुत्रपौत्राणां क्रमेण अधिकारः तदभावे चाधस्तनसंकुल्यानो धनिभाग्यले
 प्यदाहणं पितृनष्टिप्रभृतिपुरुषत्रयाणां क्रमेण अधिकारः तदभावे पुनरुद्धं तंकुल्या
 नो धनिदेयलेपदाहणं ब्रह्मप्रपितामहदिसत्तनीनो अस्तिक्रमेण अधिकारः तेषाम
 भावे आचार्यस्य तदभावे शिष्यस्य तदभावे सहवेदाध्यापयितृपसवद्यचारिणमधि
 कारः तदभावे चैकस्यामस्य सगोत्रसमानप्रवरयोः क्रमेण अधिकारः उक्तपर्यन्तानो स
 र्वे बोधोऽवधिना मभावे ब्रह्मणवर्जैराजागृहीतान् ब्राह्मणधनस्तुत्रैवेद्यादिगुणधु

कावाह्य एतद्गुरुणो युः एवं वा न प्रस्यधनं भातत्वे नानुमतोऽपरे वा वा न प्रस्य एकतेऽर्थं
 सेवो गृहणीयात् ॥ तथा यत्तिधनं स तं शिष्यः नैष्ठिक ब्रह्मचारिणो धनमाचार्यः उयकु
 र्वाणस्य ब्रह्मचारिणो च नेयिचादि गृहणीयात् इति स उक्षेपः ॥ ॥ इति महा महो
ध्यायश्चो युतकस्मृतकीर्त्तनंकार महाचार्यविरचितां दायभागटीका समाप्ताः ॥ ॥

दायभागटीका पत्रे
 ६९
 ३७
 १०६

